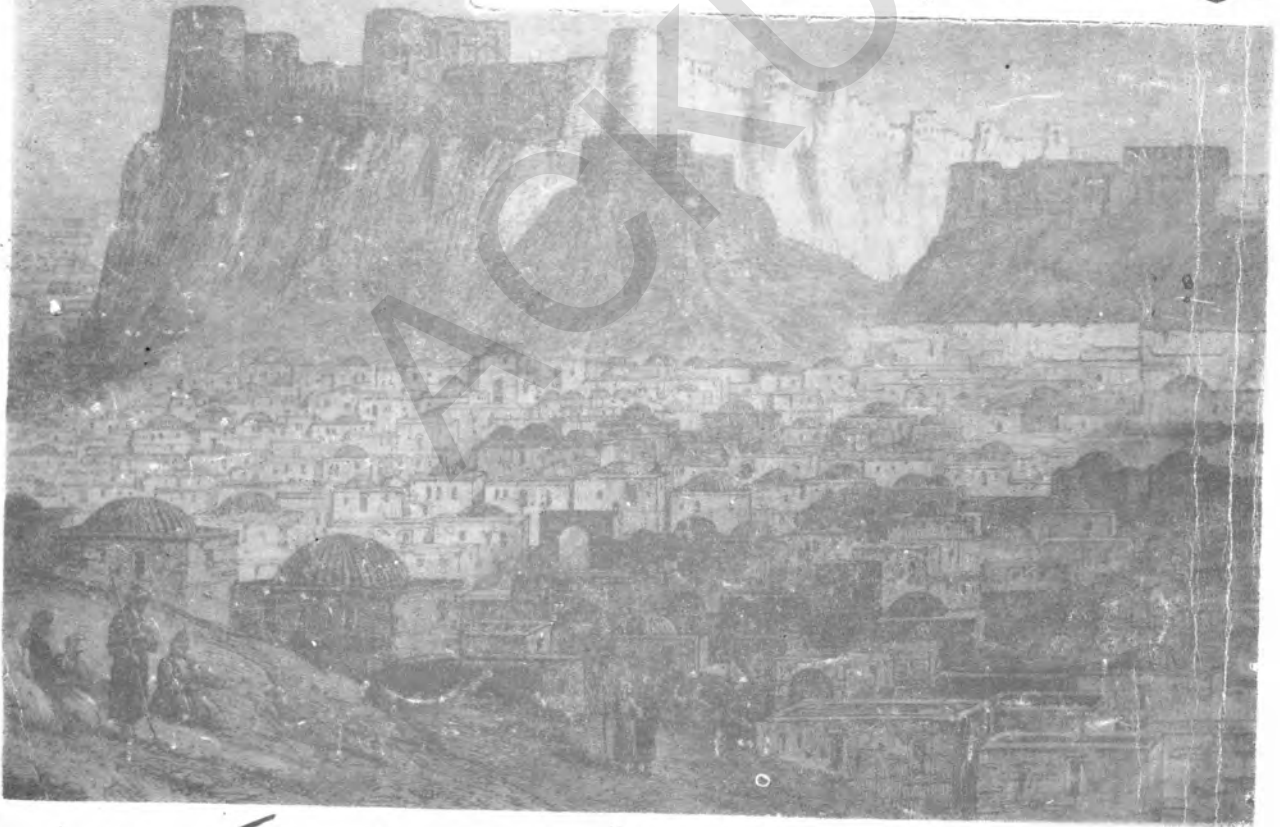

پښتانه او ورونه مليتون

گډ پښليک - گډ برخليک

بوخارد بر پښتن

ژباړن: پوهاند دوکتور زيار

توره اولينده

راشه واوره داداستان نيك و بد پكي بيان
هم عبرت هم نصيحت دي پرې دي پوه شي انايان
زه خوشال دشهبازخانم چي تورزن يم كان پر كان
شهبازخان ديجي خان و چي بل نه وهسي خوان
يجي خان داکورې و چي په توره شو سلطان
هم په توره ميرني و تورانداز و شيخ کمان
چي غليم به يي پيداشو ژر يي حاي وگورستان
هم يي تيغ و هم يي ديگ و هم يي خلق و هم احسان

خوشال خان خټک (۱۶۱۳-۱۶۸۹م)

پښتانه او ورونه مليتونه

گلو پيښليک ۱۹۹۱ کال د خلیک

د بخار د بریتس

ژباړن: پوهاند د کتور زیار

۱۳۶۶

AFGHANISTAN CENTRE AT KABUL UNIVERSITY

3 ACKU 00005111 9

د. ا. ج. ، د چاپ او خپروني دولتي کومېټه
'دولتي چاپخونه'

کتاب : پښتانه او ورونه ملتونه

ليکونکی : بوخارد بريټنس

نېټه : کب ، ۱۳۶۶ (داصل چاپ ۱۹۸۳)

خپروونکی : د چاپ او خپروني دولتي کومېټه

نېټه : ۱۹۲

شمير : ۲۰۰۰ ټوکه

چاپځای : لينو ټايب - دولتي چاپخونه

دژباړن يا دښت

که در اروپا له انتیک (یونانی-رومی) پیره را تیر شو، په لویدیزه نړۍ کې دختیځپوهنی، اریا نپوهنی (ایرا نپوهنی) او بیا افغانپوهنی له څیړنو پلټنو څخه نژدی دوی پیری تیریری. په دغه مهالپیر کې بیا په ځانګړی توګه یوازی پرافغانستان او افغانانو چې کومی څیړنی اولیکنی شوی دی، دسلګونو تر بریده اوږی او زرګونو ته رسی. خو په هغو کې به ددغسی یوه کتاب ډیر لږ څرک ولکی. یا خوعلمی نیمګړ تیای لری او یا خو لکه دانګریزانو هغو غونډی دخپلو ځانګړوسیاسی او ښکیلا کی مو خو په خم کی رنگ رنگ وی او په دی توګه یی دپرمختللی تاریخپوهنی له پلوه عینی اړخ له خرخشی سره مخامخیری - زموږ دخپلو هغو خو دپوهنیز څیړندو داووسمهالی میتودولوژی. له مخی په هر ډول له ګوتنیونو پخشونه دی. دوی زیاتره پر «ماویلیو - تاویلیو» ډډه لګوی او پر دی سر پیره یی اتنو لینګو یستیکی رخو او سخو هم سترګی ورتړلی دی. بور خارد برینتس له هغو افغانپوهانو څخه دی چې دپرمختللی نړۍ لید دځاوند په توګه یی په خپله دغه څیړنه کی په ټوله مانا، بی له کومی ځانګړی موخی، نوی علمي میتود پر کاراچولی او پر هغو ټولو لاسته ورغلو اثارو کی یی تر یوه هر اړخیز غور-چاپ وروسته څه دپاسه دری سوه اڅخه سره څاربللی را څاربللی چې دچا خبره هماغه کوچ یی تری را- ایستلی او شرومب یی ور پر ی ایښی دی. ده زیاتره پر لرغو نپوهنیزو (ارکیو لوژیکی) توکونو او بیا پر داسی نا انګاروږو لاسوندو او سندو ډډه لګولی چې دهیڅ رازښویدنی او تیر وتنی ګوته ورته نیول کیدای نه شی.

دکتاب انځوريز والی دیوه بل نوښت په توگه هم زموږ دخبری پخلی کوی او دباور یوالی یو بل ښکارندوی یی گنل کیږی . دا انځورونو شمیر یی ۳۸ اود عکسونو هغه یی ۱۸۹ ته رسی او پر دوی سربیره دهرات او کابل ښار دوی نقشی هم لری .

ده پښتنو ته دفریدریش انکلزغوندی دهندوکښی او یا په بله وینا دمنځنی اسیا دغرنی هیواد داستوگنو تپرونو دمشر ورور په توگه کتلی او په دی ډول یی دغه مخ ته پروت کتور اثر دتوری او قلم دپښتانه اتل خوشال ختک په ښادنامه (حماسه) پیل کړی او پای ته رسولی دی .

دبرینتس یو ستر نوچار داهم دی چی دختیځپو هانو دپشپړ ډیر ښت (مطلق اکثریت) پر خلاف یی زموږ دهیواد تاریخ او جغرافیا له نورو هیوادونو او ولسونو لکه پارسیانو ، هندیانو ، چینیانو اوتور-کوکو- مغولانو سره گډه کړی نه دی . بلکی تاریخی-جغرافیایی بریدونه یی له هماغه پیله وربیل کړی او «دهندوکښی» یا «غرنی هیواد» تر نامه لاندی یی ورته پر له پسې پولی بریدونه ورتاکلی اونومیرلی دی . کله چی دویینی (بحث) په اړوندی له **تاریخی افغانستان ختیځ** ، لویدیځ ، شمال یا سویل خواته لری تللی ، بیرته دیخواته راستون شوی او خپلی خبری یی پری را څرخولی دی .

ما ددغه ارزښتدن عدلی اثر په ژباړه کی له ډیری ژوری پاملرنی څخه کار اخیستی او له ټول خوند یووالی (امانت داری) سره سره می داسی پښتنی رنگ او جوله ور کړی چی څوک پری هډو دژباړی گومان ونه کړی . ما خورا گرانی اړکیو لوژیکی اواتنو لوژیکی نومونو دنیولو گیزم له ټولو آرونو سره سمی راپښتو کړی او پر خپل خپل ځای می ورسره «غربی» او «عربی» هغه هم په لیند یو کی نیولی او بیا می دویی پانگی تر نامه لاندی په جلا لیکر (لست) کی هم دکتاب پای ته راوړی دی . زه باور لرم چی آری (المانی ، لاتین) نومونو هیڅ پښتانه لوستو نکي ته دسهنی وړ نه وی او پر بله منځگری کو - مکی ژبه (لکه عربی) یی را اړونه خو «له بارانه تښتیدل او ناوی ته کیناستل» وو . که څه هم ډیر پښتانه دآری ژبی او پښتو ترمنځ یو بل واټن رامنځته کوی . همدغه نا دودی چی نن سبا پښتو نه یوازی د«ژباړی» پر ژبه چی لا «دژباړی دژباړی» پر ژبه بدله شوی ده . هغه داچی لومړی په دری - د عربی نومونو په مرسته - له بهرنیو ژبو ژباړنی کیږی او بیا هماغه ژباړنی پښتوته را ژباړل کیږی ، که څه هم دواړه ډوله ژباړونکی پښتانه هم وی !

ما پوره یو کال دمخه دچاپ اوخپرونی ددولتی کومیتی دمشر گران اکبر کرگر په گړنی سپارښتنه ددغی ژباړی کار پای ته رسولی ومگر دچاپ بهیر یی تر دی دمه رااوږدشو ، هغه هم زما خپله هاندو هڅه وه ، که نه بل چاته می سپارلی وی تردی به یی لازیات وخت نیولی واو دا ژمنه هم چاکولای نه شوه چی په دغه بڼه یی له چاپه راوباسی اوله بی گچو تیرو تنواو ښویدنوخه پخشاوسی . له دغه ټول کړاک او کړاو سره سره بیا هم له اړوندو پازوالو څخه مننه کوم اوبیا په ځانگړی توگه دلینو تاپ له تکره او ځانځبری کارگر خان حضرت څخه دز په له کومی خوښنه اویاسلنه څرگندوم چی دغه ستونزمن کاری کیدونی کړ .

پوهاند زیار

کابل ، لیندی ۱۹۶۶

دمنځنی خبرې

د پښتانه خپلواکي اتل خوشال پارکي زموږ تر پيرې پورې را انگازه کيږي. لا زرگونه کلونه دمخه توره اولينده، نيزه او چمدر، څه ناڅه نه کرندي او ييوې، کڼې او خرخول سره خوا پر خوا دهندو کښې په درو کي کارول کيدل. دلته دغروبچي جنگيالي دي، دخپلو پارکيوالوپارکي بولي او هميشه يې له هر يوه سره دغري وهلي دي. د پښتنو نولي او غچ دود يې دمنځني اسيا له گڼو ولسونو سره دگډ ژوند لاره اواره کړې ده، له بلو سکرو سره يې تل په پوله پټې، اوبو او ننگ وناهوس اخيستي او ايښي دي. د يرغله يې کلي او ښارونه، کوتونه او مور چلونه درې وړې شوي او ډيري ککړې ور لاندې شوي دي. د جنگ چکړو کيسې يې داهم را پر زړه کوي چې په غرو او درو کي يې له تايگانه تر سمندره بې کچه ولسونو ژوند کاوه، ډير کرگر او کسبگر يې په کارو زيار بوخت وو. هنر مندانو او پوهانو يې نوم لاره، هغوي په داسې بيلا بيلو تېرونو اړه درلوده چې نومونه او ټاټوبي يې بدليدل رابديليدل، راتلل او بير ته تلل. د داسې بيلا بيلو وگړو لاره پوره ستهغه وه او ده چې دننني افغانستان تر پولو دننه اوسپړي او په ښکاره توگه د جنگ چکړو، سوبمنيو، اړتيا او تنگسياله پري شويو زنجيروڅخه دنوي مهال پر لوري کام اخيستل غواړي.

دغه څيړنه زيار باسي چې دهغو تولو وگړو پيچلي تاريخ راوسپړي چې نن ټول سره په گډه د افغانانو هيواد جوړ وي. لرغو ښو هنيزي موندني ليکني، او وگړو پوهنيزي څيړني يوداسې سملاسي انځور کاري چې سره له دې لا ډيري پوښتنې پرځاي پاتي دي، مگر بيا هم ښايي لوستونکي ته دهندو کښې دهيواد سپيڅلي اکرونه (اوضاع) روښانه کړي.

دمنځني اسيا په زړه کي اوسني بريد ليکي نوي دي، زياتره له تاريخي پلوه اړوند تياوي او پخلا شوي نا همرنگي په نښه کوي.

دمنځني اسيا دغرو اولمنو دهيوادونو نړۍ دملې هيوادونو له مخې داروپاله ټاکلو اکرونو (اوضاعو) سره پرتله کيدای نه شي. له زرگونو کلونو را هيسي تاريخي توپانونو پر له پسې وگړني څپي له شماله غرونو ته را څپري کړي چې ځيني لاييا پري وراوښتي او هند ته يې سر رسيدلي اونوري يې اسمانڅکو غرنیو لړيو او يا هم دغرنیو جنگيالانو پاڅون له پښو غور ځولي دي. ستيغو تو غرو او شرمه پرتو سر درو وړي وړي وگړني ډلي دوگړنيو څپانونو په ډيرو ځونو يوکلونو کي له نشتيدي څخه ژغورلي

او په دی توگه له اباسینه تر آموپوری دوگر نیویو ونونو (واحدونو) نقشه هغه ملنگانه غدگی (خرقی) ته ورته ده چی نور پکی دپیوندونوځای نه وی . دیلا بیلو وگړو او تېرونو دو دو نه او جالونه ،دوا- کولی او تولوا لی (مالکیت)ډولونه او ژبی سره توپیر لری . پیړی-پیړی پری خانانو او سردارانو واکمنی چلولی ،له شاوخوا ۱۰۰۰۰ گوبنه پاتی دی او له مرکزی ځواک سره یی اړیکی نه دی ساتلی . له همدی کبله هغه ټولو لاسکتوو وگړو نیورگنو ته (که پښتانه دی که تاجک، نورستانی دی که پامیری) دا بی توپیره ده ،چی ځانساتی وی ،گروهن وی او یاگرد سره پرمختللی اومار کسبیست . هغوی زیاتره دمرکزی حکومت داستاز یو په ژبسه نه پوهیږی (هم ورته دښاری تاجیکو دری پردی ده او هم ورته دسترو قبایلو پښتونو) لاتر اوسه په ډیرو کلیو بانو کی دینی واعظ یوازینی زده کړه وال دی چی له دینی چوکاټه یی پوهه تیری نه کوی . هغه ته یو بیگروهه کوم انسان نه بریښی .

ناپوهی نه یوازی دبیوزلی او وروسته رالی پایله ده بلکی له بیوزلی څخه دخپلی آزادی پر ضد یو بوړ نوړی دیوال هم دی . دزرگونو کلونو دزړو جوړښتونو دبدلون پرضد بیساری کرکه یوازی دپیړیو پیړیو له نه زغمل کیدو نکی کړاوه ریښه نه اخلی ،بلکی بیا هم پررښتینو اکرونو اود ټولنیزی هستی پر دو یونو (قوانینو) باندی له نه پوهیدنی څخه هم .

په دغه رامخ ته کړی څیړنه کی هڅه شوی ده چی دوسمهال له شننی ډډه وشی او یوازی برهماغو تاریخی شالیدونو (پس منظرونو) بس راوړل شی چی دوسمهال په پوهید نه کی اسانتیا راولی . په شلمه پیړی کی دافغانانو لیاره لاتر پایه رسیدلی نه ده او څه چی دلته ارزښت لری ،هغه باید پخپله دهمدوی پلټنه وی . له جغرافیایی پلوه په پام کی نیولی ډگر (ساحه) هغه ټوله سیمه را اخلی چی له هند سمندره دسا- یبریا ترچلگو ،دکسپین له سمندرگی او دمنځنی اسیا له ښنگلنوچلگوڅخه دهند تر لمنو اودتبت ترغرونو غځیدلی ده . البته دلته «منځنی اسیا» به خپله آره مانانه ،بلکی په اروپایی جاج په پام کی نیول شوی ده چی له تبت تر تایکا پوری ارتوالی لری .

لومړۍ - خپرکۍ

۱- داسيا «ناسپرلي غوتې»

له تاريخي او جغرافيايي پلوه د هند، ايران، چين، د فرغانې ناوې له غرنیو سيمو تر سمندرگي او د اباسين له ناوې يا د منځني اسيا تر بنګلنو جلګو پورې يوه اړيچنه سيمه پرته ده چې نن سبا د څلورو هيوادونو تر منځ ويشل شوی ده :

تاجیکستان، افغانستان، ايران او پاکستان چې دانګليسي پاتېږي په توګه منځ ته راغلي دي. غرنۍ نړۍ په داسې ګڼو وړو سيمو ويشل شوی چې طبيعي آرونو (شرایطو) يې له زړيو راهيسې انسان ته دهستي ټاکلي لارې چارې په ګوته کړي او په يوه مهال کې يې ورته پولې بريدونه هم ټاکلي دي. د غرنیانو دوديز ژوند ډولونه لا په نننۍ افغانستان کې ځای پر ځای پاتې دي او څه ناڅه خپرل شوی دی. داسې چې اوسنی ژوند ډولونه يې د تاريخي هغو دانځورنې لپاره په کار لويدي لای شي. د کرکيلي او د ښارونو بازاری اقتصاد ټولنيز جوړښتونه د پردیو لښکرو له تيريو اوبلو سنو سره سره داوسيدونکو پياوړې ځانساتي لوبه را څرګندوي. دغه پيچلي ټولنيز جوړښت بياچې اروپا ته رټ نا پيژندوی په دی، د کوچيانو په مرسته بشپړ يداي شي.

داسيا په زړه کې د ختيځ او لويديځ غرنۍ لړۍ يوه پيچلي غوټه رامنځ ته کوي چې په هغو کې سره دشمال او جنوب غرنۍ نړۍ ګانې رامنځته شوی دی، په هندو کېښ او پامير کې دهما ليا غرونو له تينشان هغومره غوټه خورلی ده. دلته د کويټدګ او له عربي سمندرګي څخه راغلي داي سلیمان (کسي) غرنۍ لړۍ پای ته رسېږي. د دغو غرونو لمنو ته دهند ورشوګانې او د ايران د ښتي اود قزل قوم او قراقرم لړۍ (واحي) او شمال ختيځ ته يې تکلې مکان پراته دي .

له دغه غرنی ښاخه دوه پیاوړی سیندونه مخکښته بهیږی، یواندوس (اباسین) له خپلو مرستیالانو او بل
آمو (اکسوس) مگر دارگ غوندی سره دغه قاره یی غرونه را هسک شوی چی جگو اریانی غونډیرو او
پراخو ډاکونو ته له پاسه راگوری.

په درو او غرو کی له زرگونو کلونو راهیسی اریانی ژبی شپانه، غوبانه او کروندگر، تېرونه او
ولسونه (ملیتونه) ژوند کوی چی دسختسرو غرنیو جنگیالو په توگه تری شاو خوا گاونډیان تل په ویره
او تره کی وو او بل خواته یی دنورو کوچی وگړو، لنډ اند و مسلمانانو او یاهم دبلو سگروسو بمتانو
دتالانگرو لښکرو تیری زغملی او تمبولی دی. تل یی په درو اونرو (تنکیو) کی دجنگ وجگری آچاری
چغو انکازی کړی. خو له دی سره سره یی داسیا په زړه کی دیوه غرنی هیواد په توگه دسترو دولتونو
منځی (مرکز) هم پاتی شوی دی. ښارونه او علمی مرکزونه پکی په وده راغلی، ښکلی ودانی او په
زړه پوری میناتوری. پکی هستیدلی او کوچیا نیو میرمنو پرتمینی غالی او بدلی او په خواکی یی هم دکرگرو
جنگیالانو لرگینی پژی. (محسبی) کینل شوی دی.

نننی پولی بریدونه ددغه هیواد په لرغونی تاریخ کی کومی جری نه لری، بلکی دنونسمی پیری پایله
(نتیجه) ده. دا تر هر څه دمخه دپردیو سیاسی غوښتنه وه چی وگړنی دلی سره توتی توتی کړی زاړه
فرهنگونه یی بزی بزی کړی او ټینگ تاریخی یووالی یی ور ویجاړ کړی، او په دی توگه دغرنی هیواد زوړ
تاریخ په داسی یوه اډانه کی رانه شی چی داوسنیو بریدونو څرک هومره تری ولگی.

افغانستان لاتر ننه پوری دجنوبی اسیا هیوادو په اقتصادی او ټولنیزو چارو کی دانگریزانو دنونسمی پیری
دلاسو هتو نښی نښانی ساتلی دی. تر ټولو ستر ملیت «پښتون» یی ورته سم دوه ځایه کړی چی نیم
یی په پاکستان او نیم یی په افغانستان کی ژوند کوی. ورپسی دویم لوی ملیت تاجیک دی چی پر
افغانستان سر بیره په شوروی تاجیکستان او څه په اوزبکستان کی میشته دی. لږه کی یی بیا په
ایران او چین کی اوسپری. له طبیعی برید لیکو (سرحدی خطوطو) څخه یی تش آمو سیند او په شمال
ختیځ کی دتورکمنو له جلگو تیره شوی لیکه او یوڅه لویدیزی ښکلنی دښتی دیادونی ور دی.

په نو نسمه پیری کی پر هندباندی دانگلستان سیاسی واکمنی دنننیو پولو انځور کښلی دی. ان
شمالی پوله چی هغه مهال یی څاری روسیه بیلوله، هم تر هر څه مخکی دافغانانو نه، بلکی دانگریزی
سیاست پایله کښل کیری. پر ۱۸۹۳ کال انگلیسی - روسی سازښت یو بندیز اړم (وول) رامنځ ته کړ او
هغه داچی دهغه مهال بریتانیی هند او د څارلاسلا ندی بخارا امیرات یی سره دواخان په پیڅکه یو له بله
پری کړل اود هغی ختیزی ژی. له چین سره دافغانستان یوه بله پوله جوړه کړه. څه چی بیا دافغانانو
ملی غرور سخت راپاروی، هغه اجباری دیورنه - کرښه ده چی له خیبره تر جنوبی ریگستانو پوری یی
په پرتلیز ډول هماغه گڼ میشتی سیمی سره ترازه کړی او په میلونونو افغانان یی هغه مهال ترانگریزی او
نن تر پاکستانی ژغ لاندی ښکیل ساتلی دی. همدا رنگه دسویل او اویدیځ بریدونه انگریزی هیئتونو
کښلی دی چی البته اوارونه یی دیورنه - لیکي هومره لانجمنه ده ځکه چی دغه برید لیکي زیاتره له
نامیشتو سیمو څخه تیریږی. په پرتلیزه توگه داراز سیاسی بریدونه په اسانه کښل شوی مگر څه چی

ډير گران دى هغه دسيمو دحانگرتيا(کرکتر) ټاکنه ده . دهندوکښ پيا وړى لرى . له ورو ورو پريوتو نکو لوړو سره ملگرى دى چى بى شميره ناوونه او گړنگونه يى رامنځته کړى دى . بل خوا بيا له منځنيو لوړو سيمو څخه پيل شوى غر لرى به پر تليز ډول هسکپرى او جگى غاړى مورگى او له هغو سره څرمه ژور خوړونه ليدل کيږى . دشما ل او لويديځ سيندونه يا په دښتوکى زغمل کيږى او يا په اورال سمندرگى پاى مومى ، لکه آمو سيندچى له خپلو مرستيالانو سره دغرثى هيواد شمال ختيځ را ځنځوى . ددغه په وړاندې په سويل ختيځ کسى اباسين دى چى کابل سيند ورته له هسکو افغانى ايلبند ونو څخه اوبه وربهوئ .

دريم سيندنى سيستم هلمند دى چى له سويل - اويديزو غاړو څخه اوبه اخلى او د ايران - افغانى سيستان دسرحدى سيمى (سيستان) په دښتوکى زغمل کيږى . دغرثى هيوادزرى يا ستره غرثى منجيله (هندوکښ) له شمال ختيځه ورو ورو راپريوځى . او پر ترين ستونځ تراجميرى له ۷۷۵ مترو لوړ والى سره چى اوس دپاکستان په خاوره کى راځى او همدا رنگه نوشا دهغه يى هم چى له ۷۴۸۵ مترو جگوالى سره دافغانى نستان لوړه غرثى څوکه ده ، يوويارلى پرتم بلل کيږى . دلريو په منځنى برخه کى هم تر ۶۰۰۰ مترو پورى ميچ اخیستل شوى دى . له کابل څخه دهغو غرونو ښاخونو غيرا چاپير کړى ده چى تر ۵۰۰۰ مترو يى لوړوالى رسيرى اود هيواد په شمال کى دخواجه محمد دلرونو ښکارندويى هم کوى . دلويديځ خوا غرونه اړ لړ کيږى او متى تر ۴۷۰۰ او ۴۸۰۰ مترو پورى لوړوالى مومى . په شمال لويديځ کى دتورکستان تير بند تر ۳۵۰۰ مترو لوړوالى پورى غځيدلى او په جنوب ختيځ کى سپين غر تر ۴۸۰۰ مترو پورى هسک شوى دى . ختيځ خواته دسلیمان (کسى) غره لرى مخ پر جنوب غځيدلى چى دهندوکښ په ملگرتيا يى د سمندر له مخه دوه زره متره لوړه غرثى سيمه رامنځته کړى ده .

يوه داسى غرثى سيمه چى دنيم کندو سپورمى . په څير داباسين پر ناوه ورکړه شوى او تر کشميره يى هند واريابى ژبى وگرډلى او تېروونه په خپله غير کى نيولى دى . په اويديزو ډلو کى يى نورستا نيان ، درديان او پاميريان راځى چى دسيمى دووسترو تېرونو (پښتنو او تاجيکو) تر څنگه يى په پام کى نيول په کار دى . په سويل کى بلوڅان پراته دى چى دهند تر سمندر له پښتنوسره پتليز اوسيدى . ددغو دواړو ولسونو ترمنځ ددراويد يانو دزرو خپلوانو پاتى شونى (براهويان) اباددى . په داسى حال کى چى ختيځ افغانستان دهند نيمى وچى ته مخاړولى دى او څه ناڅه له موسونى ورښتونو څخه گټه اخلى ، شمال لويديز افغانستان بيا له سمندر تر څلورو سوو مترو لوړوالى پورى مخ پر ځورى درومى ، دمنځنى اسيا ژورو ته ورلوپرى او په دى توگه دميشت ځمکپو هنى له پلوه شمال ايرانى - سويل تورکمنى بارانسى سيمى ته وراوردپرى چى دگسپين سمندرگى يى شومه وړ برابر وي . پياوړو سگر وړو (رسوبونو) ددغه هيواد له کندو کير ډک کړى او څه ناڅه يى دپوونده وو او کرگرو لپاره وړنده ژوند اړونه (شرائط) منځ ته راوړى دى او په دى توگه يى په تېرو مهالو کى څو څو وادى ستر ښارونه اود زور ورو شاهانو مانى ودانى کړى دى .

د آمو سيند پورى غاړى ته دتاجيکانو غرثى سيمه اوږدوالى مومى چى ان دفرغانى درى تر لمنو پورى ورجکپرى او په سيمه کى دهغو سيندونو تراحو پورى رسيرى چى نومال پکى سوغديان او خوارزمان ميشته وو او نن سبا پکى زياتره تورکټو کمى اوزبک آباد دى . دتيا نشان او شمالى افغانستان لوړى له او کتوبر څخه تر اپريل پورى باران لرى او په شمال کى ان تر جولای پورى هم پايښت مومى . ددغه ورښت هغو سگر وړو لمنو ته پوره لنډبل وربښى چى له دوو څخه تر لسو مترو پورى ښيراز پور لرى او

تر سلو کیلو مترو پوری ارته پتاره ورشو او لحای لحای کرکیله کیدونی کوی .ختیزی غاری ته بیا چی د سلیمان (کسی) غر لری .غخیدلی ده، په جولای او اگست کی موسونی بارانونه کیری په داسی حال کی چی دهیواد منغنی لوړه برخه خپلی او ریایو له شمال لویدا یخه رااخلي .

مگر کرکیله دوربنت پر بنسټ کوم لحای نیو لای نه شی . دناوودرو په اړخو کی له سیندونو څخه داوبولکونی لپاره ویالی اوچوی رایبلی شوی او یا هم دایران او تورکیې غونډی له کار یزونو څخه کار اخیستل کیری چی په دی توگه ځمکی لاندی اوبو رکونه ټیټو کرو . ندوته لار پیدا کوی .

په دغو کرنیزو سیمو کی دوگړوگنه گونه زیاته ده چی په سل کی اتیا یی په کرکیله بوخت دی .گرنه له زرگونو کلو راهیسی دټولنی اوددغه ټولنی دتاریخ بنسټ بلل کیری . ټولنیز جوړبستونه په نننی افغانستان او پښتو نستان کی لاتر اوسه دهغو آرو دودیز چلندونو(مناسباتو) ځلونه کوی چی په شوروی جمهوریت تاجیکستان کی له پرمختللی رغاویزیدنی (صنعتی کیدنی) سره تر ډیری گچی له منځه تللی دی .څنگه چی ددغو سیمو دټولنیزو جوړبستونو شننی (تحلیونه) متی په شلمه پیری کی تر سره شوی دی -دساری په توگه لکه دو.کراوز هغه پر ۱۹۷۲ کال -نو په نننی افغانستان کی روان چلندونه دټولنی دتیر مهال دهند اریز انځور په توگه به دا وروسته ډول په کار اچول کیری .

دافغانستان له ۱۵-۱۷ ملیونوگړو څخه یوه بنایسته غټه برخه کوچیان دی چی ټول شمیر یی دوه ملیونو ته رسی .دوی له خپلوکلورموڅخه تر اړتیا زیاته ییبره (حاصل) ترلاسه کوی .ځینی یی دلورو ایلبند-ونو او څورو ژمنیو څر ځیو ترمنځ زرونه کیلو متره لیږدی رالیږدی، بی له دی چی هیواد نی پولی یی دلاری خنډ شی .همداسی راکړه ورکړه او سوداگری هم درواخله .

داوبو لکونی په سیمو کی یی زیاتره غنم کرل کیری او په للمی هغو کی یی غنم او اوربشی له غورو ییبرو څخه گنل کیری .نوری غلی دانی او میوی یی له بنوالی څخه لاسته راځی .په هر ډول ،کرنی اقتصاد یی زیاتره خپل نوک سوک کیری او لایو څه غنم هم باید له بهره راوړی .

په هیواد کی اقلیمی توپیرونه خورا بننډیزه (افراطی) بڼه لری .په ټیټو برخو کی یی داوړی تر (بنځو) څلوېښتو سانتی گرادو پورته تودوخه میچل کیری .په لویدیزو لښو کی یی پرله پسې څلورمیاشتنی توده وچه سیلی لگیری .مگر په خپله په کابل کی تر سمندر له ۱۸۰۰ مترو لوړوالی سره تر ۳۶ درجو پوری تودوخه لوړپری اوشپه یی بیا تر ۱۳ درجو پوری سپړوی .

په ژمی کی ټیټی سیمی له لوړنیو پنځلسو درجو تودوخی سره په زړه پوری هوا لری ،په داسی ترڅ کی چی لوړی هغه یی ترمغنی بنځه ویشته پوری سپړی .پوونده بیا هم کولای شی ،کال وسر دکروندی تر بریده تر ۳۰۰۰ پوری لوړوسیمو کی استوگنه وکړی ځکه چی ان دواخان مورگی غونډی په غرنیو لوړو کی دواوړی کمبنت هم لیدل کیری .دویلوب بهاندرودونه دتیاروکروندو هم نه بس کیری او په دی توگه اوبه دافغانستان له غورو او موتوکو (خامو موادو) څخه گنل کیری .

دسیمو او کروندو دچولو ډیر اړخیزوالی دمیشتخایونو له ډیرجولیزوالی (مختلف الشکلی) سره سمون لری .هغه کلی چی دخو بڼو بندو ،کانالونو او کاریزونو په اوږدو کی پراته دی ،زیاتره دنری پتاری بڼه لری او له یوستوومینوباندو څخه رغیدلی دی .دللمی سیمو او همدارنگه دلورو غرنیو گڅونو استوگنځی بیخی یو له بله گونښی پراته .پر پوله پتی ،غوا خوشی او ننگ ناموس باندی پر له پسې شخړو او جگړو ډیر دینه اړ ایستلی چی دلته او هلته برجوری کلا گانی ،کوټونه او بورجلونه جوړ کړی .په شمال ختیځ کی چی دتنگودرو کڅونه یی دکروندی لپاره نه بس کیری ،کلی او بانډی پوری پوری دغرونو پر اړخو ودان شوی دی .

په منځنيو لوړو غرنیو سیمو (غرجستان) کې د سرو کال استوګنځي له کر کيلي او څاروپو سره لا ان تر ۳۵۰۰ میټرو پورې هسک پراته دی. دختیز افغانستان په لوړو کې تر ۲۳۰۰ میټرو لوړوالی پوری شولی، انگور او نوری میوی دانی کرل کېږي او سمبالېږي، په دی آپچی بهاندی ویالې او یا کاریزونه ولری. تر ۱۶۰۰ لوړتیا پوری انځر، ورسبتی (بادام) انار او پنبه کېږي. خو بیا هم له زیاتی وچوبی سره د کر کيلي کچه دومره راتیته ده چی په تیرمهال کې په خورا وړو وړو کرځایونو ډیری وینی بهیدلی دی.

افغانستان د ځمکنیو زیرمو له پلوه ترهغه زیات شتون دی، څومره یی چی اوسنی اقتصادی تنګسیا، ښکارندویي کوی. لوړ ارزښتی وسپنه، سرب، جست، تیل او گاز، طلا، کوکړ، سکاره، مس مالکه او همدا رنگه رادیو اکتیفي مینرالونه یی پوره نوم لری او ځینی پکی لاپه یوه لنډه تنګه کچه له پیړیو راهیسی تر کار لاندی دی. دساری په توګه دآمو او کوکچي طلا او یادبدخشان دانجمن دری لاجورد چی له ۵۰۰۰ کلو راهیسی را ایستل کېږي. خو ددغه هیواد دوکړ ډلو او ټبرونو اقتصاد تر ننه پوری پسر کانونو نه بلکی پر کروند ګری ولاردی. دکرګرو له ټول زیارودرانه کار سره سره دافغانستان په سل کې ۱۵ برخه تر کرنی لاندی ده او هغه هم دلروبو او ناڅیزی تخنیکي پرمختیا له کبله په خوارکم پیږو ځمکو کې راځی. په کال کې له څه ناڅه څلور میلیونو هکتاره څخه متی شپږ په سل کې کرنیزه ځمکه په کار لویدلای شی. په همدغه کرنیزو ګړیو (واڅو) کې دوکړو ګډوالی لیدل کېږي، داسی چی دغلته پهر څلور څنډ کیلو مترو باندی ۸۰۰ اوسیدونکی رسیږي، په داسی اکر (حال) کې چی دټول هیواد له اویچی (قلمرو) څخه ۹۰ په سل کې ډیره رنگی میشته ده.

ددود له مخی په زیاترو سیمو کې ښځمنی له کر کيلي سره کار نه لری. دهیواد ییبرمنی ځمکی په سترو ځمکوالو اړه لری چی اجاره کښان او کروی (مزدور دهقانان) یی منځ ته راوړی دی. په پرتلیز ډول د کرنیزو سیمو ګڼ میشتی تردی ګچي لوړه ده چی اړتیا باندی پیداوارته خبره رسی، ځنګه چی په ښار ونو کې کار څاریونه نشته، نو څه ناڅه زوړ جوړښت سمدلاسه هماغسی پاتسی کېږي. ځمکنی ټولوالی (مالکیت) سخت سیمه ییز توپیر لری او له ټبرنی (قبیلوی) ټولوالی څخه نیولی، تر ځمکواکی (فیوډالې) ډولې ځمکوالی پوری رسی، په داسی اکر کې چی داوبو بخره (حقابه) ددود او قران له مخی له آره انډیوالیز (کوپرا-تيفی) جوړښت لری. که څه هم باوری ټولیزی شمارنی (احصائی) نشته خو بیا هم سیمه ییزی شننی (تحلیلونه) دا پایله په لاس راکوی چی دکرنیز (زراعتی تولید) غوره بڼه په وړه او وړکی ګچه کی راځی. تر څلورمی برخي زیات کروندګر تر ۰.۵ هکتارو څخه لږ پتی لری، په سل کې ۴ نوری تر دوو هکتارو او په سل کې نور ۲۸ یی تر اتوهکتارو دځمکی خاوندان دی. په دی توګه په سل کې تر پنځو کم یی تر اتو زیات هکتاره کړی اوریږي. ستړی ځمکوالی هم له آره په وړو اجارو برخو برخو شوی دی.

د ۱۹۵۵ کال دشمار اخیستنسی (احصائی ګیری)، له مخی دستړی ځمکوالی له ۱۲۰۰ ټوټو څخه نژدی نیمی یی دخپلو څښتنانو په موټی کی دی، داسی چی یو لوړه سلواله ګچه (په سل کې نژدی ۲۵) کروندګر پر اجاره ځمکو کار کوی.

له پخوا څخه اجاره دوه ډوله وه، ټاکلی او برخیزه، دا وروستی ډول یی داسی و چی اجاره ګر دیبیری (حاصل) په سل کې له ۵۰ تر ۸۰ پوری باید ځمکوال ته ور کړی وی او همدا رنگه ټاکلی اجاره له آره تر دغی ګچی رسیده. د ځمکوالو پر پاتی ځمکه کروی (دهقان مزدورانو) کار کاوه چی په ډله ییزه توګه یی دپیداوار شپږمه تر لاسه کوله. په ییبره کې له یوی ناڅیزی وتی یا هری ژوندی

سیره اجاره گر دیته اړو ته چی سودخورو ته مخه وکړی او په منځکوره ډول په سل کی ۳۰ گټه ورکړی . د ځمکو ټوټه ټوټه والی داسلامی پاتمری (میراث) پایله ده چی زامنو ته یوه یوه برخه رسپیری او لونیو ته نیمه نیمه . په وزیرستان کی د ځینو څرگندونو له مخی ځمکنی کمبنت د سمتو کورنیو د پوښنا کیدو لامل شوی دی ، داسی چی د نیکونو ځمکه بیر ته یوه لاس ته ورغلی ده . همدا راز ځمکوال کرکر زیاتره د سود خورو پوروری دی ، هغه هم د پری او ژوندی دملاما توونکی دودله ټسه چی دیو کړو له اقتصاد ی متری (توانه) تیری کوی . په راوړوسته وختو کی د پښتنی ټبرونو ځانگړی جوړښتونه تر کرښی آخوا څپړل شوی دی . هلته په قبایلی سیده کی کوم پاکستانی قانون چلندنه لری او حکومت تری کوم باج و خراج اخیستلای نه شی . دولتی اداره تش پر ښاری منځیو اود سرکونو دواړو خواوو ته پر نوی متره هومره پتیاره څارنه لری . هیڅ کوم پاکستانی کونډونه اوسیا سیان د پښتنو کلیوته دور تک اجازه نه لری ، په دی چی دخپل اړوند ملک ترواک لاندی دی . په غرنیو کروندگرو کی هره کورنی له ۱۶۰۰ تر ۲۰۰۰ څلور څنډه مترو پوری پټی لری ، په درو او سموکی بیا دکر ځمکی گچه کورټ توپیر مومی . لاندی کونکو پښتنی ټبرونو ، دیپلکی په توگه په سوات دره کی کرگری کلی بانندی ترخپل واک لاندی راوستی او تری ولجه کړی ځمکی یی دخپلو کورنیو ترمنځ ویشلی دی . ټبرنی (قبیلوی) او ډون (نظام) په جولیزه توگه پاتی دی ، نن سبا یوازی ځان تر ۸۰۰۰۰۰ څلور څنډه مترو زیاته ځمکه په خپل خپل ټول کی لری او په جرگه کی هم یوازی د ډو پاتوری (میراث خواره) غږ یدای شی . له «ویش» سیستم سره چی دهغه له مخی په هرو پنځو کلو کی ځمکه له سره ویشل کیری ، د کروندگرو ځمبښک ویش هم غوټه وچی تر شلمو (۳۰-۱۹۲۰) کلونو پوری یی دود پکار اچول کیده . د د هماغی یوی کړی ټبرونه دی چی په غروکی دیو زلو او په ناوو (وادی کاو) کی د بډایو ځمکوالو په توگه ژوند کوی .

په یوه پښتنی متل کی ویل کیری : «ننگ غرونه وخورل - او ما لیا توسمی» . دلته مو (سمو) دگروند گرو ملاوی ترمالیاتو لاندی کړی دی او غرنی ټبرونه ددود «ننگ» تر پار لاندی ستدونه کوی . دایو هسی دود دی چی په لار کی یی باید ډیری ککری خاوری شی . یوه کروندگر ته هم له ننگ او ټوپک څخه پرته نور شه دومره پانی نه دی . دی هم پوهیږی چی ننگ څنگه پرځای کړی . انگریزانو دری ځله هڅه وکړه چی دغه قبایلی سیمه لاندی کړی یوځل پر ۱۸۹۷ کال انگریزان دمومندو سیمی ته ورننوتل او متی ۷۶ کاله وروسته بیا هلته ورغلل . په ۱۹۳۳ او ۱۹۳۵ کلو کی یی له ۳۰۰۰۰ جگړنو ، شوبلو او الوتکو سره پر دغه سیمه یرغل یووړ او غوښتل یی چی ترکیزی اود گنداو حلیمزی لاسکتوی کړی . دلومړی ټبر ۳۱۰۰ اود دویم هغه ۳۵۰۰ میرونه وو او بیا هم پسرانگریزانو بریالی شول .

له ۱۹۱۶ کال راهیسی له آزادی پښتنی سیمی څخه یوه بریښنا ییزه کتاره راتاوه شوی وه چی دپاکستان حکومت بیا لری کړه . دغه حکومت هم دافغانی پولو خواته متی یوه نری پتیاره تر خپل موټی لاندی لری چی ملکانو دتړونونو پر بنسټ ور پرېښی ده .

په ۱۹۷۲ کی افغانی ټولنه په دغه لاندی توگه ډلبندی شوی ده :

- ۱- په سل کی ۲۰-۲۵ مزدور کرگر او مهالیز (موقت) کارگر ،
- ۲- په سل کی ۶۵-۷۰ اجاره گراو کوچنی کرگر ،
- ۳- په سل کی ۶-۸ لاسی کارگر ، پلورونکی او کارمنان ،
- ۴- په سل کی ۳-۴ ځمکوال له ۱۰-۵۰ هکتارو سره او لوړ کارمنان ،

۵- ۲۰۰۰ کوره ستر حکموال، تېرمشران او هتيوال يا په بله وينا بازار بورژوا .
 په دغه وروستی جاج (مفهوم) يوداسی ټولنيز ټرنگ (ترکيب) نومول کيږی چی له پيړيو راهيسی
 دمنځنی اسیا په ټولنتاکنه کي ونډه لری . دوديز (عنعنی) ښار هماغه منځنی اسیایي اسلامی بازار ښارو
 چی که څه هم دختیز افغا نستان ښارونه دهندی ښارونو پر لوری دلیرد (گذار) ښی په توگه راڅرگند
 شوی دی . داروپا دمنځنیو پيړيو او نوی مهال له پرمختللو ښارونو سره یی توپیر په دی کی دی چی په
 دغه راز (ښارونو) کی خپلواکی چلونه (اداره) اود بندری ښارو داوسیدونکو په بڼه سیاسی ځواک
 کپاله پلور بورژوازی نه لیدل کيږی . په نادره توگه په ښارمنځ کی دواکمن کوټ له چلونسی
 (اداری) او چونی سره نیغ ښکاریده . پرښار به دبازار واک چلیده (ه) . پلور کوڅی (سوقونه) دسوداگری
 بانکیانو دیوی داسی وړی شتمنی ډلې په لاس کی وو چی دنورورا کړو وړ کړو ترڅنگه به
 یی کلی هم د سود وسلم په کړی کی رانغاړل . دوی بازار کوڅی پروړو کار ځایونو ، په بله وينا
 هتیو ویشلی وی چی زیاتره به یی په اجاره او کرا ورکړی وو اوخال خال به چیری دوړو لاس کـــرو
 او هتیوالو په ځانگری ټول (ملکیت) کی وو چی هلته به یی کار کاوه اوداسی نه چی دهندیانو غونډی
 بکې استوگنه هم وکړی .

بازارونه په بیلا بیلو ورهڼیزوځانگو ویشل شوی وو ، هری ځانگی به ښاروالی اداری ته خپل استازی
 ټاکه . دساری په توگه دتاشقرغان بازار داویا یو کلونو په سر کی اتیا ځانگی درلودی چی په یوهچوک
 کی سره را جاله شوی وی او دبوټ اوخولی پلورونکو ۵۵ دوکانونه یی لرل . هره ورهڼیزه (پیشه یی)
 ځانگه «صنف» نومیده اود «رسالی» په نامه یی جوت لیکلی آرونه (اصول) درلودل . ددود له مخی هر
 صنف ځانته د «وکیل صنف» یا «کلانتر» په نامه خپل استازی ټاکه او یو څه پیسی یی هم ورکولی .
 استازی دخپل اړوند ټولگی بهرنی کارونه تر سره کول او بی لاس وپښو او بل هغه چا ته یی بسپنه
 راټولو له چی دسر کار له خوا بیکار یدل . له څه دپاسه ۶۰۰ دوکانو څخه ۴۹ ځانگری ټول (ملکیت)
 و چی په اړوندو هتیو الو یا اوستاکارانو (خلیفه کانو) یی اړه درلوده . ددوی په وړاندی په سل کی ۴۰
 دوکانونه په اووکور نیو پوری اړه نیوله (ه) . دافغانستان دحکومت دهغه مهال ولایتی مهندس چی یو
 «نومی Stuckert» شتوکرټ سویسی و ، داچچی ښار دبازار له ټاکنکی نقش سره په انځوریزه
 توگه شنلی دی (دهغه لیکنه دلته کټ مټ را اخیستل شوی اود ۱۳۲۲ (۱۹۴۳) کال دغبرگولی ددویمی
 آرانځور یی هم زما په واک کی را کړی چی په مننه یی یادونه کوم) .

راپاتی زوړ ښار

څلور خواوی

زوړ راپاتی ښار دامو سیند - شبرغان دشمال جنوب سرک او دمزار - اندځوی دختیز لویدیز هغه
 پر څلاری (څلور لاری) پروت دی . یوازی دمزار - اچچی - شبرغان دریکوت دگاډی چلونی سرک په بڼه
 بشپړ ودان شوی دی او پاتی نوری کاروانی لیکو او آس سپرلی لارو بڼه لری . ښار ته نژدی سیند دوه
 پلونه لری چی یو یی دارابه جاتودتیریدو وړ دی . سیند (اسکاباد) کانال چی دښار په سیمه کی بهیږی ،
 ۶-۸ متره پلن څه ناڅه دوه متره ژور او داووبو مخ (سطح) له کړکړکو څخه ټیټه ده ، داسی چی متی
 داچچی په شمال کی داوبخور لپاره په کار را تللای شی . همدا راز دکانال اوبه هم په پرتلیز ډول

تیټی دی . اوبه یی له ژمی پرته نوری ژر خیتنی دی . دښاری سیمی دخړو بونی لپاره دسیند له برسیره مخ پر ختیځ ویالی رابیلی شوی دی .

زور ښار په څلورو کوڅو سره پر څلورو ښارمینو ویشل کیږی . په چورلیڅ (محور) ډوله څلاری کی یی کوټ (بالاحصار) دی چی یوازینی ځمکنی لوړه گنل کیږی . دښار کوټ پاتې شونی آره ښاری سیمه راخلي . په شمال ختیځه مینه کی یو لوی سر پتی بازار دی . په نورو ښار مینو کی کورونه بازار ډکرونه . بڼونه او یو څه ترناوونه (ناودان ایونه) لیدل کیږی . یوازی سویل خواته یو کوچنی ښار کوتی په سترگو لکی . دښار نور شاوخوا سیمه څه ناڅه په یوه کیلو متره واټن تر آقچی را چور لیدلی ده .

ودانی :

دآقچی ښار یو غوره بازارمنځی ده . دلته دوشنبه او پنجشنبه لوی لوی بازارونه جوړیږی چی له لری ځایونو څخه ورته دراکری ورکری لپاره خلك راځی . ښار په لوړنی توگه ۲۵۰۰ اوسیدونکی لری . دشا وخوا سیمی هغه په اټکلی ډول ۸۰ زروته رسیږی ، ۱۵ زره هم دخانقابه سیمه والی (علاقه داری) او ۱۲ زره په منقجک هغی کی میشته دی .

په ښار کی دکورونو او دوکانونو (دخرڅلاو او کارځیو یا ورکشاپو) (۱۰-۱۲) او بیای دبیلا بیلو ورهنیزو (پیشه یی) څانکو دویشنی تر منځ ناندولی په څرگنده داراښی چی آقچه دبازار منځی په توگه ستر ارزښت لری . په کورنی سوداگری او بهرونو (صادراتو) کی ښی (شمالی شرکت . صادراتی شرکت) ډکره کولو (ډکره کولو شرکت) اوغالیو له پلوه دمنځی (مرکز) په توگه ونډه اخلی . داقچی ښاروالی دڅرگندونو له مخی ار (اصلی) ښار په لاندی ډول شل کیږی :

استوگن کورونه	۲۶۷
دوکانونه	۶۳۶
سرایونه	۴۰
تودوبی (حمام)	۱
لوی جوماتونه	۳
واړه جوماتونه	۱۰
څارندویي څوکی (پوستی)	۴
گمراگ	۱
داځخونه (پست)	

هوتل

حکومتی په بالاحصار او زندان اوکودام په پخوانی رباط کی ځای پرځای شوی دی . دخارویو بازار درباط تر څنگه او دسبود بالاحصار گرد چاپیر اوپر لویدیز سړک ، دلرگو او سکرو بازار پر لویدیز او شمالی سړک اودغلی منډه یی پر لویدیز سړک باندی په یوه سرای کی یو ځای شوی دی .

ښار پارک تر ښار دباندی یی له کومی اړیکی پروت دی چی ټوله یی ۴۰۰ جریه ځمکه نیولی ده . داقچی دښار بیلا بیل بازارونه اوورهنیزی (دنده یی) برخی :

ڊوڊي پخوونڪي	۸	دوڪانه
خوراڪ خوني (رستورانو نه)	۲۰	رر
خورا ڪتوڪي (خوراڪه باب)	۶۰	رر
چاي پلوري	۷۰	رر
ڪوتونڪي (قصا بان)	۳۰	رر
ڪب پخوونڪي	۶	رر
غور پلوري	۳۰	رر
تيليان (گاني والا)	۲۰	رر
چاڀخوني	۴۵	رر
ٽوڪر پلوري	۹۰	رر
واپه پلوري	۱۰۰	رر
غالي پلوري	۴۰	رر
بوٽ پلوري	۲۰	رر
خرمن والا	۱۰	رر
ڪره ڪول والا (موسمي)	۸۰	رر
واپه لاسي ڪارگر	۸	رر
زرگران	۱۰	رر
ٽٽياران (مسگر)	۷	رر
پٺيان (آهنگر) يا بستڪار	۱۰	رر
ترڪاڻان	۱۰	رر
موچيان اوزين ساز	۱۰	رر
ڊمسان	۲۰	رر
چاپه گر (رنگوونڪي)	۲۴	رر

دبازار پر ورڻ دسبو ميوو، لونسبو، لرگين لاسي ڪارونو، رسيواوشوده بابو ۳۰۰ - ۴۰۰ تختو نه او ڪرڪي (غرفي) جوڀيري (۱۳). ڄلويست سرايونه سره په لويوالي او وداني ڪي توپير لري، يوه ستره برخه يي هماغه تش انگونه دي چي داسانو دٽرلو لپاره پڪي مروي ٽڪ وهل ڪيري (۸). ڄيني ورسره يوه نيمه برنپه يادالان هم باپه (ڪرا) ڪوي اود يوه راز ميلستون ڪار تري اخلي. داددي لپاره چي لا يوه ورڻ دمخه ورته مينه والرا چليري او شپه تير و ي د بازار زيا تره مينه وال پر اسانو راڄي او هڻه ڪوي چي بازار ته نزدي ديره ونيسي. دلويو لارو او بازاري ڪوڻو خره ڄهه دڇپلوي يا مذهب او ڄهه دڪارو ڪسب يا مليت له مخي نور جلا جلا استو گنجي هم جوڀيري چي پر هر هڪتار باندې دگنوالي ڪچه ۵۰۰۰ تنوته رسيري .

بازار داسلامي بنار له ڄانگورورغندو ٽوڪونو (متشڪله اجزاو) ڄهه گنل ڪيري، بي له دي چي يو راز بنه ولري (۶). دنبار نقشه پرچوني او لوي جومات راجورلي اوبيللا بيلي بنارميني يي په سرڪونو جلا ڪيري .

په ڪلي او بنار ڪي دجومات ترڄنگه چاڀخونه پوره ارزڻت لري او هغه داچي دنارينه وو دنري ليد.

نخی بلل کپری، دچا خبره یوه ټولنیزه اړتیا تر سره کوی (۷). په هره چاپخونه کی دوه سمواره لکیدلی وی چی پر له پسې تور او شین جای تیار وی او له همدی لیاری دسیمی سوداگر خپلی گنتی ترلاسه کوی. هیش یو بازار او پرترا نزیتی لاره پروت میشتخای بی چاپخونسی چلیدای نه شی. چاپخونی یوازینی ودانسی ده چی له افغانسی انځور گری څخه پکی کار اخیستل کپری. په دی لړ کی له انسانه پرته نور هر راز نقش ونگار لیدل کپری. زوی، مرغان، بوټی کلان، او بیلا بیل خیزونه لکه چاپنک و وپیالی، کلدانونه، جوماتونه، سیمرخ اوداسی نور افسانه یی او اساطیری څیری یی منځتکی جوړ وی. رزمی توکونه او دینی جاجونه په راز راز سمبولونو سره انځورل کپری مگر بی له دی چی دکومی کیسی انکازه اوځلونه وکړی (۵).

له بازار کوڅو سره هغه سراپونه هم تړلی وو چی دلویو سوداگرو مالونه پکی ځای پر ځای کیدل. دغه څیز دپخوانیو ښارونو په یرم کی په زړه پوری نقش درلود. دافغانستان دهند او ایران ترمنځ یو ترانزیت هیواد و. له هند څخه بیاله منځنی اسیا او له هغه ځایه یی یوخوا له اروپا او بل خوا له چین سره اړیکې ټینک وو. له اباسین ناوی څخه رالیږدیدلی کاروانونه یا دیلو چستان له لاری کندهار او پسې دهرات خواته تلل او یاله پینښور څخه دخیبر پر غاښی کابل او بیا پسې پارس ته لیږدیدل (۶). دغو کاروانونو قبایلو ته دچلوو نکو اوڅارویو ته دچلونی لاری چاری برابرولی. ښارونو له ترانزیتی سوداگری څخه کټه اوچتوله اودخپلو لاسی رغاوو (صنایعو) او شاوخوا ځمکنی پیداوار له لاری یی پکی برخه اخیسته. په دغه پیداوښتونو کی دکروندگرو او همداراز دکوچیانو لاسی کارونه هم راتلل. کوچیان په توایز ډول له جولای څخه تر ستمبر په ۳۰۰۰ متره لوړو ورشوگانو کی استوگنه لری. دوی ژمی څه په اباسین ناوه کی (له څه ناڅه ۲۰ زره کپردیوسره) تیروی او له پسرلی ول سره له خپلو رمو کلو او ټولی هستی نیستی سره چی پر اوبانو، خرو او غویانو یی بار کړی وی، پر هماغو لرغونو ټاکلو دوددیزو لارو باندي رالیږدی. دوی له پنځو څخه تر اتو کپردیو پوری او یا دیوی ستړی کورنی په بڼه زرکونه کیلو متره لار وهی اودخطر په ترڅ کی او کله ناکله سره هم دسیاسی ټوسنونو له کبله تر زر کپردیو پوری بیلا بیل کلی جوړ وی.

کوچیان پر بیلا بیلو ټبرونو (قبیلو) ویشل شوی دی. دوی که ونه غواړی او یا اړنه و ځی، دولتی آرونو (اصولو) ته په اسانه سرانه ټیټوی، که یی څه هم څرخایونه په دولتی شتمنی کی راځی او دوی ته دگټی اخیستنی لپاره وړیا پرېښوول شوی دی. بیوزلی شوی کورنی هم بی له دی چی رمه پاده ولری، پر ورهنیزو (پیشه یی) پوړونو (قشرونو) هم لږو ډیری بدلای شوی او دکار په لټه خپلی لیږدنی پرمخ وړی. نوری یی بیاجی دلویو لویو وگړنیو دلونښه یی موندلی ده، دژمی په ټینگو استوگنځیو کی اوسیری. دوی کرکیله کوی او یوازی یوه برخه یی داوړی مخ پر اوړو درومی او تر منی پوری هملته پاتی کپری.

کوچیان له ځان سره سوداگری مالونه هم لیږدوی چی ځینی یی خپل پیداینست دی، لکه ډیر ښکلی تغرونه او ځینی یی په بهر پوری اړه لری چی زیاتره ورته دخپلو استوگنځیو رومه لوی لوی کوچیانی بازارونه جوړوی. ددوی کپردی سره چی زیاتره توری وی او له وژغنو څخه ووپړی، دسیمو او ټبرونو له مخی توپیر مومی، ځینی دشمالی منځنی اسیا غوندي کردی او بی پیڅو له (سمیغی) دی، ځینی اوږدی کوټه ډوله او سمکوتی دی چی ځای میشتی (دهشین) ورته تر خپلو تنگو خټینو کورونو څخه هم زیات ارزښت ورکوی.

دویم خپر کی

پښتانه ، تاجیک او نورستانیان

دغرنی هیواد په توګه دافغانستان دژبو او وګړو نقشه پخپله دغرونو او ناوونو دچاپیریال غونډی ډیر اړخیزه ده .دلته سره اریانی ژبی، هندی ژبی او تورک و مغولی ژبی ګر ډلی خوا پر خوا ژوند کوی . پاتی شونی ډلی ، لکه بر اهوینانو خپله دراویدی او په اوومه پیړۍ کی را پریوتلو عربانو خپله عربی ټینګه ساتلی ده . دوی غوری ډالی ددی نورو وړو هغو په وړاندی تل پیاوړی بریښی . دهندوګڼی په سویل او ختیځ کی پښتانه او په شمال کی تاجیک ، په شمال لویدیځ کی اوزبکی او څه نا څه تور کمنی په وړاندی تلونکو ژبو کی راځی .

اریانی آرو پښتنو متی په همدی څو را وروسته پیړیو کی خپل دودیز (عنعنی) نظام یو څه پرینښی دی ، په داسی حال کی چی ژوند جولی یی لا هماغسی پیاوړی اغیزه لری . تاجیکانو دیوزر کلنی زری دولتی و دی په بهیر کی بیا خپل اشرافی جوړ ښتونه له لاسه ورکړی دی . هر ګوره ، په را وروسته پیړیو کی ور پوری دژبنی اغیز له کبله ځینو نورو غورو ختیزو اریانیانو هم ځان نښلولی دی چی لاتر اوسه په ډچه کی دی او په دی توګه یی دلرغونی وګرځی کولتور ډیر دودونه خونډی ساتلی دی (۱۸) .

د تاجیکو غونډی دافغانستان دمنځنیو اوږو اوسیدونکی هم له اړوندی لویدیزی اریانی ژبی څخه کاراځلی ، لکه هزاره او «چهارایماق» . ددوی په منځ کی بیا دزرو مغولو پاتی شونی هم ژوند کوی چی دچنگیز خان اود هغه دوروستنیو ترسرکښی لاندی دکوچیانی پراختیا په تیرمهال پسی ځی .

دغرنی هیواد په سویل کی ترعربی سمندر کی پوری لویدیزی اریانی ژبی بلوخ پراته دی ، ددوی په منځ کی بیا براهوین اوسی چی ژبه یی دجنوبی هند له ژبو سره خپلوانه ده . په شمال ختیځ کی له افغانستانه تر کشمیره یوه وړه وګرډله میشته ده چی هند واریایی او زری اریایی ژبی کار وی اود هماغو وګر ډلو پاتی شونی دی چی یو وخت بی ډیره ارته او خوره وړه سیمه نیولی وه . ددوی یوه برخه متی په

تیره پیری کی اسلام ته راڅکول شوی ده او ځینو یی لاتر ننه خپلی ژړی گروهی اودودو ته خوندي ساتلی چی له تاریخی پلوه خورا په زړه پوری دی .

دغرنی هیواد زیاتره وگړی ټینګ سنی مسلمانان دی ، یو لږه کی یی په دولس امامه سیعه گروهی لږه لری او په شمال ختیځ کی اسماعلیه گروهه خوندي پاتی ده .

دغرنی هیواد وگړنی نقشه تر څمکنی هغی لږه رنگا رنگی نه لری چی په هغی کی گڼ تېرونه (قبیلی) او ولسونه (ملیتونه) انځورل کیری او په څلور - پنځو ژبنیو کورنیواړه ری . ډیره برخه یی په اریانی ژبو غږیږی . په سویل کی دجنوبی هندله دراویدیانو سره ژبنی خپلوا نبراهویان ډیر ټولگی لری (۷) . په جنوب ختیځ کی ډیر هندو اریا یی ژبی ژوند کوی او یو څو ډلو دهندی او اریانی ترمنځ بله ژبه ساتلی ده . په شمال ختیځ کی له قرغانو او په شمال اویدیځ کی له اوزبکانو سره دتورکی ژبو (نور) استازی اوسیری .

له بلی خوا څنکه چی اریانی ژبی سره په خپلو منځو کی هم ډیر توپیر لری او یو له بله سره نه پوهیږی نو وگړویش هم خورا پیاوړی دی . یوازی عربی چی دقرآن ژبه ده ، څه ناڅه ټولو ته یو راز ده مگر هغه هم یوازی په دینی چارو پوری تړلی ده او یوازی دهماغو پخوانیو پوځیانو دپاتی شو نو ډلو له خوا ویل کیری . دچال چلند ژبو په توگه پښتو اودری (تاجیکی) پوره دود لری .

پښتو دپراخی غځیدلی اریانی ژبنی کورنی په شمال ختیځی څانگی لږه لری چی دبدخشان پامیر ژبی پکی هم راځی . دغه پښتانه ۸-۹ ملیونونه رسیږی چی دافغانی ټولنی تر نیما یی برخه تیری کوی . نور اووه میلیونه پښتانه په جلاګړ شوی ختیځه سیمه «پښتو نستان» کی ژوند کوی چی تر اباسینه غځیدلی ده . دغه پښتني سیمه دهندوکښ پر جنوبی او اویدیځ بڼاخ له پرتی ایرانی افغانستانی پولی څخه داباسین تر آغاری لکه لور کره وړه بڼه لری . داسی بریښی چی پښتانه لږ تر لږه یوه برخه لا په پخوانیو منځنیو پیړیو کی افغانان بلل کیدل ، لکه ددریمی پیړی دایرانی ساسانی پاچا په ډبرلیک کی چی «ابګان Abgan» راغلی دی . هندیانو په شپږمه پیړی کی داباسین رادیکوا غرنیان د«اواګنه Avagana» په نامه پیژندل (۲۴-۴۹ عکسونه) .

چینی بودایی گرځندوی «هونځن» په اوومه پیړی کی دسلیمان غر یوتیر د «اپوکین Apo-Kien» په نامه نومولی دی چی د «افغان» په زړو بڼو پسې ځی . پر غرنیو جنگیالو تېرونو باندی دغه نوم دکاونده یانو له خوا ایښوول شوی دی ، دوی پخپله ځان ته پښتانه وایی چی په شمال (ختیزو) گړ دودوکی یی (بڼ) د(خ) او په سویل (لویدیځ) کی دزیره (ش) په وینګ دود لری . په هندکی یی یوه بله نومبڼه «پتان» دود لری (دمورګن ستیرنی دڅیرنی له مخی دغه نوم له ډیر گړی «پښتانه» څخه اخیستلی ښکاری - زیار) .

په پښتنو کی تېرنی (قبیلوی) جوړ بڼتونه په بیلا بیلو گچو خوندي پاتی دی چی له یوی خوا دڅه ناڅه دوه میلیونی تېر نیو ډلو بیلتو ناوله بلی خوایی پیوستون سمبالوی . په هند کی داوولسمی پیړی کښلی تېرنی پښتلی (قومی شجری) ښایی هغه زاړه ځواک چلند ونه (دقوا وومناسبات) ، اړوندی او لږه تره زموږ مخی ته کیږدی چی لاتر اوسه یی په تېرنی (قبایلی) ټولنه کی دپوړی او پت (پر ستیز) دارونو (اصلونو) په توگه خپل ارزښت ساتلی دی که څه هم خپله رښتینی مانایی وخته له لاسه ورکړی ده . دپښتلی (شجرو) تاریخی یادونی ښایی نویستلی (اختراعی) وی ، مگر دتېرونو مونی دڅرګندونی له پلوه بی گټی نه بریښی . دهغو له مخی پښتانه په اسرائیلو پسې وړل کیری چی یو «افغانه» Afghana «نومی تری دغرنی

هيواد منځنی سيمي «غور» ته رالير ديدلی دی اود قيس په نامه يوزوی يی په افغانستان کی داسلام سر لښکر شوی او له پيغمبر څخه یی د «بتان batan» «ستن» په اړولی مانا «داسلام رکن» ستا ينوم تر لاسه کړی او دهغه ددرو زامنودنومونو له مخی دپښتنو دری گونی تېرونه (قبیلې) بیتنی، غرغښت او سپ بن نومول شوی دی. دا لچی څلورمه ډله د «کرلانی» پښتنو په نامه دغرغښت دزونوی (دینی زوی) له پښته را بیلیری، ښایي په پخوا نیو اوسیدو نکو به یی اړه درلوده او وروسته به پښتو را پور کړی وی. په کرلانیانو کی اړیدی، خټک، ورکزی، مسود، وزیر، منگل، لڅاخی، څدران، وردگ... «زیار» د «زایی» په نامه څانگی او پښی یی په تیرونیکونو اود «خیل» هغه یی د عربو په دود په پخوانیو څانگو او ښرانگو پسې گرځی .

په افغانستان کی بیتنی تېرونه دوه دري ميلونه غلجیان را اخلی چی له کندهاره تر ننگرهاره میشته دی. وری څانگی یی سلیمان نخیل، هوتک، سوری، لودی، تره کی اونوری دی. په غرغښتو پوری ساپی اوکاکی اړه لری چی دا وروستی زیاتره تر کرښی اخوا دی، سپ بن شینواری، مومند، یوسفزی بریخ او بیا تر ټولو مخکی ابدالی را اخلی چی په اتلسمه پیړی کی درانیان هم بلل شوی دی، له دغو څخه دوی شاهی کورنی را و تلی دی، یوه سدوزی (۱۷۴۹-۱۸۱۸) له پوپلزی تېر څخه او محمدزی (۱۸۲۸-۱۹۷۳) له بارکزی تېر څخه (دغه تېرنی څپنه اوویشنه دپښتنو څپرونکو له هغو سره پوره اړخ نه لگوی په تیره دپښتنو «اسرا» نیلی» آره رښتیا یوه زړه افسانه ده. نن سبا ټولو کورنیو او بهر نیو اکادمیکو پوهانو ته دا پوره روښانه او جوته ده چی پښتانه نکه اریایان دی او په اریایانو کی به ساکانو پسې ځی چی دهندو کښ له شمالی سیمو څخه ساکستان «سیستان» او بیا وروسته غور کسی (سلیمان) غره او نورو سویلی او ختیزو سیمو ته لیرد یدلی او څپاره شوی دی. «قیس» هم ښایي د «کاسی» او یایی دآری ښی «ساکا» عربی ښه وی، بل داچی پښتانه له بنسټه دری څلور څانگی نه بلکی پنځه دی څلور یی له څلورو پلرو (غرغښت، سپ بن، بیتنی، کرلانی) او پنځمه یی متوزی دی چی دبی بی متود زوزات په نامه یادیری، له متو څخه یوه پښه غلجی او بله پښه لودی اواندررا جلاشوی دی، سلیمان خیل، علی خیل او نور زیاتره غلجی تېرونه په لومړی پښی پوری اړه لری، په هر توگه پوهه او گروهه سره تل یو تر بله گډیری راگډیری، په تیره دپښتنی یا ټولی افغانی ټولنی دڅیرنی سپرنی په برخه کی چی ډیر لږ اڅخونه اومد رکونه لری «زیار» ډیرو ابدالی تېرونو ډیپریو په پوریو کی «تاجیکی پارسی» (دری) ته اوبستی دی په تیره په شمال لویدیځ (زما په خیال جنوب لویدیځ به سم وی زیار) کی .

دغه ژبنی هر نگی په اتلسمه پیړی کی دسر کښ واکمن ځواک په توگه دابدالیانو له لوړیدنی سره ملگری وه چی دافغانستان نور وگری (ملیتونه) یی تر اغیز لاندی وو. په دی توگه یی په بیلابیلو تېرونو کی یوار و پایي ځمکو اکی (فیودالیزم) ورته جوړښت را منځ ته کړ. همدا رنگه ترغلجایی واکمنی لاندی دنورو تېرونو له لاندی کولو سره څښناکی چلندونه (مناسبات) منځ ته راغلل چی په پښتنی تېرونو کی یی یو چټک ټولنیز توپیر پېښ کړ .

پر پوله او تر پولی اخوا پر توو زیرو بیا ان زموږ تر پیړی پوری د «ویش» سیستم پر بنسټ دځمکی او کرکیلی دگهی تولوالی (مالکیت) دوی لرغونی او لومړی ټولنیزی ښی ساتلی دی. دیوی له مخی ځمکو ویش دگهی تولوالی (مالکیت) دوی لرغونی او لومړی ټولنیزی ښی ساتل دی. دیوی له مخی ځمکو ویش دگه گهاله پلار دخپلوی او پښتلری پر کره ونی (محک) تر سره کیری، داسی یوآرچی دکهاله له سرغنه (مشر) سره دخپلوی ښکارندو یی کوی. بیا هم دغه ویش زیاتره دکورنیو دغرو دشمیر له مخی په کالنی ویش ونج

(تبدیلی توزیع) کی راہی . لومری ٲولنیز ٲبرونہ ٲٲبرنیو جرکو لہ خوا لار ٲبرونہ مومی چی امرلی (انتخابی) ملک یی ٲہ سر کی وی . بیلا بیسل ٲبرنی خیلونہ بیا دخانانو تر لار ٲبرونی لاندی راہی چی زیاترہ لہ نومو۔ روکوریو شخہ دی . لہ ٲولنیز ٲلوه ٲہ ٲرمختیا موندلو ٲبرونو کی بیایوه ٲکوالی اریستو کراسی مخکبسی لری چی یی ٲٲاتمری (میراث) ٲواک ٲرکند ویی کوی . مگر ہمدارنگہ ٲہ وختہ منٲ تہ راغلو فیوٲالی ٲبرونو کی ہم لا زاہہ ٲبرنی حقوق «ٲٲنتو نولی» ٲلند لری چی ددوی غونہ (کود) یو منلی ٲول دی . دخستنولی نوی زری او ٲہ ٲبرہ دٲٲمنو ارونڈی او نوری ہغہ چاری تر ہر شہ مخکی ٲٲت او ناموس درٲرو (مسالو) ٲہ توگہ تر غور لاندی نیول کیری ، ہمداراز دغرنیو کرونڈگرو او کوچیانو دگٲ ژوند نوری ٲوٲنتنی گروٲرنی درواخلہ . دساری ٲہ توگہ ددغہ دودونو لہ مخی دشاتٲونہ لہ سینسی ٲٲونو سرہ ٲہ ٲرکندہ تو ٲیریری ، ہغہ داچی یو ٲٲتیدو نکی یوازی لہ شا شخہ ٲٲی کیدای شی . دٲٲو اونجونو دتروٲبولو (اختٲا فولو) اوبی لاری کولو کٲن لہ وینی غٲ سرہ اہہ ٲیدا کوی . تر کورنی دبانڈی جرگہ واک لری چی تر بشٲر رای یووالی ٲکی ٲبری اتری کیری ، دلتہ دہری ٲلی یا گونڈی دغٲوسر شمیراو یا ہم دیوہ مشر ملاٲر ٲواک نقش لری او خنگہ چی ہر ٲٲنتون ہمیشہ درستہ گرغوی ، نو ٲینی جرگی خونٲیو غٲ اخیستنو تہ ہم رسیری چی ٲہ ٲبرو مہالو کی دٲینو کورنیو ٲہ نشٲید نہ ٲای شوی دی . دغہ دودونو تہ ٲہ اٲر ٲرمختللو ٲبرونو کی ٲہ کلکہ ٲام اٲول کیری ٲکہ ہلتہ ٲیسی دسکینڈی (جبیری) ٲہ توگہ دومرہ دمئلو وٲ نہ دی . ٲہ وزیر سستان کی لا دہمدی ٲیری تر دیر شمو کلو نو ٲوری دغٲ اخیستنی لہ دندہ یی وژونکو کار اخیستل کیدہ . دکھولونو دسر غنو تر منٲ جوہہ چارہ (موافقہ) کیدای شی ، دمرگ وژوبلی مخنیوی وکری ٲہ دی اٲر (شرٲ) چی ٲول کھولونہ ٲہ ٲام کی ونیول شی ، نہ یوازی دلوی کورنی اٲوندان . ٲیسی او ٲاروی او ہمدارنگہ دتر ٲنوول شو یو دتاوان ٲہ توگہ دکھالہ خورلور ورکول کیری او ددی ٲارہ چی ہرہ خوا ٲر خٲلہ ٲریکرہ ٲینگہ ٲاتی شی ، نو ٲہ منٲ کی دسوگندکائی (ٲبرہ) ٲدی ، بیا ہم ٲول ٲرونونہ نہ ٲر ٲای کیری او ان تر ٲرونہ یو ٲر بل وسلہ را ٲور تہ کوی چی ٲر ٲمکہ ٲانتہ خٲتہ واچی . دا راز ٲٲٲی ہم لری لیدل شوی نہ دی چی دلا سلانڈی ٲلی ٲول نرینہ اٲوندان یو مخیزہ اٲ وست شوی وی ، ددی ٲارہ چی مخکی لہ مخکی یی داٲکلی غٲ اخیستونکو نومنہ ورکہ کری وی ، ٲٲ شو یو کسانو تہ تش یوہ خوبشہ ورکول کیری او ہغہ داچی دکاوتہ یانو (ہمسایہ وو) ٲہ توگہ ٲہ ٲواکمنو کورنیو ٲوری ٲان وٲری . دغہ تر ٲٲت ٲٲنتو نولی ٲہ یوہ بل دود (ننواتو) ٲوری اہہ ٲیدا کوی ، داد شوو (ٲناہ) وٲنی یو ٲول منلی حق دی چی دہغہ لہ مخی ٲناہ وٲی لہ غٲ اخیستو نکی شخہ خونڈی ساتل کیری . چاتہ دیوی ٲنخی ٲہ لاس ٲیکری استول دامانا لری چی را ستوو نکی یی ٲہ وروری منی اودی ورتہ ہم باید لہ ہر شہ ٲیرشی . دننواتو ٲازہ (مکلفیت) کیدای شی ، تر دی گچی ورسیری چی اٲوند سری (ٲیکری اخیستو نکی) دوہ کسیرہ شیلک «دوویل» تہ ہم غاٲہ کیردی . دیوی نجلی تروٲنونہ (ٲٲنتونہ) کیدای شی ، ٲہ دی اٲر (شرٲ) وٲٲل شی چی تروٲنونگی یی ٲیلار ٲٲنو تہ ولویری او لہ ٲٲل ٲناخ (غرور) او ٲر سٲیزہ ورتہ ٲیرشی ، ٲہ دی چی دیوی ننوا تی غوٲٲنتی ردونہ یوہ سترہ بی ننکی کٲل کیری . ٲٲنتو نولی زیاترہ لہ دینی دودونو سرہ ٲہ ٲکر کی راہی ، دساری ٲہ توگہ دمیرمنی ٲریوہ (ٲلاق) ٲہ اسلام کی بی سرخوہ دی مگر ٲٲنتون یی دمیرمنی دکورنی ٲارہ یو لوی سٲکاوی بولی ، لہ ہمدی کبلہ «ٲلاق» خورا ٲوچہ کنٲاگر ٲیدلی دہ .

دوادہ ٲیچلی دود لہ ولور سرہ غوتہ دی او داسلامی قانون لہ مخی ٲکی مور او ٲلار ٲریکرونی نقش لری . بیا ہم ٲٲنتو نولی شینگری (متیزی) وادہ ہم ٲیژنی ، ہغہ داچی نجلی دخٲل خوبش کری میرہ ٲر

کور ننوخی (یا دچا خبره پری غبرکوی) او ورسره واده کول غواړی، په دغه گړن سره نجلۍ دخپلسی کورنی په وړاندی «مه» کنل کیږی او په دی توگه یی بیا ورتگ بندیز مومی. د پښتونولۍ آرونه (پرنسیپونه) دیرسخت او خونړی بریښی، خو په پیرویو پیروی یی بی دولتی خراکه اودولتی قانونه امن و آرامی پر ځای کړی دی.

په شمال ختیزو ژبو لکه پښتانه، پامیریان هم غبریری چی شمیر یی د ۵۰۰۰۰ او ۶۰۰۰۰ وگړو تر منځ اټکل شوی او په ختیز بدخشان کی پر گڼو ډلو ویشنه مومی. په دوی کی تر غوجل پاملرنی پوری ټوله څاروی پالنه په بڼغو اړه لری او کرکیله په نارینه وو پوری اړه نیسی.

په شمال کی روښانیان، شغنیان او اشکاشمیان اوسیری اود واخان په پتاره (نوار) کی واخیان او په سویل کی مونجیان او وړاندی ختیځ خواته سنگلیجیان پراته دی. په دغو ټولو کی مونجیان ښه تراخیل شوی، داسی چی ددی نورو لپاره هم تری دبیلگی کار اخیستل شوی دی. کلاوی یی چی زیاتره پر لوړو پرتی دی، ښی تینگی جوړی شوی او یا لږ تر لږه یو کوټ لری چی دخطر پر وخت ورته کلیوال ور - کوچیدلای شی. ددغو کلاوو هراسو گنیز برج به یوه کهاله اړه لری چی په هغه کی دپیرو (حاصلاتو) نیمایی برخه دیوی تنگسی لپاره زیرمه کوی. دکوټ په وروبی کی یو چرگه ځای ټیکا ولری. پر لوړو باندي خبری (سیگنال) برجونه هسک شوی دی. دنونسمی پیروی تر بایه پوری مونجیان دیوه میر تر لاس لاندی ژوند کاوه چی بیا دافغانانو (پښنو) له خوا هیسته شو. مونجیان دشیجه ووپه اسماعیلی خانگی اړه لری چی ښایی په څو را وروسته لسیزو کی وراوښتی وی. په دغه گروهه کی یی خپل پخوانی څیزونه هم خوندي ساتلی دی، دساری په توگه دوی خپل مزد کونه تر ننه پوری دغر - څانو په ښکرونو پسولی. دغه تهر ددغو ښکاری ژویو په باب دپری داسی کیسی افسانی لری چی تر اسلامی مهاله زړی بریښی. په دوی کی یوه پرمختللی وگړنی لوبه دودده چی بدلی ور سره بولی او په داسی ترخ کی چی ځینو یی پرمخ څیری (ماسکونه) اچولی وی، دگاؤ نډیانو په باب دملندو یا دورځنی ژوندانه دپښو ننداری وړاندی کوی. په دوی کی پر صند قونو، لوبښو او ودانیو دلرگی کیندنۍ انځورونه پوره نوم لری. همدا راز پکی ددگو (قباوو) سره او تورسکو یونه (گلدوزی) هم دیادونتی وړ دی.

دافغانستان دویمه ستره وگړوله تاجیکان دی چی دفرغانی تر ناوی پوری میشت دی. دوی لږ تر لږه یو زر کلنه ادبی ژبه کار وی چی په لویدیزی اریانی (ایرانی) خانگی داپوندی ژبی «پارسی» یوه ښه ده اود تاجیکی یا په بله وینا ددری په نامه یادیری. دوی له راوروسته لرغونی پیر راهیسی یو دولت هومره درلود او په ترخ کی زیاتره دنورو تراکمنی لاندی راغلی دی، په دی توگه یی تهرنی (قبیلوی) دودونه له لاسه ورکړی اود هغوپر ځای کورنی او ټولنیزی ټولسی (کتیکوری) رامنځته شوی دی. د تاجیکانو نومونه (اصطلاح) داتکل له مخی په «تازی» پسې ځی. دایوداسی نوم و چی پارسیانو پری یو وخت عربان نومول. تری لویدیځ ته پرتو تور کانو تری «تازیک» جوړکړ او په ټولیز ډول یی دگرددو مسلمانانو لپاره وکارواه، تر څوپه پای کی دمنځنۍ اسیا داریانی (ایرانی) ژبو مسلمانانو یو غونه نوم وگرځید. تاجیکان چی هومره لویدیځ ته نژدی پراته دی، هومره یی له پارسی سره دگردد ورته والی ډیر یری چی دهرات دسیمی تاجیکان یی ساری (مثال) کیدا ی شی. دامو سیند سویل ته دافغانی تورکستان میشته تاجیک ژوندکوی، لکه په کندوز، بغلان او بلخ او همدا راز په کابل اود شمال او لویدیځ په سیمو کی. همدا رنگه په ډیرو جلگه یی سیمو کی ځینی نیم کوچی ډلی هم په تاجیکی غبریری چی څه ناڅه په ایرانی تورکی تېرونو اړه لری.

دټاجيکو او همدا راز دهمرنگ شويو اوزبکو په وگړني هنر کې دورينم او بدني اوسکويني (سوزن دوزي) تر څنگه کاشي سازي هم ستر نقش لوبوي. سويسي مهندس شتو کړت (۱۹۴۵) د جولای دديار- لسمي اود اگست دڅوارلسمي په دوو ليکونو کې (دمزار شريف کولالي پيداوار په داسي رنگيني شنلي دی: «دژوند ډولونو له بڼه کېدني سره بيلا بيل کاروني څيزونه هم بدلون مومي. بيا هم دلته خاورين لوښي ساده بريښي. لاداوبنيو دنده په سپين کرشويو مسينو گډوو او ديگوهم تر سره کيږي اوسپيڅلي څيزونه جوړول، لکه چاينکونه له دغه راز شيدل لاسي کار څخه پوره نه وو. په دی توگه له تيري پيري راهيسي دچای څښني له دود سره سم چيني چاينکي هم له بهره راوړل شوي. په ورو ورو ځايونو کې چای لوښي او چای سره پر يوه پلور تخت خرڅول کيږي.

زه غواړم، پر خاورينو لوښيو اودهغو پر ډولونو يوه لنډه کتنه وکړم چې دمزار شريف په بازار کې دود لري. هسي خو دبنې او جلاکارۍ له پلوه دبيلا بيلو ځايونو لوښي سره لږو ډير توپير ښيي. که چيري يو ځل بيا کليوالو سيمو ته تللي وای، دغه راز توپير به می يو څه بڼه ترا څيرلي وای، له بي جلا لوښيو څخه به يي را پيل کړو:

تر هر څه مخکي تنور را اخلو. داد يوه ډډ خيتي گلدان غوندي جوړيږي او بي له دی چې وښوړول شي، ځای پر ځای تری له شاوخوا نه گرد ديوال را چورلول کيږي. بيا يي نو تر خولي پوري له اغزيو اوغوشيو څخه ډکوي او اور وراچوي. په دی توگه يي پر سرو ديوالونو ډوډۍ پلني پلني پيري تپل کيږي او تر پخيدو وروسته تری په سيخ سره رايپليږي.

څنگه چې هلته هوا زياتره توده وي، نو دکولانو زيات زور هم دمنگي جوړوني خوا ته دی خو په ډول او بڼي پسې يي دومره نه گرش يوازي لاستي او غړي يي يو څه عادي بريښي. يوه کولال ماته خپل سندان او څرخ (گيډال) په مخکي کيښوول چې په هغو سره دمنگي خيټه گرده ورده جوړيږي او کوم نقشونه چې پري دترکان له خوا کينل شوي وي، منگي ډولي کوي.

په نورو سيمو کې دغه راز نقش ونگار په خورا نفيسه توگه ترسره کيږي چې دسويل او ختيځ او همدا رنگه دهند خواته دود لري مگر دمزار شريف په سيمه کې يي کوم څرک نه لگي. کوم گرونج او گړي چې په انځور (۹) کې ليدل کيږي، اوس له بازاره ورک شوي دي. دغه منگي دچا خبره ټوليزي (عامه) چيني دی ځکه کومې اوبه چې په وياو لښتو کې بهيږي زياتره خړي او چکړي وي او په منگيو کې څره خټه ورو ورو کيږي. له بله پلوه څنگه چې داوبو لوښي بي جلا جوړيږي، نو اوبه زغمي او په دی توگه يي سروی هم. داوبو چاټي دسرای په ننوتو ځي ياد بازار دڅلاري (څلور لاري) په يوه سورلن ځای کې ايښوول کيږي چې له هر خوا پري بادهم رايچليږي. داوبو کنډولي بيا دمنگيو يا چاټيو دبرغوليو کار هم ورکوي او له دی سره له خاورو دورو او مچانو څخه اوبه پاکي پاتي کيږي، په دغه ترڅ کې کله کله ډولي ډولي خولپټي څپوني هم ليدل کيږي. زياتره دجوماتونو يا زيارتونو دديوالو په ژور غاليو کې دښټاک اوبو غټ غټ گړي يا چاټي ټينگي شوي وي چې اوبه ليردوونکي (سقوان) يي به خپلو ژيو ډکوي او په خوا کې يي ورسره کنډولي هم اړي کړي وي. يو کنډول لکه دمونښن دبيرو جک غوندي بڼه يو ليتر اوبه اخلی او په دی ډول ډاډه تری هيواد ښکارندويي کوي. په گور کې هم له داسي ساده خاورينو لوښيو کار اخيستل کيږي چې اوبه پکې له يو څه څنډ سره سروالی مومي.

لوی دوه غوړي منگي بيا دڅوموڅو لپاره په کار پيږي. هم پکې غوړي ساتل کيږي او هم پکې دبادرنگو يا بانجانو اجار اچول کيږي. سرکه نه يوازي له کورو (انگورو) په لاله سپينو توتانو څخه هم لاسه

راځی. دمیلو او اخترو پر ورځو به ژڼیو دبانجانو داچار درانه درانه منگی پر اوږو گرځول او چار به یی واهه .

دغورپو او سرکی دساتلو لپاره له لاستورو متیو څخه هم کاراخیستل کیږی . همدارنگه دغورپو دساتنی لپاره ډولی گلدان ډوله منگی هم کارول کیږی . په داسی ترڅ کی چی دادواړه ډوله منگی له زیږی خاوری څخه جوړیږی اودننه خویي زرغونه لیوپیږی ، گلدانونه بیا له سسری خاوری رغیدنه مومی اود نننی خواته یی سور لیو ور کوی .

غورپ ډچا خبره له هر راز خوراک سره تړلی دی چی ارزان ترین یی دلمورو پسونو دلم وازده ده . تر څنگه یی دمپرو کوچ یاغوینه وازده هم څه ناڅه کرانه خرڅیږی . په دی چی ډیری میږی له سخت ژمی څخه نه وځی او همدا رنگه کره کول میږی هم دپیو رواو لمورو میږو په تاوان پریوځی . تورکمنان زیاتره خپل اړتیا وړ غورپ له دانه بابو څخه باسی او په کندوانوکی یی ساتی .

په پارسی کی متیازو — «جواب چای» وایی چی په هغه کی ډکی هم راځی . دواړه ماشوم لپاره ددغه کار چاره په دی ډول کیږی چی په زانگو کی ورته دپنبو له منځه یوه نلکه یا توته تیره شوی وی او په دی توگه کرې متیازی خپله سمه سیخه لاره مومی ، چی دلته یی درته یوه اډانه (سکیژ) وړاندی کوم (۱۰) :

افغانستان دپوونده وو او کروندگرو ټاټوبی دی او له دی کبله یی لوښی لرگی زیاتره ساده دی . چلم پکی هم په ډیره ساده بڼه جوړیږی اود عراق غونډی دڅو څو څکونکر لپاره بیلا بیللی رېښی څوښکی نه لری . چلم دگلدان غونډی جوړیږی چی په هغه کی دوی نلکی تینگی وی ، یوه یی اوږده چی بیخ یی لاندی په اوبو کی او سر یی نیغ بهر راوتلی وی چی خوله پری ایښوول کیږی ، دا بله یی لنډه کی وی چی په هغی بلی پوری دچلم په خوله کی تینگیږی او سسری پری سپریږی . دسری لاندینی سوری په یوه گیتکی بندیږی ، بیا پکی لږڅه پونه تماکو کښی منهل کیږی او دهغو پر سر سسری سکروټی ایښوول کیږی . چلمی ددی بلی اوږدی نلکی څوکه په خوله کی نیسی اود سا په زور دتمکو لوکی داسی ځانته راکاږی چی پتلیز ورسره له لاندینیو اوبو څخه هم یو کوږهار باسی ، په دی توگه هر کښنگ یی نیغ سپرو ته راخیژی . البته دغه راز چلم څکونه په پخو څکونکو اړه لری . ما چی پخپله یو ځل وازمایه ، ښایسته شبیه یی گنگس او بیسده کرم . په دفترونو کی دچپراسی یوه دنده داوه چی وخت پر وخت چلم سور کړی او پر ټولو یی وگرځوی . زموږ لپاره دا کار ناروغتیایی بریښی چی پر هماغه یوه نلکه یو او بل خوله ږدی ، مگر دغه لوښه (عادت) له ډلیزی اکاهی (شعور) څخه سر چینه اخلی . دلته لا ترننه پوری دلونبویو «څښتنولی» کومه مانانه لری . دا داوبو کتوری (گیلاس) هم همداسی په کله کار ول کیږی . د ډوډی پر وخت له اوبو ډکیږی او تشیږی . موږ باید منځنیو پیږیو ته پر شا ولاړ شو او ددغه راز ورته دودونو څرک ولگوو مگر نن سبا هرچیری دافغانستان په کورنی کی یی کی دومره هم څوک ځان اړنه ننکیږی . څرنگه چی چلم یو غوره څیژ بلل کیږی ، نو خورا ډیری بڼی یی موندلی دی ځینی پکی مسین دی چی ډیری ښکلی جلا کاری شوی وی اوئل (دورمه) یی په مشکو جړاوه وی . همدا رازی سسری له ښایسته توپول شوی غوز لرگی څخه رغول شوی وی ، په هماغه یوه چلم کی تماکو او تریاک دواړه څکول کیږی .» په وروستیو لسیو کی دتاجیکواو پامیریانو ډیری سیمه ییزی ډلی اتنو گرافیکی څیړل شوی دی لکه پر ۱۹۶۵ کال دکوسماول او پر ۱۹۶۲ کال دشورمن له خوا .

ددغو څپرونو له مخې د بدخشان پاميريان په يو ځای پرتو کليو کې اوسپنې چې هر يو يې تر ۳۵ پورې کورونه لري او لويې کورنۍ پکې ځای پر ځای شوي دي. ورهڼه (پيشه) او سوداګرۍ يې د سيمې له درو بڼارونو څخه تيرې نه کوي. کورونه له ډبرو جوړ شوي، داسې چې لرګي پکې ورکړ شوي او په يوه لوی بش (تير) ټينګ شوي دي، مخې ته يې دالان وي او څوک چې ددغه راز ودانۍ له توغه وتلای شي، نو تيرونه يې په ترکانانو بڼه بڼکلی توپري او نقشی کوي.

مانيزه منځۍ يې مزدک (جومات) دی چې بې منارو جوړېږي. ور سره پتلين ميلمستون او چرکه ځای هم نښلول شوي چې ددود له مخې پکې ۱۲-۱۴ کلن چره ژني شپه تيروي. د بدخشان پاميريان زياتره د کوچنيو کرګرو په توګه ژوند کوي چې د سوداګرو د سود خورۍ تر پيټۍ لاندې يې ملاوي کېږي دي. ستره واکمنه کورنۍ پکې له اسماعيلي روحانيت څخه آره (منشأ) اخلي، ډير بې وزله شوي کرګر يې او دی چې دورځ مزدوري له لارې خپل ژوند پرمخ يوسي. دلته تر هر څه مخکې داوبو نې ويالې له کورونو سره ليدل کېږي چې پټې پټې دي او په درو کې دميوو بشپړېږي (حاصلات) کيدونې کوي. د يوه درې پټيزې کروندې غوره پيداوار غنم دی، تر څنګه يې اوربشي، مټر، بردن، اوبيا، کتان (پومبه) او داسې نور هم ليدل کېږي. يو ستر نقش پکې بيا پوونډ کلي لوېدی چې په ځينو کليو کې بيخي دژوند بنسټ جوړوي. څاروي يې وزی اوڅر غويي دي چې په اوږې کې پر لوړو غرونو وورشو گانو څرول کېږي. د بڼځمنو له غورو کارونو څخه څاروي روزنه ده چې تر سکولني او اوپني پورې يې رسوي. غالباً او بڼه پکې څوک نه پيژني، پر ځای يې تخر او بڼه او نيمڅي غږنه دود لري. غوره بارڅاروي يې خر دی، په وړاندې يې اس بيا د پټ وپرستيو په پورې کې راځي او زياتره دوزلو بې لپاره روزل کېږي او بڼه يرغه اس يې خورا لوړه بيه لري، چې دمياشتني گټې پنځوس برابره اود خره دبې لس گرايه کېږي.

کالی او پو بڼا ک په کور کې جوړېږي، په زړه پورې کالۍ يې وړين کنځو لونه (کوسې) دي چې زياتره سکولې کيږي. د ډېګر يو څولې بيا په خور او ولي بڼه چکنيږي. بڼځمنې له پر - تګونو (برزوگانو) سره کالی او دځان نغاړني ټيکري ملګري کوي ګانه او پټري اړو ډير دکرځنده لاسګرو کار دي. دروزګرۍ او ترکانې په کرګرواړه لري.

بڼځمنې خاورين لوبڼې جوړوي چې يوه برخه يې دزرينه ووله خوا په بازارو نو کې پلورل کېږي. لويه کورنۍ يو پلرواکي ځای دی په، دی ماناچې ناي دميره کره دخپلې پلرنې کورنۍ په چوکاټ کې پاتې کېږي. ټولې کورنۍ سره ګډه کليوا له جرګه جوړوي او همدا جرګه يې دولت په وړاندې استازي کوي. دواړو واده ځای خدمتي واده هم نيولای شي او هغه داچې بيوز له زوم دو لور پر ځای ۵-۷ کاله دخسر بې تنخوا مزدوري کوي.

دغه سيمه تر هغې مخکې په افغانستان پورې و تړل شې د يوه امير تر واکمنۍ لاندې پور درو حانيو (فيض آباد، جرم اوند) ويشل کيده، دغه ځانې بيا په کيلوال مشرانو جرګې ډډه لگوله. وګړنې ټينګ ټکور او داستاني هنرپکې بڼه ډايه وده موندلې ده همدا رنگه نڅاوي هم پکې ستر نقش لوېدی.

له هر کلي سره ديو ستو يا غبرګو کر کنډو او گټونو بار ي ايدل کېږي چې دجرګه ځای بڼکار - ندويې کوي. ورته څرمه يوه خورازې ګر کنډه اود کليزې دټاکنې لپاره داسر کتنې يو څار خو نڼه (رصد خانه) په سترګو لکې چې له اسلامي کيدو راهيسې ور سره يوجومات هم نښلول شوي دي. له څه نا څه ډيرې ټينګې اسماعيلي گروهمنې سره سره پکې بيا هم ډير يانو او ديوانو انگيرنه کور ته له منځه

مللی نه ده . په تیره دپیریانو دغرو اود غرخانو دگورمونو دښا پیریو (بیمیانو) هغه چی دغه نمانځنه زرونه کلونه لرغونو الی لری ، ځکه دښکاری انگیرنه دادهچی که ښاپیری ته په زړه کی پاکوی ، نو هله یو غره ښکار ولای شی . دبدخشان دکولتور ډیر توکونه دوگړو له ختیز اریانی بنسټ سره اړخ لگوی چی خپل اړوند گړدودونه (لهجی) یی لاتر اوسه خوندی ساتلی دی .

په دی لړ کی دمو شکنت (دکتاب ۵۸ / ۴۵۷) ناچیک بیا یوڅه بل شانته څیره لری دوی په گڼ میشتو کلیو کی ژوند کوی ، یو څه یی ان په سترو منځنیو (مرکزونو) کی هم میشته دی چی دنورو غونډی له سترو کورنیو څخه تېښت (ترکیب) مومی . دلته جومات دجرکه ځای په توگه کارول کیږی . په منځ کی یی یو اور غالی لیدل کیږی . داد هغو اسلام مخکی اورتونونو یوه پیلامه ده چی ځینو پامیری وگړو ډلو لا تر اوسه خوندی ساتلی دی .

هزاره

دا د اریانی ژبو وگړو دریمه ډله ده چی دکابل په لویدیزه غرنی سیمه (غرجستان) کی ژوند کوی . ددوی گړدود (گویش) له تاجیکی (دری) څخه را بیلیږی چی بیلی خانگړتیاوی لری او زاره مغولی توکونه (عناصر) یی هم ساتلی دی . له پژنی (جسمی) پلوه بیا تراریا نیانو څخه مغولو ته ډیر نژدیوالی لری . دوی له څه نا څه یو میلونی وگړو سره یو لړه کی (اقلیت) بلل کیږی چی دپر مختگ په برخه کی یی له ډیری ناغیږی (اهمال) څخه کار اخیستل شوی دی . په همدغه نامه یوه ډله خلک په مرو ، دپابا غر غرنی پوونده ، دبامیانو دشیخ علی هزاره او یوه نیمه کوچی ډله په بدخشان (قطغن اونوروشمالی سیمو) کی هم اوسیږی همدا راز دمشهدپه سریل ختیځ کی پراته بربریان هم زاره نومیږی . دغور له خلوورو ایماقو څخه یو ایماق هم هزاره بلل کیږی چی له دغو نورو سره دشمال اویدیز افغانستان داریانی تېرونو (قبیلو) یو فدرا سیون جوړ وی .

دهزاره وو تر نامه لاندی له اوو څخه تراتو ډلو پوری په بیلابیلو گچو دتېرنی (قبیلوی) نظام ځانگړتیاوی خوندی ساتلی دی . یوه غوره ډله یی په هزاره جات (غرجستان) کی دسترو ځوکوا لو کلاوو ته څرمه په گڼ میشتو زمکورو (ژمنیو مینو) کی ژوند کوی (البته په روانه پیړی کی یی کابل ښار ته هم رالین دیدنه پیل کړی ده - زیار) .

په اوپری کی بیاله خپلو کیږدیو (خر گاوو) څخه کار اخلی . دوی ټول او یا یی لږ تر لږه دمیرانو کورنی په هغو مغولی لښکرو پسې ځی چی په دیار لسمه پیړی کی دلته میشته شوی او له غرنیو تاجیکی کروندگرو سره اخیستل شوی دی . له سختی واورې او یا سره یی که یو خوا للمی کرونده کیدونی کیږی ، خو بل خوا یی دگور ونو (گلو) دپالنی او مړونی په تاوان هم پریو ځی . چوما تونه پکی نه لیدل کیږی ، که څه هم ددغی منځنی غرنی سیمی هزاره له دولس اهامه گروهی سره اړوندی لری . مگر دشمال ختیځ له اسما عیلسی هزاره وو سره له هر راز خپلوی څخه غاړه غړوی . دجومات پر ځای میلهستون (تکیه خانه) لری چی میلمه ایزمه پکی ځای پر ځای کوی . ددغو هزاره وو او له دوی څخه مخ پر لوید یخ یا په بله وینا دغور خوانه دزرو مغولو کلی هم شته چی مغولی ژبه یی ساتلی ده او ځانته مغول وایی . ښایی چی دوی په دیارلسمه پیړی کی دمغو لسودستر لښکر لیرد (لشکر کشی) پاتی شونی اوسی . دوی دمنځنیو پیړیو په اڅونو (متبعو) کی دنیکو داریانو په توگه را څرگند پری او داسی بریښی چی تر اتلسمی پیړی پوری به یی څه نا څه ستر رول لوبولی وی . ددوی تېرنی (قبیلوی) ډلسی ټپلی متی په همدغه اوسنی مهال کی رنگتیا (انحلال) مومی . دځمکو واکي (فیوډا لیزم) کومی جوړی چی

په هزاره وو کی لیدل کیږي ، په دوی کی یی شرک نه لگی . دوی سنی مسلما نان دی او کلیوا لسی مشران او ملایان پکی امرئی (انتخابی) بڼه لری . هسی خو نور ی ډیری مغولی ډلی هم شته چی خپله مغولی یی له لاسه ورکړی او په تاجیکی (دری) یا کوم تورکی گړدود کړیږی .

«چهار ایماق» دتاریخ یوه لوښه ییزه (خصلتی) زیږنده ده ، هغه داچی دخلورو تېرو نو انډ یوالسی (فدرا سیون) جوړ وی ، ایماق (Aimaq) په تورکومغولی تېریا تېرنی پښنی ته وایی او همدا رنگه دپوونده یا غارو ی روزو نکي مانا هم را اخلی . دچهارایماقو سیمه له اوید یزی خواخه په غرجستان پوری نښلی داخلورتېرونه له آره په دی ډول دی :

دهزاره وو ایماق په شمال کی (خه نا خه ۵۰ زره) ،
جمشید یان دهرات په شاو خواکی (له ۴۰ تر ۴۴ زرو) ،
فیروز کو هیان دهر یروود په شمال کی (۱۱۰ زره) ،
او تیمنیان په سویل کی (۱۸۵د زروشاو خوا) .

زور یان (سور یان) له ۱۵۰۰۰ وگړو او تیموری له ۳۳۰۰۰ وگړوسره هم په دی لړ کی راځی . چهار ایماق خورا شیند پر شیند اوسپړی او زیاتره کوچیانی او نیم کوچیانی ژوند لری . ځینو تېرونو پکی کرکیلی ته هم مخه کړی ده . ټول په تاجیکی (دری) غږیږی اود تاجیکو غوندی زیاتره سنی دی . په شمال کی په آره توگه خر گاوی کار وی مگر تیمنیان ځانته بیل ډول تور ی کور کیږدی لری ، پاتی نور یی د پښتنو غوندی په اوږدو کیږدیو کی ژوند کوی (د ژباړو نکي د ۱۳۴۴ کال د ژبنيو او وگړ نیو څېړنو له مخی له هزاره وو ، جمشیدیانو او تیمور یانو پرته دا نور دری تېره لکه سور یان ، فیروز کوهیان او تیمنیان خپله آره په پښتنو او بیا پخوا نو غوری شاهی کور نیو پوری تری . په تیره تیمنیان چی ځان بیخی (کاکړ) بولی : «ما کاکړ یم» . دسویل لویډ یخ دریگستا نو نسواوسید ونکی بلو ځان او برا هویان هم زیاتره کوچیان دی . دوی اوبناب ، پسان او وزی ساتی او په تورو کسو چانسی کیږدیو کی او سپړی . بلسو ځان له ژبني پلوه په شمال لویډ یزواریانانو اړه لری او داسی بریښی چی په لسمه پیړی کی سویل ختیځ ته را لیر دیدلی وی . دغه تېرونه نن سبا له کرمانه تر پنجاب او له سمندر تر سویل تور کمستانه پوری خواره واره دی . په غالی (تغر) او بدنه کی لوی نوم لری او په تیر مهال کی تری دپار تیزا ناو په توگه ویره کیده . دوی دتېرنی جوړ ښت له پڼوه لا تردی گچی نه دی رسیدلی چی تېرنی یووالی (فدرا سیون) ته لوړ تیاروموی . ددوی بیلا بیلې ډلی دپیږیو په پوړیو کی دبلو څو ، براهویانو او پښتنو دیوه یووالی په بڼه سره دنورو هم تېر و په وړاندی څو څو ځله یو لاس شوی دی . دبلو څو شمیر یوه اټکلی بڼه لری ، پخپله دافغانستان بلوڅ د ۴۰ زرو اودوه سوو زرو ترمنځ ښوول شوی دی . ټول شمیر یی هر گوره دمیلو نونو تر بریده هم اوږی . ځینو بلوڅو چی چیری به یوه نیمه اباده ناوه کی استو گن شوی دی ، کرو ندی ته هم مخه کړی ده ، ددوی دځانانو (سردارانو) څواک منځی (داقتدار مرکزونه) هلته جوت شوی چی له دولتونو سره یی سختی دغری وهلی دی .

همدا راز په غوره توگه دکلات په سیمه کی اوسیدونکی دراویدی ژبی براهو یان په تیرو زمانو کی دپښتنو یا پارسیانو له لښکروسره هم لږو ډیر په ټکر کی شوی دی . ددوی وټه (اقتصاد) دبلوڅو له هغه سره یو راز دی او دلیر دونو له لاری یی ځینی ډلی تر هرات او سویل ختیز افغانستانه خپری شوی

دی . د سویلی هند له وګړو سره یې د ژبني خپلوانو په توګه د تار یخی شننی له پلوه موږ له ستړی رېږي سره مخامخ کړی یو .

همدا سی اور مې او پراچیان هم دروا خله چی د سویل لویدیز اریانی ژبو پاتی شونی ډلی دی . د لوګر نه دره کی څه نا څه سل کورنۍ په اور مړی غږیږی او همدا رنگه دوزیر ستان دکانی گرام دښار کی اوسیدونکی . له پیښور سره دري کلي ځانونه اور مې بولی ، خو له وخته یی خپله ژبه پرېښتو اړولی ده (اور مړی نن سبا دافغانستان) په نیمژواندو ژبو کی راځی ، دبرکی برک او برکی را جان په کلیو کی پرتو اور مړو ژبه زیاتی لوګری دري یا پښتو ته اوښتی او یوازی زاړه پښت تر اوسه ساتلی ده . دافغانستان په نورو سیمو کی اور مړو خو لا ډیره پخوا پخپله ژبه هیږه کړی او داږو نندی سیمی په ژبه (پښتو یا دري) غږیږی - زیار) . پراچی دکاپیسا په دوه اړ خیزو درو (پچغان او غو چولان) اود گلپهار په شتل دره کی خوندي پاتی ده . پراچی ژبی داسی بریښی ، له هغو پشه یانو سره وونجیږی چی دهند . وکنس په سویلی تړو کی ژوند کوی اود یوی اریانی ژبی «پشه یی» په څو ګرډودو (لهجو) غږیږی . پشه - یان کیدای شی ، دکابل ناوی پخوانی اوسیدونکی اوسی . شمیر یی شلو زرو (داو سنیو شمار نو له مخی شپږ سوو زرو) ته رسیر ی . دوی غرنی کروند گر دی او پتی ډوله اوبه خوری کرنه پرمخ وړی په دوی کی کرکیله دښځو اوڅاروی ساتنه دنارینه وو کار بلل کیږی . هستو گنځی یی دغرونو پر ډډوو را جاله شو یو پوړی ییزو کلیو کی ټیکاو لری (۳۷) .

پشه یی په دردی ژبو اړه لری چی آره یی هندو اریایی ده او تېرونه یی هر خوا خواره وار ه شوی دی . ددغو (دردیانو) منځی چترال دی چی دکونړ دري هغه ور پوری تړلی دی (نوری دردی ژبی کوربتی ، ځماکی ، ساوی ، کشمو ندی ، تیراهی او داسی نوری دی) . ډیر یی د سویل ختیځ له پښتنو سره ویلی شوی او لا ویلی کیږی .

یوه بله ځانګړی وګړی ډله پخوانی «کافر» دی چی پر ۹۶-۱۸۹۵ کال له زور مسلما نیدو راهیسی «ورستانیان» بلل کیږی او دهیواد په شمال ختیځو غرونو کی ژوند کوی (۱۷) . ددوی ژبی له هندی او دردی ژبو سره یوه ځانته جلازړه اریایی څانګه جوړ وی (*۹) . دنورستانی ژبو شمیر اړتر لږه پنځو ته رسیر ی چی پیری پیری په غرودرو کی یو له بله اړیکی شلیدنی پر ډیر وګرډودو برخو برخو کړی دی ، لکه پراسونی ، کتی ، اشکونی ، ترا گامی (داملی) او وایګلی . دغه پنځه سره ژبی په درو درو (الینګار ، پیچ او باشکل) کی ویل کیږی . دا داسی دري دی چی په برسر کی له ۲۰۰۰ څخه تر ۳۰۰۰ مترو لوړ - تیا پوری یو څه ارتی او په منځنی او لاندینی برخه کی سره بیر ته ورغلی او بیخی پر کولیو اوستخ یو نو تنکیو بدلی شوی او په دی توګه یی خپلی خپلواکی په اسانه ژغورلی دی . دنور ستان دري دا یو له پلوه بی خر ته وړنده دی اوله مو سونی ورښتو نو سره نیم حاره یی پوست اوړی تر لاسه کوی او له دی سره پر لوړو باندي ښیرازی ور شوگا نی منځ ته راوړی . دغه غاړه دافغانستان له یو څو ځنګلی سیمو څخه یوه سیمه را اخلی . دلته څیړی د ۹۰۰ او ۲۲۰۰ مترو لوړو ترمنځ لیدل کیږی اوستنیزی (سوزنی) ونی یی تر ۲۲۰۰ مترو لوړتیا پوری پرستر ګولکی . پړان ، لیوان ، پړانګان ، غر خان ، وږبی ، کاغی) ، کوتری اوغرنی چرګان یی له ښکار ی ژویو څخه گنل کیږی .

دنور ستان یووالی هغه مهال سمبال شوی دی چی دېهر نیودښمنانو په وړاندی یی دژغو رتی رېږه رامخته شوی ده . په کلیوالي ولسی ژوند کی تل یو له بله خپلواک پاتی شوی او له داسی کپولونو څخه یی رغیدنه موندلی چی ډیر ډیر کلی یی نیولی دی . دکام کپول مشران او «جښت» نومی

کلیوال چی دنور ستا نیانو او درد یانو خانگری پدیدی په توگه یی دمیرانی او خدمت نوم گنلی وی ، پر کلیو واکمنی چلوی ، خان او ملک پکی دیر لږ لیدل شوی دی . نور ستا نیان پخوا یوازی پر بیلا بیلو تېرونو نه ویشل کیده بلکی پکی دبار یانو په نامه کسبگری (کاست) هم و چی تیمت آری گنل کیدل . ددوی له کارو نو څخه یوداچی پژی (مجسمی) جوړی کړی ، مگر تر څنگه یی جولا گری ، چمیا-ری ، ارگی تورئی او پشگری هم کوله . او بدنی په ښځمنو او گندنی په نارینه وو اړه درلوده . تینگ ټکور او دمگری دباریانو په غورودنده یی کارو کی راتلل (* ۱۱) .

نور ستا نیان زیاتره غرنی پوو نده دی او که کوم یو پکی پوله پتی ولری ، نو کرکیلی ته هم اړی نه کړی . ددوی کلی پردی ورو سته څلورو ډولونو ویشل کیږی :

- ۱- کوتونه یا مور چلی کلی پروربوی او نخا دگر را چور لیدلی دی ،
- ۲- دیوال لرو نکي کلی له مورچلی کلا لرو نکو استو گنځیو سره چی په پراسو نیانو کی دود لری ،
- ۳- دپنا کیدنی له برجونو سره دغرو پر ډډو پراته کلی او
- ۴- پرا نیستی کلی چی دکوم یرغل ویره یی ننگیرلی نه ده .

دلته غرنی ور شووی او ځنگل کلیوالی تول (مالکیت) و ، کرونده او ورته څرمه ځنگل بیا کورنی تول . غرنی اقتصادی تینگ قانونی او ډلی (تنظیم) شوی . په ډیرو اکرو (حالتو) کی دگتی اخیستنی پر له پسووالی دپچی له مخی ټاکل کیده . دڅارویو پاملرنه یوا ځی دنارینو وکار بلل شوی دی او کرکیله له کره ترغو بله تل په ښځو اړه درلودلی ده . دکرو ندی په پاروکی او به خور ، بیوه او سره شیندنه راځی . سیندونه ژرندي گرځوی چی پراته (افقی) پلونه (توربینونه) لری . خو لڅوند (میوه) پکی ستر نقش لوبوی ، په تیره دانگورو هغه چی څو ښایي په سپین زرینو کتو ریو کی څښل کیږی او په اسلام مخکی کولتور کی یی ستر ارزښت درلود .

نور ستا نیان په لویو لویو پلرواکی کورنیو کی ژوند کوی چی په هغو کی کشر ترین زوی پاتوری (وارث) گنل کیږی ، ځکه چی تردیره پوری پر کور پاتی کیږی مگر مشر ترین یی دکورنی دمشر حقوق ترلاسه کوی . کورونه یی بلوک بلوک او په اوارو پامونو سره یوا بله تربیت مرمی (* ۱۲) . غوچلی په استو گنځیو کی جوړی شوی ، ځکه څاروی غلا پکی یو ډول سپورت او ژوند اړتیا گنل کیږی . یوازی پر اسو نیان خپل څاروی دکلی مخ ته ځای پر ځای کوی . استو گنځیو ته څرمه یوه خونه پرته وی چی ښځی پکی دجامو او لنگران (حیض ونفاس) موده تیروی . مری په نخاڅونه یا آزاده هوا کی پالنه مومی (۳۲) او بیا دځمکی پر مخ په لرگینو تابوتونو کی ایښوول کیږی او دډیرو لرگیو په را پاپیرو نه پری جگ څلور گوته مړ ستون جوړ پری (۱۹) ځینو تېرونو به خپل مری دغرونو سرونو ته جگول او یا به یی په سمڅو کی ښځول اود نومیاو پر مړستو تونو به یی کال وروسته پژی (مجسمی) او یا دبرینی ستنی هم درولی (۳۵) .

په کلی کی به دری دقتره وو: یو دبلهاری (قربانی) دینی مشر ، بل دپر نا (قیلولی) وراشه وال ملا او دریم ددود ونو وینا وال . سیاسی ځواک به دکلیوالی جرگو له خوا چلیده چی په هغو کی باید په بلهاری سره ولس ته خدمت کیدای . یو کورنی مشر دډیر لگښتو جشنونو په جوړولو سره د«جبت» یا په بله وینا دکلیوالی جرگی دغری په توگه ټاکل کیده . تر ټاکل کیدنی وروسته هم ورته پکار وه ددرو کلو په اوردو کی لس ځله نورو جبتانو او یو ولس ځله تول کلی ته میلستیا وکړی او ورپسی بیا هم

گرد کلی نه دری نوری خوږی ور کړی بیا نو کیدای شوه ، میسر و بلبل شی او په آزاد ډگر کی پر شوکی کینی . بیا هم ددغه پوړی د تر لاسه کولو سریزه داوه چی اړوند سړی باید یو بریال ښکاری اوسی او دشنی پکړی ترنی ورتیا به یی ددی نښه وه چی لږ تر لږه یی پنځه سړیه را پرخولی دی . همدارنگه به پخوانی کافر هله میره او جنگیال پیژ ندل کیده اوداوه کولو اجازه به یی تر لاسه کوله چی په جنگونو کی به یی یو دښمن له پښو غور خولی و اودجوتنیا لپاره به یی تری را پریکړی لاسونه ، سر یا غوږونه او یا یی لږ تر لږه په وینو لژند کالی وښوو لای شول . خینو کافرو به دخپلو بلهار یانو شمیر تر سلو هم وراپاوه . یوسو بمن غازی به په خولی کی دغرنی چرگ رنگینی ښکی تومبلی او یو گونگرو او کونجکی به یی په کالیو کی ټک وهلی ، پر دی سربیره به یی دا حق هم تر لاسه کاوه چی یو تبرزین له ځان سره وگر خوی (۳۰) . دکلی په ورپو ی کی به یی یوه درولی ډاگه د «سوی» ښکارندویه وه او په هغی کی مروی درا پرخولی سړی او سوری دیو ی وژلی ښخی څرگند ویی کوله . همدارنگه دخپو پیوی ، شمکلی اوداسی نور دسړی وژو نکي پیژندښی بلل کیدی . دانسا نانو ښکار دجشنی کلیزی له مخی او ډول (تنظیم) شوی و چی البته له یوه تیره یی بل ته توپیر لاره . داړوند انسان ښکاروو نکي تر لاسه کړی پوړی ددغه نقش ونگار له څرنگوالی هم څرگند یده چی پر کور او کالیوی کښل کیدل او هغه داسی چی درنگ له مخی به «تور کافر» له «سپینو کافرو» تو پیریدل .

نور ستا نیان دتیری پوړی په لیکنو کی سره سپین (بلوند) اریا بیان بلل شوی او یا هم په روماننیک انداز دسکندر دیونانیانو پاتی ښوول شوی دی . دغه اټکلونه په دی بی سرو بو له دی چی ددغی سیمی نور تېرونه . هم اروپایی نښی نښانی اری چی ښایسته ډیر پر شا ځی ، ان درو څلورو زریو پوړی دهندو اروپا ییانو ترلیرد دمخه . دا هم پوره چوته ده چی له اسلامی کیدنی سره یی ډیر پخوانی او په زړه پوری دودونه له لاسه ور کړی دی . گ . س . زابرسن نومی انگریزی څرکبه (جاسوس) او طبیب تر اسلامی کیدنی تر مخه په ۹۱-۱۸۹۰ کلو کی ښایسته ډیر مهال په کافرستان کی تیر کړی او ددغی سیمی شننه یی په پوره ډول کړی ده .

داسی ښکاریده چی دغو خلکوڅو ډوله کلیزی درلودی :

کرگری کلیز دسپوړمی کر کیدنی له مخی ، دور شو یا څر ځایونو کلیز له هغه شل ورځنی مهال سره تړلی وه چی له غرنیو پاندو څخه شودی را چلیری او یوه بله جشنی کلیزوه چی په وژنه اود نغا په جشنو پوری یی اړه درلوده . که نارینه به مرگ و ژوبلی ته ولاړل ، ښخی به یی تر بیر ته را ستنیدونخیدلی ، ان دمری په دودو دستور کی یی هم نغا گډه وه خو په دغه برخه کی به نغا (اتن) دنارینه وو پسر غاړه و او ښخی به پر مرستو نونو باندي دمر و ډږیو (مجسمو) ننداری ته تللی .

خدایان یی یو غوند ټولگی و . هر کلی او ډنډ به ځانته خپل جلاخدای درلود . په دوی کی یوازی دپراسو نیانو او کتیانو دخدایانوسوړی څرگندی دی . ددغو ورو ستیو غوره خدای یمرا (Imra) نومیده (خدایانو خدای یا ستر پیداگر چی تر اوسه پری لوړه کوی - زیار) چی غویی یی ورته در وېرول (قر- بانی کول) او تر ټولو ستر مزدکی په گوشتیگی کی و . داد لرگیو ښکلو توپل شویو ستنو دالان وچی ختیخ ته یی اووه وره درلودل . دیمرا اته پژی (مجسمی) په دروازه کی ولاړی وی او یوه بله یی تر ودانی دننه . په کلیو کی دداسی ودانیو پر ځای لږو ډیر ډیر مرستو نونه لیدل کیدل . یمراد خدایانو پیداگر گڼل کیده . په دی لړ کی دشنی خدایگو ټی (رب الثوع) دهمنده په امر له یوی ونی څخه راوتی ده . کشمی Kushumai دوزی په بڼه درا رغیید ونکی خطر ناکي کر کنهی (غتی ډبر ی)

را منځه کوو فکي وه . د جنگ خدای گیش (Gish) لږ تر لږه دکتیانو لپاره له یوه پخوانی جنگیالی
 څخه داسلام ضد جگری ورمند (امر) تر لاسه کړی و . ویل کیږی چی ده علی ، حسن او حسین را پرځولی
 دی . په هند کی دملی خدای په توگه منل شوی خدا یگوتی اندرا (Indra) ددغو کافرو دشرابو
 خدا یگوتی گڼل کیده (زما دخپرتی له مخی دغه نوم یو څپیزه «اندر» سم دی اوپس شرابو سر بیره کورواو
 نورو میوو هم په دغه خدا یگوتی اړه درلوده زیار) . هغه سپیڅلی (مقدس) شراب به چی په گانی له
 کور وایستل کیدل ، په ډیرو جشنو کی څښل کیدل . په ځا نگر و نمځیزو جشنو نو کی دسویلی نور-
 ستان کور مشرانو په زړو پاترو (میرانی) سپینز رینو کاسو کسی له بنایسته گډویو (صراحی گانو) څخه
 شراب را اخیستل او څښل به یی ، دغه مټونه یا گډوی داریا ییانو دخورا لرغونو منکیو یا در اتانداوه
 (۳۳ ، ۳۴) .

دسنی له زوی سره تړلی کر خدا یگوتی وه (۳۶) چی ویالی یی پنځولی اود غنمو بیبره (حاصل) یی کیدونی
 کاوه . بگیشت داوبو خدای و چی دگور مونو (کلورمو) بامنه یی کوله . نیر ما نلی چی دلنگوال خدا یگوتی
 وه ، دښځمنو پر خونه (زیر نتون) واکه نسی چلوله . هونی (یامنو) چی دیمرا وزیر (یا پیغمبر) و ، په
 غویینه خیره ښوول کیده . دخدا . یانو (ضد) یا دیوان یا شیطانا نوو چی له خدایانو سره به یی
 جنگونه کول .

دافغانستان نوی وگړی ډله تورک توکمی خلک دی . په دوی کی تر ټولو دمخه اوزبک ، تورکمن او قر-
 غز راځی . ددوی تر څنکه دزړو ټولنو کوچنی کوچنی ډلی ټپلی هم شته (لکه یو گور یان ، قزاق ،
 کره کلا پاک ، افشار ، قزلباش ، تاتار . زیار) .

اوزبک له هغو خو ځنده وگړو څخه شمیرل کیږی چی دپنکی شوی مغولی امپرا توری دبی کچه وگړو
 دهر نکی پایله گڼل کیږی او ټول شمیر یی دولسو میلیونو ته رسی نن سبا څه ناڅه یوملیون داموسویلی
 غاړی ته پراته دی او زیاتره دامودمنځنی اوسنیکینی برخی په رود بارسیمه او په زړه سوغد یانا کی تر
 سر دریا پوری خپاره دی . اوزبکان د تیمور یانو له پر تن (سقوط) سره د شپار سمی پیړی له پیله راهیسی
 تر هراته رسیدلی او په ډیرو ځایو کی یی د تاجیکانو پاتی شونی له ځان سره هم ننگ کړی دی . دوی
 سنیان او زیاتره کرگر او ښاری دی او په کرکرتوری توگه یی له تاجیکو سره سخت اړخ لگولی دی .
 ځینو تېرونو چی لږو ډیر یی لازاره مغولی نومونه لکه نیمان (Naiman) خوندي ساتلی دی
 او تر همدغی تیری پیړی پوری ویره وری جنگی یوو نونه (واحدونه) وو ، له هغه راهیسی پر له پسې
 مخ پر پنکیدو دی . داسی بریښی چی دوزلو بی (بزکشی) ناډامه لوبه همدوی افغانستان ته له ځان سره
 راوړی ده . او نن سبا یی ددغه هیواد دملی ورزش بڼه موندلی ده (* ۱۴)

د ۴۰۰۰۰۰ شاوخوا تیکه ، ساریک او اذری تورکمن تېرونه دافغانستان په شمال ختیځ کی ژوند
 کوی . دوی خورا پرمینی غالی اوبی ، تر دی چی دا مثل گرځیدلی دی :
 «که غواړی شتمن شی ، نو باید یوه تور کمنه کونډه واده کړی !» عمدارنکه یی د سرواوسپینوزر کښه
 اود کالیو سکوینه (سوزند وزی) ستر نوم لری .

دقر غزو وری ډلی ټپلی په واخان کی اوسپړی چی ټول شمیر یی شل زرو ته رسیږی . دوی دپامیر په
 لوړو کی دغز غویو دپوونده ووپه توگه دخپل خان تر سخت نظام لاندی ژوند کوی (اوسنی خان یی
 رحمانقل دی چی ټوله سیمه یی دتریاکو له لاری لاسکتوی کړی ده-زیار) . دتورکی ژبو (اوسنی دری
 ژبو) قزلباشو شمیر ۳۰ زرو ته رسیږی ، په دوی پوری تړلی افشارچی په کابل کی اوسپړی او یوه

برخه یی په اذربا یجانی تورکمنی تېرونو اړه لری ، دایرانی شاهنشا هانو دمزدورو جگړنو په توگه په اتلسمه پېړۍ کی افغانستان ته را استول شوی دی .

له لومړی اسلامی پېر سره په شمال لویدیز افغانستان ، جنوبی تاجیکستان او تور کمستان کسی میشته شوی عرب ان دبلخ او کشکادناوی تر وړو ډلو تپلو پوری له نورو توکمونو سره هم رنگ شوی دی (په شولگره او دولت اباد کی پرتو عربو خپله ژبه څه نا څه ساتلی ده چی دافغانستان دژبپو-هنی اتلس یی گړدودونه راخوندی کړی دی - زیار) .

په (اریایی) هندي ژبپو کی څه دپاسه شل زره سیکان او هندوا نراخی چی دسودا گرو ، ورهنکرو (کسبگرو) او بانکیانو په توگه تری یو ښار او بازار بیچ نه دی . بنکر یوال (جټان) لولنگره اوگرخنده زیار کښان دی چی اړوندان یی په پنجاب کی ژوند کوی . دوی له آره دپخوانی هندي ټولنی شپلی او بی برخی کړ شوی وگړ پور دی چی څه نا څه په ټوله نړۍ کی خواره واره دی . له هندي تېرونو څخه بل ټبر گوجر دی چی دکشمیر له غرونو نیولی تر افغانستان نه دورخمزدورانو پوونده وو په توگه ژوند کوی (خپله آره گوجرو یا گجراتی ژبه یی ساتلی او زموږ په هیوادکی زیاتره دکونړ او لغمان په غرنیو سیمو کی کوچیتو ب کوی ، ژبه یی ما پر ۱۳۴۴ کال دلغمان دنورستان په ننکراچ کی د ژبپو هنی اتلس لپاره ثبت کړی ده - زیار) .

دافغانستان وگړی یو رنگا رنگ انځور جوړ وی چی بیلا بیل تېرونه ، ملیتونه او ژبی لری . اسلام که څه هم پر ټول هیواد واکمن دی ، خو په ډیرو برخو کی دپخوا نیودودونو او گرو هو تر اغیز لاندی پاتی دی . نه یوازی په نور ستانیانو بلکی په بدخشا نیانو کی هم لا دتیری پیری تر پایه دزړو اریانی او اریایی گروهو (عقیدو) اړوندان شته وو چی یو څه پاتی شونی یی همدا اوس هم په ختیزو دردیانو کی لیدل کیږی . په دغه هیوادکی دزړو توکونو پاتی شونی او بی برخی وگړ پوړونه هم شته چی په پخوا-نیر سو بمنانو پوری اړه لری . په دی توگه ددغه هیواد ټولنه په پار کواو پوړونو شل شوی ده او داسی بیلکی پکی تر اوسه ډیری لیدل شوی چی لوړ پار کی او پوړونه ټیتوته ورغښتلی ، مگر ډیرو لږوبه یی چیری په چپه ډول له ټیتو څخه جگو ته لوړتیا موندلی وی . په هغو ټولن ډلو کی چی وگړنی اړو-ندی یی جوته نه ده او په بی برخی پوړونو (قشرونو) کی راخی ، یوه هم ډمان دی چی دنیانو (سدا نیانو) ، حمامیانو (سندر غاړو ، پخو لیانو، درملیانو او ...) په توگه خوار ی مزدوری کوی . همدا رنگه پښان ، موچیان ، چمپاران اوداسی نور کسبگر دځمکواو پارکو له اړوندانو سره دخیښی او واده حق نه لری . څوک چی بیا ډیر درانه کنل کیږی ، هغه سیدان دی چی دپیغمبر له زوزاته کنل کیږی او څه ناڅه یی ځانته غونه کلی نیولی دی ، زده کړه وال یی بیا دمدرسو دښوونکو او مولو یانو په توگه لوی لوی ستا ینو-مونه هم تر لاسه کوی .

دافغانستان دمسلمانانو زیاته برخه په سل کی تر ۸۰-۹۰ پوری سنی دی . په شیعیه وو کی تر هر څه دمخه هزاره ، قزلباش او ځینی لویدیز تاجیک راخی . پامیر یا ن او یوه برخه ختیز تاجیک زیاتره اسماعلیان دی چی داووم امام دبیرته راتگ په هیله کی دی ، په داسی حال کی چی دا نور ټول شیعیه گان دپولسم امام بیر ته راتگ ته سترگی پر لاری دی .

له سترو اسلامی سپیڅلو ځایونو څخه دمنار شریف روضه ده چی ویل کیږی دمحمد (ص) پیغمبر زوم علی (ک) مړ ستون پکی دی . همدا رنگه دسترو دینی مشرانو (روحا نیونو) مرستو نونه په مقد ساتو کی راخی چی خلک یی زیار تونو ته ورځی نذرانی او در ورونه ور وړی او خپلی هیلی ور پوری تړی . جوما -

تونه سره سیمه پر سیمه پوره ردا نیز توپیر لری ، اه خورا پر تمینو ودانیو څخه یی دهرات او بلخ هغه کنل کیږی . بیا هم دزرو پرینوول شویو بنارونو په کنډوالو کی همدا سی ورته ودانی پر سترگو لکی . دا هم کومه ټولنیزه پدیده نه ده چی ټول جوماتونه دی ځلی او نارونه ولری .
د زیارتونو په باب سرینسی مهندسینو کورت چی دمخه تری اخیستنی وشوی ، د ۱۹۴۵ د سسپتمبر پر مه له مزار شریفه داسی لیکلی :

کله چی سری په گادی کی له تاشقرغانه دارت ډاگ له لاری د ابادو کوتل دورو غونډه یو تر لړیو اوږی له وراهه یی د زیارت دوی غیر کی لاجور دی گومبزی په سترگو لکیږی ، په تیره د سباوون په رها کی او څومره چی سری ورنژدی کیږی ، دونو باغونو او کلیو کورونو تر شاپنا کیږی ، تر څو چی یی بازار ته له ور څر مه کیدو سره بیا پر سترگو وگی . د سپیره چنو ډاگونو تر ډیری لیدنی وروسته چی سری یوه رنگه کاشی کارول شوی ودانی ته گوری ، و دیوه هیښنده انور په شیرینی سترگی ور برینوی . افغانستان له آره یو پوونده او کوچانی هیواد دی نو دینو ودانیو له پلوه یی هیڅ څوند نشته . لوږی برجوری کلاکانی دمیشتو اوسیدونکو یوا ځینی لیدوږودانی برینسی او هغه هم ددی لپاره چی دداږو او چور چپاو مننه ونیسی . تر ننه دری کاله دهغه چی مالومی ځل د مزار شریف دروضی بنکلی ودانی ولیده نو ورته په چورت کی ولاړم او اوس یی هم چی کورم ، په ننداره یی نه مپیرم . له دغی ودانی څخه یو څلور کوتی او څه ناڅه ټیټ دیوال را څر خیدلی چی څلورواږو خواوو ته څلور وروڼه لری او شمال سویل پروت دی . د څلور کوتی آری ودانی په منځ کی دمر ستون گومبزه ولاړه ده او شاو خوا تری همدا سی ورته جوړ ښتونه را چور - لیدلی دی . په سویلی برخه کی یی لکه مخنی دالان غونډی جومات دی چی ځانته جلا گومبزه لری . د دود له مخی مری په مرستون کی شمال سویل ته ایښوول کیږی او مخ یی دمکی پر اور لویدیځ ته اړول کیږی . په دی توگه سری په اسانه جوتو لای شی چی کومه ودانی په مرستون او کومه په جومات پوری اړه لری ، ځکه جومات دختیځ - شمال په برید جوړیږی . تر روضی گرد چاپیر وږی وږی خونی اچول شوی چی پر هیڅ - تاران پکی ځلی کاری اونور گروهمن پکی د زیارت تر سیوری لاندی یوڅه آرام کوی او هغه هم په دی گروهه چی دو دری ورځی ژوند دی ، مرگ پسی ژر راتلو نکی دی او نن دی که سبا دا نیمگړی نری ورڅخه پاتی ده . د نامنځه آرانکې په پلنو تیځو فرش شوی . د توتو ببری او له هیوی ډکی سورلنی ونی یی په گوتونو کی ولاړی دی چی له سیوری او میوو څخه غیر که کته اخیستل کیږی . په شمال لویدیز گومت کی یوه کوچنی بی غرو غوره چایخونه ده چی دور ځنیو اړتیاوو په څر یونه کی برخه اخلی . همدلته مازیگری یا مابنامی پخوانی کتابونه هم لوستل کیږی ، تر څنگه یی هم د ملا عیسی د سرو پیو (شیرینخ) څپرکی ولاړ دی . د پخوا څښتو پرغالی بادی د جومات درنگه انځوریزو کا شیو لوړ شوی دیوالونه یوه زړه را کښونی ځلالونی . دغه کاشی څښتی په ساده هندسی بڼه دستورواو پانواله انځورونو سره لیدل کیږی او چیری کومه یوه نیمه یی دایرانی غالبو غونډی یومخیزه انځور ل شوی برینسی . په داسی حال کی چی زږی څښتی یی یو تک شین سمندری رنگ لری ، نوی یی بیاخیدی زرغونی او لاجوردی شنسی برینسی . گومبزی البته ټولی نکه لاجوردی رنگی دی . بیا هم له یوی نیمی بدلی انځور بیلگی سره سره ټوله ودانی په یو مخیزه توگه یوگه یووالی ښیی او کوچنی رنگا رنگی پکی هسی یو سرسری نقش لری . د ودانی دننه سم گوتیز دیوا اونه ، گومبزی چت او لوی اوواړه جرابونه لیدل کیږی او په دی توگه رښتینی اسلامی بڼه پیدا کوی . گچین جرابونه په سرو گلونو انځور ل شوی دی .
دلمر پر یوتو پروخت بیا دغه بنکلی ودانی یو ځانته را کښو ن پیدا کوی او پر هغو برخو یی چی لمر پلوشی لونی ، ته به وایی ، له نکه سرو زرو څخه رغیدلی دی . د ژمی تر څی پوښلی اسمان لاندی یی

شني اسماني گومبزي هم يو په زړه پوري ښکلا لري، پاتي لاپه اوږي کي چي دسپينو «سپيخلو» کوټرو سيالونه نري لکه وريخي کپړي را کپړي، له همدې کبله مزار شريف دسپينو کوټرو ښار په نامه يادېږي. په وکړو کي دا انگيرنه شته چي هره بيدايي خړه کوټره دزيارت دسپيختيا (تقدس) تر اغيز لاندې ورو ورو پر سپيني کوټري بدلېږي او دلاسو ند لپاره ځينو کوټرو ته گوته نيول کيږي چي لا تراوسه يي ښکي څرچني شوي اوسپنيدونه نژدې دي. دروضي لوي جشن (دگل سرخ ميلي په نامه) دپسرلي، ياپه بله وينا دنوي کال له بريدو سره نيول کيږي. سره پوښلي جنده چي پر همدغه مهال دڅلويښتو ورځو لپاره پورته کيږي، پخپله دمستون غوندي دزيارت کوو نکو له خوا ښکلېږي اود خپلي روغتيا او نيکمرغي لپاره يي ننکوي. کت پ لکه کاتو ليکان چي په خپلوزيارتونو کي پر کراماتو گروهه لري، نو دلته هم دا انگيرنه شته چي رانده بينا کيږي که څه هم څوځله دغه پيښه دحکومت له خوا څپل شوي اود چل ول مخنيوي شوي، ځکه رغيدلي يي بي کچه ډالي ترلاسه کوي. يوه مسلمان ته دا اجازه نشته چي دکوم ساکښ خيره وکاري. له همدې کبله جوما تونه دلغرو دالانو نو بڼه لري، انځوراي محراب يي دپيژند نښي به توکه دمکي لوري ښيي. ترڅنگه يي پوري ييز منبر ليدل کيږي چي ملا پري دجمعي دنمانځه ورم (وعظ) کوي. يوازي دخداي (ج) نومونه او بولني (وجيزي) دجومات په پسولنه کي برخه اخلي. پخپله ملا په وکړو پوري اړه لري. په گڼه گونه کي يي له نورو سره توپيرون هم تل اسان نه بريښي. تکه سپينه پکړي، يو ډوله کالي او اوږده بيره ياساده کړه وړه اواناسته ولاړه يي له يوازينيو نښو نښانوڅخه گڼل کيږي، له کاتو ليکو هغو سره يي څه ناڅه يوه هم نكي غوندي ليدل کيږي، که هلته کليسا يي ژبه لانين ده نو دلته بياعربي ده. دعا او ورم (وعظ) يي کاتو ليکو هغو غوندي يو ځانگړي ټول و تال لري او څنگه چي دوددي هماغسي ټيک پر ټيک زده کول کيږي، ماته بيا دغه هر څه داسي بريښي چي دمصر غوندي په خورا لرغونو فرهنگو پسي ځي.

اذان ډير لږ دمنار له سره اورول کيږي، ځکه دملا لپاره دا کرانه ده ټولي پوري تر پښو لاندې کړي او پورته وڅيږي، ډير جوماتونه منا رونه هډو هيڅ نه لري. ددود له مخي مؤذن دجومات په يوه ډډه کي مخ پر مکي درپړي او اذان کوي چي دورځي دپنځه وخت نمازگه لپار پښه اذانه کيږي (البته نن سبا په زياترو په تيره لويو جوماتونو کي غږ جگوني «اودسپيکرونه» ځاي پر ځاي شوي او پر اذان سر بيره دغلا ټولي ويناوي هرڅواته داوړولورږ گرځوي - زيار).

روضة دمزار ښار زړي جوړوي اود ښار ویش له همدې لخواه سر چينه اخلي. لږ څه وړاندې تری يوه غونډۍ پرته ده چي دزازه ښار کوم (بالاحصار) خاورين ديوالونه اولوي لوي کنډونه پري ليدل کيږي اوتراوسه پوري تری دبولنتون کار اخيستل کيږي. تر دامنځ بازار پروت دی، شاوخوا تری داکورونو باغچي ښکاري چي زياتره ساده گومبزي جوړ ښتاري. مزار له آره يو پخواني ښاردي هپڅ کور يي بي ونې او باغچي نه دي. کوسني کوسني چنارونه يي داوړي ډير په زړه پوري دمه ځايونه جوړوي. دښار دغه ۴ سېټه کيلو متره کړي دکوتو په شمير څوسپري لاري او سرکونه لري مگر په ټوليز ډول دخاورينو ديوالونو ترمنځ دکوڅو او سربندو پس کوڅو يوانډر بنجر څوندي انځوردی. سويل خواته پوله يي لويه وياله جوړوي او په همدې يي له ډاگ سره بيلتون راځي، شمال لورته يي کروندې دي اوختيځ او لويديځ ته يي يو ستوي کور وکلي پراته دي.

بازاره يوه لويه سيمه را اخلي. دوکانونه په يوه رغښت خوا پرخواړي شوي دي. دتاشقرغان له هغه سره يي توپير همدو مړه دي چي دلته دغاليو بازار هم شته ځکه بلخ دغاليو دسوداگري يوه منځي

(مرکز) کنل کپری . سوداگر یی له پیدا کرو څخه رانیسی او بیا یو پر نورو پلوری . پر سره ځمکه باندی اته څنډیز هندسی انځورونه ددغو غالیو جوله جوړوی او زیاتره دسیمی دتوب کمنو ښځو له پیداو- ښتونو څخه کنل کپری .»

ډیری لری ودانی دروضی له جومات سره ورتوالی لری ، خو بیا هم وړه کلیوالی جوماتونه دوگرنی هنر له مرغلرو څخه کنل کیدای شی . په دی لړ کی دبدخشان اود شمالی سرحدی سیمی په اوږدو کی جوړ شویو جوماتونو ددیوالو انځور کړی له پلوه پوره نوم گتلی دی چی دکشم دیوه کوچنی کلی په یوه یوازینی انځور گر اړه لری . دجوما تونو دننه دیوالونه په ډیر رنگو انځورونو ښکلل شوی اوله مذهبی بدل (تحريم) سره سم پکی هیڅ کومه انسانی یا ژونی (حیوانی) څیره نه لیدل کیږی ، بلکی ډیر زور پر گلونو ، ونو ، چاینگو او توپکو اچول کیږی . توره او تبردغزا دسمبو لونو ښکارندوی کوی . په ټولو کی منبر ډیر ښکلی انځور کیږی چی انځورونه یی زیاتره جوما تونه وی او څه ناڅه دحج دزیارت د یادگار په توگه کعبه اودمدینی ، لاهور او مزار شریف جوماتونه هم را اخلی . دقرآن سوری ، دخدای او پیغمبر او همدارنگه دخلورو خلیفه گانو نومونه یی دانځور کړی تش ځایونه دکوی .

مزدکونه (جوماتونه) په خپل رغښت کی دغرنی هیواد وگړو دبی شمیرو هنری زیرندو تر څنگه د شمالی هغو دوگرنی هنر یوه برخه جوړوی .

دافغانی وگړنیو هنرو په لړ کی پسولونه هم دیادونی وړ دی چی په دی وروستیو کلو کی یی پوره نوم پیدا کړی دی . په دی برخه کی بیا دپښتنو کوچیو ښځمنو لیوالتیا پوره څرگنده ده ، هر کوچی زیار باسی ، دخپلی ښځی لور لپاره په اباسین ناوه کی یوه گانه پتری لکه اوږی ، غاړکی ، والی ، گوتی او باهوگان واخلي چی ډیر توند وتیز رنگونه لری اونور ډول ودال یی سیمه ییزه ځانگړتیا را اخلی . دتور کمنو ، په تیره دتیکه تور کمنو سپین زرینی گانې بیا په ټول افغانستان کی خوری وری دی . دغه سپینی گانې چی څه ناڅه دانی دی او لرو ډیری دسرو (طلا) او په هم ورکوی ، په عقیقو او یا سرو ښښو جراتیا مومی . دکو چیانو لپاره دښځو سپینی گانې یوه خزانه او پانگه ده . پښتانه . سپینو گانوته ډیر ارزښت ورکوی په تیره هغه زاړه او ژوندی رنگی پسولونه چی یو وخت دبخارا اوسمرکند په زرگریو کی جوړ شوی دی په قزاقی کار شوی کی جوړ شوی بسه اونه . دسهم همداسی در واده په به د زار ، وړاود ختیز افغانستان په تپرونو (قبایلو) کی دکانو ځانته جلا ډولونه منځته راغلی دی . پخوا نورستانیو درنی کوتینی (روینی) او وسپنیزی گانې او بنگری کارول او هزاره میرمنو دسپینو زرو غاړه کی ډیری خوشیولی .

لکه څنگه چی جوماتونه اود تور کمنو غالی او دبلوڅو پغر رنگین اوانځورین دی ، همدغسی افغانی موزیک هم له رنگینیو اورنگا رنگیو څخه ډک دی . دمنځنی اسیا دغرنیو وگړو دموسیقی ډول ترڅنگه دپښتنو هغه بیا درزمی گډو سندر (کورس) ښه لری . په نور ستانیانو کی ټنگ ټکور دیوه ځانگړی ټولنیز پور دنده کنل کیږی چی په خورا ښه ټول او تال دنرو او ښځو له نڅا سره ملگری دی . داوښکو او تور کمنو موسیقی دخپلی اړوندی دښتی سیمی ښکارندوی کوی . په کابل کی (دهندی کلاسیک موسیقی تر څنگه) لوگری هغه ډیر دود او گرانښت لری . په دغه موسیقی کی له ساز او اواز سره زیاتره نڅا ملگری ده چی په چایخونه ، ودونو او نورو کورنیو ښادیو کی تر سره کیږی . په شیعہ گانو کی یو ډیرو لولیز او رزمی ټنگ ټکور دود لری چی دشهیدانو له ساندواو ستاینو سره مل وی . په هره توگه که دنده یی موسیقی وی او یا امیانه ، سم له سمونی (فی البدیعه) هغه پکی همیشه ستره ونډه لری . دهنرمند ځانگړی نوښت هماغه دی چی دپښو پر ځای نوښت ولری . په دغه برخه کی دهن (شعر) نقش ډیر غوره دی چی څنگه لوړ او کښکلی وویل شی . پریو ستو سندر تر نورستا نیانو پوری زیات لنکراچول کیږی .

دموسیقی الو په لړ کی ډولونه یوه ځانته ډله جوړوی .ځینی یوسره اوځینی دوه سره دی چی زیاتره خاورین وی او پوستکی پری اچول کیږی (دلته لیکوال ډولونه ،طبلی،زیر بغلی ،نغاری اودوکړی ټول سره په یوه ډله کی راوړی دی زیار).ددغه وهنیو (ضربی) الو په وهنه کی تاکت (تال) ارزښت لری چی له بیلا بیلو نغا وو سره بیلا بیل اړخ ولگوی .حلبی بادی الی پکی کردسره نشته ددغو پر ځای بیلا بیل لړکینی شپیلی، دروی، سورنی اوداسی نوری راز راز دود لری.وهنی کاسی او چمبی بیا تاری الی لکه رباب، غڅکه ،تنبور ،دنبوره ،دو تار او ستار بشپړ وی .نورستا نیان چمبی وهی او بدخشا نیانی د خولی باجه غږوی .لینده یی الی چی دډیرو نورو ډولو غونډی له خپلاسی جوړونو څخه گڼل کیږی ،په ځانگړی توکه دختیځ خواته ډیر گرانښت لری .دهوسایی او ساتیری نقش بیا هم زیاتره سندر غاړی لو بوی ځکه لکه څنگه چی ورته نغوته (اشاره) وشوه ،متن ددغه هیواد دټنگ ټکور بنسټیزه برخه جوړوی ،له نغا اومو- سیقی پرته چی سور وتال پکی ارزښت لری .

دریم-خپر کی

دغرنیو هیوادونو ارغونی مهال

په غرنیو هیوادونو کی دېش-تاریخ تر سل زریزو کلونو دمخه پیل مومی . بشریت خورازیات دطبیعی اقلیمی آرونو اړوندو اود کنکل دمهال لس زرو نه کلونه دانسانۍ شتوالی نښی نښانی لنډی تنگی دی . متی دکنکل به نوی مهال کی ۶۵ مخزیر دی (قبل المیلا دی) پیری . پخوا دکرکیلی او خاروی روزنی بڼه لیدل کیږی .

ټولنیز ژوند په دریمه مخزیر دی پیری کی دولتی سازمانی بڼی ترلاسه کوی مگر بیا هم دنویو نویو توکمونو لکه دهند واریایی هغو له خپان سره بیر ته تالا ترغی کیږی . ان داباسین ناوی داوړو سیمو بلو- سگرو هیوادونو لکه عیلا میانو هم کوم لیکلی گزارشونه را پرینښی نه دی چی دهغو له مخی یی دراکړی ورکړی انډیوالان جوت کړای شو . یوازی به سومری بوللو (قصیدو) کی د «اراته» په نامه یو لری هیواد یاد شوی چی سومر یانو ورسره دلاچوردو سوداگری کوله . پاتسی کیږی ، پر مختلو نی ارغو نیو هڼه چی لومړی پایلی یی دیوی خواخیزی پر مختیا بهیرونه رانیسی . کرگری کلی پر ښارونو بدلیری چی بیسا وروسته په دویمه مخزیردی پیری کی له وگړنی خپان سره دپی وپی کیږی اود هند واریا نیانو «دنی» بادارانو» (۹) دینی منځی (مرکزونه) یی بخای نیسی چی دوی بیا پر خپل وخت اریانیانو له خپلو سره دختیخ پر لوری رالښیدوته اړوخی . په داسی ترخ کی چی دمنځنی آسیا په جلگو کی شمالي اریانیانو جوړیدنه موندله ، دکسپین سمندرکی پرسویل غاړو لویدیز اریانیان اود دختیخ په غرنی سیمه کی دختیزو اریانیانو ژبنی ټولنه (پښتانه او پامیریان) خای کیدل .

له زرگونو کلونو راهیسی دمنځنی آسیا له غرونو تیریری راتیریږی او ان تر څلورو زر یو دمخه په دغو اوړو کی لومړی ښارونه او هیواد ونه را پیدا شوی دی موږ بیا هم دهندو کش او تیانشان دسیمو په باب لیکلی گزارشونه متی هخامنشیانو له مهال راهیسی په لاس کی لرو . دا هغه ټولوا کمنه کورنی وه چی دخپل بنسټوال دویم کوروش (سیروس) پر وخت یی دمخزیردی پیری په شاوخوا کی ددغه هیواد

پولی تر اباسین او سر دریاپوری رسولی وی . یونانی پیشلیکو نکویی باختر (نئی شمالی افغانستان او سویلی تاجیکستان ، اریه (دهرات شاوخوا) ، کاپیسا (بگرام) ، کندھارا (دکابل سیند شاوخوا سیمه سر اباسینه پوری) ، ستا گیتنی اومکه (اوسنی مکران) یی له نیولو سیموڅخه کتلی دی . سره له دی بیا هم یونانو هغه مهال له لری غرنی نری سره دومره لیوالتیا نه درلوده . د شاهنشاه (خشیار شاه) په دربارکی دیونانی درملگر کتیاس په کښنو (ثبتونو) کی یوازی یو څو نومونه را اخیستل شوی دی . له دی کبله یی سیاسی انځور ډیر تن بریښی که نه په کار وه ، ډیر څه موثری تر لاسه کړی وای . متی دڅو ورو ستیو کلونو لرغو ښوونیزو برسیرونو پر دغه انځور پوره رڼا اچولی ده . همدارنگه دخواشینې خبره ده چی موږ په باختر کی دیونا نسی ښارونو په باب ډیر لږ پوهیږو چی دسکندر او دده دورو ستیو لکه سیلیو کیدانو او را ورو سته دیونان - باختری شاهانو له خوا ودان شوی دی . کتابتو نونه یی له خاورو سره خاوری شول او دیونانی ځمکپو هانو او او پښپوهانو ډیری لږی لیکنی ددولت دلمس لویدنی یادونه کوی . د شمال او یادهند دموږیا شاهانو ددېر لیکنو نغو تی هم خورا نا څیزی دی چی تر کند هاره یی دواکمنی پولسی راغځولی وی . کوم یادښتونه چی له ۱۲۵ مخزېږدی پېړی شاوخوا راهیسی را پاتی دی ، هغه په چانگشیان پوری اړه لری ، داهغه سړی و چی دمونانو په وړاندی یی له جیوچی سره دچین دیو لاسکیدنی هڅه کوله . بشپړی سپړنی بیاجینی گرځندو یانو را بریښی دی چی د بودایی سپیڅلو ځایونو دلیدنی په هڅه یی دهند پر لور یونونه (سفرونه) کړی دی ، لکه پر ۴۰۰ زېږدی کال فاهیسان او پر ۶۵۰ هونخن دهان له پیر را هیسی دچینی شاهسی کورنیو په کالنیو کی همیشه تر سمندره پوری دهغو سیمو په باب څیر تیایو کښل شوی دی چی چینیانو په اوومه او اتمه پېړی کی هغه دخپلی اویچی (قلمرو) یا په بله رینا دتولو واکمنی منځنی ولایت (پو - سی) گانه .

اسلامی گزار شونه په اتمه پېړی کی پیلیری په دغه لږ کی دنوموړکی لیکوال نری شوی «حدود - العالم» چی په ۹۸۲ کلونو کی یی کښلی دی . د بلخ ، بامیانو اونگباراد بودایی یادگارونو نومونه اخلی . په دی توگه دبامیانو بی کچه ۵۳ متره لوړه بودایی پژی (مجسمه) او ۳۵۰ متری هغه ډیرو گرځندو یانو لکه بن یا قوت (حموی) دخپلی لاری په بهیر کی تر سپړنی لاندی نیولی دی .

همدا راز اروپایی گرځندویان په ۱۴مه او ۱۵مه پېړی کی منځنی اسیا ته راورسیدل په دغه لږ کی کاستیلیایی روی گونسالز دی کلا ویجو (Ruy Gonzales de clavijo) دیادونی وړ دی چی دویره وری (دهشتناک) تیمور په دربار کی سفیر و ، دهماغه تیمورچی غرنی نری یی هم دچور چپاو او مرگ وژوبلی په کړی کی راتله . ددغی سیمی علمی څیړنه متی په اتلسمه پېړی کی پیل مومی چی د اسیا دویشنی جگړه په پوره شوروزور روانه وه . هندستان خو لامځکی دبریتش ایست انډیا کمپنی ترگونو لاندی ستمیده اوڅاری لښکری شمال لویدیڅ ته را رسیدلی وی . لومړی هڅیدنی دسکو پلتنی په برخه وی . سوداگرو او گرځندویانو پر تمینی طلائی سکی له غرنی هیواده ندو پارس او له هغو ځایو څخه بیا اروپا ته لیردولی . پر هغو باندی دیونان - باختری شاهانو لکه ایو کراتیدس او دولو دوتس نومونه کښل شوی وو . په دی توگه پر ۱۷۳۸ کال لومړی ځل باختر یسکی دتیو فیلوس بایر Theophilus Bayer Historia Regni Graecorum Bactriani

په کتاب کی دتاریخی انځونو په توگه څیړی شوی .
 اروپایی ټولوو نکو پاملرنه په اړه پوری سکه وهنو ته ډیره وه ، نو په دی توگه دمنځنی اسیا څیړنی ډیر ژر له ۱۷۸۴ کال راهیسی جوړه شوی (Asiatic Society of Bengal) په چوکاټ کی ځای

وموند . انگلستان ددی لپاره دهنلبر سرحدی هیواد باندی دخپل—باداری هغه کوله چی دخپلی ټولو- اکمنی دخول (تاج) غمی خوندی و ساتی او داسیا ارته لمن په بنکیلاکی منگولو کی را ټینگه کړی . بریتانیی گرځندو یانو لکه ه . و . بیلو Bellew او برنس A. Burnes په پینبور او نورو سرحدی ښارونو کی خبر تیاوی تر لاسه کولی چی م . الفنسټون M. Elphenstone یی مخ بیلکه و . د برنس غوندی ډیرو لږو دخپلو ورسپارلو دندو په باب په څرگنده لیکلی دی .

دی خپل مله انجینر تورن رابرت ایچ Robertliech ته د جنرال گورنر اوکلیند Auckland له امر سره سم په دی توگه څرگند ونی وړاندی کوی: «مادفه وروستی سړی ته داترغوره تیره کړه ، دا به ښه وی چی ددغه هیواد ټول پوځی تاسیسات په کوته کړی او هره خبرتیا چی دی یی را ټولو لای شی ، یادښت کړی.» دوه کاله وروسته (۱۸۳۸) انگریزی ښکری مخ پر کابل رمارش شوی . برنس (د انگلستان دسیاسی استازی) په توگه لوړتیا وموندله خودافغانانوله پاڅون سره یی مرگ په برخه شو .

لرغو ښووننی او ځمکپو هنی هم دبیلو Bellew مور کرفت Moor Craft او برنس له کر ځیدن—وڅخه گټه واخیستلای شوه . د چارلس میسون نومی ماجرا غوښتو نکي (ترغره یی) او څیرو نکي له گرځیدنو څخه نوری گټی هم تر لاسه شوی چی د ۱۸۳۴ او ۱۸۳۷ کلونو ترمنځ یی ټول افغانستان له پښو وایست . ده کوم دیرش زره سکي له ځان سره هند ته یووړلی اود لومړی سړی په توگه یی بگرام داسکندرودانی (Alexandria) دپارویلا میزاد سکندریه وبلله . کله یی چی کابل وکوت او بیا بامیانو ته ولاړ ، نو دلور بودا پر سر یی خپل یادښت ولیکه ، دغه یادښت سل کاله وروسته فرانسی لرغونپو هانورا بر سیره کړ او هغه په دی شعری ښه دی :
(If any fool this high amootch explore Know Charles Masson has been before.)
(که چیری کوم شوقی غوښتل دانه لویه آشا وڅیری ، نو باید پردی پوه شی چی یو وخت چارلس میسون دلته راغلی و .)

نوموړی څیرو نکي به کابل ناوه کی ډیر بودایی مزدکونه را پیدا کړی او په دی لړ کی یی دکنیشکا نومیالی پژی (مجسمه) وموندله . د ه . ه . ویلسن Wilson «لرغونی اریانا : Ariana Antiqua (۱۸۴۰) په پراخه کچه دمیسو نه په څیرونو پسې ځی .

نور گر ځندو یان له سویس ناروی او بیا هم پر له پسې له انگلستانه را مات شوی داشمال له خوا روسان اوان یو مجاری وامبیری (H. Vambery) هم اغلل . چی دهیواد اود بخارا دمارت په باب سپرنی یی دتاریخی څیړنو یوه بی ساری ثوره اخځ (منبع) په توگه را پاتی دی . ان لا دلوی پیتن له مهاله دتور کمستان او قزاقستان په باب گزار شونه په لاس کی شته دی . په دغه لړ کی کوم گزار- شونه چی علمی ارزښت او درنښت لری ، هغه په ف . نظروف (۱۸۲۱) ، ل . بیچورین (۱۸۵۱) او داسی نورو هغو پوری اړه نیسی چی ک . ریتن K. Ritter یی «کابلستان او نورستان» نومی کتاب (۱۸۶۷) ته هڅولی دی . لار سیخی کارونه بیا په و . و . بار تولد V.V. Barthold او اوریل شتاین Aurel Stein

پوری اړه لری چی ددوی یونونه لاتر نه دمنځنی آسیا دتاریخ لپارنه وچیدو نکي سر چینی بلل کیری . له ۱۸۶۸ راهیسی تر روسی واکمنی لاندی بخارا کی پر ۱۸۷۵ کال لر غونپو هنیز کار پیل شو او پر ۱۸۶۹ کال په سیمه کی لومړی ځل دسمر کند موزیم جوړ شو . دشوروی منځنی آسیا لرغو ښووننه بیا تر نه پوری دخپلو کورنیو پوهانو دخپرنی ډگر پاتی شو چی اوس یی کارونه تر سلگونو پوری رسیدلی دی . په

شوروی لرغونپوهانو کی ماسون M.E.Masson یا کوبو فسکی E.J.Jakubowski
او برنشتام A. N. Bernshtam نورو ټولو ښکارندویي کوي. ددوی کارونه له زاړه ډبر پراوه نیولی
تر نوی مهاله ټول پیرونه (دوری) راځلی چی تاجیکی، اوزبکی اوتور. کمنی، سویلی سیمی پکی بیا تر
ستری پاملرنی لاندی نیول شوی دی.

افغانستان پر ۱۹۲۲ کال په آگاهانه ډول دلرغو نپوهنیزو پلټنومونوپول له انگریزانو او روسانو
څخه فرانسویانو ته ولیرداوه. داسی بریښی چی په دغه برخه کی د فوشیه A.Foucher (۱۸۶۵-۱۹۵۲)
د ټول ژوند کار له «د گندهار اگریکو بودیک هنر (Lart greco-boudhiquedu Gandhara) کتاب (لومړی ټوک
۱۹۱۵، دویم ټوک ۱۹۱۸) ستر اغیز ښندلی وی.

یو افغانی - فرانسوی تړون د «په افغانستان کی دفرانسی همیشنی ارغونپوهنیز هیئت د بنسټ ایښو -
"Delegation Archeologique Francaise en Afghanistan" (DAFA)

ونی لیار برابره کړه چی (یادښتو Memoirs «خو شتمن ټوکونه (مواد) درلودل او په ډیرو
سیمو کی یی د کیند نو پروگرام اوزرگونه کلونه را اخیستل. سوزکوئل، ای خانم، بگرام، لښکری
بازار، بست، موندیک او نادغنی په هغو ارزښتمنو موند غالیو کی: اخی چی فرانسویانو پری کار وکړ.
پر ۱۹۳۸ کال یوی بریتانیی ډلی په شمالی افغانستان کی په کیندنوپیل وکړ، بیا له نړیوال جنگ سره
د پلټنو لړی پری شوه. له ۱۹۴۶ راهیسی هند په کار نده توگه په لرغو نپوهنیزو پلټنو کی برخه اخیستی
ده. فرانسویان بیر ته راغلل او په پنځو سمو کلونو کی ایتالیی هیئت په کار پیل وکړ او تر هر څه زیات
یی په غزنی کی کیندن وکړی. پر ۱۹۴۹ کال دامریکایی لرغو نپوهانو یوه ډله لومړی کندهار او سیستان
ته او بیا موراسی غونډی، بلخ او قره کمر ته ولاړه. یوی جاپانسی څیړنډلی پر ۱۹۶۰ کال په کار لاس
پوری کړ او له ۱۹۷۱ راهیسی په شمالی افغانستان کی دشوروی - افغانی څیړنډلی یوه پیاوړی سازمان
په کار پیل کړی دی چی تر دوه سوو زیات موند غالی یی په نښه کړی او ډیر یی څیړلی هم دی. په دغه
لړ کی داشلی، امشی تپه او طلا تپه یوه انځورنه ده په تیره بیا چی پخپله افغانی لرغو نپوهانو دنورو
پلټنو په لړ کی دهی ارزښتمنی موندنی رابرسیره کړی دی.

له دغو ټولو هلو ځلو سره سره ددغه هیواد ډیر ستر تاریخی پیرونه لادتیر مهال په تیارو کی دی او ان
هغه څه چی را برسیره شوی هم دی، بیا هم کار غواړو ډیری سیمی لاسمی پلټل شوی نه دی او له ځینو
څرگندو موند غالیو څخه هم کله کله نوی نوی څیړوننه را برسیره کیږی. له دی کیله دا وروسته لنډه
کننه دتاریخی بهیر د بنسټونو تشه یوه انځورنه ده په تیره بیا چی په یوه لنډ تنگ اڅ ډډه لگوی.
لادمځنی اسیا په زړه کی پراته غرنی هیواد لپاره لومړی بشری سلز ریزه یا په بله وینا زور ډبر مهال
ډیر لږ را سپړل شوی دی. په افغانستان کی ددغه مهال لوښی اوزار هتیی پر ۱۹۵۱ کال پرسترگو ولکیدل.
له دغه پلوه په ښکاره توگه - تاجکستان پوره نوم لری چی د ډبر پیر په باب یی رانوف Ranow
دخپلو گڼو ټوکیزو (جزواړو) پلټنو په ترڅ کی ښه ترا رڼا اچولی ده.

سمد لاسه دتر ټولو لرغونی ټوکونه (مواد) هغه Choppangtooles دی چی دقرل کلا له
وخش سیمی څخه لاسته راغلی دی. ورپسی یو څه ځوانی موندنی دپامیر رانه ژرنندی پلونه را برسیره شوی
دناور د بنسټ لوښی آوزاردی، همدراز دنرین په ان - ارچه کی دتینشان رانه ژرنندی پلونه را برسیره شوی
دی چی په لوړو غرونو کی دخور پخوانی میشتیا ښکارندویی کوی چی ۲۵۰۰ متره لوړی پرتی دی. تراوسه
تیر. چی بیا له آره په یوه لنډه منځنی ډبر مهال په ښو ښانو کی تر هر څه دمخه ددوشنبی سویل

ختیخ ته دتیشک تاش سمخی دیادونی وړدی . دنیاندر تال بشری پیردیوه کوچنی مرستون لاتر اوسه ددغه سیمی لرغونتر ینه ښخونه ده . دهغه مهال سمخی او نور برسیر ښمیشتهایونه په سمر کند ، تاشکند ، تاجیکستان او افغانستان کی شته دی ، لکه دبدخشان دکور ډری سمخی درواخله . ددهوکو موندنی داراجو- توی چی لا ان هماغه مهال دغرووزواو پسو دانسانانو آرخوراک جوړاوه ، په دی لړکی دتولو هډوکو له سلو څخه ۹۶ برخي په سایبریایی وزو وری اړه لری .

ځوان ډبر مهال بیا دتولی سیمی لپاره رېږن (پرابلدی) دی ، داروپا په کلاسیکو موند غالیو - فرانسه او اسپانیا کی پر څرگندو ډولو ویشل شوی دی . تش په یو څو تمغالیوکی لوبنی او زار موندل شوی چی ددغه مهال اټکل پری کیږی . په افغانستان کی دقره کمر په لاند ینیوا پورونوکی دپخوانی اور غالی دلرگیو اړه دکاربن : (C) دټاکنو له مخی په نیته شوی ده . دځوان ډبر مهال مخکینی پیر ډبر لوبنی لاسی ته راغلی نه دی که څه هم دسمر کنداوشوقاوا له جکسو سره ورته تمغالی شته دی . له دغه کبله غرنی هیواد زرگونه کلونه له انسانه تش برینی . یو شمال قطبی ډوله وچ دشتی ساره هم دښکاری ژویو نشتو- الی را اټکلوی . لکه څنگه چی په لومړی څپرکی کی ورته نغوته شوه . بارانی او زرغاییز (نباتی) اګرونه (حالات) کنګل وروسته Postglacial کنل کیږی او له اتلس څخه رالکیدو نکی سمندری شمال له بی کنګله اروپا څخه پروت (افقی) تیریری خو کله چی دشمالی اروپا له لاری مخ پرختیخ لکی ، نودوالګا پر سیمه اوکسپین باندي وربښت ا منځته کوی او له لویدیزی اروپا څخه تر اورا له پوری یو تود وچ ملا وستنی جوړ پری . په دغه ترڅکی پر شمالی ایران ، شمالی افغانستان تیانشن باندي دپراس اوباران کچه لوړتیا مومی . که نهیل له سویلی ډډی څخه وی ، نسوسویلی اروپا بارانی کوی اومنځنی اسیا له یوه وچ هوا پیر سره مخا . مخیری . که داروپا کنګل پور پرمدیتره تانی سیمه باندي نهیل سم کړی اود اروپا یخچالونه لند بل ډیټینګ وساتی ، نو دمنځنی اسیاناوه او شاوخوا غرونه کورټ وچیری او دژوند ښه نښانه له لاسه ورکوی ، داکیدای شی ، ددی توسن (عامل) وچ چی متی دکنګلیدو له شا تګ سره په غرنی هیواد کی دښکار غلیوشتوالی بیا جوتیا مومی ، لکه دبلخ په اق کوپروک ، دتاشقرغان په نژدو او یا هم دپامیر په وشخون کی چی دنورو ډیرو ښکار ځیو غوندي له ۹۰۰۰ تر ۱۰۰۰۰ کلو پوری زږښت لری . په هغه مهال پوری کیدای شی دختیز پامیر په شا ختی سمخی کی ډبر ښو انځور کړی اړه ولری ، په داسی حال کی چی دسر او تساوی Sarautsai انځورونه ښه پوره نوی برینی کښی سمخی ، په تیره دامواو مرستیالانو ددواړو غاړو هغه مهال نور ډیر تمغالی هم راجوتوی چی دوزو او پسو دښکار له مخی تر شپږ زرو مخزېږدی کلو پوری پر شا ځی .

دشمالی افغانستان په درو سمخو غارمار ، غار اسپ او دره کور کی دڅاروی ساتنی او غنمکر پخوانی ښی نښانی را په گوته کوی . په غارمار او غار اسپ کی دوزو ساتنی او غلی دانی دکولتوری پایلی په توګه دمخکینی خاورین سازی څرک لګیدای شی چی دکاربن دشمبرونوله مخی تر نهو او اووه مخزیر دی زریو پوری یی لرغونوالی په نیته کولای شو . دډبر لوبنیو لړی یی دمنځنی اسیا دلرغونو تمغالیو له لرونو ، لوبنیو پسو لوونکو ډبرو او بغریو سره اړخ لکوی . په یوه راوروسته پیر پوری اړونده خاورین سازی تراوسه ډیره لنډه تنګه چاپ ته سپارل شوی ، په بله وینا په دغه باب یادښتونه سره اړو پیچ (ضد و نقیض) دی . جوړ شوی خاورین لوبنی گرد بیخی ، بد جواله اونانوله پاخه شوی دی . جوړوونکی یی داسی ښکاری چی گرځنده وزېږونده اوس چی موسمی کرونده یی ور سره هم پرمخ وړله اودا هماغه لومړی لېږد

خپې دې چې دغلي داني له کر سره اروپا او افريقا ته خپري شوی دی، خو بيایي هم نيټي نا باوري دی .
داټکل لسه مخي دغه کولنورچي په يومهال کې دکيندونکي دوبري له خوا «نو ډبري» بنوول شوی
چې په يومهال کې دکيندونکي دوبري له خوا «نو ډبري» بنوول شوی ، دوزو پوونده وو اړوند ژېر مهال
(برونز پير) بنکار ندوی دی :

دکور دري «وزکو لتوري نوډبر پير» :دلته دوديز وزبنخوني موندل شوي دي ،خو بيا هم دغه راز ژوي
بنخوني دسالي افغانستان په ژيړ مهال کې لري نه دي .کار بوني نيټي تر ۲۰۰۰ مخزير دي کلو شاوخوا
ديوي موندني بنکارندويي کوي چې دموندلې له ژيړ نيو ټوتو سره هم اړخ لکوي .

مور بيرته پر يوه ډاډ مننه تاريخي حمکه دسويلي توکمستان دخرمي سيمي (کوپيت ډاگ) له لومړيو
کرگرو وکړو سره يو ځای پرڅو څيډوراڅو چې عشق اباد ته څرمه موندغالي له مخي جيتون تپه بلل شوی
ده .دا په شپږمه مخزير دي زري کې يو نيټه شوی کرگري کولتوردي چې ۳۰-۴۰ کوره خام خښتي کلي
يي در لودل او اوسيدو نکوي غنم او اوريشي کرل او وزی ،ميري اوسپي يي ساتل داچې دغه کوالتور بيا
ختيځ خواته څومره تميدلې دي ، لاتر اوسه څرگنده نه ده . دېر تلي لپاره په بلوچستان کې دکوتي ناوی
دگل محمد کلي ياد شوی دی . ددغه موند غالي بېټيرين پور له خاورين بابو څخه تش دي ،په داسي حال
کې پي پاسني پورونه يي دخاورينو لوبنيو ډير اړخيز والي او بيا په پای کې دفلز شتوالي را په گوته
کوي .له دي کبله دغه پرتله يوازي دتر سره شوی پرمختيايي پورې له پلوه سه راځي ، بشپړ
شديرونه (ارقام) په څلورمه مخزيردي پيري کې ديوه زيرمه والي (ترسب) بنکارندويي کوي . په
شمالي پاکستان کې دگوملي Gumla تمغالي هم بنيایي هدا سسي نيټه شي . دبلوچستان دبولان
سيند دغاړو کيندنو دغو بنو کرگرو بنياسته بڼه زاړه استوگنځي زاړه ډاگه کړي دي په ميرگر Mehrgrah
کې له کورني غويي او بڼيني سره ميشتيدنه؟ شپږمي مخزير دي زري شاوخوا ته رسيري . په
هرستون کې دمري تر څنگه ايښوول شوي پيروزي دارا جوتوي چي دمخني اسيا او غرني هيواد ترمنځ
سوداگري اړيکي لاهغه مهال ټينگ وو . ناين شوي وري خاوريني پژي (مجسمي) يي بيا له لويديز ايران
سره اړيکي بشي .خاورين سازي متي په دويم پړاو کې را څرگند پري ،له غلي داني سره دهندی نيمې وچي
دبوتي (نبات) په توگه پڼبه هم غاړي وځي .دخارويو دهلوکو په ترڅ کې دغويي هغه بڼه پوره پراخه
دي .په خاورينو لوبنيو کې زياتره ناکډولي سره لوبني (۳۸) ترسترگو کيري . په ودانيو کې دمر غلرو
کار ځي هم ليدل شوي دي (۳۹) .متي په دريم پورکي خاورين بابوينو چې دگل محمد له کلي څخه
لاسته راغلي دي او بنيایي په ۴۰۰۰ مخزيردي شاوخوا کې جوړ شوي وي (۴۰) .په دغه پيکي په پرځه کچه
لاجورد ،بيروزه او عقيق بڼه پريمانه کارول شوي ،همداسي نيم گرانسي ډبري رواخله چې په څلورمه مخزير
يردي پيري کې ديوه پرمختللي لري سوداگري څرگند وي دي .

دنوموړي موند غالي په څلورم او پنځم پير کې دپخوا نيو دولتني بنو څرگندونه کوي چې تر دريمي
مخزيردي زري پوري پر شا ځي (۴۱) .دشپږم او اووم پير استوگنو کور(انکور) روزل او په ډير پوريزو
کورونو کې ژوند کاوه ددوي خاورين پيدا وښت بايد يوي پراخي کچي ته رسيدلي اوسي (۴۲) او
همدا راز دلته يوحانگي ډول زرگونه پژي (وري مجسمي) ټوټه ټوټه موندل شوي دي (۴۳ ، ۴۴) يوازي
ډيري لري پکي روغي لاسته راغلي دي ! دبڼينه څيرو ترڅنگه دنارينه غويانو ،خوگانو او مرغانو انځورني
هم دهغه مهال له پاتي شو نو څخه شميرل کيري (۴۵) .دوه مهرتا پي يي بيا دلويديز ايران استازي کوي
(۴۶) .

دبلو چستان لرونه او ناوونه لږ تر لږه له څلورمې مخزېردی زری راهیسې په کرګرو او پوونده وو
 میشتنی شوی دی. تراوسه پوری دڅلورمې او دریمې مخزېردی پېړۍ ډیر بیلا بیل کلیوالي کولتورونه
 پیژندل شوی چې خورا ښکلی انځورلی خاور یې پیدا وار لکه ښځینه پټۍ (پیکرونه)؛
 داوړین پیداوار لکه ښځینه پټۍ (پیکرونه) یې منځته راوړی دی؛ پخوانی ترین یې بیا دتګاو هغه دی.
 دنال خاورین سازو خپلې زیږونۍ له خو رنګه توګه پړانګانو، غویانو کبانو او هندسی بیلګو انځورلی دی.
 ددې سادات مهر دتور کمښتان له هغو او ښځینه پټۍ (مجسمه ګۍ) یې دمیر ګې (ژوب) له هغو سره
 ور توالی لری. له لاسبیلې سره دادیث سحر پور یز مزدک دتور کمښتان دالتین تپې له هغه سره
 اړخ لګوی. په سویل اویدیځ کې دپسا مپور ناوه یې سیمه دمیشتیا شپږ لرغونی پیرونه ښیې
 چې لومړی دواړه یې په عیلام، دریم او څلورم په منځنی افغانستان کې دموند یګ له څلورم پړاو سره سمون
 خوری او په پنځم کې خاورین سازی اڅرګندېږی چې جوړوونکی یې دسویلی بلو چستان په تینګو استو ګنځیوا
 کې اوسیدل او په را وروسته دریمې مخزېردی زری کې یې له سمندرګی څخه تر عر بستانه واکمنی چلوله.
 دوی داباسین ناوی دکولتور دولتونو سره هممهال بریښی.

له منځنی اسیا سره یې دڅلورمې مخزېردی زری په پای کې پیل شول. ددی خبری دلیل په منځنی اسیا او
 نیل ناوه کې دلاجورد راڅرګندیدنه ده. ددې خشان یا په بله وینا پامیر دغه نیم ګرانیه ډبره چې له هماغه
 مهال دشمالی افغانستان په غرونو کې موندل شوی او لویدیځ ته لېږدول شوی وه. همدغه کار ددغه
 هیواد دپوره څرګند تیا سریزه بلل کېږی او داسی ښکاری چې دلته هماغه راز کرری کولتور ونه
 وو لکه شوروی لرغو ښو هانو چې په وروستیو لسیو کې دسویلی تور کمښتان خواته را بر سیره
 کړی او یا هم لږ تر لږه دتاجکستان حصار - کولتور له پرمختیاوو سره ورتوالی لری. له دغه وروستی
 کولتور څخه تر اوسه ددریمې او دویمې مخزېردی زری تر سلو نیات استو ګنځی څرګند دی چې ان تر
 فرغانی ناوی، تینشان او کراکا لپاکې جلګو پوری پرمخ تللی دی. اوسیدونکو یې نورنی څاروی ساتل،
 فلزی کارول او غله یې کرله. همدا راز دوی ښکاریان هم وو اولایو څه لرغونی لوبی کودی هم
 کارول چې دزازه ډبر پیر له هغو سره یې ډیر نژدیوالی درلود.

دګریو (واحو) کرګر بیا خورا پرمخ تللی وو لکه دتین ګری هغه چې په پنځمه او څلورمه مخزېردی
 زری کې یې درې پرله پسې پړاوونه دتوپیرولودی لږ تر لږه دریم (اکسجور - کولتور) هغه یې تر بلو -
 چستان پوری جوتیا لری. دغه پړاو ښایې دداسلو چې - پیر په لومړی پړک کې منځ ته راغلی وی، چې د
 موندیګ دلاندینی خاورین (ګرامیک) پور دپرتلی له مخی ټاکنه مومی. دموندیګ ښار دکندهار ښار په ۵۵
 کیلو متری کې دهلمند دمرستیان سیند (ارغنداو) پر غاړه پروت وچې په دی توګه داوبو له پلوه پوره
 بسیاو.

فرانسی کیندنو دلته اووه پوړونه جوت کړی چې له (۱-۳) پوری درې لومړۍ یې له کرګری کلیو څخه
 آره اخلی او څلورم او پنځم یې دیوه ښایسته لوی ښار ښکارند ویی کوی اووروستی دوه (شپږم او اووم)
 پوړونه یې په وسپنیز - پیراړه لری. همدا راز دکندهار شاوخوا دغه کولتوری پرمختیا په تور کمښتان
 کې دټولنر غاونیزی سمسور تیا له پړاوونو سره هم سمون خوری چې ددریمې مخزېردی زری په سر کې
 دهمداسی ورته ښار جوړیدنی توسن (سبب) شوی دی.

له لومړی څخه تر دریمې برخی دکلیو ودانی له سمګوتو خونو څخه داسی رغیدنه مومی چې څو څو ځله

سره ترښت موندلای شی. دڅاورینو لوبښو ځمکه څر منی او سور رنگ لری او کومه رنگونه چی پری را څرگندیږی، همیشه توره ده. نقش ونگار شطرنج ډوله او دری گوټی دی. یو لږ لوبښی لیکي لیکي دی او په ترڅ کی یی دژویو دڅیرو څرک هم لکی. دغه نقش ونگار په داشلیځی او همدا رنگه دبلو چستان دکوټی په ناوه اود گل محمد کلی په دریمه برخه کی هم بیا را څرگندیږی.

په دریم پراو کی چی دڅلورمی مخزپړدی پیږی. په پای اود دریمی په پیل کی نیته کیږی، ددودیزو څیزونو تر څنګ ډیر نوی ډولونه پر سترگو لکی، یوه بیلګه یی، ددویم دمب سادات دمال په توګه په بلو چستان کی څرګنده شوی، دویمه یی په کوټه کی دموند غالی له مخی نومول شوی ده، په داسی حال کی چی دریمه یی (امری) نومپیږی. ددی آره دسیند له سیمی څخه ده او په هند پوری اړه لری، مګر دکوټی (کویتی) څیزونه ښایسی تورګنی آره ولری. دایوازی دتیجن سیمی په کیو کسجور ګری کی نه وو، بلکی دلویدیز تور کمستان په دریمه مسکه تپه کی یی هم شتوالی درلود. په موندل ځمک کی داله راوړل (وارد) شو یو مالو نوڅخه ګنل کیږی او په تور کمستان کی بیا یو آرمال ګنل کیږی چی جوړوونکو یی لادوخته بیا څه ناڅه په لویو ښارونو کی ژوند کاوه. مخکښ نقشونه یی ((زینی)). چلیپاوی او څلور څنډونه (مربع ګانی) دی او پر روښانه ځمکه یی توره او سره رنگمال لیدل کیږی (۵۳). همداسی ورته نقشونه له تور کمستانه دکوټی تر ناوی پر ډبر. ینو مهرانو باندی ښکاری. ډول وډال (نقش ونگار) چی په راوړو. سته وختونو کی کارول شوی دی، باید یو ارزښت ومانایی درلودلی وی چی تر اوسه یی په هنری ډولونو کی کاریدنه نه ده موندلی.

په دریمه مخزپړدی زری. کسی دموندیکک پر غونډیو باندی پراڼه استوګنځی خپله بڼه کورته بدلوی او پراختیا مومی. داستو ګنځیو تر څنګه دیوه مزدک ټولنځ (معبدی مجتمع) او یوی مانی څرک لکی. دغه مهال دپخوا نیو کرګری ولسونو ښارونه او همدا راز هیوادونه پیر پای ته رسیدلی و، لومړی (دولتونه) هم په غرنی هیواد (افغانستان) کی را منځته شوی وو.

مانی چی په څرګندونه یی لانجمنه غونډی ده، پر غونډی پرتو وه اولاتر ننه پوری دپاسنیو برخو له پښو سره سره تر خپل چاپی یاله یوولس متره نیغه ختلی ده. دغه مانی که څه هم څو څو واری بیا رغول شوی، مګر بیا هم تل څه شوی ده، دباندی پر تمین وربوی یی چی په نیمکیو ستنو ښکلا شوی اود زاړه میزو پو تامین ودانی را په زړه کوی، په پورته توګه له ورايه پر سترگو ولکی. دوه مخنی بور جلونه یی سره چی په یوه غبرګ دیوال نښلول شوی (۱۵*) داسی ښکاری چی له مانی څخه به راجور لیدلی وو. مخامخ (ختیزی) خواته پر یوی بلی غونډی یوه مزدک ورته پڅه ودانی لیدل کیږی.

دوه پیږ بهرنی دیوالونه چی په ساتندویو دیوالونو سره نښلول شوی، دیوی لویې نقشی له مخی له یوه ډیر خونیز کورڅخه راڅر خیدلی دی. دپڅو څښتو دری څنډیزو شاتیرونو دمخی انګړونه پسوللی دی. دواړی ستړی ودانی تر ډیر مهال وروسته په زور پښلول شوی دی. دڅلورم پور په موندنو پوری ډبرینی او مسینی پڅکی اړه لری چی دنورو بیلګو تر څنګه دڅلور څنډو (مربع ګانو) زیاته هڅه یی خوندي ساتلی او دیوه سر له ترښتی (ډبرینو یا څاورینو) توکو څخه رغول شوی دی.

دهیلمند په سیندنی ناوه کی ددغه ښاری کولتور وخت ټاکنه لاشخړ منه ده. ښایی ددریمی مخز- پړدی پیږی په منځ کی یی پیل موندلی وی او لاتر اوسه څه ناڅه ځانته بریښی. همدا رنگه څاوری هم دومره څه نه راڅر ګندوی دکوټه، څاوری په څلورم پیر کی ور کیږی او یو څاوری سر راښکاره

کوی چی پر سره محکمہ یی رنگمالي شوی ده له تور سینگار سره یی دانخور بیلگی په امر نه کی له سیمه ییزه دود سره سمون خوری که شه هم نوی نوی ډولونه اوانخور بیلگی یی ډگر ته راوخی. یو ډول کتوری پکی ډیر لیدل کیږی چی دکونیاکو کیلاس ته ورته دی. جگ بیخ لری او پر دیوال یی دهندسسی نقشونو تر څنگه له هندي سبک سره سم ژوی او پانی موندل کیږی. یو لږ لوبنی یی داباسین ناوی د ډاکولتور له اړوند کوټ دیچی هغه له موندنو سره ورتوالی بنیوی چی داباسین تر نامی هر په او موهنجدارو کولتور مخنی بلل کیږی. څلور م پور دغه راز نیته ټاکنه دبلو چستان له وار داتو سره هم اړخ لگوی چی همدار نگه تر اباسین کولتور څخه پخوانی دی.

دموند یگک په دریم او څلورم پیر کی کندهار ته نژدی دوه کلی را برسیره شوی دی :

سید کلا اود موراسی غونډی کلا، دلته په ځانگړی توگه دبلوچستان دپړیو پیدا کیدنه په زړه پوری ده. داپیننه را جوتوی چی په دریمه مخزیردی زری کی داویس وښاری استو گنځیو تر څنگه کرگی کلی او پووند کلی پنډه غالی شته وو چی له دوی څخه تر اوسه ډیر لږ څه څرگند دی. دسیستان په لمنو کی بر سیرنی موندنی داوریل شتاین، Aurel stein لسه نارامیو نونو (۱۹۲۸) راهیسی بنایسته ډیر وخت پیژندل شوی دی. په دغه ناوه کی چی دومره وربښت نه لری، ژوند یو مخیز له هیلمند او اړوندو ویا لووندونو سره غوټه دی. دغه سیند په تیر مهال کی خپل بهیر ډیر ځله بدل کړی دی، داسی چی دیو وخت گڼ میشتی سیمی نن سبا له نریوشگلنو پر دو څخه سرونه راباسی. پر پریښلیو او یو پنا شویو میشتخایو باندی دڅلورمی اوددریمی مخزیردی زری د اومر یو وختو دبیلا بیلو خاورین ډولونو داسی کودری موندل شوی دی چی په موند یگک او شمالسی بلو چستان کی هم لیدل کیږی.

غوره ډولونه یی هغه ښکلی (مزین) لوبنی دی چی له دریم او څلورم موندیگک سره اړخ لگوی او همدارنگه دامیر گری خاورین چی سیمه ییز ډوله غونډی بریښی. ډیر پریمانه پکی دمسودو سپنخری کاسی پر سترگو لگیږی اود یوی سیمه ییزی کان ایستنی ښکار ندوی کوی. ارز ښتناکترینه محکمه (ساحه) چی تر اوسه را کیندل شوی ده، هغه شهر سوخته دی (۱۹). ددغه ښار یوولس پوره (قشره) استو گنځی پر څلورو کولتوونو ویشل کیږی. شهر سوخته په راوروسته څلورمه مخزیردی زری کی بنسټ ایښوی له پیل راهیسی یو سوداگری او لاسگری ښار بریښی چی دسیند په اوبو خړوبی کرنی سیمه کی دمنځنی اسیا خواته تلونکی لاره باندی ودان شوی و. په زاړه ترین پور (قشر) کی یی لاد مخنی ختیځ ډوله یژگی او یوه خاورینه تخته خوندي پاتی ده چی میزو پوتامینی لیک ورباندی دی اوله دی څخه دترانزیتی سوداگری نقش په ډاگه څرگند پری. شهر سوخته یوه غوره چلند غوټی (تقاطع نقاط معاملات) منځی جوړوله دامن دره په مکران یا په بله وینا د بامپور په ابادی پای کیدله او هغه مهال یی اوسیدونکو په هماغو وگړی آره دراوده چی له سیستانه دختیځ عربستان تر اوسه پوری خواره واره پراته وو او ښایي د هماغه «مکان» دولت بنسټ یی ایښی وی چی دسو مریانو او هغو (ملوڅو) په گزار شو نو کی یی یادونه شوی او په ختیځ کی دمیزو پوتامیانو سوداگری انډیوالان وو. لکه څنگه چی له امریکایی کیندنو څخه څرگند پری، له شهر سوخته څخه هلیل نومی دره دلویدیځ خواته غنچیدلی وه چی په نیمه لار کی یی له یحیی تپی سره دایلا میانو (عیلامیانو) تمغالی پروت و. هلته ایلامی مخکی متنونه او سیر نیک لار و نکسی ژپ (برونز) لیدل کیږی چی کانی ډبری یی باید په زابلستان پوری اړه ولری. له شهر سوخته څخه یوه لار پر غرونو باندی دبدخشان دلاجوردو کانونو ته تلله ځکه چی ددغه ښار په دریم پیر کی چی دموند یگک له دریم او څلورم پیر او سره سمون لری په زرگونو لاجوردو توتی را څرگندی شوی دی.

دغه ټوټې دکارونې دپاتې شوونوپه توگه ځای پر ځای را پاتې دی . داراز کار ځي له کار لوبښې (اوزار) سره یو ځای را ایستل دی . دلته دلاجوردو تر څنگه منځنۍ اسیایسی بیروزه ، عمیق ، بکر ، شوکانې او سمندری سپیې تر کار لاندې نیول شوی دی . دپیروزی تر راڅرگندیدو وروسته داور مند (حکم) کیدای شي چی شهر سوخته له سویلی تور کمستان سره اړیکې درلود چی دهغه له مخې مور په نمازگه تپه او التین تپه کی دبنارونو څرک لگووچی دشمال لویدیز ایران له لاری بی له ایلام او میزوپو تامین سره اړیکې ټینګ کړی وو . په حصار تپه اوسیلک تپه کی دهغو لارو نورتمځی هم موندل شوی دی چی مخ پرشمال دایران دننه پربننگلو (بنوره یی) ډاګونو باندي سپری وی . په ختیز کرمان کی له شاهداد سره ایرانی لرغو نپوهانو دمرو خاور ینی پژی موندلی دی چی په بنکاره توگه دایلامی مری دود دهغو نی زېږنده بریښی او داسی څیری پکی شته چی دایلامی - سومری بلاستیکونو یادراتاندوی . دسومری ادبیاتو په یوه بولله (قصیده) کی دسودا گری کاروانونو کیسه راغلی چی دسویلی عراق له اوروک څخه لری ختیز هیواد «اراته» ته لیریدیده او ددغه ځای اوسیدو نکو دسو مریانو دغمیوپه وړاندی داوروک دهزک دودا نیو لپاره لاجورد ورکول . اراته Aratta ته ورته نومونه په افغانستان کی جوت شوی دی . خوبیا هم تری دباوری ځای ټاکنی څرک نه لگی . دا کیدای شي ، سیستان اوپروند ښاری شهر سوخته او یاهم دموند یگک شاوخوا سیمه اوسی چی مانی یی داوروک له ودانیو سره اوندولونه (معادلونه) ښی . همدا راز په ایلامی میزوپو تامینی برخه او بیا د ۳۰۰۰ مخزیر دی کلونو په شاوخوا کی دشهر سوخته پژگی زمور دخبری پخلی کوی .

همدارنگه پر ۱۹۶۶ کال دفولولیا گوش تپی خزانی په نامه دکرگوله خوا را برسیره شوی خزانه هم له منځنۍ آسیا سره دغرنی هیواداوسیدونکو اړیکې ښی . داخزانه له پنځو سره زرینو لوبښو او اووه سپینز زرینو کاسو او همدا راز لږ تر لږه له نورو پنځو فلزی جوړونو څخه رغیدلی ده چی ۹۴۰ گرامه سره او ۱۹۲۲ گرامه سپین زر لری . وروپسی کیندنې دا اټکل په لاس راکوی چی دغه موندنه به له مرستونی ایښوونو څخه وی . له بده مرغه موندونکو لوبښی ترخنی ترخنی کړی او سخت زیان یی ور رسولی دی . ددغی سیمی بیلا بیلې استو گنی غونډې پیژندل شوی دی خو تراوسه لاتر څیړنی لاندی نه دی راغلی . دلونښو تشه یوه برخه ښکللی (منقشه) ده مگر ډول ډال یی بیاهمی زړه پوری بریښی . دوه سپینز - زرین کتوری دسویلی تور کمنی - بلوخی خاورینی رنگمالی پوری ډوله یاپه بله وینا څلور څنډیز نقشونه رانښی . پر یوه سره زرین کتوری دغز غویی څیره کښل شوی چی پژی (بدن) یی اړخیز او کوتی (سر) یی یو مخیز ښکاری . دوه سپین زرین لوبښی دغویانو څیری راخلي چی دایو یی له دوو ژونیو څیرو سره جگ او له پانو ډک دی اودا بل یی بیاهم غز غویان په مخامخ دریځ رانښی . ددغه وروستی ځمکه په یوی اته برخیزی غوړ یخی (گر گوتی) Wirbel ښکلل شوی ده دسره دا یوه باندي دیوی ونی مخی ته څوگ او پر دا بل یی دوه ماران اوزرین لوبښی له دوو ټوکرو څخه پریو مرغه لیدل کیږی . دغز غویانو څیری کښنی ، هغه هم له مخامخ سرونه سره داور (Ur) دشاهانو دمړ ستونونو هغه نامی سره زرین سرونه را په زړه کوی چی لاجور دی پانی پری کښل شوی دی او غز غویی بیا دزرگرو س او قفقاز برخی دموندنویا دراتازه کوی .

څوگ له همداسی یوی انځورنسی سره اړخ لگوی چی دمایکوپ (Maikop) پر سپین زرینو کتوریولیدل کیږی اود فولول (Fullol) خزانی هم مهال بریښی . دغه کتوری تر هرڅه دمخه دسویلی

تور کمستان نماز گاه خاوريو دډوليز چولو له مخي ددريمي مخزيردي زري ددويمې نيمايي نيټه را داخلي (۲۰) .

خزانه كيداي شي دمنځني اسييا په كوم يوه ښار كې تركار لاندي نيول شوي وي كه څه هم څه ناڅه له مخي اسييا يې بيلگو سره ورتوالي لري . په دې توگه دآستراباد دوركي خزاني اود حصار تپي موندني را په زړه كوي چي هلته د ۲۰۰۰ مخزير. دې كلو شاو خوا دلاجوردو دلاري دسودا گري تمځي ډوبي ډوبيا شوي دي .

دموند يكل او شهرسوخته ښارونولپاره په تور كمستان كې لا ډيرستر بازارو نه سودا گري پياران او لابنايي بډان (رقيبان) وو . په تور كمستان كې دريمه مخزيردي او ددويمې مخزيردي زري پيلدخوا پر خوا سترو ښارونو او ډيرو كرگري كليو مهالو (۴۷، ۴۸) . په تيچن كړي كې چپوس دپيه يوه څرگنده زړه منځي (مرکز) و. په لويديزتور كمستان كې نماز گاه (۴ او ۵) يو ۷۰ هكتاره ځمكه راخيسته او د اوسيدونكو شمير به يې د ۱۰۰۰۰۰ او ۱۲۰۰۰۰ ترمنځ اټكل كيدده (۴۹ - ۵۱) . التين دپيه (طلا تپه) هم ورسره همزولي ده چي غونچه مزدك ماني پكې را كيندل شوي دي . يوزيكورات (Zikkurat) يا په بله وينا يو لوړ برجی مزدك ددغه ځای منځني (مرکز) جوړاوه .

خاوري هندسي كبنښليگي لري خودوزو او مرغانو څيري ورباندي ليدل كيري . كيندي (قالبونه) يې نري دي او په دې توگه دپخوانيو فلسزي كينديو ياد را تاندوي .

تور كمنی ښار جوړونه مخ پرختيځ پراخ اغيز خپروي اود خاوريو مخبيلگي يې دسمرکند ترلتي (علاقې) پوري ليد وړي دي . په سوخ ناوه كې يو كولتوري څيز موندل شوي دي چي داتكل له مخي له ايلامی كولتور كړي څخه آره اخلي . دسويل سودا گرو به ښايي دجستو لته كوله چي په قزا قستان كې ايستل كيدل .

مگر بيا هم يوازي منځني آسيادغرنی هیواد (افغانستان) اوشاوخوالمنوبه شتمنو پسي لاس له راغخواه . سيستان كې داباسين دځونو (سواحلو) له تپتي سيمي او يا له ان لادموند يكل په موند غاليو او بلو چستان څخه راوړي مالونه هم ليدل كيري . مور له ۱۹۷۵ راهيسي اوس په دې پوهيرو چي پخپله د اباسين كولتور ليردوو نكي دغرونو پرلوري راتمبيدلي دي ، كه څه هم وگړني آره يې شخړه نه ده . دبد-خشان دلاجوردو كان ته نژدې داموسيند پر غاړو خورا ډير كرگري او سودا گري تمغالي شته وو چي شور توگي ته دخرمه «هندي» هر په كالا وو ښكارندويي يې كوله . لاجور دې مري ، عقيق او پيروزه هم دغرنی هیواد خواته دوراندي تگ نښي ښانې بلل كيري . خرمه موندني دهر په ميشت ځای او (څلورمې) نماز گه سره نښلوي ، شوروي لرغو نپوهانو دغسي اړيكي لاپخوا اټكل كړي دي ځكه دتور كمنی ښارونو دپژگيو كيندي (قالبونه) او ليكني نښي اباسين كولتور را په زړه كوي . ښايي دشور توگي تر را بر سيروني وروسته دغه راز ساز بڼتونه (موافقتونه) كيدوني شوي وي ، په دې چي آمو سيند په همدغه برخه كې لاوختي دپيري چلونې وړو او په داسي گونډه ډول دپنځو يا شپږو موندل شويو كليو منځته راتگ هم گران بريښي . ځنگه چي دهر په دښار يا ښارونو سياسي جوړښت لاتر اوسه څرگند نه دي ، نو مور هم لانه پوهيرو چي دلته له اباسين ناوي څخه دآمو سيند غاړو ته را ليرديدلي ځانته جلاډله ميشته شوي ، او يا هم ديوه ځواكمن دولت سودا-گرو ابادي (كلوني) ځای پر ځای شوي ده .

ددريمي مخزيردي او ددويمې مخزيردي زري په سر كې وگړي نپوڅپانوتو له بيلا بيلو څپو سره غرنی

هیواد او شاو خوا لمنی ولزولی. بنارونه له خاورو سره خاوری شول او نژدی ۱۵۰۰ کاله بیا لوی میشتخایونه را منځ ته نه شول. یوازی دفرغانی په ناوه کی دچوست Chust ښاری کولتور راپاتی لری چی پر سره ځمکه کښل شوی دی. خاوری یی تور هندسی نقشونه دی. همدغه ته ډیر ورته خاوری دموندیکک په څلورم پور (قشر) کی پروت و. دغه مهال دموندیکک دمانی پر غونډی بانندی یوه کلکه ټینګه شوی کارخونه ولاړه وه چی تر یو څو پښتو وروسته ړنگول شوی ده. له دی پلوه دغه ځای پیری پیری بیا میشتن نه شو، دپنځم پورخاوری دافغانستان لپساره یوه پردی ښکارنده بلل کیږی او له شماله دلیریدنی څرګند ویی کوی همدارنګه شهر سوخته هم ددویمی مخز یردی زری په سرکی پوپنا شوی، خو بیا هم یوه ځای پر ځای ټینګه شوی کارخونه تری دوروستی برخی په توګه را پاتی ده. په دغو پیریو کی هیتیان کوچنی آسیا ته لښیدلی دی. داباسین کولتور، بی له دی چی ور سره تړلی پیښی ښه تر اوپو - هیدلی شی، ډوبی ډوبیا شوی دی. په اوزبکستان او شمالی افغانستان کی درا وروسته کلونو کیندو یوه ډله وبله تړلی کولتور ونه راجوت کړی دی چی خاوندان یی باید هغه مهال (د ۱۸۰۰ مخزیردی شاوخوا، د پاسنی آمو ددواړو غاړو سیمو ته رالیر دیدلی اوسی. داد (۱۷۰۰ تر ۱۵۰۰ مخزیردی) سپلی : Sapalli ټپی د (۱۵۰۰ تر ۱۳۵۰) مخزیردی) جارکو تانر (Jarkutaner) اود (۱۳۵۰ تر ۱۰۰۰ مخزیردی) مولالی Molali ټپی کولتور ونه دی (۲۲).

سپلی ټپه دپنځمی او شپږمی نمازګی له کولتور ونو سره اوهمدا رنگه په اباسین ناوه اوختیز بلو - چستان کی له خپاره شوی کولتور سره تړل کیږی. دغه پاس یادشوی دری کولتورونه دموند غالیو دیوی غونډی لری له مخی جوت شوی دی. سپیره او څرمن رنگی نا انځور ل مګر جولی له پلوه ډیر ښکلی لوښی یی بیخی یوه ځانګړی یزه لوښه لری. په دی لړ کی ټوټی (کاسی) او جګ «ترومیپت» ډوله پښی لرونکی کتوری (گیلا سونه) له کښته ریښدو (مایلو) او تیرو ملاوستنو سره څیتور لوښی او لاسو لونی راځی چی دشمال لویدیدیز ایران له خاورو اوهمدا رنگه دتور ینګ ټپی، حصار ټپی او نور ځایونو له هغو سره اړخ لګوی چی په ټولیز ډول ډیر لوړنیتیه شوی اودا ټول په سپلی کولتور اړه لری. له دغو څخه دا پته لاسته راځی چی داروندو و ګړو ټاټوبی به دکسپین سمندر کی سویلی لته (علاقه) وه. دکوچنیو موندنو په ډله کی ژپړینی کوکڼی (ګلدا انونه) او لاستوری او بی لاسه هنداری اوهمدارنګه ډیری پسو لیزی ستنی دیادولو دی کدا وروستی بیا په بیلا بیلو پلاستیکی کوټیو (سرونو) او همدا رنگه په وزو، لاسونو، غوټیو او داسی نورو څیزونو ښکلل شوی دی. څه چی بیخی پریمانہ دی، هغه ډبرینی اوفلزی پزګی (مجسمه - ګی) دی او په هغو کی هم څلورڅنډیزی او چلیپا ډولی دوه مخیزی پزګی دلیدو وړ بریښی. دیوی پزګی پر یوه خوا څلور ماران او پردابله خوا یی دوزی، خوګ اود یوه بل ناپیژندل کید ونکی ژوی یوه زومبک لیدل کیږی.

دغه مرستونی موندنی له یوی ځانته ډول مهندسی سره اړیکی بیی. کیند ونکی «اسکاروف» ټول ټولځ (کمپلکس) یو کوټ بللی خوبیا هم ودانی داسی ځانګړی بڼه لری چی دکار وړ ودانی په توګه یسی څرګندونه وشی. یوه دو اتیا اوږدڅنډی ودانی له یوی دوشپيته متره اوږد څنډی منځو دانی او له دوو سمکو ټو ودانیو څخه رغیدلی ده چی ددغی سمکوټی ودانی یوه خوا څلو یښت ځلی شپږ متره او بله خوا یی دیرش ځله پنځه متره راځی (*۱۶). سپری هری ودانی ته دیوی ډیو ډی (دهلیز) او مخ پر منځنی انګر کښل شوی کڅوڅی له لاری ورتلای شی. دا لاری کڅوڅی له مخی کین لوریزه دی، داسی چی ټولی ودانی ته یوه

تا وراثت او چلیپا یی (صلیبی) بڼه ور کوی . دلته دری ودانیز پیرونه سره توپیر پری چی په زاړه ترین پیر کی یی دنننی رغاونه نقشه شوی بریښی . دروازی ته مخامخ پروت ودانیز غونډه استو گنځی او میلستونونه لری . په دواړو راوړوسته پیرونو کی لږ تر لږه ښکللی بهرنی جولی ته هم پام نه دی شوی .

یوه خپلوانه ودانی یی سر یانید (W.Sarianidi) ددریمی ودانی په توگه په داشلی گری کی راسپړلی ده . له ۴۰ ځله ۳۸ متره دنننی انگر څخه گرد چاپیره یوه دیوډی (دهلیز) ډوله ودانی لیدل کیږی . هغه دیوډی چی دو متره پسون لری او له انگر را څر خیدلی دی ، گوټونه جوړوی او په هر یوه گوټ کی دوه گرځنی اود هری خواپه منځنی برخه کی یویو (T) ټوله ودانی ۸۸ په ۸۴ مترو کی کچل کیږی (۱۷*) . یوازی یوه ټینگه ور ودانی دانگر تگلار جوړوی چی ساتندویه دیوالونه تری چاپیره دی دانگر په شمالی ډډه کی یوه وړه مانۍ لیدل کیږی او په انگر کی یوڅو خرمه ودانی ولاړی دی . همدا رنگه دغه ودانیز غونډه (ټولځ) ددوورا وروسته ودانیز وپیر ونو له منځته راتگ سره خپل پخوانی جوړښت له لاسه ورکړی دی . څوارلس کاربونی نیتی ډیری وروستنی دی او ښایی چی دریم داشلی به هم ددویمی مخزیردی زری په منځ کی ودان شوی وی .

په ښکاره توگه په همدغی گری پوری له ۱۳۰ تر ۱۵۰ متره اوږدڅنډیز څلور څنډه ښار هم اړه لری . زری (هسته) یی ددروراچور لیدلو دیوال کړیوگرده ورده ودانی ده . دننه یی یو اورتون لیدل کیږی چی دڅوارلس کاربونی نیتو له مخی دوسمه مخزیردی پیری رابښی . دداشلی له ژور غالیو څخه داسی ژپړ لوبښی کودی تر لاسه شوی دی چی دسپلی ټپی له موندنو سره اړخ لکوی .

همدا رنگه ور سره دمروی گری هم مهال استو گنځیو ورته کولتور رابری سیره کړ . دداشلی په موندنو پوری یو لړ پزگی (وړی مجسمی) او مهر په توگه کار وړ ستومی اړه لری چی دگلیپتیک (Glyptik) دڅلورمی او دریمی مخزیردی زری دودونه نور هم پسی را اوږدوی . په دوی کی هغه ډبرینی اومسینی پزگی استازی لری چی انځورونه یی دډک کړو ټو کوله لوړونسی (برجسته کی) څخه رغیدلی دی او پوری ډوله دری څنډه یزی او څلور څنډه یزی بیلگۍ لرونکی مهرونه را اخلی . په خواکی یی بیا داسی مهرونه لیدل کیږی چی داباسین کولتور هغه را په زړه کوی . دادوه مخیز مهرونه دی چی دغویانو ، پراگانو او سویانو څیری ورباندی کښل شوی دی . دداشلی دژور غالیو دیوه مهر پر یوه خواپه ونه له دوو مرغانو او پر دابله یی دوه کوهانه اوبښ له یوه سپری سره کښل شوی دی ، دغه دزد پزگی له هغو مهرونو سره ورتوالی لری چی پر همدغه مهال به اباسین ناوه کی دجوکر (Jhukar) کولتور به راڅرگند شویو ټابو باندی لیدل شوی دی څو دغه ټاپی ددود (قاعدی) له مخی گردی دی . په داشلی کی یولړ موندل شوی مهرونه دمسوله پاتی شونو (وسپنځرو) څخه دساتونی په تخنیک سره جوړ شوی دی پر دغو بیا هم چلیپاوی ، پوری ډوله څلورڅنډه او له (T) ډولو برخو څخه رغیدلی گور گوتی لیدل کیږی او هغه پیچلی (معما یی) ودانی راپه زړه کوی چی داپکی موندل شوی دی .

په زرگونو ور ته هنری کارونه په ۷۵ - ۱۹۷۴ کی دافغانستان بازارونو ته را شیوه شوی وو . د هیتونو کیندنو تېرونو (قبایلو) ته په ډاگه کړه ، په هغو مرستو نی توپو کی خزانی ښځی دی چی زرگونه زرگونه کلونه تری لکه څروی (ببو) ډډه کیده . او بهر نیان چمتو وو ، ډیری پیسی پری ورکړی . کله چی پر ۱۹۷۳ کال پاچا راو پرځید او نالاسوهلی ځمکی یی له منگولو ووتی او په دی توگه افغانان آزاد او د خپلی خاوری خاوندان شول ، نووسله والی ډلی پسی را سر شوی ، ټولی کند کوندی یی له پښو وکښلی

او په زرگونو موندغالی یې تار ومار کړل، داسې چې تروسی وسی تری یو هم بچ پاتې نه شو. ژیر او ځینی
 ښکلی لوبښی یې ولجه کړل او پاتې یې له خاورو سره خاوری کړل. په زرگونو پڅکی (مجسمه گي)، وسلې،
 هنداری او داسې نور ډیر څیزونه دگرځندویانو لپاره بازار ته وړاندې شول (۶۳، ۶۴) او تش یو څه یې
 موزیدو ته ورسیدل، زیاتره موندنې په ځانگړي ټولوالي (ملکیت) کې تری تم شول، متی یو څو ټوټې یې شوروی
 لرغونپوهانو سرپا نیدی (Sarianidi) لږ تر لږه لاهماغه بازار پر سر عکاسی هومره کړای
 شول (۷۱-۸۰). مگر هغه برخه یو مخیزه پوپنا شوه چې په ټیټه ورځیزونو یې اړه درلوده. په دی توگه
 راته یوازی پرتله پاتې ده چې له دغه پلوه دداسلی او سپالی ټپي هغه ډیر ارزښتناک دی ځکه په دغو
 ځایونو کې لږ تر لږه دټاکلو ځیلونو (ټیپو) یوه برخه بیا بیا راڅرگندېږي لکه دژېرو کوکني، پڅکسي
 (یامهرونه)، گانې، پڅی یا ستنې، هنداری او وسلې، دلوری Louvre د لومړي ټولوني خپرونه یې
 لاجوته کړې ده چې دمړستوني لوټمارو، منگلو ته ددویمې مخزیدي زری په مړستو نونو سر بیره نور ډیر هم
 لویدلی دی پیری. پلا سټیکي پڅکی لو له او ټاپه یې مهرونه دمرگیا ناندویمې مخزیدي زری دسبک دټاپو
 ترڅنگه لیدل. یو لړ مسیني ټاپي چې دانسانانو او ژویو گډوله پیدا ښت انځوری، لاتر اوسه مور ته موڅی
 (معمای) دی. ځانگړو رډنگر دیوان دشوکمارو مرغانو له سرونو سره، پر ژویو باندي ناست خدایان، لږمان،
 غویان، بیزوگان اوداسې نورڅیزونه لکه تاوراتاو صلیبونه او ورته سمبولونه دلته لیدل کېږي چې له
 کیندنو څخه لاسته راغلي ده. څیره والا انځورونه یې دسورپي لسه دویمې مخزیدي زری د لومړي نیمايي
 له هغه هنري اثارو سره اړخ لگوي چې په میتني وگړو اړه لری. داهغه خلك وو چې ژبه یې هندو اروپایي
 اریایي بلل کېږي اود اوسنیو هندیانو او اریانیانو مخکیني (اسلاف) وو. میتني په ۱۸۰۰ مخزیدي کې
 له شمال لویدیزایران څخه دسورپي خواته تمبیدلی او هلته یې خپل دودیز هنر چې ښایي ډیر مهال تر
 ایلامی اغیز لاندې راغلی وی، له سورپايي، مصری او میزوپو ټامیني هغه سره اخیښلی دی. دوی په څرگند
 ډول په ختیز افغانستان کې له هغو ټبر نیو ډلو ټپلو سره خپل ځایونه بدل کړي چې همدا رنگه هغه مهال
 له لویديځه دغه هیواد ته راغلي وی او یوه برخه یې پسی نوره هم مخ پر اباسین غځیدلی چې هغه همدا
 ننني هندي اریایان دی.

دا دټبرونو او ولسونو یو ناندوله (نامنظم) لیردوا وکوم کېد لارښوول شوی پوځی اوپرا سیون نه و، مگر
 دننني قزاقستان، ختیزی اروپا او لویدیزی. سایبریا ترجلگو پوری یې غځونی وکړی. دمروی گړي په موندنو
 کې چې تر ډیری گچي یې دسپالی ټپي اوداسلی له توکونو سره یورازدی، دداسی یوه کولتور خاوری لیدل
 کېږي چې ددویمې مخزیدي زری په منځ کې له اورا له تر لینا پوری خپاره وو او هغه داندرونو

Andronowo کولتور یا په بله وینا دجلگو دژېرو کولتور وهغوی خپل یې لاستی لوبښی یوازی په تورندم
 نقشو پسوال او داسی بریښی چې دجلگو شمال ته له اتلسمی تر اوولسمی مخزیدي پیری پوری جوړ
 شوی او ښایي چې مخکینيو (اسلافو) یې دولکا له جلگو څخه آره اخیستی وی. دهغوی هدیری او استوگنځی
 ان په دیارلسمه مخزیدي پیری کې دتاجیکستان خواته مخ پر سویل راغځیدلی اود وڅښ یا په بله وینا
 دکوکو بیلسو Kokuibelsu او غرنیو گلانو له لاری پامیر ته رسیدلی دی.

په شمالي جلگو کې اندرونو وگړو ددویمې مخزیدي زری دپای شاوخوا داس روزنی کوچیتوب خواته
 پر له پسی زور موندل دی. دسویل په کرنیو یا په بله وینا غرنیو سیمو کې یې پخوانی اوسیدو نکي
 چې له دوی سره ژبني خپلوان گنل کیدای شول، یا یې پر شا وتمبول یا یې خو له ځان سره
 واخیښل، ددوی وگړ لیرد له هغو ډلو ټپلو سره اړیکي وموند چې ددویمې مخزیدي زری په نیمايي کې دغرونو

تر ختیزو ترو پوری چی پر اباسین ناوی ورکری دی ، کوچیدل دی ، په سوات او بلوچستان کی له ۱۵۰۰ مخزیردی راهیسی داسی خاورینسی کیندی (قالبونه) ، پڙگی او درستی (وسلی) راپیدا شوی (۶۵-۷۰) چی دشمالی ایران -منځنی اسیایی سیمی له هغو سره کت مت اړخ لگوی ، بنیایی مور په دغه څپه ، لږ تر لږه په شمال کی ددردانو مخکینیا ن (سلاف) سهی کرو ځکه پر پربنوبانندی یی دهماغه جنگی گادیو انځورونه کنبل شوی دی چی همزمان یی له چینه تر اروپا پوری په غچیدلی جلگه یی سیمه کی څرک لگیری . په هغه مهال کی داباسین کولتور دوران شوی ښار (هرپه) دکندهارو څرمه هدیره درالیریدیلو دردانو دمیشتیدنی ښکارندویی کوی ، پر ځینو خاورینو لوبودهغه زرین مرغه څیره کنبل شوی ده چی ددردانو (پشه یانو او نورو اړوندو تپرونو) او نورستا نیانو لپاره تر نننی مهاله پوری دبریالی «وژو نکي» سمبول دی .

دغلته ددویمی مخزیردی زری په ورو ستیو پیړیو کی رالیریدلی خلک چی په شمال لویدیز ایران کی لاسته راغلو جوتورو سپرو خاورپوله مخی پیژندل شوی ، په کابل ناوه او شاوخوا اړوندو سیمو کی هم جوتیا مومی . دوی کیدای شی ، څه څه دسپالی تپی اوداشلی دغرنیو کولتورونو او همدا رنگه دمنځنی اوسویلی اباسین ناوی کولتور لیر . دوونکی اوسی چی بنیایی هلته به دهندو اروپا یی ژبو هند یا نو مخکینیان میشته وو ، دا هماغه ویدی په اندرو نوو -تپرونو کی بنیایی اریایان وو چی دغرنی هیواد له اریانیانو سره یی ټینگ اړیکی درلود . دشمالی اریانیانو دنیکنو (مخکینانو) څرک ولگی چی دهغوی له تر څه نومر جلگه اوسیدو نکي سکیتیا ن او زرماتان راولار شوی دی . دوی کیدای شی ، دختیزو اریانیانو سو -غدیانو ، ساکانو او خوار زمیانو . په راپیدا یښت کی ونډه درلودلی وی . له دغو درو تپرو څخه بیا دمخکینانو اوسیدونکو د راپیدا کیدو اټکل کیری چی پاتی شونی یی ددردانو ، نورستا نیانو او نورو په نامه د ختیځ په غرونو کی پسی پاییدلی دی ، ددویمی مخزیردی زری په پای کی ددغو وگړو یوه ډله چی اندرونو ونه ، بلکی هندو اریایی ډله ده ، دشوروی لرغو نپوهانو له خوا دبیشکند په لور په ناوه کی سهی کرای شوه . دلته په غرنیو سیمو کی سورخان سیند او کافریانو سیند ترمنځه ډیری هدیری لیدل کیری چی بنیایی په نهمه مخزیردی پیړی کی رامنځته شوی وی . مرستو نوڼه ددوریو (دخمو) بڼه لری چی مرستونی کوتی یی په اړخیز ډول دمړستونی گورنډو تر څنګه پرتی دی . دتولخاراو بابا شو دمړستو نونو په موندنو کی یوځانته ډول نغری او اورمخرا . بونه دډیر پام وردی . دغه څیزونه په ښځینه مرستو نونو کی گردورد او په نرینه هغو کی څلور څنډی دی . په ځینو مرستو نونو کی څلور څنډی اور محرابونه په دوو ورو دیوالو سره پر څلور څنډو (مربع گانو) ویشل شوی دی (۱۸*) . په یوه بل مرستون کی یو همداسی ، اور محراب چلیپایی (صلیبی) ډول لری . په دی توګه دلته دداشلی اوسپالی تپی دمهورنو ، خاوری نقشونو او ودانیو بنسټیزی بڼی بیا راڅر گندیږی چی شننی (تفسیرونه) یی داوستا او ویدونو دروا یتونو په مرسته کیدون لری . تر نوی مهال پوری په هندی تپرونو کی دمخکینو منځ محراب څلور څنډی دی او یو نارینه یی پاملرنه کوی مگر دکورمیرمنی دپخلی نغری لکه کړی گردورد دی . دغه دواړه بنسټیز ډولونه دنوریو (جنسونو) لپاره سمبو لونه شوی دی او په یو مهال کی له اوراو همدا رنگه له چور لنډی نری سره تړلی دی ، هغه نری چی څلور څنډه (مربع) او کړی پکی سره یو بهیر جوړوی .

دکړی (دایری) څلور څنډیزول (مربع کول) د نارینه ترآر (پرنسپ) لاندی دښځی لاسکتوی (مادو نیت) یو شمیر پوهنیز (ریاضی) مجردیت دی چی پخوانی اندو اریایان سره په سمبول لیکه ژبه یو له بله پخلا کوی او هغه دنری سمبول گنی . داخبره هغه مهال ښه ترا څر گندیږی چی که مور دهند په نامه په ټاکلو بودایی کیسو کی ددریم داشلی ودانی بیلګه او همدا رنگه دمندلا په توګه جاینیزم Jainism

بیا مومو. په دوی کی کړی. (دایره) ددیوانو دنانه ولی نړی. یا په بله وینا دکېوډی. پر ضد او څلور څنډه (مربع) دڅلورو اسمانی لوریو په توگه څلور وریزی میشتنی (مسکونی) نړی سمبول دی. دڅلور څنډه په منځ یا په بله وینا دهغی نړی. په منځ ومیانه کی دمهال څښتن اوسپری چی په یو مهال کی چور لنده گنل شوی ده. ستر هندوی شاهان لکه دخمرو هغه له یوی څلور څنډی مانی څخه واکمنی چلوله چی منځ یی دنړی چور لیځ (محور) بلل کیده. په داسی ترخ کی چی دبودا سمبول (ستوپی) دنړی په منځ کی دمرستون څرگندوی کوله. که مور دغه څیزونه دهمدا نن سبا څه ناڅه ژوندیو جاجو نو (تصورونو) لپاره په کار واچوو اود داشلی او سپالی تپی ودانی او مهری انځورونه له مخی وشنو، نود داسی نړی دمنځیو (مرکزو) په توگه به یی ویژنو چی په هغو کی (دخپلو جوړوونکو دجاج له مخی) دنړیو واکمنان پرتخت کښینی. دنړیو واکمنانو پر هغوتولو «څلورو نړی ییزو سیمو» باندی واکچلاوه چی سومریانو ته یی دغونډی نړی ارزښت درلود. سپالی تپه اومهرونه، همدا رنگه دکیو کسجور او کوتی زری خاوری انځور بیلگی ددغی چور لنده نړی ښکارندویسی کوی، داسی چی ښایی جوړوو نکیی په اریایی وگړو اړه ولری یا لږ تر لږه یی دنړی لید دښتیزو توکونو ښکارندوی وو. همدا راز په جلگو کی دژپرو دهنر په برخه کی دغرنی هیواد دکولتورونو بنیادی هڅونی په ډاگه لیدل کیږی. دلو تمارو کیڅکنو (قبر کنو) لو تمارو او همدا رنگه دکیندنو «باختری» مسینو لاس رغاوو خوځنده اوړکنده کینډی (قالبونه) رانښی چی ځینی یی ژونی انځورنی لری او بیخی دلورستان له نومرو لویدیز ایرانی مسینی هنر څخه سرچینه راخیستای شی. دوی کیدای شی، په ښتیزو ډول دمنځنی آسیا دوگړو دژونی سبک په راپیدا یښت کی ونډه اخیستی وی.

ددویمی مخزېږدی زری په پای کی داسی وگړی ویش رامنځته شو چی دلرغونی زمانی تاریخ یی وټاکه. دغرونو شمال ته دسکیتانو اوساکا نو کوچانی تېرونه پروده راغلل. دغرنی هیواد لویدیځ ته لویدیځ اریانی میدیان او پارسیان او پسه غرنی هیواد کی له فرغانی ناوی څخه تر بلو چستانه او همدا راز په منځ ته پر تو لمنو کی دختیز اریانی ژبیو وگړو تېرونه اوسیدل چی له هغو څخه بیا هندو اریایی او زاړه هندی توکونه دختیز غرنی هیواد یا په بله وینا شمالی هندته بیر ته راو څکیدل او همدلته میشتیدل.

خلورم خپرکی

دزر تشت په هیواد کی

در سپن مهال اود اسلام تر راتگ پوری تاریخی پیری دمنځنی اسیادغه غرنی هیواد ته داریانی او بیا له شمالی جلگو شنه دتورکی دلوپیلو له پر له پسی بیا بیا راتلونکی خپانه رنگ اخلی . په همدغه یوه مهال کې له اویدیکه او ختیله پارسۍ او هندي لښکری پر غرنۍ هیواد رایر غالبی دی او هغه هم ددی لپاره چی دغرونو خزانی وپلټی او له ختیله لویدیځ او له سویله شمال ته سوداگری لاری په خپل واک کی راوړی . همیشه به دباخره لورو ، سوغدیانا او سیستان کی - سیمه ییز دولتونه سره راتینگیدل . او تر خواسیو او یا هم تر خوسلیو وروسته به دنویو یو وگړنیو پر غلونو له لاسه بیر ته تار ومار کی - بدل . دهمنا منشیانو تر نیواک (اشغال) دمخه چی سکندر لنډ مهالی ټولو اکمنی ورپسی راغله ، لرغونی بخدیانا اود سوغدیانو دولتو نه دوسره څرگند نه دی . بخدی او سوغدی دولتونه چی دلویدیځ له خوا دمنځنی اسیا دواکمنو سلوکیدیانو Seleukiden تر فشار لاندی وو ، راپر خیدل او بیا له سره راپاخیدل .

په دویمه مخزیردی پیری کی دساکانو توپان ښارونه او دولتونه تار ومار کړل او بیر ته کوچنی خانخانۍ اود جنگیالانو ټولنی رامنځته شوی . تر څو په زیردی (میلادی) شاوخوا کی پارتیانو مخ پرختیځ راواچول او له ځواک لویدنی یی دکوشا نیانو دستری ټولو اکمنۍ لپاره لاره او اړه کړه . منځنی اسیا دنوی بودایی کولتور په سمسوره لمن کی پروته چی ترننه یی ددیرو ځایونو په کنډوالو کی ښی ښانی خوندي پاتی دی .

په څلورمه او پنځمه پیری کی هونا نو غرنی نړۍ او شاوخوا منی ولړزولی او له جنگ جگړو او اړو دورو څخه یفتلیان سوېمن (فاتح) راووتل . دوی کوشانی اریانی کولتور بی لاسو هنی پرینبود او سویلی اریا نیان یی سره له کولتوری پلوه په داسی پرتلیز یووالی کی راوغاړل چی له هغه راهیسی یی پښتنی

پرگنی ښکارندويی گوی. په باختري سيمه کې د زرو میشتو سویلي اریا نیاو اور اتریدلو شمال ختیځو اریا نیاو او بیا له دویم کورو ش (سیروس) راهیس راتمییدلو لویدیزرنیا نوچی تر هرڅه دمخه یی د لویدریخ او شمال ښارونه میشتن کرل ، یوویلون را منځته کړ . له دی سره دهغی وگرډلی بنسټ راوښلا وه چی زښا د تاجیکوپه نامه نومول کیږی.

په اوومه پېړۍ کې دهرات شاوخوا ته د عربو ټیل راوړسید او یوه پېړۍ یی له بودایی گروهو اونورو هندی گروهو سره واخیستل او کیښودل . داوستا په (۴، ۱۲، ۱۶) میتر ایشټ کی وایی :

مور میترا ته لمونځ کوو چی ازتی ورشو وی یی په واك کسی دی ...

چی په زر پسو للو ستونځونو (قللو) باندي درون ناست دی او له هغه ځایه یی په ټوله ځواکمنی ، کرده اریایی سیمه تر سترگلین لاندی نیولی ده ... هلمته چی ژور ډنډورته له پریمانواو بو سره غځیدلی ،

هلمته چی پراخه او پېړۍ چلند چپاند سیندونه په شور وزوږ او او غور ځو پرځو درومی ، ان ترا شکتی او پوروتی ، ترمرو ، و هروا ، د سوغد یانو تر ورشو او خوارزمه ...».

د پخوانیو اریانی وگړو د سپیڅلو متنونو دغه «ټولونه» تر زیږد «میلاد» مخکی پېړی پېړی پر شاځی . په میترا یشټ کی راغلی جغرافیایی نومونه ، مرو Merw (Mouru) او هرات Harova سوغدیانا او خوارزم ، د سیندونو دمو څو په توگه یاد شوی چی دمیترا له غرونو څخه مخکښته ور دورمی ، دهرات پر لوری هریرود ، د مروی خواته مرغاب اود خوارزم لوری ته آمو سیند (یا لرغونی اکسو س) بهیږی او د میترا غرونه دهندو کش غرونه دی . د غرنی هیواد ختیز اریانی وگړی داوستا په اوولسو زرو متنو «کاتها» کی هم په څرگنده یاد شوی دی ، دغه متنونه مذهبی سرودونه دی چی په زړه ختیزی اریانی ژبه داریا نیاو د اساطیر و او افسانو په رنگرنکیدلی بیغمبر زرتشت په نامه کښل شوی دی . «آپاستک Apastak چی زرو اریانیانو دخپلو سپیڅلو متنونو غونډه باله او په (منځنی) پارسی کی داوستا په توگه ښوول شوی ، په لیکنی بڼه وړاندی کیږی . څنگه چی په زاړه اسیا یی گروهه کی سپیڅلی متنونه بولل کیدل یا په بله وینا زمزمه کیدل او نه اورول کیدل ، نو دا کیدونی وه چی تر اسلامی مهاله دمخه لیکلی او ستا هلو هیڅ نه وه . دغه سپیڅلی سندری دهندی ویدونو غوندی یوازی خوله پر خوله یو بل ته لیریدلی . متی هماغه مهال (۶۵۰ زیږدی) چی سو بڼو مسلمانانو له لاسکتویو څخه دقران او انجیل په انډول «سپیڅلی کتابونه» دگرو همنی دلاسوند (دستاویز) په توگه وغوښتل ، ښایی دغه سندری تر لیکنی لاندی راغلی وی .

په لاسته راغلو سندرو کی د زاړه اریایی دود هغه ټولی برخی نشته چی د دولتی پوښتنو گروپونو په اوډون پوری یی اړه در لوده . هغه ټولی هیږی شوی او اسلامی حقوقوی ځای ونیو ، تاریخی روایتونه متی څلور پېړۍ راوړسته د فردوسی طوسی په شاهنامه کی وکښل شول ، په شاهنامه کی تر ساسانی ټولوا . کمانو دمخه ددغی کورنی د پیریوپیریو کیسی او افسانی راخیستل شوی چی دهغو په ترڅ کی ډیر اریانی څیزونه هم نغښتی دی او موربی د شاعر له اساطیرو او انگیر ، نوڅخه جلا کول نه غواړو . د فردوسی له خوا کښلی کیسی په پوره باور زړی دی د داوومی زیږدی پیر ی د پنجدی دیوالی انځورونو ددغه راز زرو بدلو ښکارند ویی کوله مگر په اوستایی اړه نه درلوده .

داوستا «تولونه» ن سبأ په دی وروسته بڼه راپاتی ده :

۱- «یاسنا Jasna» نمسخ سندرې چی په هغو کی نوموړی ۱۷ «گاتهاوی Gathas» راخیستل شوی دی .

۲- «یشتو Jashts» نمسخ سندرې یو وخت تری دیرش راپاتی وی او ۱

۳- «ویدویو دات Videodat» ددیوانو په باب کتاب (یاددیوانو پر ضد قانون) په بله وینا «ارواوی» یا هغه دینی کتاب چی دپخوانی-ولاسته راغلو یوویشو نسکونو Nasks «کتابو نو» له ډلی څخه یی دیوه انځورنه کوله .

دغه اثار په زیات اټکل تراسلامی مخکی مهال پوری پر شاخی . په دوی کی یو لړ دینی لیکنی رانغښتی دی چی یوازی دمنځنی پارسی په اړونه کی لیدل کیږی ، دامانا چی تراوومی مخزیږدی را وروسته منځته راغلی دی . دا په څرگنده ځینی لرغونی توکونه (مواد) را اخلی لکه په بند هس Bundahes د (پیدا یښت تاریخ) او په «دینکارت Denkart» (دینی کړن) کی .

دهند او ایران په پارسیانو کی لاژوندی زوړ اریانی دین دزرتشت Zarathushtra یاد یونانیانو زور واستر Zoroaster « له نامه سره غوټه دی چی تر ازموینو تحقیقته یی تاریخوالی زیات دی . دزرتشت په باب په اروپا کی هم ډیر څه لیکل شوی دی ، ان له اپلاتون را هیسی دیوه بیا زیږیدلی زور واستر په توگه گڼل شوی دی . داوولسمی او اتلسمی پیړی . سولمنو (عقیلونو) ته دجادو گرانو ښوونکی دهبونیار تیا سرچینه وه ، دا یو داسی لید (نظر) و چی دمو شارح Mozart په «جادویی شپیلی» Zauberflote کی دزر سترو Sarastro په توگه جاودانی شو . کله چی انکتیسل د و پسر و ن داوستالو مړی متنونه له هندو - ستانه له ځان سره راوړل او ژباړی یی خپری کړی ، زړغه (تردد) رامنځته شو او هند دایران ځای ونیو .

بیا هم له زر تشت سره لیوالتی پاتی شوه او بیا بیا هڅی وشوی چی دژوند ارقام یی وټاکل شی . تاریخپو-هان او ژبپوهان بیا بیا له بیلابیلو لارو څخه شپږمی مخزیږدی پیړی ته ورسیدل ، مگر دوی دیته اړوو، پر له پسې څرگنده کړی چی ټول وړاندی شوی اریانی لیږدنی (روایتونه) له همدی یوی تاریخی افسانی سره اړیکه (تماس) پیدا کوی چی په شاهنامه او پیړی پیړی تر ساسا. نیانو (۲۶ / ۲۲۴ - ۶۵۱) دمخه کیسو کی وړاندی کیږی ، ددغی تاریخی افسانی تاریخی انځور البته خورا لنډ دی . افسانی دنورو څیزونو په ترڅ کی دپارسیانو له خوا پر دی گڼلی دوه سوه کلنه (۲۲۷ مخزیږدی - ۲۲۴ / ۲۶ زیږدی) واکمنه پارسی کورنی هیره کړی او یوازی څو هخامنشی هغی (۵۵۰ - ۳۳۰ مخزیږدی) پیژنی . په دی ډول دپیغمبر دژوند مهال په باره کی تش اټکلونه پاتی کیږی ، هغه څوک چی لیکوال یی دیوی کیدونی (ممکنه) تاریخی هستی په توگه لیدل غواړی ، چی ددیرو دین ښووانو او اندیانو (مفکرینو) له خوی نوموړی اثر په نامه کښل شوی دی . هغه کیدای شی داریایانو دستر لیرد په پیر یووان ددویمی مخزیږدی پیړی . په پای کی ژوند کړی وی . داغیز سیمه یی دآمو دواړی غاړی بلل کیږی ، ځکه یو خوا داوستا اسا . طیری ځمکپوهنه همدغی سیمی ته نغوته کوی او بل خوا گاتهاوی یا لرغو نترینی سندرې هم په زړه ختیزه اریانی ژبه رالیږدیدی دی . دگاتهاوو په لړ کی چی یوازی دیوه زرتشتی دین ښووان (زرتشت) داتر په توگه له پوښتنی سره مخامخ دی ، ځینی دینی بنسټونه دخپل چاپیریال څرگندونه کوی ، داسی چی په ټولو برخو کی له پارسیانوسره یو مخیز اړخ نه لگوی .

که مورد زرتشت شتوالی لومری و گنوب، نوپتلیزی و سوره باید اغیزمنی هم را چوکات (محدود) گرو، دی د زاړه اریانی دین بنسټوال نه بلکی یو له سمونوالو (مصلحینو) څخه و. دزرو اریایی پامیریانو او دردیانو له پیژندل شویو مذهبونو سره د ویدونو او اوستا ډیر نژدی ورتوالی داپایله په لاس را کوی چې په اریاییانو کی لاتر زرتشت دمخه څواړخیز ډیر خدایی دین خپور و. هری تېرنی ډلی او هر ولس د پیریو په اوږدو کی دغو گروهو ته بدلون ورک، دساری په ډول هندیانو ته «اسوریان Asuras» ویره وری شیطانان وو او اریانیانو ته بیاهورایان Ahuras اسمانی خدایان. داریانیانو په وړاندی دیوان دشرار وای وی او همدغه بیاددیویانو Dewas په توگه دهند لوړ خدایان بلل کیدل.

په ایرانی جال و دود کی دڅیزونو او پنځیدیدو (طبیعی پدیدو) نمائځنه تر هر څه دمخه وه، داوړته دومره ځواکمن بریښیدل چې په انسانی څیره کی یی دپړی (مجسمی) یا کینلی انځور په توگه ښوول. ان هیروودت لاهغه له یو انسانی خدایی گروهو سره تر پرتلی لاندی نیول وو:

«که دپار سیانو ددودونو او گروهو په باره کی څه ویل په کار وی، نو زه دومره پوهیږم: په دوی کی انځورنی، ستنی او مزدکونه او بلهارځایونه (قربا نکاوی) Altar جوړول دودنه دی. زما په اند دوی دغه کار ددی لپاره نه کوی چې دوی دیوانیانو پر خلاف خدایانو ته دانسانانو په سترگه نه کوری. دوی دزیو س (خدای) لپاره خپل دروړی (قربانیان) پر لوړ ترینو غرستو نغو باندی کوتی (حلالوی). زیوس دوی ته د ټول اسمانی کړی، مانا لری مگردوی لمر، سپوږمی، اور، اوبو او بادونو...» ته هم بلهاری (قربانی) کوی.

خدایانو نومونه دټولو ایرانیو گرو له خوا په یوه بڼه رالیریدیدلی نه دی او همدا رنگه یی ورسره اړوندی گروهی هم توپیر مومی. په پارسیانو کی دلمر او اسمان خدای اهورا مزدا Ahura-Mazda لومړی ځای درلود، یا په بله ویناد تورتیم او اوبو له خدای او ځمکلا ندی انگرامنیوش Angra-Manyusch (منځنی او نوی ایرانی «اهریمن» سره یی یو بڼه (مخالفه) جوړه جوړوله. ددوی (اهورا او اهریمن) ترمنځ میترا Mithra (دترون یا دجنگ او پاچا خدای) دستوری کرلی شپینی اسمان ډوله څادر په توگه منځگړ یتوب کاوه او داریایی تېرونو دجنگی سرکښانو انځور څیره (عکس) بلل کیده. په جنگ کی تری څوگ څیره ور ترگنا Vrthraghna دمخه تله. او اخواته یی رشنو Raschnu یا هغه خدایی ورمندون (قضاوت) درومل چې په نامه یی خدایی ورمندنی (محاکی) تر سره کیدی. دمیترا لښکر له مړو منانو Manen (ارواو) یا فروشیانو Fravashis څخه رغیده چې په لومړی لیکه کی ورپسی اړوندان یا ورو ستنیان (اخلاف) تلل. دوی دسر کښانو (مشرانو) دشاتلو نکو (پیروانو) یا په بله وینا دنارینه وو دټولگیو په مخبیلگی سره انگیرل (تصور) کیدل چې نښی یی ښاماری بیرغونه او وسلی یی ډانگونه Kaule وو. دوی په دودیز (تشریقاتی) توگه غویان دروړول او نه یوازی دودیز څښاک هوما چې ځانگړ تیایی تر اوسه شخړ مننه ده، بلکی اوسه شخړ مننه ده، بلکی نور شه یی څښاکونه یی هم خوښیدل. زرتشت دټولو نښو نښانو له مخی په تېر ټولنه کی ددغه گردومستو ونکو نمونو (وجد راوړونکو عبادتونو) پر ضد و او پر ځای یی وده «دښی نړی او ډون» خدای میرمنی «اشی Ascha» په نمځ کی دگروهو (معتقدینو) یووالی په کوته کاوه چې په هغه کی دویو ابلهاری (قربانی) ته ځای نه وه. همدا رنگه زرتشت په ښکاره توگه له زوروان Zurvan سره هم نا باندی و، دی یو له هغو ډیرو اریانی خدایانو څخه گڼل کیده او د«جاویدانی زمان» ښکارندوی (تجسم) و، اړوندان یی دټولو هستیو او همدا راز د خدایانو آره (منشا) بلل کیدل. دزوتار Zautar شخړه (مشاچه) دتېر تېښت او پخپله پرنکیدو نکی

تبر او دون (قبیلوی نظام) دایدلوژیکو جولو (اشکالو) ته مځامخ وه. دی داسی بریښنده چی دخدایانو- جاجونه (تصورونه) یی دخپل وخت له تېرنی دودونو څخه پخشو (خلاص) کړی او اخلاقی اډانه (طرح) یی ورکړی وه، داسی چی ټول گرو هن باید په «آشه Asha» ټولنه کی ځای پیدا کړی. دغه سمو نوال (زوتار) ته دخلکو هر کلی سوږو بریښد او تیښتی ته اړ شو. ترآمو سیند ه پوری ووت چی خدایکوټی یی اردوی-سورا-اناھیتا Ardvi-Sura-Anahita په اریانی گرو هه کی ستر نقش لوباوه او تورانو ته ولاړ. توران هغه وگړ ډله وه چی په سوغدیانو یا خوارزم کی اوسیده اوداسی بریښیدل چی باید سمون اندونه (اصلاحی افکار) یی اخیستی اوسی. په کرن کی دغه راز جاجونو باید د لومړی اودویمی مخزیردی زری- ختیزو اریانیانو لپاره هماغه ارزښت درلودی وی لکه څنگه چی یی مورته دپارسیانو له خوا پته شته، همدا راز دسپالی تپی او داشلی ۳ کوټونه دهمدغه ډول جاجونه له مخی څرگند نوردی.

په ویدیودات Videodat یوه افسانه راغلی چی داریانی-میشتخایونو یا په بله وینا پخپله دنری دیپل په باب ویل شوی ده: داریانیانو تېرنی اتل او لرغونی پاچایما Yama داهوارا مزدا په گومار نه ژوند پر ځمکو سمبال کړی او یو میشتخای، یو میشتور جها نی ودان کړی دی. اهورا مزد داورته داسی ویلی دی:

«بیا یوه اسمندی (څه ناڅه ۲۰۰۰ گامه) هومره اوږده او سروره څلورڅنډی سمخ جوړه کړه. په هغه کی دوږو او لویو څارویو، وگړیو سبیواو مرغانو اود سره بلند اوریوه ټولنه ځای پر ځای کړه. بیا دوگرو داستو- گنځی په توگه یوه سمخ جوړه کړه چی له څلورو خواوو څخه هره یوه یی اسمندی هومره اوږده وی او همدا سی یوه اسمندی لویه څلور خوایزه غوچل دڅارویو لپاره.»

شوروی لرغو نپوهان دتولستوښایسته کلونه مخکی دخوارزم پرسویلی پوله باندی دغه راز دوه سمخی میشتخایونه، په بله وینا دکلالی گیر (Kalaly-Gyr) او کیو سالی-گیر (Kusali-Gyr) «میشت دیوډی» ودانی دهمد غسی اندونو (مفکورو) مخبیلگی ښوولی دی. کلالی-گیر ۱۰۰۰ ځله ۷۰۰ متره سمکوټی بڼه لری او کیو سالی گیر ۱۱۰۰ ځله ۴۰۰ متره دریکوټی ساحه له دواړو څخه شپږ- اووه کیلو متره اوږدی دیوډی راجورلیدلی دی. مگر اوس له داشلی ۳ سره دنمچچارو لپاره یوه دیوډی ودانی لیدل کیږی چی پیری-پیری لرغونوالی لری، داسی چی ښایی دغه آبادی دیوه یما-ښار دلیرد انځورونو (کاپی گانو) په توگه رامنځته شوی وی، په دی ډول دغه جاج (تصویر) تر هغه زیات پخوانی بریښی چی تراوسه یی اټکل کیده.

دختیزو اریانیانو ددینی جاجونو ډیر لږ پلونه زمور پرسترگو لگیدلی چی دلویدیزو اریانیانو له پیژندل شوی انځور سره اړخ لگوی. دامونسیند شمال ته دسو غدیانو خدا ی په ښکاره توگه زوروان و لکه څنگه چی یی لږ تر لږه ځینی میدیان گرو هن وو. دخدایی جوړی په توگه را وروسته داسلام له راتگ سره کښل شویو متونو اهورا مزدا Xwarmzt=Ahura-Matda اومیترا MysHy=Mithra راڅر گند شوی دی. دورتراکنا Vrthraghna همغاړی وشاخن Vashachen دی. داناھیتا Anahita استازی دخپل ټوک (اوبو) له خوا کیږی. قهر ژلی اړخ شیمنو Shimnu یادپارسیانو اهریمن او اړوند دیوان باید وردی اروای وی. دشاھنامی درزمی داستانو له مخی دوی پرخوگانو، سپلمو، سپیو، مارانو، پیلانو او سیه سارو سپریدل.

ختیزو اریانی ساکانو ته دتوفا نخدای «اود Vad» لومړی پوری درلوده. مزدا پکی دونو Uano «سوبن» ستاینوم درلود اود جنکی ځانگړ تیاوو څښتن و چی په لویدیز اریانی اهورا مزدایی اړه نه لرله. تر څنگه یی میهر Mihr (میترا Mithra) دلمر خدای او اسمانی ژغور اند په توگه شته و، دسپوږمی

استازی ماه Mah اوفار Farr «دنيکمرغی خلا» يو شاه خدايگوتی (رب النوع) گنبل کیده . اردو خش Arduachsش سیند میرمن وه . دیونانی خدای زغرور جنگیالی په توگه شهر یور نمانخل کیده چی په خول او ډال سډبال و . همدار نگه (دلته په ختیځ کی) دورتر اکنا Vanindo نمانځنه هم کیده چی اریانی کالی یی اغوستل اود گوربت خول یی په سراوه ، په خوا کی ور سره ونیندو یاد بری خدا- یگوتی ناسته وه . دلهراسپ Lruvasp ترڅارنی لاندی اسونه ولاړوو چی داناھیتا په چوپړ کی وو . دیبورو (باروری) خدای تیر Tir و چی دانسان او اس په څیره پیژندل کیده . ستر رول پکی بیا اهر Athr «اور» لوباوه .

په افغانی غرنی سیمه زابلستان کی ان تر اسلامی مهال پوری دغر و خدای زون Zun (؟) نمانخل کیده چی ښایی دزوروان یو انډول وو . پر دغو اریانی خدایانو را وروسته هندی او یونانی هغه هم سرباری شول چی یوازی دیونانی خدایانودرا منځته کولو مهال ټاکنه باوری بلل کیږی . همدارنگه نوموړی اریانی نومونه لکه څنگه چی ورته نفوته وشوه ، له را وروسته اریانی مهال څخه آره (منشأ) اخلی .

په ختیزه اریانا یا په بله وینا په غرنی هیواد او سوغد یانا کی لیکلی تاریخ چی باید په دریمه مخزیردی زری کی یی دښاری اودولتی سیستم له منځته راتگ سره پیل موندلی وای ، ډیر را وروسته پیلری تش په بیلگه یی توگه راته دیونا نیانو د «پاتمری (میراثی) دښمنانو» یا په بله وینا دپارس دهخامنشیانو دختون (عروج) پر باب په یونانی گزارشونو کی دغه سیمه را ترسترگو کیږی . دکوچنی آسیا دیوه یونانی ښار دهلیکرنا سوس Halikarnassos زوی هیرو دوت Herodot چی دپارس په وړاندی یی دیونسی یونانیانو تر ټولیز پاڅون وروسته دیونانیانو دښمنو او له دوی سره دجنگ تاریخ لیکلی دی ، په لنډ ډول یادونه کوی چی باختریانو دیونانیانو غوندی دپارسیانو پر ضد پاڅونونه درلودل مگر دختیز هیواد خواته دکوروش (سیروس) دلښکر لیردونو په برخه کی پټه خوله پاتی کیږی . دیو دور چی په دویمه مخز- یږدی پیری کی ددویم ارتاخر خس Artaxerxes خشیار شاه یاشهنشاه (۴۰۴ - ۳۵۹) مخزیردی دځانگړی در ملی (طیب) کتیساس Ktesies په کومارنه دباکتريا ناخواته داسوریانو دجنگ لیرد کیسه کوی . همداسی هغه افسانه یی گزارش هم درواخله چی کیدای شو ، ددریم تیگلات پیلزار Tiglatpileсар (۷۴۵ - ۷۲۷ مخزیردی) له هغه لښکر لیرد څخه سر چینه واخلی . هغه دشمال ختیز لور ته پر یوه جنگ لیرد «بیکنوبرگ» Biknuberg یا ښایی دیماوند ته رسیدلی او ددغه لیرد په ترڅ کی یی له ابدادانی پاچا څخه نژدی لس تونه لاجورد ترلاسه کړی دی چی په افغانستان یی اړه درلوده .

داسی بریښی چی دلومړی مخزیردی زری په سر کی یو باختری دولت دشمالی افغانستان للمی سیمه او ختیز تور کمستان تر خپلی واکمنی لاندی سره یو کړی وو او ښایی ، دجستپی په خاور یو کی یی تری یو لرغو ښو هنیز پل هومره راپاتی وی . دغه پل دپیاوړو ارگونو دکوچنیو ښارونو په کنده والو کی لیدل کیږی چی تر پارسیانو پیری پیری دمخه ودان شوی دی خو دسیاسی تاریخ په باب یی دومره څه څرکند نه دی . یوازی څه چی جوت دی ، هغه دکوروش (سیروس) دلښکروله خوادشمال او لویدیزو غرنیو تېرونو ښکیلونه ده چی تر هغو وروسته یی سوغدیانو ته مخه کړی او تر سردریا پوری پر مخ تللی دی . د اوسنی قزاقستان په جلگو کی پر ۵۳۶ مخزیردی کال دپارسیانو لښکر یی دوی دویا شوی دی . کله چی لومړی داریوش (دارا) سر غړاندی هیوادونه لاندی کړل ، دلجلگو دسپرو نړی آزاده پاتی شوه مگر دمنځنی آسیا کروندگر په پارسی ټولوا کمنی پوری وتړل شول . هغه په ختیځ کی دا لاندی لتی (ایالتونه) منځته راوړل :

- ۱- اریا Areia دهرات شاوخوا ،
- ۲- باکتريا Baktra له منوال بنار بکترا Baktria له «ننی بلخ» سره یا په بله وینا داموسیند سویلی هیواد ،
- ۳- درنگیانا Dranganiana (زرنګ) یا ننی سیستان ،
- ۴- اراکوزیا Arachosia له کندهاره تر عربی سمندرګی او ابا سینه پرته سیمه ،
- ۵- ستاګیدیا Staffagydia دکابل چاپیر منځنی افغانستان چی راوړو سته «دګوربت ترالوتنی هسک هیواد»
- پارومیزاد Paropamisadae بلل کیده ،
- ۶- کندهارا Gandhara دجلال آباد له ناوی او بیا له پیښوره ترمنځنی سنده پوری سیمه ،
- ۷- اندوس Indhara ننی پنجاب او سیند ،
- ۸- سوغدیانا (Sogdiana) دتینشان غرونو ته پرته سیمه او
- ۹- خوارزم Choresmia داموسیند دلتا .

پارس له خپلو ختیزو نیولو لټو (ایالتو) څخه ګرانیه ډبرې ، سره زر و څاروی او بیا تر هر څه مخکې دخپلو جنګونو لپاره جنګیالیان لاسته راوړل . په همدې اړیکه هیرودوت دخرخس (خشیار شاه) دهغه ستر لښکر دټوکونو په توګه چی پر یونانی توپان راوست ، دباختریانو ، ساکانو ، هندیانو ، اریانو (هراتیانو) ، پارتیانو ، خوارزمیانو ، سوغدیانو ، کندهاریانو ، او داندیکیانو یادونه کوی . ورپسې دکسپیانو ، سرانګیانو (زرنګیانو ؟) پکتیانو او نورو وګړو ډلو نومونه راځی چی دنوی مهال له وګړو ټولنوسره یی پتلیزول ګران بریښی . دا هغه شوی ده چی پکتیان «پښتانه» وګڼل شی مګر ددوی جنګیالی ارزښت ددی لپاره نه بس کیږی چی په تر مویلین Thermopylen کی دپارسیانو دجنګیالیانو په توګه وپیژندل شی . دختیځ ولسونو په غوره ډول دسپرو جنګیالیانو په توګه له مقدونی سکندر سره تر وروستۍ ستړی جګړی پوری دهغا منشیانو ملاټرلی وه چی داربیلی (۳۳۱ مخزېږدی) هغه یی ټاکونکی جنګ و که څه هم ختیزو سیمو لا هماغه مهال پوره آزادی تر لاسه کړی وه .

په سیستان او بلخ کی ایتالیایی او شوروی لرغو نپوهانو دهغه مهال داسی ځانګړی ډولی ودانی را برسیره کړی چی په لویدیز اریانی برخه کی هیڅ کوم انډول نه لری . په سیستان کی «دهن غلامان» ښارکیدای شی ، سارین Sarin وی چی ددرنگیانا له منځیو (مرکزو) څخه یوه منځی وه . داله شپږمی څخه تر څلوررمی مخزېږدی پیری پورې میشتن و اود هیلمند دیوه مرستیال سیند پرغاړه ددویم ځل لپاره هغه مهال بیا ودان شو چی خپل بهیر یی پر یښود او نن سبا بیخی وچ شوی دی . ښار په نقشه جوړ شوی و (*۲۰) او بیا هم دیوی ستړی څلورڅنډی (مربع) ودانۍ بڼه لری . ډیر په رجه یی هماغه دکور اورتون دی چی ۵۳ ځله ۵۳ متره یی لویوالی دی اودننه انګړ یی په داسی څلورڅنډ ډول جوړ شوی دی چی له څلورو خواوو څخه پری دتیرونو دالانونه را څرخیدلی دی . په ګوتونو کی څلور څنډی پوری ییزه کورونه پراته دی . په شمالی او ختیز او همدا رنگه په لویدیز دالان کی اورمحرابونه شته وو . له یوه دویم ودانیز پړاو سره په انګړ کی دری نور اور محرابونه را منځته شول او دتیرونو ترمنځ تشی په ډیرو برخو کی تودنیو (بخاریو) ډکی کړی وی . ښایی چی مزدک په یوه ختیز دریوالی (تثلیث) ته ډالی شوی و ، یامزدا ، میترا او اناهیتا ته ؟ همدا رنگه ماڼی او زیرمتونونه دخلورڅنډو په بڼه ودان شوی وو . شوروی -افغانی څیړنډله په شمالی افغانستان کی دهغه مهال دښار ونو او میشتګانو یونو پر یوه سمت غونډه وړ برابر شول چی همدا راز یی دهغا منشی مخکی دودونودپایڅوړ (دنبالی) ښکار ندوی کوی .

دالتینی - دلجارتی بنار له څه ناڅه ۱۲۰۰ مترو چمپې (قطر) سره یو گرد بنار دی چې په منځ کې یې په ۲۷۰ مترو څنډیز اوږدوالی یوه څلور څنډی کوټ ولاړ دی. دتیلجارتی بنار کوټ بیا نور هم پخوانی دی چې دوسپنمهال په لومړۍ پېړۍ اړه لری. په لسم التین کې خورا ډیر ودانیز غونډونه رابرسیره کړ شوی دی چې لومړی برخه یې ۸۰ ځله ۵۵ متره کپړی. همدا سې دوه ستر انګړونه (۲۰*) له دروتیر ډولو انګړو سره دیوی اوږدی لیکي غاړو ته پراته دی، مګر په ښکاره ډول داسې بریښي چې دغو انګړونو سره اړیکې نه درلودل. پر هره یوه څنډ باندې یوه «تخت» څونه او یوه مخخونه اچول شوی وه چې له هری یوې څخه انګړ ته لار تله. دواړه ټولڅونه (کمپلکسونه) سره بیا دسالو نونو په دریکونی غونډیو یوله بله جلا کیدل. څلورو بهرنیو انګړ کوټو نو څلور څنډی خونې در لودی. تر اوسه پوری ددغو ودانیو په باب یوازی یو انډول دسوزیانا ددور - اونتاش په مرستونو ودانی کی شته چې دژپرو دراوروسته مهال پنځه درباری ودانی لسی. هغلته پخوانی پاچا او ناش - کال (۱۲۶۶ - ۱۲۴۴) مخزېږدی (۹) په دیارلسمه مخزېږدی پېړۍ کې دیوه مزدک برج او گنو مزدکونو ترڅنګه دخپلی کورنۍ مرستون ودانی جوړه کړی وه چې تر ودانی لاندې په پنځو دوریو (دخمو) کې ښخه شوی وه. مانۍ ته څرمله پر اورتون سر بیره له را څرخیدلو دالانونو سره پنځه وبله نښتی در بارونه جوړشوی وو چې ښایي دمو دمنانځنی لپاره به منځته راغلی وو. کیدای شي په لسم التین کې جوړه شوی ودانی دیوی شاهي جوړی لپاره دمو - ستون مانۍ په توګه وانگیرو.

دویمې ودانی شننه چې کیندونکی سر یا نیډی ورتسه دمانۍ په سترګه کتلی دی، هم شخړ نه ده. دایوه څلور څنډی ودانی ده چې څنډیز اوږدوالی یې ۳۶ متره دی، دننه یو څلور څلور څنډی انګړ لری (۲۲*) او چاپیره تری یوه دیوډی راڅرخیدلی ده. لویډیز وربوی یې چې ددو څلور څنډو کوټخونو ترمنځ پروت دی، یو لوی ننوتوځی (مدخل) لری. نور وخواوو ته یې سم یو برابر کوټی پرتی دی چې درې په اوو مترو کې راځی او شاته کوټونه یې دوی نوری سمکوټی (قایمته الزاویه) کوټی جوړی شوی دی. دغه نقشه دراوړو سته کاروا نسرایونو له اوانسې (طرحی) سره اړخ لګوی چې موږ ته تراوسه یوازی له اسلامی مهاله راڅرګند وو.

دکوټلوګ تپې کوټ بیا هم یو ګرد جوړښت دی چې چمپې (قطر) یې څه ناڅه ۶۵ مترو ته رسیږی. دوه نندا - رتونونه (کالری) له یوه انګړه را څرخیدلی چې لږ هوسا ییز والی لری، داسې چې دنارینه وو دیوه ناستځی اټکل تری کیدای نه شي. زیات اټکل پری دیوه لښکر ځای کپړی چې دګړۍ (واحی) دساتنی یا چلونۍ لپاره به جوړ شوی وی.

دبخدیانا ددغو کوټونو استوګن هماغه میرونه وو چې پر ۳۳۰ مخز - یردی کال یې دپارس له خواددریم سنګدر دراغوته کیدو نکی مقدونی لښکر په وړاندې یوه سخت پاڅون ته دانګلی وو. دریم داریوش (دارا) په داسې حال کې چې داربیلی Arbela جنگ ډګر یې پرېښود، دختیزی اریانا ټولګی لان تر شپې پوری جنګیدل. دباختری، ساکی، سوغدی او کندهاری سپرو او بخدیانا ولایت بولندوی (قوماندان) بیسوس

Bessos دارا کوزیا دوالسی په ملګر تیا تښتیدو نکی پاچا له پښو وغور ځاوه اود څلورم Artaxerxes (شاهنشاہ) په توګه یې دسکندر په وړاندې پاڅون پرمخ بوت چې البته دختیځ ولسونه نور دشاهاانو لپاره نه جنګیدل. چې په دی لړ کې دسوغد یانو پاڅون هم دیادونی وږدی. بخدیانا او دآمو دبرې غاړی غرنۍ سیمه درې کاله زړه نا زړه و جنګیده. بیا دریم سکندر دهڅا منشیانو دپاتوری (وارث) په توګه ډګر ته راودا نکی د ل ا و په ډیرو ځایونو کې یې لښکر لرونه

(ستونونه) واچول . په دی توگه یونانیان ، په مروه ، کپیشی ، تاکسیلا او نورو ښارونو کې میشته شول چې له هغه را وروسته دسکندر یو په نامه یادیدل . سکندر کور ته له ستندو سره په بابل کې ځوان تاند- لمان مړشو او ټولوا کمڼی یی تالترغی شوه . ډیرو پوځی ډلو غرنی سیمه پریښووه او له ختیځ څخه هندی لښکری دآباسین ناوی ته ورگډی شوی . چندرا گوپتادموریا Maurya ټولوا کمڼی لښکر یی دافغانی غرونو په لوری راو ځکاوه اود لومړی سیلیکوس Seleukos مقابل یرغل چې میزوپو ټامیاوا ایران یی په خپل واک کې راوستی وو ، مټی همدومره یو څه شو چې دهند وکنی پر شمالی سیمه بخدیانا او سوغدیانا بسیا پاتی شی . دغه یونانی دمنځنیو غرونو سویلی لتو (ولایتو) لپاره له خپل هندی بډ (حریف) څخه پنځه سوه جنگی پیلان ولجه کړل .

په کندهار کې پر ۱۹۵۸ کال داشو کاډ برلیکونه را برسیره شول چې دهوریا دپاتوری شاهزی (ولیعهد) په توگه یی پر غرنی هیواد واک چلاوه . هندی کولتور او دین په تیره بودیزم چې په تاریخ کې یی لوی دودونکی اشو کاوه ، پوره پراختیا وموندله .

دهند وکنی شمال ته لوهړی انتیو کیوس Antiochios دخپل پلار سیلیو کوس داستازی په توگه ددغه هیواد دپرمختیا لپاره هڅه کوله . موریی یوه سوغدی شاهزی وه اوداسی بریښیده چې تر نورو یونانیانو او هم تر خپلو ورو ستنیوی دیوی یونانی - باختری اندیوال زیات پلوی اوسی . دده تر واکمنی لاندی دآمو دغاری ښار ای خانم سمسور تیا وموندله . ددغه ښار په استوگنه برخه کې یوه اداری منځی څښیدلی وه چې یوه «باختری» څلورڅنډی ماڼی او له ستنی لرونکو دالانونو سره یی یو «یونانی» دربار درلود . یو مزدک یی دلرغونو میزوپوتامینی بیلگو ښکار ندوی کوله . په داسی ترڅ کې چې دبنستوال کیسیاس مرستون یو یوانی هیرون Heroon یا په بله وینا دیوه ساتونکی اتل مرستونی مزدک انځور اوه . دای خانم کاشی ، پژی ، تختونه او نور هنری څیزونه په یونان کې هم موندل شوی دی ، شوروی لرغونپوه- صارتیتو ینسکی او پیچکیان شوروی نواته دسیند پر مخکښته غاړه «تخت سنگین» ښار را برسیره کړ چې مزدک یی بیا راڅرگند شوی اودغه مزدک څلور څنډی دالان یواور محراب لری . چت یی پر څلورو ستونو ولاړ دی او یو کوچنی محراب چې دیوه یونانی ډو Sileu په مسینی پژی او یوه یونانی سپیشلی ډبر لیک ښکلل شوی دی دوی څرمه کوټی یو وخت دزیر متونونو (ډیپو کانو) په توگه کارول کیدی چې په هغو کې ښونه دوسلو یوه زیرمه (انبار) زرگونه شتی (دغیشو څوکی) ، توری ، چمدرونه او همدار نگه پژی . اود مقدونسی سکندر یوه څیره هم خوندی شوی وه . په یوه څا نگیزه برخه کې دیوی لنډه کړی ایرانی توری پیل نایبی (عاج) تیکی وچې پای یی دلیوه ککره ښووله . ټولیز انځور یوه ولاړ زمین دیوښیې چې یو غرڅه یی په پنجاو کې نیولی دی . په دغه ډول ډال (دیگور) کې سره اسوری مخبیلگی له ایرانی توکونو (عناصرو) سره اخیل شوی اود لمن انځور (حاشیوی تزئین) په توگه پری لرغونی ښاپیریانی هم ور بز یی شوی دی .

دغه زور ښار چې د«ستورین ښار» په نامه هم نومول شوی ، دهغی اکسوس (آمو) گنجینی دنامی موند غالی په توگه له څرخشی سره مخامخیری چې پر ۱۸۷۷ کال موندل شوی او دهند له لاری تر انگلستانه رسیدلی ده . دا گنجینه ښایی چې د مزدک دزیر متون یوه برخه به وه . سره زرینی تختی لمونځغاری د سپرو په کالیو کې ښیې . سره زرینی کوتی په خورا ښکلی توگه دجلگو په ژونی (حیوانی) سبک کار شوی دی . دا کیدای شی ، دساکي ټبرونو له سپیڅلو څیزونو څخه وی چې هغه مهال له المانو Almen قربامیره اوسیدلی لکه څنگه یی چې دتا جیکستان دکیندنو له مخی جوتیا موندلی ده .

دټور کمښتان په لويديځ کې ددریمې مخزېږدي پېړۍ په راوړو سته کلونو کې دپارتیانو واکمنۍ جوړه شوه چې لوړ پوړی دداهر *Daher* ټبرونو له کوچاني وگړوڅخه و. دښار نوم دلويديز تور - کمښتان دلرغونو اريانيانو دوگړوپه نامه پاتې شوی چې لان دهخامنشي ولايت پارتیانو مونه يې رامنځته کړی ده. دهغوی ميشتخای (مقر) او اړوند مزدک ښار دنيسا *Nisa* اومصور تپې په نامه په عشق آباد کې بيا موندل شوی دی. په کنډوالوکي يې دنورو څيزونو تر څنگه څلويښت پيل نايښي (عاجي) ريتا *Rhyta* رابر سيره شوی چې دډول وډال (ديکور) له مخې ښايي دبخديانا تورنه (حکاکی) وي. پارتی سر حدی کوټونو مروه دپار تيانودوخت يو لوی ښار او له بخديانا اوخوارزم سره يې دراکړی ورکړی يوه سوداگري هډه تر ساتنی لاندی نيوله. نه دپار تيانو اونه دسيليو کازو ځواک ددی جوگه وچي ترجلگو پوري ورسى او همدار نگه خوارزم هم ددوی لاسکتوی نه و.

ددغو لتو وگړو لرغونی دودونه تر هغې گچي ښه تراپالل لکه څومره يې چې ديونا نيانو له خوا په نيولو ځمکو کې کيدون درلود. دغه ټکي دخوارزم شاهانو په هغه مې ستونی ښار کې په ډاگه څرگندېږي چې په څه ناڅه روما نتيکی نامه «دتورو وړيو کلا» (کوی کسرو لکان کلا) نومول شوی دی. په څلورسوه مخزېږدي کال ودانه شوی کرده کلا يوه دوه پوړيزه لوله (اسطوانه يې) ودانی ده چې چمبر (قطر) يې ۴۲ متره دی او بهرنی کړی يې له ۸۲ مترو چمبر سره داستو گنی اوزيرمی جوړښتونه لری. دموړو هډوکي په خاورينو *Ossuarien* کې اښوول شوی وو. دلرغونی خوارزمي واکمنی دوه استو گڼارونه په جانباز کلا او توپرک کلا کې موندل شوی دی چې سمکوتی استو گنځايونه يې پر کهولونو ويشل شوی دی.

داورال سيندگی له ختيځه نيولی تر سر دریا پوري په ټولو پرتولتوکی دساکانو ښارونه ،مانس ، او مرستونی ودانی جوت کړ شوی دی چې په دويمه مخزېږدي پېړۍ کې يې سويلی لوری ته دټبرونو له رالېږيدنی سره پری اښی دی .

سيليو کيان له مصری فطليمانو *Ptolemaern* سره دجگړی له کبله پر ۲۵۰ مخزېږدي کال دبخديانا خوشی کولو ته اړوتل خو دريم انتيو کوس *Antiochos* بياهم پر ۲۰۶ مخزېږدي کال هڅه وکړه چې ختيځ لاندی کړی خودبلخ بيا ورو کلاگانو يې يرغل ناکام کړ او اړ شو چې دايو تيديموس ترواکمنی لاندی دبخديانا آزادی په رسميت وپيژنی او خپلی لښکری تری ولير. دوی په ستنه کې يې دهندوگڼښ سويلی سيمه تالا والا کړه چې وروسته بيا ايوتيديموس هنديانوته ور بيله کړه. زوی يې ديمتر - يوس *Demetrios* دسوبو جنگ دهند خاوری ته ورو لير داوه. ده دخيل ځواک په لوړتيا پر بخديانا، هرات، سوغديانا، اراکوزيا، سيستان، کندهارا، پنجاب او اباسين ناوی واکمنی چلوله. ورور يې اپلودوتوس *Apollodotos* کاتيوار *Kathiawar* کوچرات، ملوا لاندی کړل او يو بل لښکریسی

ماتورا ونيوه او پتا لپو ترایی لايياوخته کلابند کړی وه. په دغه وخت کې يوسيليو کيايی لښکر بيا ختيځ ته مخه وکړه، ديمترويس ورک شو او د نيواکرو بولندوی ايو کرا تيدس *Eukratides* (۱۶۴-۱۶۳ مخزېږدي) دستر شاه دستانوم ادعا درلوده، مگر يوازی په څو کوچنيوسيمو کې وپيژندل شو. دهند وگڼښ سويلی برخی يو هندي - يونانی هيواد (دولت) جوړ کړ چې د شاهانو په لړ کې يې مينندر *Menander* (۱۶۳ - ۱۵۰ مخزېږدي) په بودايی متونو کې دمیليندا *Milinda* په نامه ياد شوی دی.

هغه مهال (د ۱۵۰ مخزېږدي شاوخوا) ښايی گريکو باختري ښار دلبر جين *Dilberjin* (۲۳*) ودان شوی وی چې شوروی لرغونپو هانو دبلخ دشمال لويديځ په ۵۰ کيلومتري کې را بر سيره کسړی دی (۱۲۴، ۱۲۵، ۱۵۰، ۱۵۱). په يوه څلور څنډی کلا کې چې دهري څنډی اوږدوالی يې ۳۸۳ متره کپړی، يو

ارگ پروت دی . بنسټیزه بڼه یی بیا هم باختري ده . تر کلا دباندی بودایی سمخی او استو گفونـد
(داستو گنځیو مجتمع) لیدل کیږی . په شمال ختیځ گوت کی دکلا دیوالد Kapellen مخ ته ددیو -

سکورانو Dioskuran مزدکودان شوی دی چی دیوالی (*۲۴) انځور گری یی په هیلنستی سبک
دی (۱۲۶ ، ۱۲۷) کله چی هغه ښار منځ ته راغلی ، په ختیزه منځنی اسیا کی هم دواړه
یو نوی وگر لیرد پیل شوی دی . هیون گنویانو Hingnu په مغو لستان کی یوه نوی سارایی
واکمنی منځته راوړی وه او یوه ډله خلک یی له کانسو Kansu څخه لویدیځ ته وشرل چی چینیانو یو-
چیان Gue Shi بلل . یوچیانوساکان له تینشان او ترا ورا ل سیند کی پرتو غاړو څخه پسـی
واخیستل او په همدی توگه بیلابیلو وگړنیو څپو دبخدیانانو بولو ته ورو څکیدل . بندونه په کورنیو
جنگونو کی وران شول او پر ۱۴۰ مخزیردی کال باختر دهغو کوچیانو په لاس کی کیوت چی سترابون اسیا-
ییان ، تخاریان او ساکاران کان Sakaranken بللی دی . ساکان دپامیر له لاری مخ پرسویل دپنجاب
خوا ته ولیرد بدل او له بلی خوایی پر پارتیانو وروانکل اولویدیزایران او عراق یی تری ونیول . دوی په
درنگیانا (زرنگ) کی میشته شول او له هغه راهیسی دغه سیمه په ساکستان (سیستان) ونومول شوه .
په دویمه مخزیردی پیری کی اوسنی افغانستان دکوچیانو تراواکمنی لاندی راغی یوازی «تر گوربت هسک

Paropamisadai « تر ډیره پوری دیونانیانو دواکمنی سیمه جوړوله دلومړی مخزیردی پیری په سر کی
ساکی شاهانو پر پنجاب ، گندهارا ، ماتورا او کپیشی باندی واکمنی درلوده او همدا رنگه به بخدیانا
کی ساکی شاهزیان شته وو . شوروی لرغونپوه پر ۷۸-۱۹۷۷ کال دشبرغان په طلا تپه کی (۸۱-۸۲)
دساکی شاهانو Mekropole ښار وموند چی استو گنځی یی څرمه امشی Emshi تپه وه . دا بیا
هم یو گرد ښار و او ښایی چی تر ساکی مهال دمخه به ودان شوی وی . دشاهی کورنی مری څه ناڅه ۵۰۰
متره تر ښار وړاندی پر یوه مخنی وسپنیز مهالی استو گنی غونډی باندی ښخ شوی دی اوداسی بریښی
چی دغه کار دخوند یوالی له کبله دشپنی تر سره شوی وی ، ځکه مرستو نونه لو تیدل . تر اوسه
له شپږو را برسیره شویو مرستو نونو څخه لس زر گونه طلا کاری تر لاسه شوی چی دکنځولو نو ،
مړوند ونو ، سرونو او پښو دسینگا رونی لپاره کارید لی دی .

بنگری ، په ژونی (حیوانی) سبک سره زرینی جمدر موتی ، والی اودکنځولو نو تنی ډوله توتی سره
دسکیتیانو دودونه اوگریکو باختري کالی ، هندی پسول ډولونه او همدا رنگه خپل کورنی ختیز اریا نی
موتیفونه یو له بله اخیښی راخښی . چی دساکانو لاسه سا پیری یا سی بیس یا سی
ځینی کارونه پکی لاداسی بریښی ، چی دساکانو له سایبریایی بیدیا یی تاو بی څخه یی آره اخیستی وی .
نور یی دجنگ خدای شهر یور (؟) ښی چی له یونانی جنگی سمیا لثیا سره دغو تپو دستنو په منځ
کی دلرغونی پارسی گډوله موجود پراوړو سپور دی . خو لونه (تاجونه) دساکانو ددودونو ښکارند ویی کوی
چی مور ته یی له اسیک کورگان Assakurgan څخه پته شته . په څو که کی یی دیوه غرڅه څیره لیدل
کیږی نور ډول وډالی دونو لری جوړوی چی دبودا شوی دی . دمرستو نونو نیټه ټاکنه گری Buddigara
پرسکو ، دتیبروس پر یوه Tiberius سپین زرمینه کاسه باندی انځور (۱۶-۲۱ زیږدی) پر یوه Aureos
دویم میتریداتس Mithridates (۱۲۳-۸۸ مخزیردی) پر سپین زرینو سکو اود څلورم فراتس (۳۷-
۲ مخزیردی) پر یوه سکه لگوی چی نوی ساکی وهنه (ضرب) پری لیدل کیږی . په دی توگه دلومړی مخز-
یردی پیری . په پای اود لومړی زیردی پیری . په پیل کی ددغومرستونونو نیټه اټکلیری . دادساکی
واکمنی دسمسور تیا وروستی پیروچی بیا پری له لویدیځه پارتیا نراسم شول .

ددغو لاندینینو پیشو یوه خلیدنه دعیسویت داپو ستل په افسانو کی لیدل کیږی . داسی چی تراپو- کریفن «توماس Thomasa-Kten وروسته دختیخ اپوستل Apostel توماس دمیری؟ په توگه دیوه پارتی واکمن کودنافر Gudnaphar دربار ته رسیدلی او هلته یی خپل تبلیغ پیل کړی دی بنایي دا دارمنیانو هماغه کناسپر Gathaspar اوسی چی یو له درو سپیڅلو شاهانوڅخه گڼل کیده او اروپایانو کاسپر Kaspar بللی دی . پخوانی یی په اټکلی توگه هماغه پارتی ویندا فردی چی «خلا پیدا گر» یا په بله وینا «دشاهانه بخت خلا» مانا لری او له ۱۹ څخه یی تر ۴۵ زیږدی کاله پرسیستان ، اراکوزیا (کندهار) پارویامیزاد (نرجستان) او داباسین ناوی پر یوه ستره برخه واکمنی چلوله . المانی لرغونپوه اواریانپوه هر شفیلد Herzfeld دا اټکل څرگند کړی دی چی گوندی دغه پاچا په دپارتی واکمی دختیزی برخی دسوریانو داشرفی کورنی دمشر په توگه را پریچیدلی وی . دا خبره یقینی ده چی دگوند افر په نامه هم یادیده ، ساکان یی لاسکتوی کړل ، دیونانی دوات نسی نبنانی یی له منځه یووړی او یوه لنډ ژوندی ستره واکمنی یی دایران ښکلندو دښتو څخه تر پنجاب پوری تینگه کړه . پر یوه سکه یی ځان «دشاهانو ستر شاه» بللی او هندي پایتخت یی تاکسیلا و .

بنایي په لویدیځ کی دهیلند دنپوته څرمه پر افغانی - ایرانی پوله باندی دخواجه کلا «کوه خواجه» دهندو پارتیانو استو گنځی ولسی اوسی . دغه کلا پر یوه یوستوی غره باندی ولاړه ده . ودانی تر هر څه مخکی دیوی بودایی سمخی یادراتاندوی دیوالی انځور کړی او کیندنکاری یی باختری - منځنی اسیایی بڼه لری او ځینی یی دختیزی اسیارنگ وښه پر زړه را وروی . کوه خواجه چی باید تر پنځمی یا شپږمی پیړی استوگن پاتی شوی وی ، کیدای شی هغه مهال دلومړی پیړی په پای اودویمی پیړی کی دگوندوفر Gondophar دوروستنیو (اخلافو) دواکمنی میشتځای (مقر) ولی اوسی چی باختر ، پارو میزاد او اباسین ناوه یی مخکی له مخکی دیوه نوی ځواک یا په بله وینا دکوشا نیانو په وړاندی بایلیلی وو .

دچینی هان شاهي کورنی Annalen په لنډو تنکو غونډلو (جملو) کی گزارش را کوی : «یو مهال یوچیان Jue-chi (افغانان) دهیو نگ - نو Hiung-nu له خوا لاندی شول . دوی خپل میشتځای داهیا (بخدیانا) ته ولیرد او دغه توار اکی یی دپنځو هې - هو Hi-hou (سرغنه وو) ترمنځ هیومی Hiu-mi شوانگی گویشو انګ Shuang mi Gui - shouang هیدون Hi-dun او دومی Du-mi ترمنځ وویشله تر سل کلن ځنډ وروسته دکویشو انګ سرغنه کیو - دسیو کیو پیردا نورو څلورو سرغنه وو ولیر غل او ځان یی پادشاه وبانه . دیوی ټولو اکی نوم گویشو انګ و . دی بیا پرانسی Ansi (هندو پارتیا) (؟) وروبلو سید او اوگوفو Gao-fu (کابل) سیمه یی ونیوله .» دکویشو انګ دغه سرغنه دخپلو سکو له مخی دکوجولا کدقیسس Kadphises Kudjula په نامه یاد شوی اود همدغه اڅخ (منبع) له مخی یی اتیا کاله حکومت وکړ . دغه مهال کیدای شی دلومړی پیړی په پیل یا ددویمی پیړی په نیما یی پوری اړه ولری . مگر ډیر لږ نیټه لیکونه (کرو نولوژی) به دکوشا نیانو هغو غونډی شخړنی (متنازع فیه) وی ، که څه هم مور ددوی ډیر بنایسته ډیری سکسی ، پژی (مجسمی) ، ودانی او نور هنری اثار په لاس کی لرو .

سمدلاسه دکوشانیانو ډیر پخوانی مشر هیراوس Heraos نومی چی سکسی یی په هند ویونانی مخبیلګو پیسی ځی مگر هماغه تیپیکه څیره رانسی چی مور ته یی دخاچیان Chaltschajan دمزدک مانی د تیراکوتا Terrakotha نقشه یسی پژیو لسه پلوه پته شته . دغه مانی په خانکو Chanako کی دینو Denau ته نژدی موندل شوی ده . دا ورال او کیندلو څیرو ښکلل شوی دی چی نیو مانیو سره اړخ لکوی . ټولنیز دالان او مخ خونه یی په انځورونو سیندگی پر غاړه دساکانو له پخوا

دمنځنی برخی په توګه د تخت ننداره (صیغه) لری . دلته د تېرنی نیکونو Ahnen او جنگ نندرای ، د خدا یکو تو پزی اورنگا رنگ دولسی خیزونه لځای پر لځای کیدل چی د باختری کوچانی گډوله سبک بڼسکار ندویی کوله . د نیکی Nike اواتینی Athene تر څنګه اریانی خدایان لکه میترا اوداسی نور لیدل کیږی . د پاچا خیره دهیراوس sovāḥ دسکو له هغو سره ورتوالی لری له دی کبله کیندو نکي پوګا چنګووا دغه لځای دهیراوس استو کنځی بللی اود نورو شننو له مخی دخلچیا نمانه دکوشا نیانو دشاهی کورنی د تېرنی نیکونو مزدک اټکل شوی دی . به کوجولا کد فیسس پسی ویما کد فیسس او په هغه پسی بیا یو بل واکمن راځی (۸۳ ، ۸۴) چی پر سکو باندي یی تش ده سو ترمیکاس Soter Megas لاسلیک لوستل کیږی . دده لځای ناستی کنیشکا Kanishka وچی دکوشا نیانو ستر نومیالی پادشاه بلل شوی دی په کنیشکا پسی وسیشکا Vasishka هوویشکا Hovishka او واسودیوا Vasudeva بیا ټول ټالڅه ناڅه سل کاله واکمنی چلولی ده . دسکو له مخی داراجو تیری چی کیدای شی ، څو شاهان په یوه نامه بیا بیا منځته راغلی وی او هغه هم ددی لپاره چی ددغی شاهی کورنی دواکمنانو دواکمنی لری نوره هم پسی وغځوی . بڼایی دغه لری له دویم واسو دیوا سره دساسانی پاچادویم شاهپور دیرغل له کبله په اریانی سیمو کی پر ۳۶۸ کال پای ته رسیدلی وی . په هند کی بیا کیدای شی ، کوشانی شاهانو یو څوپیری نوری هم پرورپاتی نیمګړی ټولواکمنی لاسبری پاتی شوی وی .

کوشا نیان په څرګند ډول ختیز اریانیان وو ، هر ګوره له کنیشکاراهیسی یی دسکو لیکونه لویدیز اریانی راغلی دی . دشلو میرزی له خوا دافغانستان په شمال کی د سره کسو تل را بر سیره شوی «دسویمن کنیشکا مزدک» هم له لویدیز اریانی دود سره سمون لری . دلته سمهت غرپراور تون

Ahnenfeuertempel اړول شوی دی پر یوه نقشه شوی لوړه باندي په یوه راډیوال شوی (۷۵ متره) څلور څنډی «انګر کی چی بهرنی دیوالونه برجونه لری یوه دری برخیزه پیچلی ډیوډی لرونکی (۱۲ متره) څلور څنډی اورتون جوړ شوی دی . پنځه پوړی ییزی بڼلونه (زینی) له یوی بموتی څخه بلی ته مخکېسته کوهی ته ورکیوځی ، او په دی توګه سره اورو اوبه یو لځای کوی . په انګر کی ډیری ولاړی څیری انځور شوی دی (۱۱۶ ، ۱۱۳ ، ۱۱۲) ختیز اریانی ډبر لیکونه په یونانی تورو کنیشکا د بنسټوال په توګه راښیی . دغه اورتون ډیر مهال نور هم له اریانی دود سره سم دشاهی سمخ مزدک په ډول کار یدلی دی . دباندي په لمن کی دسره کوتل له سره دیوه بودایی مزدک چوتره له ورايه لیدل کیږی چی دخاورینو پژیو (مجسمو) خورا غټ غټ کنډونه پری ولاړ دی .

دکوشا نیانو له ټولو اکمنی سره دهند دسترو برخو پتیلیز یدنی په منځنی اسیا کی دیوی خورا پراخی هندو بودایی استازی (رسالت) رامنځته کړ چی تر هر څه دمخه دکنیشکا له نامه سره تړون لری . کیدای شی دا خبره دومره سمه ونه څیژی ، ځکه دکنیشکا پر سکو باندي بودا تش دنورو پخوا نیو هندی او اریانی ولسونو دخدایانو تر څنګه لیدل کیږی . دده مخکینی ویما کد فیسس یاد شیوايو Devoter

غونډی ګروهن بریښی او همدومره درناوی یی ور ته کړی دی چی پر خپلو سکو باندي یی خیره هومو و وکاري . داسی بڼسکاری چی کوشانیانو په هندی برخه کی دبودا دنمانځنی ټینګار کړی دی . په دی توګه په لر ختیځ متورا کی «دهوویشکا ویهارا» په بله وینا دهوویشکا له خوا جوړ شوی کشیشی سمخ مزدک شته و چی په ګڼو پژیو (مجسمو) سمبال و . دغو پژیو دنورو په لړ کی لوی پاچا کنیشکا دکو چیانسی پراخو سپرلی کالیو له اوږدی توری او ګورز سره ښووه کټ مټ لکه پر سکو باندي چی دشاهانو څیری کښل شوی وی .

دهتورا پژیو دیوه داسی پر تمین هنر پیل وچی دختیز افغانستان او هند دکډی سرحدی سیمی کندهارا

په نامه نومول کيږي. ددويمې او دريمې پيړۍ له گڼو بودايي سپيڅلو ځايونو څخه ژوندي نندارې (صحنې) او همدا راز دسلېټ بيلا بيلې پڅکي را پاتې دي. دوی دمهپايانا بوديزم (۱۱۹) داسې افسانې څرگند وي چې په هغو کې پخپله ددين بنسټوال دنورو تر څنګه خدای شوی دی اوله انساني او ماورای انساني ښو او بدو سره مخامخېږي او زغمي يې (۱۲۰). هندي ليد توکي له باختري يوناني ليردنو (رواياتو) او رومي وارداتو سره تړون مومي. کالي او وګر ډولونه له هندي لنگونو څخه دمنځني اسيا دسپرو کميسونو او پرتګونو ته اوږي. دګندهارا هنرمخپورته تر کابل ناوي او کښته تر جلال آباده رسپري ځيني پوستوي آثار دشمال او لويديځ خوا ته پسې راليردول شوي دي. مګر په غرني هيواد کې داسان کار وړ سلېت پر ځای لانور هم پاسته توکونه (مواد) ګچ او خټه را منځته شول چې په دې توګه تری په ګندهارا سيمه کې رغول شوي پږي. دموسونۍ بارانونو بلهاري (قرباني) شوي دي.

دبخدایانا او همدا رنگه دهند و کښ دسويل په موندلو څيزونو کې انځورونه او خاورينې پږي. ليدل کيږي. په دلبر جين کې ديو سکورمزدک پر يوه شيو ايبي او پاروتی مزدک اوښتی دی چې داتکي دمنځ انځورونو (پرستش تصويرونو) له مخې روښانه شوي دي. دکلا ديوال ته په څرمه پرته کوټنې Kapelle دکو شانيانو دبنسټوالو انځورونه په سترګو لکيدلي دي. ددوو پږيو راپاتې ټوټې داسې خدایي څيږي رابښي ښايي بيا هم يوناني، باختري آره (منشاء) ولري.

په بگرام کې چې دلرغوني کاپيساپه اړوندې دافغانستان پخوانۍ استوګنځي دي (۱۴۳)، فرانسې لرغو نپوهانو (۱۹۳۶ - ۱۹۴۶) دنورو ودانيو تر څنګه دوی خونې هم رابرسپري کړې چې له راز راز هنري آثارو څخه ډکې وې (۲۶*) لکه هندي پيلنا ښونه (عاجونه)، چيني لاکي لوبښي، يوناني کريستالي کارونه، سکندري کتوري (ګيلاسونه) او دهيلني (يوناني) پږيو (مجسمو) دتويوني ګچي کينډۍ (قالبونې) (۱۲۲، ۱۲۳) دغه ټولون (کلکسيون) دکوشا نيانو پر وخت ځای پر ځای شوي او د ساسانيانو له يرغل سره پري خاوري اړول شوي دي.

دکيندو په ترڅ کې ډير کوشاني ښارونه او مزدکونه جوت کې شوي دي، لکه دګندهار زړو ښار، دوردګو (خوات دري) يو استوګنځي، دسرتپي دو باخ کاروا نسرې (رابط) دسردار تپي يا هېډي سمخ مزدک او په کابل ناوه او جلال آباد سيمه کې نور بودايي ځايونه (۱۱۷، ۱۱۸، ۱۴۷).

دآمو سيند په شمال په تيره ترند او آيرتم کې دهغه مهالپير اثار مانځ ته شوي دي چې خورا ښکلي بيلګې يې دګندهارا دغوره ترينو پږيو ياد راتاندوي، لکه داغزني ونې دپانو په منځ کې دآيرتم اووه متره اوږده ښاپيري له سازيانو سره او يا دقياض تپي پرتمين دري غونډيز بودا له دوو شاگردانو سره او د تر مذ بودايي سمخ مزدک. دغه بودايي څيره په بستر خونه کې دانځورليو خدایانو مخي ته ولاړه ده چې کوشاني کالي لري. سرونه يې بيا دباختري يونانيانو ژوري اغيزي ښيي. په ترمذ کې دقره تپي دبودايي سمخ مزدکونو دپږيو ډول ډال دومره ښه خوند را پاتې نه دی. دغه دواړه مزدکونه ستويې هم لري. دګوشاني مهال دموندنو له پلوه دلورسين تپي ښار پوره شتمن دی چې خاورينې پږي او خدایي څيږي پکې ټوټه ټوټه را برسیره شوي دي دکوشا نيانو بيد اوښتونه ښايسته ډير بهر ته وړل شوي دي. ان دمغو لستان دنوين اولا Noin—Ulla دهوانو په مرستو نونو کې رابرسيره شوي توکونه (مواد) ښايي باختري - کوشاني آره ولري.

سوغديانا او همدا رنگه خوارزم داسې بريښي چې په دويمه ياد دريمې پيړۍ په سر کې دغرني هيواد دوا - کمنانو له ښکيلنو څخه ولي اوسي. متي دپارسي ساساني واکمني له جوړيدو سره کوشا نيان بيرته را -

و تمبیدل او خوارزم بیا لور تیا و موندله . پایتخت یی توپړک کلا زیاتره برخه رابر سیره شوی ده . کونټ یی په گڼو پژیو او دیوال ل انځورونو ښکلل شوی و . د آمو سیند پر کوزه غاړه دنورو کوتونو اواستو- گنځا یونو یوه بشپړه لری ددی څرگند ونی اجازه را کوی چی بودیزم دخوارزم خواته دومره مخ پروړاندی تللی نه بریښی . خوارزم میان دخپل فرهنگ له پلوه زیات له ایرانی دود سره اړوندی لری .

کوشانیانو له هغه راهیسی ځان نور دخپلو لویدیزو گاونډیانو ، ساسانیانو تر پر له پسې فشار لاندی لیده ، چی لومړی شاهپور (۲۴۳ - ۲۷۳) سیستان ونیو او تر اباسینه پوری یی ددغه هیواد نیواک (اشغال) دخپل سیاست دموخی په توگه اعلان کړ . د ساسا نی پاچا مرستیا لانو چی څو څو ځله یی شاهي واگی تر لاسه کړی وی ، په ختیځ اوبنایي دهیل مندر غاړو یا په هرات کی د « کوشان شاهانو » په توگه ژوند کاوه . د تاریخ په اوږدو کی زیاتره شخړی د غرنی هیواد د ځکیو شتمنیو اود هند او چین خواته د سوداگری لارو له کبله منځته راتلی . د څلورمی پیری نیما یی شاوخوا ختیز باختری ځمکو ته له شماله نوی وگړی رامت شول . ساسانی کوشان شاهان نسو کیدارایی شاهان پسې واخیستل چی یوه کوچیانی وگړو ډله وه او بنایي مرکز به یی په کارشی Karshi کړی (واحه) کی و . ددغه ځای اړکوران په خپله غیر کی دیوه ښار کنډوالی راخیستی چی ۱۵۰ هکتاره لویوالی لری . کیدارایانو داس گونو کلو نو په اوږدو کی خپل سپاره ساسانیانو ته اړم کړی وه چی تور کمستان د پارسیانو له منگولو څخه را خپل کړی . دوی داسی بریښی چی دخیونیانو لور پوری رغولی او بنایي دهونی پراخی وگړی ډلی ددغی پښی شاهي پلرینه اوسی .

دویم شاهپور (۳۶۸ - ۳۷۸) د کیدارایانو او پرکابل واکمنو کوشا نیانو پر ضد لښکر وکیښ . د بخدیانا او کابل ناوی ښارونه - (مشی تپه ، ترمذ (۲۷*) دلورسین او نور استو گنځایونه وران ویجاړ شول کیدارایان د لاسکتوو په توگه دبارس تر ښکیلاک لاندی راغلل او کوشا نیان نور هم پسې دخپلو هندی تولوالیو (متصرفاتو) خواته شا تگ وکړ . څو لسیزی وروسته دهونی سپروڅپان بیا را سر شو . کیدارایان مخ کښته هند ته وکښیدل او ساسانیانو د پنځم بهرام (۴۲۰ - ۴۳۸) تر سر غندوی لاندی یو ځل بیا مخ پر سوغد یانا واچول . دهونا نو یوی نیوا ککری (اشغا لگری) تپه ډلی کیدارایان پسې واخیستل او یو څو لسیزی یی پر کشمیر او پنجاب باندی دمرگ وژوبلی یو ناتار گدکړ . یوه دویمه ډله غرونو ته و تمبیده او د بدخشان شاوخوا ته یی دینتلیانو په نامه سره تېرونه راتول کړل چی تر ۴۵۰ وروسته یی له غرنی هیواد څخه دلویدیځ اوسویل خواته مخ پر وړاندی ولاړل . یوه ډله چی بنایي پرخیو نا نواړه لری ، تر ۴۸۵ وروسته کابل ناوه او گندهارا ونیول ، ددوی سردارانو تر ۵۶۰ پوری یو ډول سکی خپر - ولی چی پر هغوباندی دمینی سرخول لرونکی څیری او NSPK کښل شوی وو .

یفتلیانو یو گڼ شمیر سوغدی دولتونه لاندی کړل ، ساسا نیان یی بیر ته پر شا وتمبول او ډیر ځله یی به بریا لیتوب سره په پارس کی د تاج و تخت جگړو ته ورو دانگل ، هر گوره ددوی اړوندی شخړنه ده . ددوی لیکنی په تیره سکه یی متونه په هماغه ختیزه اریانی ژبه راپاتی دی چی کوشا نیانو هم کاروله . ددوی لویو شاهانو په توگه د بدخشان په څی ځایونو کی ژوند کاوه او دخپلو هغو لاسکتوو وگړو او تېرونو پروته (اقتصاد) او فرهنگ یی دومره نه بلو سل چی په جلا جلا کوچنیو دولتونو کی په اسانه اداره کیدای شول .

متی کله چی دشمال ختیځ له لوری نوی وگړی څپي او هغه هم داخل تور کی پرگنی راوتور بادی ، یفتلیان ۵۶۵ شاوخوا پر هندو کښ واوښتل او په کابل ، زابلستان ، کپیشی Kapishi او غرجستان کی ځای پر ځای شول .

په سوغديانا او بخديانا کې تورکي واکمني ديفتليانو له هغې سره کوم توپير نه درلود . تر ۵۸۸ وروسته تورکي تېرونه په نني شمالي افغانستان کې نوکې ښخې کړې او د کابل له خوا «تور کشاهي» کورني پسر ختيزو ارياني تېرونو واکمني چلوله . لان په اوومه پېړۍ کې دلويديځ له لوري راتوييدلی عربان دتورک- يفتلي سردارانو تر لاس لاندې ځمکو ته را ورسيدل .

له فرهنگي پلوه ديفتليانو او تورکانو تر واکمني لاندې پېړۍ پېړۍ ددېرو توکونو (عنا سرو) د يوې گڼې ولى په څم کې رنگينسۍ وى . دايران له خوا دساساني پيردولومړيو وختو دلرغوني ارياني دين ديوه سهو نوال مانې زده کړې راتمبيدلى وى او بوديزم يې پرمخ بوت . زوروانى او نور لرغونى ارياني مذهبي ډولونه پر ځاى پاتې وو او همدارنگه مزدک ټولنيز انقلابي زده کړه دکه والو له خوا چې له ساساني دولتته يې غروته راتښتيدلى ، راوړل شوى وه . مسيحي کليساوې او خانقاوې په مرو او دسوغديانا په ښارونو کې تر قرغز ستان پورې پراختيا موندلې وه خو بيا هم بوديزم تر ټولو پياوړى و چې دگوتما Gautama له زده کړې سره يې ډير لږ گډون لاره . بوديزم به په پنځمه او شپږمه پېړۍ کې خپلې لوړ ترينې سمسورتيا ته ورسيد او له تېته نيولى ، ترچين او جاپان اوان دمغو لستان تر کومې پورې يې مذهبي نړۍ اغيزمنه کړه . مگر بيا وروسته په بخديانا اوسو غديانا کې بوديزم له پښووغور ځيد او د کوشا نيانو له خوا ښايسته پوره پالل شوى شيوايزم او همدا رنگه صو فيانه ډلو ټپلو (فرقو) پسې وده ومونده . دغه خبره تر هر څه مخکې دهغو درو سروبودايي چينيانو په يو نليکونو (سفر نامو) کې پوره څرگنده شوى ده چې پر اسيا باندې هند ته تللى وو او خپل هيواد ته تر ستنيدو وروسته يې دلويديځ پر هيوادو باندې ليکلى گزار شونښه وکښل . فاخسيان Fa-hsien چې ۳۹۹ او ۴۱۴ تر منځ په منځنۍ اسيا کې تميدلى و ، د ۱۴۰۰ خانقاوو (سمخ مزدکونو) يادونه کوي او همدا رنگه سونگ يون Sung Yun چې ۵۱۸ دى . ۵۲۳ تر منځ يې سفر کړى و ، په بودايي زده کړه کې ددغو هيوادو د اوسيدونکو ټينگوالى ستايلى دى . مگر هيون څن چې له ۶۲۹ څخه تر ۶۴۵ پورې له منځنۍ اسيا تير شوى دى ، داسې گزارش راکوي چې زياتره خانقاوې نړيدلې او دين ښووانو پوهه له لاسه ورکړې او جادوگريو ته يې مخ کړى ده .

دافغانى بوديزم مشهور ترينه سيمه د باميانو دره ده چې دغلته بودايي هنر مندانو دغره پر څوړې باندې د «رڼو لشوى» (بودا) دوى پياوړى پټۍ (مجسمې) کيندلى دى چې يوه يې ۵۳ (۵۶) متره او بله يې ۳۵ متره لوړه ده . دهيون څن دگزارش له مخې دواړه په سروچرا وى وى (۱۳۱ - ۱۳۳) . دا يوه داسې ښکلنه او ډول ډال وچې د شل لوڅيرو پر مخ تر سره شوى وه . ددغو پټيو اوسنى انگرې دپيرو هويي اغيزو او انساني زيانونو زيربنده ده . په دې لړ کې دواړه بودا پښې دنادر شاه په امر په توپونو ويشتل شوى دى . له بده مرغه دځينو پخو گوزارونو له کبله يې درى کوچنۍ قبې داسې زيانمنې شوى دى چې پسو ليزى نښې نښانې يې دومره نه نه پيژندل کيږي . دلوى بودا دسمخې پرښ-ديوال سره بيلا بيل بودايي سمخ څله ځايونه جلا کوي (* ۲۸) دغه څله ځايونه لکه دکرک ناوې نژدې منځ سمخې يو مهال سر تر پايه انځورنى شوى وى . همدا راز دبودا په سمخ کې رنگه انځورونه لاوندى پاتې دى چې دبودايي خدايگوتسۍ (رب النوع) انکاژه کوي . تر ښارپورته شهر ضحاک کلا پر پرښوولاره ده چې ان دمغولو دتارک تر مهاله استوگنه وه . نوره سمخ څله ځايونه په غزني ، جلال آباد او ايبکوکې څرگند دى . هلته هم له ډېرې څخه يو تورل شوى ستو په شته (۱۳۴) ودانيز توکي (تعميري مواد) بيا هم خټه ده چې زياتره په ښا- يسته رنگو نو رنگول شوى ده . په دې لړ کې فرانسې لرغو نپوه دقندقستان دخله ځاى په بورجلونو

کي دڅلور څنډې انگر چاپير ودان شوی دی ، دبودا او یستوا Bodhisttva پټی او همدا رنگه د بنسټوال څیری اود انځورونو ټوټې وموندلې چې د سپوږمۍ او دلمبر د خدای ښکارندویي یې کوله (۱۴۵) ، (۱۴۶) .

د مرنجان غونډۍ په څله ځای کې له بده مرغه تش د پږیو ټوټې لاسته راغلي دي ، حال دا چې افغانی لرغو - نپوهانو د همدې داوښ غونډۍ په څله ځای کې خورا غوره پږۍ رابرسیره کړې (۱۲۸-۱۳۰) ستوبې له پږیزو - سینکارونو او قبی له پږیو سره داسې ښکاری چې په هماغو پیریکو کې به رامنځته شوی وی . یوه قبه بودا په سمندر کې د نکاراجا (د مارانو خدایکوټو واکمن) تر څنګه ښیي ، دا یوه داسې کم پینښې ننداره ده چې د ټورلی انځور په توګه انځور شوی ده . یوه ورته انځور نه وړاندې د شمالي سوغدیانو په پنجیکنت کې لیدل کېږي .

یوه لړۍ خاورین ټورلی انځورونه ایټالیایي ډلې دغزنی د سردار تپسی (۲۹*) د څله ځای په کوټنیو کې را برسیره کړل (۱۳۵-۱۴۲) . په دغو بودایي انځورونو کې دیوان (۳۰*) او په پارینیروانا Parinirwana کې دیوه غځیدلي بودا خورا ستره پږۍ (مجسمه) پر سترګو لګی (۱۴۸، ۱۴۹) چې انډول یې د سویلی تا - جیکستان داچینه تپې په څله ځای کې رابرسیره کړ شوی دی . (۳۱*) هلته دوه څلور څنډه (مربع ګانې) یو ټورلی ودانیز غونډ (ټولځ) جوړوی چې لمو نخځونه او ستو په او یوه ستره انځوریزه جوړونه لري ، خو له انځورونو څخه دومره څه راپاتې نه دي . همدا راز د کلای کافر نیهان په Kalaiy-Kafirnihān مزدک غونډ کې یوازی د انځور لـوپیګرونو یوه برخه او څو خاورینې پږۍ راپاتې دي .

همدا رنگه د دغه مهال له بودایي مزدکونو سره د مروی ستو په او د بودا دستری پږۍ ټوټې اړوندې در - لودای شې . له دې خبرې دا ټکۍ جوټیږي چې بودیزم د ساسا نیانو په سرحدی ګړي (واحه) کې هم پښه ټینګه کړې وه . د بودا څیری ته څرمه کونډاله (ګلدان) دیوی سا نسکریت لاسلیکنې پاتې شونې را - خوندي کړې دي . پېر دغه کونډاله دیوه سوغدی (؟) مړي دود رنگه انځور شوی دی . د مړي دودله هغې بودایي لاسلیکنې سره دومره اړوندې نه لري چې په کونډاله کې ایښودل شوی ده . د کونډاله انځور د لاسپرو نمونونو (عبادتونو) یو سیمه ییز ټوپیر رانښیي په لرغو نپو هنیزې (ارکیولو ژیکي) موندنه کې هم په څرګنده بریښي . داسې ایسې چسۍ سوغدیان دومره پر بودیزم ولاړ نه وو . چینی ګرځندوی هوای چاو

Huei-Chao چې ۷۳۰ کال شاوخوا له منځني اسیا راتیر شوی دی ، د ګرنيو هیوادونو یو رنگا رنگ انځور کاږي . د آمو سیند په سویل کې له بودایانو سره مخامخ شوی او بسامیان یې دیوه ایرانی پاچا ، یا په بله وینا دیوه فان یین نومی سرغنه ترواکمني لاندې آزاده شاهي سیمه ښوولی ده . په ګندهارا ، کاپیسا ، تخارستان او زابلستان کې توکویه Tu-Kuah (تورکانو) پرهو Hui (ایرا نیانو) حکومت کاوه . د هغه ایرانی دولتونه ان An (پارس) څاوشیه Tsaoshih (تاشکند) ، شیلو Shi-lo

(سوغدیانا؟) می Mi او کنگ K—ang (سمرکنډ؟) ښوولی او زیاته کړې یې ده «په دغه شپږو هیوادونو کې په ټولیز ډول زر تشتیازم دود لري اود بودا زده کړه څوک نه پیژني او یوازی په سمر کنډ کې یو بودایي څله ځای او یو کشیش شته دی.» لرغو نپو هنیزې موندنې دده یادونې تایید وی ، لکه د دلبر جین دوی کوټنی چې په څرګنده توګه د تورکی - سوغدی اغیزو ښکارندویي کوي . په دولسمه کوټه کې یو - تورکی - ایرانی خدایکوټی لیدل کېږي چې درې لمونځغاړې ورسره له سره تر پښو انځور شوی دی او په ۱۶مه کوټه کې یو لږ داسې نندارې (صحنې) شته چې په هغو کې څیری له تاجونو او نکلیو خواو نو او جشمونو سره لیدل کېږي ، لکه څنګه چې د سوغدیانو او شمالي تخارستان د کوټونو او مزدکونو د دیوال انځور ګړي له مخې

هم څرگند دی. دساری په ډول یوه جشنی ننداری له ۴۷ تنو سره ددبلايک تپي دکوت لويه خوڼه ده چی له ترمذ څخه ۱۵ کیلومتره واټن لري، ددغی کلا پرتمین جوړښت دا اټکل په لاس راكوی چی دمروی دناوی په اگنو کلاوو کی دهنری کارونو څومره لويه شتمنی پرتسه ده. داچی په برکوت کلا اود سوغند- پانا په استو گنځایونو کی به څومره اثارولی وو، له سپیوو کنډوالو پرتسه تری نور څه پاتی نه دی. دورخشا مانۍ انځورونه بیا کورټ بل رازدی، دغه ښار دبخارا دناوی هماغه پخوانی پایتخت و چی نن سبا به شگو کی ډوب شوی وړان ښار دی. «سورسالون» په اخوا دیخوا راخرخیدلو دیوالی چوتیو ښکلل شوی دی چی هلته یوه ننداره څو ځله ښوول شوی او هغه په هندي کالیو کی یو پیل سپور شاهزی ښی چی له زمربانو، پراگانو او نور دښنو سره په جگړه کی دی. دپاسه ورباندی یو توتی توتی را پاتی چوتی او پر هغه بیا دیوان یا خدایان پر ژویو ولاړ ښوول شوی دی. یو دویم سالون دمنځ او تخت په انځورونو ښکلی دی.

بیا هم هغه انځورونه یو ځانته جلا ډول دی چی دزازه سمرکند دافراسیاب دورانو پر غونډی باندی په یوه څلور څنډی سالون کی پرسترو لگی. دغه انځورونه په بیلابیلو نندارو سره، دسمر کنډی شاهانو کیسی کوی. پر یوه دیوال باندی دسمرکند یو واکمن لیدل کیږی چی له تخار ستان څخه ورته ناوی رالیردول کیږی. په انځورونه کی دامو سیند دپاسنی سیمی د وگړو دداسی کالیو او وسلو بیلا بیل ټوکونه (جزئیات) ښکاری چی په نورو ځایونو کی یی دکوم انډو لڅرک نه لکیږی. پر یوه دویم دیوال باندی کښل انځورونه په شاهسی دربار کی دپهړنیو استازیو یو لړمیل مستیایو ښی چی په هغو کی چینیان، کوریایان او تورکان دیادونی وړ دی.

دریم دیوال دیوه چینیی شاهنری یون (سفر) انځور وی او پر څلورم باندی دکیسو ننداری لیدل کیږی. بیا هم تراوسه ټول موند غالی په پنچیکنت کی را خاله شوی دی چی دیوه سوغندی شاهی ښار په توگه دزرافشان په پاسنی برخه کی پروت دی. په سلگونو څلور څنډو کیلو مترو دیوالی انځورونه دنورو په لړ کی داریانی اتلانو افساننی وړاندی کوی چی راوروسته دفردوسی په شاهنامه کی کښل شوی دی. ورپسی بیا یونانی افساننی او هندي ژونی کیسی، هندي موسیقی هنرمندانی او هندوی خدایان، چینیی گرځندویان او داریانا بیلا بیل خدایان انځور وی. ددووسترو مزدکونو په لړ کی پر یوه دادبودایی مخبیلگو پر بنسټ مری ساندی انځورل شوی دی، مگر دنیرواناله بودا سره اړخ نه لگوی بلکی یوه داسی ځوانه څیره ده چی خول یی پر سرایښی دی. په کلاي، قهقهه کی چی (په اوسنی شمالی تاجیکستان کی) دهغه مهال داسترا شانته پا- یتخت و، دخورا ډیرو څیره لرونکو جنگی او خدایي نندارو (صحنو) ترڅنګه له رومولوس Romulus اوریهوس Remus سره درومی لیوه گۍ یو یادگاری انځور هم لیدل کیږی. دا اټکل له مخی دغه لیوه کی په اریانیانو اوتورکانو کی دجنگیالی غونډیونو دلیوه نمائځنی او یا گردسره دتورکانو دآری (نسب) کیسو دځلونی په توگه ارزول کیږی چی هلته یوی لیوه گۍ دتورکانو آرنیکه له مرگه ژغوری.

دباختری، هندي، ایرانی اوتورکی موتیفونو یوه ورته گډو له دمنځنی آسیا پر سپین زرینو کاسو باندی لیدل کیږی. مسیچی ننداری دڅلور لاسیو خدایکوټو تر څنګه ښکاری. دغه ننداری له یونانی نندار لیکونو (نمایشنامو) څخه را اخیستل شوی چی دسوغدیانو له خویي ننداره کیږی، خو پر زرینو کاسو دهونا- وربښتینی کوپړۍ ډولونه لیدل کیږی، چی له هندي ستونو اریانی نڅاگړیواو شاهی څیرو سره پیوند ورکړی شوی دی. دغه انځور گړۍ دساسا- نیانو دنقیسو لوبنیو تر اغیز لاندی دی مگر بیا هم تری په موتیفونو او

تخنیکونو کی بنایسته ډیر توپیرلری په سیستان، مروی او تور کمستان کی ودان شوی کوټونسه او استوگنځایو نه لا تر ننه پوری شمال اوختیځ ته دپارسیانو دوراندی تگ ښکارندوی کوی چی پر مخبیلگه باندی ورخشا په سوغدی سکواوټوکر ښلونی Stuckarbeit پسی ځی .

دمنځنی اسیایی دولتونو نړی سمسور تیا هغه مهال وزمولل شوه چی عرب له لویدیځه دنیولی دسا سانی ټولواکمنی پولوته راورسیدل، هغوی تنبیدو نکي شاهنشاه دریم یزدگر دترمروی پسی راواخیست مگر یوازی یی متی پر مړی لاسبری شول (۶۵۱). لاپر هماغه کال هغوی هرات ته راورسیدل اود غه سیمه یی کال وروسته له سیستان سره یوځای په لاس کی کیوته . دواس کاله وروسته یی کابل ته سر راورسید اود یوه سیمه ییز روایت له مخی یی هغه لاندی کړ ، مگر لکه څنگه چی دیوی گړنی روایت له مخه څرگنده شوی ده . اوسیدونکو یی بولنتون (گارنیزون) ورته انگری دنگری کړاوپه دی توگه کابل، منځنی اوختیز افغانستان دری پیړی نورهم داسلامی ځواکمنی ترکیه بهرپاتی شو . دیوه لنډ مهال له مخی له شمال ختیځه چیني لښکری پرمنځنی آسیا را توی شوی او شپل شوی ساسانی ځای ناستی (ولیعهد) شاهزی یی دخپلو نیواکی پلانولپاره دلوبځی په توگه گتور گانه تر اوږدو جگړو وروسته متی پر ۷۵۱ کال د لر قرغز ستان له تلاس سره پریکړه رامنځته شوه داسی چی دچینیا نو تور کی کو کلی لښکرو عربو ته ورودانگل او چیني لښکری وشپل شوی .

پنجم-خپر کی

داسلام په ځان کی

تر لومړیو عربی-اسلامی یرغلونوڅو پیری را وروسته داوږبکو له خوا دشمالی تیمتو سپه و تر نیونی پوری هغه وگر ویش را جوړ شوچی تر ننه دافغانستان، بلوچستان، تاجیکستان اوزبکستان، ختیز ایران او تورکمنستان انځور ټاکی. ددواړو عربی او مغولی نیواکی څپو و نه شو کړای، داړوندو سو بمنانو وگر ویزی (اتنو لینکو یستگي) یوه رنگی منځ ته راوړی بلکی دختیځ اسلامی کیدنی دلوید یزی اریانی (پارسی) دراخپریدو لپاره لپاره اواره کړه، کت مټ لکه څنکه چی مغولودتورکی مخه پاکه کړه. دلرغونی بخدیانا او سوغدیانا دښاری-دولتی احواک په منځیو (مرکزو) کی سوغدیان، تخاریان، دساکانو وروستنی (اخلاف) او دپارسی شاهنشا هانولښکری اړوندان اوپه خپله دراتوی شو یو عربانو دیرښتی (اکثریت) له لویدیزی اریانی (پارسی) ژب-تاجیکانو سره هم رنگی شول. له ژبني پلوه له عربو څخه نن سبا یوازی دلته او هلته یو نیم ټولگی پاتی شوی دی. همدا سی مغول هم درواخله. په شمال کی یو څو زره افغانان (پښتانه) تر ننه پوری دهماغو سو بمنانو په ژبه غږیږی چی په دیارلسمه پیری کی یی منځنی اسیا تر پښو لاندی وه اوله تورکانو راپاتی لښکریانو یا خپل لوړ پوړ له لاسه ورکړ او یایی خودوی راوشپړل. همدا راز تاجیکانو او یا تاجیک کی ژبو هزاره وو هغه مغول له ځان سره هم رنگ کړل چی ددوی په منځ کی اوسیدل-دلرغونو کوچی وگر و دشمال ختیزی ژبی دهندو کښ له سویلی وگر و سره بیا پالوالی (وفاداری) پاتی شوی اوپه ختیځ کی سویل ختیزی اریانی، هندی اوزپری اریایی ژبی پاتی شوی دی. داهغه سیمی دی چی تر دیره پوری یی له سلام سره دغری وهلی او ځینی یی متتی په تیره پیری کی په زور مسلمانان شول. کله چی پر ۶۵۱ کال ددریم یزگرد مری د عربو په لاس کی کیوت، منځنی اسیا برخلیک لاسم ټاکل شوی نه و او یوه پیری یی د عربو او چینیانو ترمنځ پر غرنی نری او مخته پرتو لمنو جگړه روانه وه چی دهغه مهال دجهانی سوداگری «گیوال» یی جوړاوه.

هغه دوه ستر ځواکونه را پرځيځيدلي وو چي دغه سيمه يي سره په خپلو کي ويشلي وه او هغه دآمو شمالي هيواد او جلگه لويديز دقورکي ټولواکمني او ساساني دولت ووچي (٦٢٦-٦٢٨ م) لومړي ځواک ددويم پر ضد دبیزانس دتور کاتوملاتي له ځان سره درلود. پر پارسيانو باندې دبیزانتيانو له بری (٦٢٩ م) سره داسي بريښيده چي تورکان به دمنځني آسيا څښتنان کړي او لويو خانانو يي خو وخته له تور سمندرگي څخه بيا ترکوريا پوري مخکو ته خيټه په اوږو کي ايښي وه، مگر پر ٦٣٠ کال يي لوی خان ووژل شو او ټولو اکمني يي پر لښکرو مخ پر لويديځ پر زړو کارواني تېرنيو سيمو ټوک ټوک شوه. چيني لارو راواچول. پر ٦٤٠ يي دتورفان گړي لاندې کړي او پر ٦٤٦ کال يي کوچه Kucha ونيوله او پر ٦٥٠ کال په نني قرغزستان کي راڅرگند شول.

کله چي عربو دایران او بيزارنتيني واکمني را پر ځونه دسويجن جنگ لپاره په کار واچوله او له ٦٣٦ راهيسي يي ايران ښار پرښار لاندې کړي و، نو ساسا نيان اوچين ته مخه وکړه، دپيرو پاتوري (وليعهد) شاهزي له شاهي گنج او اشرافي دلي سره دختيځ اوي ځواک ته وټښتيد او هغه ورته يو لښکر په واک کي ورکړ چي دهغه په مرسته «پوسي» Po-sse دمينځ واکمني دولايټ په توگه خپل ميشتځای وگرځوي.

هغه مهال په ځوانه عربي ټولواکمني کي دځواک گڼي جگړي تر سره شوي چي په پای کي عربي لښکرو دمروري دگړي پوله ټينگه کړه او دمنځني له مخي يي منځني آسيا چينيانو ته پرېښووه، له ٦٥٩ تر ٦٦١ پوري «پوسي» تر سمندرغځيځيدنه ومونده او سوغديانا، تخارستان او سيستان ور پوري وتړل شول. د عربو لپاره له تبت مرسته راغله او اړوندو لښکرو يي پر ٦٧٠ کال په تارم ناوه کي مخ پر لويديځ دچيني لښکرو اړيک لاري پري کړي. چينيانو هڅه وکړه چي خپلي لښکري دفرغاني ناوي او قرغزستان له لاري راوليږدوي خو عربو پر ٦٧٣ کال پر بخارا يرغل وکړ او په سويل کي پرتو چيني لښکرو «پوسي» په توره ټينسته خوشي کړه، په تيره بيا هغه مهال (٦٧٩ م) چي يوه نوي لويديزه تورکي واکمني دالتاي شاو خوا جوړه شوه. ددمشق خليفه گانو له خپلي شاهي واکمني څخه ٥٠٠٠٠ عربي کورني دمروري خواته ددښمنو توکمونو پرلوري واستولي چي هلته دسر حدي ځواکونو په توگه جوړې تر سره کړي او په دی توگه يي په منځني اسيا کي د عربي لږه کي بنسټ کيښووه.

دام الباشا د اشرافي کورني ددمشق په شاو خوا کي يوه عربي واکمني جوړه کړه او په دی ډول يي لاسکتوي له دولتي ځواکه خوندي وساتل او په لوی لاس يي په عربي نړۍ کي پاڅون رامنځته کړ. ددوی په وړاندې هم دحضرت محمد زوم علي (ک) په اړوندې دپيغمبر کورني پلويان «شيعه علي» (دعلي گوند) يا په بله وينا شيعه گان را پورته شول او هم دپخواني ديمو کراتيزم يوڅپان «خواج» چي «په اسلام کي هغه ځواکمن دی چي ښه گروهن دی - که څه هم يو حبشي مريي وي. افضل منکم من التقوى» يي شعار و. دغو دواړو ډلو په ختيځ کي انگازه وموندله او په بلخ او سيستان کي «خوارج لوري» ايراني فرقي جوړي شوي چي د عربو مخکښي يي په رندوسترگو نه منله. په اسلام کي ځواک جگړي دختيځ خواته وړاندې تگ پيري پيري وځنډاوه. په ٦٩٤ م کي سوغديانا بيرته چينيانو ونيوه او پر ٦٩٧ کال دختيزي واکمني لښکرو بيا يو ساساني په تخارستان کي دوالي په توگه وټاکه چي تر ٧٠٧ کاله پوري يي د عربو په وړاندې پاڅون راوهڅاوه.

مگر په پای کي پر ٧٠٥ کال يو پياوړي سالار قطيبه ابن مسلم داسلامي جنگي ځواکونو پولندويي پر غاړه واخيسته او پر بخارا ورغی او په يو کلنو جگړو کي يي پر ٧١٤ کال له آمو سينده تر تاشکنده توله

سوغدیانان لاندی کره . که شه هم عربو دیته پیل کری و چی پر کاشغر غرور و اویری خوبوندوی یی ووژل شو اود سوغدیانو پاخون سویمانان ترمروی پر شا و تمبول . دلته دشمال له خوا دتورکی خانوالی سپرو اود ختیخ له خوا چینیانو راودانگل اوپر ۷۱۸ کال پر لویدین و تورکانو بریالی شول . پر ۷۴۰ کال چی عرب بیرته راستانه شول ، دسوغد یانوزیاتره برخه اسلام ته راواوینته خکه دچینیانو تر باداری ورتسه له تالاس Talas سره خبره پرتخارستان اویری بخدیانا لاسبری شول او پر ۷۵۱ کال دقرغز ستان غوره و برینبید . پر ۷۴۹ کال عرب پریکری ته ورسیده او هغه دا چی دقرلوقن تیرونو تورکی سپروچینی لیکي پرینبووی او له عربو سره یو خای شول . اسلام دایران پریراخو سیمو خپله واکمنی تینگه کره دعر بی واکمن پور (قشیر) ترخنگه دایرانی مسلمانانو یو پرله . پسی دیر یدونکی شمیر رامیدان ته شو اودچا خبره په «عباسی انقلاب» (۷۴۷ - ۷۵۰) له عربو سره خپله حقوقی برابری تر لاسه کره . مروه دام الیادن Umajjaden ضد پاخون منخی وه . دلته دیر بریالی لیسکر چی عباسیان یی داسلامی نری واکمنان کړل ، دابو مسلم خراسانی ترمشری لاندی جنگیدل . ده نوی مسلما نشوی خراسا نیان په خپلو لیکوکی وو اوډل . نوی خلافت له ټولی عربی مخواکی سره سره دایرانی او په تیره دمنخنی آسیا یی پاتورو (وار- ټینو) په ملاتړ پیاوړی و .

نوی میشتخای بغداد دگرد بنار په ډول جوړ شو چی پر یوه گومبزل رو نکي خلور گوتی مانی را خرخیده . خلیفه گانو په اریانی مخبیلکه واکي چلولی او ایرانی افسرانو ، همکواو او پوهانو ته یی په خواک کی ونډه ورکړه ، دساری په ډول ، لوی وزیران یی دختیزی اریانا دیوه بود خله خای (خانقاه) له پاسوالی بر مکی کورنی شخه وو . دهارون الرشید تر مینی (۸۰۹م) وروسته دایرانی لیسکر مشر طاهر په رسمی توگه دخراسان واکي په لاس کی واخیستی او نوی پارسی دشارونو ادب- ژبه شوه . عربی یوازی دینی ژبه پاتی شوه اودشمالی افریقا یاسوری غوندی کومه عربواله (عربیزم) رامنخته نه شو . منخنی آسیا خپله اریانی خانگړ تیا خوندی وساتله او په اسلام کی یی دتصوف او دروحنیونو دنمانخنی دودونه رامنخته کړل . دعر بی اودشه مهال دجزمی اسلامی گروهی اړوند وایرانی همکو الو پر خلاف دبزگرو او بناری بیوزلو پاخون فرقه یی لوبنه (خصلت) واخیست .

دمحمد (ص) په اسلامی دین کی دبل کوم پیغمبر خای پاتی نه و ، خو بیا هم مکیانو داسی انگیر له چی گوندی «دپیغمبر ټاپیان» دی . پر ۷۷۶ کال هاشیم بن حاکم دهندی گړ ځنده ملایانو اومانی دین بنووانو په سبک په مروه کی ځان دهغه بیازیریدلی خدای په توگه راخرگندکړ چی دادم ، نوح ، عیسی او محمد تر مخه و ، دمنخنی آسیا دخلکولپاره دا نوی لاره بودیزم او نورو هندی مذهبونو ته پیری پیری وروسته چی داروالیرد زده کره یی ورته کوله ، یو شه اشنا غوندی برینبیده ، دوی دلی دلی پر نوی لارینود ورمات شول ، دغه لارینود دسوغدی اشرا فیت ملاتړ هم تر لاسه کړ خو عربی لیسکرو په خونړیو ټولو ژنو (۸۳/ ۷۸۲) سرغاری (شورشیان) وزمول ، پر ۷۹۴ کال او بیا له ۸۰۹ تر ۸۱۸ پوری او ستر شانه (اوسنی تا - جیکستان) را پورته شو . مجازاتی استازیو وروستی بودایی مزد کونه او بی شمیره کلی او کوټونه له خاورو سره خاوری کړل او جزمیت داسلامی دولت په چوکاټ کی سازمان وموند .

په منخنیو (مرکزو) او کلیو کی مزدکونه (جوماتونه) جوړ شول . له دغی لری شخه په بلخ کی دعباسی پیرد داسی پرتمینو ټوټه یی ډول وودال لرونکو ستنو او تیرانو شرک لکی چی پر یوه شل متره څلورخنپی نه گومبزی دالان پوری یی اړه درلوده . یوه داسی ودانی چی پخوانیو پارسی ستنی لرونکو دالانو ته ورته وه . د مزدکونو دغه راز ټوټه یی کارونه ه ساسانی هغو سره هم اړخ لگوی . خو بیا هم دافراسیا ب

(سمر کند) له لرگی تورنو او دتاجیکستان له لرگین کاریو او همدارنگه داو بوږدن Obburdon له مزدک سره ډیر نژدی ورتوالی لری.

په مروه اونیشا پورکی دطاهر یایانو ددولت رغاونی په وړاندی چی دطاهر پا یخوران (اخلاف) وو ، دسیستان ښارونه را پاخیدل . ددغه خلکو سوداگری گتی دخوار جی چی تپرونو دمخواکی تر گوندو لاندی شوی وی . یعقوب بن لیث صفار «تپار» وسله والی ښار ژغورنی سازمان کړی چی پخپله یی دبازار په سودا گری او کسبگری برخی اړه درلوده . لښکرو یی خراسان په خپل واک کی راوړ او مخ پر ختیځ یی ویرغالل . دزا بلستان سرداریی په بند کی کیوت او پر ۸۷۰ کالی یی کابل او بامیان ونیول . مگر دلسمی پیړی دبخارا امیرانو «ساما نیانو» چی په دغه سیمه کی یو دریم اریانی - اسلامی ځواک و ، صفار ریان خپل لاسکتو بی کړل . دامیرانو تپرنی پلار سامان خدا دبلخ ساسانی ځمکوال و . بایخوران یی اسلام ته راواوبستل او څه ناڅه یی دتاجیکانو یو لاسی وگړی ډلی په رغاونه کی ونډه واخیسته .

۸۰۹د م شاو خوا دطاهر یانوسوغوندی څلور سامانیان هم خپلواک والیان شول او په هرات ، سمرکند تاشکند اود فرغانی په ناوه کی یی واکي چلولی . سامانی دولت چی پر ۸۷۴ کال په زور سره یوموتی شول ، نژدی ۱۵۰ کاله دمنځنی اسیا سیاسی زړه بلل کیده . دبخارا پایتخت دسو داگری منځی ته لوړتیا وکړه او په پوره برم او پرتم ودان شو . همدا رنگه دهندو کښ هیواد هم تر قرغز ستان پوری پراخه اقتصا دی سمسور تیا وموندله . دسامانی سو داگرو سر تر ختیز سمندر کی اودهند او چین تر دننه پوری ورسید . کاروانی بهیر ونو دکاروانی لاروامنیت سمبالوه او داوبه خور په لارو چارو سره ددغه هیواد کرکیله سمه شوه ، دلری سوداگری له کبله کسب وکار پرمختیا وموندله او هرات ، مروه ، بخارا او سمر کند دهغه مهال دگچی له مخی ستر ښارونه بلل کیدل چی په هغو کی دکسبگری زاړه دودو نه پر کار ولویدل . له سامانی پیره ډیری لری ودانی را پاتی دی چی له هغو څخه په ځانگړی ډول په بخارا کی دامیرانو کیڅلیک (دمزار لوحه) دیادونی وړ ده ، دبلخ جومات هم په دغه لړ کی راځی .

دمنځنی اسیا په یوه بیخی لرغونی دود پوری دنهمی پیړی قر قزمانی اړه لری چی دخلورو ډیوډیو په مرسته پر څلورو برابر و برخویشل شوی څلور څندی ودانی ده . دمنځنی آسیا ښارونو په خپلو او - بدانو ، کاشیواو درستو نوم ایستلی و چی کسبگری له سوغدی اوتخاری کورنیو څخه وو . لا پیړی پیړی - سوغدی - تخاری تخنیکونو اوموتیفونودمنځنی اسیا لاسر غاویز هنر ټاکه مگر ښارونه په پر له پسې پیاوړی ډول اسلامی کیدل او لویدیز اریا نیان ، تورکان او دغرنیو وگړو اړو ندان سوغدیانا او تخارستان ته راتلل . دمنځنی اسیا په ښارونو کی سوغدیان او نوری ډلی تپلی دلرغونی باختری سیمی له لویدیز اریانی اوسیدونکو سره واخبل شول او په پای کی یی تاجیکانو ته وده وموند له چی لویدیزه اریانی «دری» یی ژبه شوه او هغه مهال یی له ټاکلی لیکنی بنی سره دادبی ژبی پوری تر لاسه کړه . ختیزو اریانی ژبو په شاو خوا سیمو په تیسره دهندو کښ پامیر او بدخشان په غرونو کی ځانونه تینگ کړل ، شاعرانو ، پوهانو اودین ښووانو په تاجیکی او همدا راز په عربی ژبه لیکنی وکړی .

دروپوهانو بیا دسامانی دولت ټرنگید نه په خپلو ستر گو لیدلوه چی دهندی ، پارسی ، سوغدی او نورو روایتونو مانیزی سپیڅلتیا یی ددوی دکار بنسټ جوړاوه . فردوسی طوسی (۹۳۴ - ۱۰۲۰) په ۱۰۰۰ بیتو کی شاهنامه وکښله چی ډیری ختیزی اریانی افسانې یی له ساسان نپته لیکونو سره پیوند کړی دی . یو دورو سنتیو ساما نیانو له پلو یانو څخه نومیالی ابو علی الحسین ابن عبدالله وچی له ستاینوم ابن سینا څخه یی اوس داسی شننه (تعبیر) لاسته راځی چی پلار یی یو بودایی پایخوړ و . ابن سینا لیکي چی پلاری

له بلخه بخارا ته ليرديدلی و او هلته دامير په چوپړ كې كارمند شوی و. شيعه مبلغينو چې په ارياني دود و دستور كې درنكيدلی اسماعليه استازی وو، داين سينا پلار او وروڼه دخان بر خوا كړی وو او همدارنگه دده اثار داپلاتون تر اغيزی لاندی دهغو نړۍ انځورونو څلونه كوي چې په اسلام كې دښاری فرهنگي څپان دښكارندوی په توگه ديدونې وړ دی. دابن سينا تر څنگه چې دساما نيانو له پر ځيدنی سره لويديز ايران ته دجلا وطنی په هڅه ولاړ، هر اړخيز تاريخي هاند او پښځو هاند (طبيعي پوهاند) ابوريحان البيروني خوارزمی (۹۷۳ زيريدلی) و. چې دده داغيزمنی آر مهال ترسا مانی پيره را وروسته دی.

په كروند گرو كې دقرمطياندود اسماعليه فرقي مبلغينو زيات منونكي پيدا كړل، دوی دمزدك او هاشم بن حكيم له زده كړو سره په اړوندی دقران يو نوی تفسير خپور كړی چې دتولو گرو هنو ترمنځ يی برابری غوښتله. ددوی په وړاندی سنی واكمنانو كراميه فرقه ولاړه وه چې زياتره پكې بازاری ورهنگر را تلل او هغوی يی سره دورور يی په مزی تړل.

په لسمه پيرۍ كې بيا نارامی پيدا شوی. بزگري پاڅونونو او پوځي چپاولونو سره يو له بله را واخيستل او په ښارونو كې ورهنگر او ښوريدل. پر ۹۴۴ كال پوځ په سر غراوی لاس پوری كړ او په ۹۴۷ او ۹۶۱ كلونو كې دبخارا او سيدو نكي هم را پورته شول. هرڅومره به چې داميرانو په خزانو كې پيسی كمی وی، هومره به دپوځيانو خام باوری زياتيدله. سر تيری او افسران زياتره دشمالی او لويديزو جلگو له توركي تېرونو څخه وو په دی توگه توركي ژبې تېرونه يومخيزه داميرانو په چوپړ كې راغلل او پر خدای (الله) وگرو هيدل.

پر ۹۶۰ كال ديووی نوی کوچيانی واكمنی مشران «تور خانان» (قره خانان) چې پر قر لوقن تېر يی اړه درلوده، اسلام ته واوښتل او دختيځ د «كافرو» خانانو پرضد يی اسلامی جگړه سازمان كړه. دتاجيكي دولت توركي لښكرو پر ۹۰۰ كال صفاريان اړوندی او دی كارته اړايستل چې په سويلی او ختيځ افغانستان كې سوبی وكړی. پر ۹۶۱ كال الپتگين چې يو له توركي جنرالانو څخه و، په بلخ كې په اړدوړ لاس پوری كړ. دی له غچ اخيستو نكي لښكر څخه دهند وكنې پر كو تلونو سويلی افغانستان ته راواوښته، غزنی يی لاندی كړ او دتوركي مرييانو دولت يی جوړ كړ. لښكري ځای ناستی (جانشينان) وټاكل، تر څو پر ۹۷۷ كال سپكتگين دغزنيانو دلړی بنسټ كينود. غزنيانو دقره خانانو په هملاسی ساما نيان راوپرځول (۹۹۶-۱۰۰۱). په غزنی كې ترمنځه يوفتلی سردار واگي چلولی. په سويل كې ددوی ستر بدان (حريفان) بيا هم دكابل هندوشاهان وو چې دسختو جگړو په ترڅ كې تر كشميره وځلول شول. په دی توگه په كابل ناوه كې دنااسلامی تاريخ پای ته ورسيد، داسی يو تاريخ چې تر اوسه پوری يی دومره پيژند گلوې نه ده شوی.

پاس ياد شوی تاريخي هاند البيروني په خپل «تاريخ الهند» كې ليكي:

«هندوكنې داسی شاهان درلودل چې ميشته ځای يی په كابل كې و. دوی هماغه توركان وو چې له تبتته راغلی بريښيدل. په دوی كې لومړی سړی برها تگين ... دكابل شاهانو په نامه واگي چلولی. ويل كيږی چې ددوی واكمنی څه ناڅه ۶۰ كاله اوږدوالی وموند ... وروستنی يی لقه تورمن وزيری كالار Kallar نومیده او يو برهمن و...»

وزير وروستی توركشاه هيسته كړ او شاهي تخت يی ونيو. په هغه پسې برهمنی شاهانو سمند، كمالو بيم Bhim، جيبال Jaipal، اننداپالا Anandapala او تارو-جاناپالا Tarojanapala حكومت كاوه. وروستنی يی پر ۴۱۲ ليردي (۱۰۲۱ زيردي) كال ووژل شو او زوی يی «بیماپالا Bhimapala»

پر ۴۱۷ زیردی (۱۰۲۶ زیردی) کال له منځه یووړل شو .

په ۸۷۰ زیردی (میلا دی) کی دسیستان امیر یعقوب بن لیث دزا بلستان پر پایتخت غزنی ویرغالی او پر کابل یی تالان گډ کړ . ویل کیږی چی دکابل بوتان هغه مهال دسوی دنیانو په توگه د بغداد دخلافت در بار ته واستول شول . کال وروسته هند وشاهان بیر ته راغلل او بنیای مشر به یی هماغه کالارو چی په نوبه پیږی کی یی تورکشاهان راپرځولی وو . ددوی دواکمنی پیږ په باره کی هماغه یاد شوی چینی گرځند وی کونگ 'Koung (۷۵۳ شاو خوا) لیکلی دی . دی دکیشی (کاپیسا) دولت شنی چی ژمنی میشتخای یی په گندهارا کی و . همدار نگه کشمیر هم دتوکویو Tu-kueh په واکمنی پوری اړه درلوده . کاپیسا شاهانو بودایی مزدکونه جوړ کړی وو . همدا رازدهوی - سوس Huei-chaos یونلیک (سفر نامه) دتور کشاهانویادونه لادمخه کړی ده چی پز بودا بیانو بیا په بله وینا دبرهما او جینا پر اړوندانو یی واگی چلولی ، ده هلته لوڅ راهبان لیدلی وو چی مرکز یی هیس . پی توفله سی His-pi-to-fa-la-sse وچی بنیای دگرام (لرغونی کاپیسا) نننی سکندر تپه اوسی . هو نڅنگ .

Huan-tsang دلسگو نو بودایی مزدکونو یادونه کوی چی ترڅنگه به یی هرو مرو دنورو هندي مذ - هبونو مزدکونه هم وو . ډیر رنگا رنگ برهمنی نمځ انځورونه په نننی ختین افغانستان او گندهارا کی موندل شوی دی . ایټالیی کیندو نکوان دسر دار تپی په بودایی سپیڅلی ځای کی ددورگه Durga پږی (مجسمه) را برسیره کړه . تر شلوزیاتی مرمری برهمنی بوتان تراوسه خپرونی ته سپارل شوی دی ، لکه واخلي دخیر خانی داومسی پیږی سوری ، دگنیشا Ganesha دوه انځورونه چی لاتر ننه پوری په کابل کی دنمځ انځورونو په توگه ورته کتل کیږی ، دغه یویی لسه گردیزه لاسته راغلی او دغه بل یی له شکردری څخه . همدا رنگه یوگن شمیر ددورگه شیوا اوویشتنو پږی اوداسی پسی نوری ډیری موندل شوی دی . دغه ټولی دسیمی لسه را وروسته بودایی انځورونو له کارتوگی (سبک) سره اړخ لگوی څو لسه بده مرغه له دغو گردوتشی ټوټی تر لاسه شوی دی چی بنیای له اسلامی سو بو سره «دکفر دبتانو» په توگه ډری وړی شوی اوسی .

دغزنی تورکی مسلمانو شاهانولکه سبکتگین ، دهغه زوی محمود (۹۹۸-۱۰۳۰م) او نمسی یی اومری مسعود دشمال خواته داوړال ترسمندرگی پوری دپښتنی ، کوردی اوتورکی لښکرو په مرسته ټولوا - کمنی پراخه کړه . همدا رنگه یی پرلویدیځ هم ویرغلل او شیعه سیمی (آل بویه) یی بیر ته لاندی کړی اوری Rajj او همدان یی ونیول . نژدی هر کال یی یو ځل دهند پرلوری لښکر لیږد (لشکرکشی) کوله . داباسین ناوه او پنجاب دگنک ناوه ترکناوج او سمندری کڅونه ترگجرات پوری لاندی شول او اسلام تربنگاله وغځول شو . له دغو لښکروسره هنديان هم یو ځای شول اودبیلانو یوه پیاوړی غونډه چی تر ۱۳۰۰ پوری جنکی پیلان کیدل ، په لویدیځ کی سو بی اسانی کړی ، یوه خوراستره ولجه له زرگونو مریبانو سره غرنی هیواد ته راولیږد یدله اودغلته شتمنی مانی ، مزدکونه اوکوټونه ودان شول . پخپله غورچی دهندوکښی لویدیزه غرنی سیمه وه او تر دغه مهاله آزاد پاتی و ، دغزنی واکمنی پیژندنی ته اړیستل شو . یو غزنوی میشتخای (۱۵۴-۱۶۳) دهیلمند پر غاړه پروت و چی له لښکری بازار او بست څخه یی څه ناڅه پنځه کیلو متره واټن درلود (*۳۳-۳۵) . دلته یو لرمانی اوکورونه پر بولنتونو (کازرونو) را کړی شوی دی . سویلی پای ته یی نژدی پنځه سوه متره اوږده مانی او یو څلور ایوانه انگر لیدل کیږی . دشمالی ایوان ډیو ډیو پردیوالونو باندی انځور کړی اوسینگارونه شوی دی چی انځورونه یی دمنځنی آسیا په کالیو او وسلو پتجنکیالان بنیای .

په غزنی کې ایټالۍ لرغونپوهانو د دریم مسعود (۱۰۹۹ - ۱۱۱۵ م) مزدک وموند. تر څنګه یې یوه مناره ده چې د سلطان یو ډبر لیک یې را خوندي کړی دی. له هغو نومیالیو ماڼیو څخه دومره څه پاتې نه دی چې په هندي طلاوو او جواهر پوری ماموری وی. آره بڼه د منځني څلورایوانه انګر له مخې د پیژندنې وړ ده چې یو ۲۵۰ متره اوږد ښکلی تاجیکي پارسي (دری) ډبر لیک پری ګڼل شوی دی. پر دی سر بیره ور سره ځینی لوار انځورونه (برجسته تصاویر) هم لیدل کیږی چې ښکارونه، نسا ګری، څو کیوال له ډولې پسو-لونو سره ښیسی. د برهمن خدای یو ۹۸ سانتی متره جګ بوت خورا توتي توتي شوی و او داسې بریښی چې له هندي ولجو څخه به وی. سلطان محمود دسو منات له مندرڅخه د برهمن پژی (مجسمه) رالوت کړه او په فرما یښت یې په ننوتوځی کې د سوبی یادګاری جومات (عروس القلک) ودان شو. په دی توګه به مسلمانانو هره ورځ د کفر بوتان د سپکاوی په موخه تر پښو لاندی کول.

د مسعود ماڼۍ ته نژدی د بهرام شاه (۱۱۱۷ - ۱۱۵۳ م) داستو ګنځۍ اټکل کیدای شی (۱۶۳)، ځکه یو ځلی یې هماغسی نیغ پاتې دی. د غزنوی ماڼیو کنډوالی د بښت شاوخوا هم لیدل کیږی چې بهرنی دیوال-لونه یې ډیر زیات ښکلی او انځورلی دی (۱۵۴، ۱۵۵). د دغه مهال یوه بیخي کوچنی لړۍ ودانی خوندي راپاتې دی، لکه واخلی ارامځایونه لرګینی کیند نکاری او همدا رنگه د لوګر د خرڅ خورا پرتمین محراب اود بلخ په شمال کې د دولت اباد منار.

غزنی د غزنویانو په لومړیو وختو کې د پوهنی منځۍ (مرکز) و. غزنوی محمود له ړنګول شوی سامانی دولت څخه شاعران او پوهان خپل دربار ته را ټول کړل چې په هغو کې پا س یاد شوی ابوریحان البیرونی هم و چې دهند په باب کتاب یې د شمالي هند د سوبی په سیوری کې دهند ی تاریخ دیوه ارزښتمن اخځ په توګه منځته راغلی دی. ده په نندانه Nandana (د نننی پاکستان یوه سیمه) کې پر ۱۰۱۸ کال د نصف النهار اوږده ۶۳۳۸٫۸ کیلو متره ګڼلی و (د نننی ګڼی له مخی ۶۳۷۰٫۹۶ کیلو متره). البیرونی په ستور پوهنه، درملپوهنه او شمیرپوهنه (ریاضی) کې اثار پریښی دی دده دکار په زمانه کې فردوسی هم له طوسه راغی او محمود ته یې شاهنامه وکښله، مګر څنګه چې ویل کیږی، د دغه کتاب بڼه هر ګلی ونه شو. ښایي دغه کم ارزی به یې تر اسلام مخکې اریانی روایت له منځی وه چی د محمود له را وروسته سیاسي دریځ سره یې اړخ نه لکاوه. محمود لومړی د ساما نیانو له دود سره سم دخپل دولت پر اریانسی ځانګړتیا تینګار درلود، خورا وروسته یې په دی هیله چې ګوندی له بویه وو (ال بویه وو) سره په جګړه د بغداد دخلافت له خوا رسمی وپیژندل شی، خپل دریځ ته بدلون ور کړ. په ننداریز (نمایشی) ډول یې دولتی اداره عربی کړه او خپل جز میتی را تینګ کړ په دی دی توګه کیدای شول له شاهنامی سره خوا خوری یې له خرڅشی سره مخامخ کړی. که څه هم دغی هڅی یې کوم ځای ونه نیو، دګر بیا هم د غزنی اریانی فرهنگ خپل ځلانده مهال تر شا پریښی و. دیوولسمی پیړۍ په لومړیو کلو کې (۳۶*) داور غوزود ډلی تورکمنانو نوی کوچیانی لښکرو د جګړو سلجوقی کورنی دازمینیستګارو مزدورو جنګیانو تر مشری لاندی مخ پر سویل راویر غالب. دوی د سامانیانو په چوپړ کې دیته ارایستل شوی وو چې له قره خانی لښکرو څخه ځانونه بچ کړی او خراسان ته مخه را وکړی. دوی خپل بڼه (مقابل) غزنوی لښکر ددندا نګان په سیمه کې تارو مار کړ (۱۰۴۰ م) او دهندو کښ شمالي سیمه د غزنی شاهانو له لاسه ووته. دغو دغو تورکمنانو چې دخپل سرغندوی له مخی سلجو قیان بلل کیدل، پر خراسان څپان راوست، په مروه کې ځای پر ځای شول او تېرنی لښکری یې لویدیځ ته واستولی. داسې بریښی چې د نننیو بلو څو مخکینیان به سویل ختیځ ته لیریدلی وی او په وران شوی سیستان او دراویدی براهویانو میشتنه سیمه کې تر

سمندرہ خواہ واره شوی اوسی . ددوی تاریخ دومره روښانه په دی نه دی چی تېرنی ژوند یی پرمخ وړ او دومره لیکنی نښی نښانی یی ترشا نه دی پرینښی . سلجو قیان که شه هم ورپسی وو خو دغزنی یرغل یی ناکام شو . سلطان ابراهیم (۱۰۵۹ - ۱۰۹۹ م) له سلجو قیانوسره دسولی ترون وکړ او په پای کی بهرا مشاه (۱۱۱۷ - ۱۱۵۳ م) اړ شو چی دسلجو قی سلطان سنجر اویچه (قلمرو) په رسمیت وپیژنی ځکه نوری دماتی مخنیوی له واکه وتلی و .

دقره خانانو په لاس کی داواری تاجیکی سیمی یوه زیاته برخه اوښارونه پاتی شول . که څه هم له دغو «تورو» خانانو سره دقرلو قانونتورکی تېرونه هم دغه هیواد ته یو ځای راغلی وو . خانان لاتر ډیره دکیردیو په پنډه غالیو کی اوسیدل او ښاری اوسیدو نکو یی دسلطا نانو په بولی ملایان پسی اخیستل . دقرلوقی ډلو تپلو ترمنځ جنگونو اوښارونو اوسرغرانندو (باغی) لښکرو ترمنځ پاڅو نونو پای نه درلود . له سویلی خوا څخه سلجو قیانو په دغو شخړو کی ځانونه را گډول او له ختیزی خوا نورو قرلوقسی ډلو دغه لوری ته را یرغال . په دغه لړ کی دویم محمد ارسلان خان (۱۱۰۲ - ۱۱۳۰ م) دهغو ودانیو له کبله دستر نامه څښتن شو چی په بخارا کی یی وکړی . دده دواکمنی په پیر کی دښار دیوال ، ارگ او بسی کچه لوی کلیان Kaljan منار جوړ شوی دی .

په بخارا کی ددولسمی پسرې مگوک عطاری Maguk-g-Attari جومات اود قره خانی هیواد سراسر یو لړ ارامځایونه او کاروا نسرایونه راپاتی دی چی ځینی یی پوره برم او پرتم لری . دغه ودانی دسلجوقی او قره خانی پیرونو دلری سوداگری دسمسورتیا ښکار ندوی کوی چی اداره یی داریانیانو (ایرانیانو) په لاس وه . دغزنوی واکمنی ښارونه لکه بلخ ، هرات او بست هم پوره سمسور اوښیراز وو . لاسر غاوه (لاسی صنعت) دگروهنی ورورولی لکه کرامیه اوصوفیه هغو په چوکات کی دننه سازمانیده . دستری واکمنی سلطانانو بیا په قرمطیانو پسی اخیستی وه چی کرگر یی دلاسبری په وړاندی سازما نول ، کلیوالی تولنی یی جوړولی او مالیه نه اداینه یی دجگری دوسیلی په توگه پرکاراچوله .

قره خان دویم محمد دسلجو قیانو لاسکتوی وخو په ښکاره تری خپلواک برینیده - سلطان سنجر (۱۱۱۷ - ۱۱۵۷) دسمرکند دخپلونی لاره سیخه کړه او خان یی وشاړه . نارامی بیامنخته شوه او په دی بهیر کی حنفی شیخانو بخارا تر خپل ځواک لاندی راوړه . پر ۱۱۳۷ م کال قره ختایانو چی بر لاسی دښمنان وو ، دختیځ له خواراتوی شول ، ددوی مخکینیانو له ۹۳۶ څخه تر ۱۱۲۲ پوری دشمالی چین دلیاو Liao کورنی په توگه واکمی چلولی او اړوو چی تونکی جورجانو ته غاړه کیږدی . قره ختایان په قرغزستان کی ځای پر ځای شول اود شمالی منځنی اسیا باداری یی تر لاسه کړه . دقتوان په جلگه کی یی دسلجو قیانو لښکر مات کړ او تر خوارزمه یی ټول وکړی او تېرونه خپل باج پازی (په باج مکلف) کړل . که څه هم خوارزمیانو دسلجو قیانو پر مرکزونو راویرغال خو بیا هم وځپل شول . بیا دسنجر کوچی جگړه مار راوتوریدل ، دری کاله یی هغه په دښتو کی رابښکیل کړ او بیا یی مروه او دتورکمنستان ښارونه تالا والا کړل . تر څو یی سنجر ځان له منگولو وژغوره خو یو کال وروسته (۱۱۵۷ م) په بی برخلیکی کی ومړ . په مروه کی داستو گنځی کنده والی داسی ښی را پاتی دی چی باور پری نه کیږی ، لکه واخلی کلا ، دسنجر پیاوړی ارامځای ودانی او دښار دیوال .

په خوارزم کی تور کمڼی خوارزمشاهانو دسلجوقی واکمنی تر ښکړی وروسته هم خپلی پښی را ټینگی کړی اوله سردریا څخه یی ترتیگر یس Tigris پوری د سیمی واکمی په لاس کی ټینگی کړی . د خوارزمشاهانو دوه مرستونی ودانی راپاتی دی چی یوه یی دتیکش Tekesh ارامځای او بله یی دارسلان کیخ (قبر) دی .

دسلجو قيانو په بریدونو سره دغزنوی خوارک ښکته دغور سردارانوته دالیار برابره کړه چی کرکجه بلواکی ولړزی . غرنیانو پر ۱۱۸۴ (یا ۱۱۴۶) کال غزنی ونيو او هغه یی خپل پایتخت کړ چی تر څنګه یی په غور کی دفیروز کوه هغه هم و. دغوریانو ددولتپلو او نورو سردارانو ترمنځ جګړو (۱۱۵۰-۵۱م) کی غزنی داور لمبو خوراک شو . دا داسی پښه وه چی سوېمن علاوالدین حسین یی په جهانسوز مشهور کړ . کله چی سلجو قیانو پر غور برید وکړ ، دی اړ شو چی ښار ورته خوشی کړی . په راستنیدو کی یی بست له خاورو سره خاوری کړ او پر ۱۱۵۶ کال په هرات کی ومړ .

دعلاو الدین خای ناستی سیف الدین ۱۱۶۲ کال له تور کمنانوسره په جګړه کی راوپر خید او هغوی یو کال وروسته غزنی لاندی کړ . مګر په ۱۱۷۳ کی اړوتل چی بیر ته یی غوریانو ته پریردی . دغور امیرانو غیاث الدین (۱۱۶۲-۱۲۰۳م) او مصلح الدین (۱۱۷۳-۱۲۰۶م) پر ۱۱۷۵ کال دهرات غزنی تېرونه لاندی کړل او پر ۱۱۸۶ یی په لاهور کی دغزنی واکمنی پاتی شونی له منځه یووړل . یو څو لسی یوه نوی ټولواکمنی (امپرا توری) جوړه شوه چی لښکری یی بیا تر ډیلی پوری ورسیدی او ایرانی ښنگلنی دښتی یی ونيولی . پر ۱۱۹۲ کال دتوروی جنگ شمالی هند یو مخیزه دغوری لښکرو په لاس کی کښیست . یو ستر هندي لښکر له پښو وغورخید او لنډ پر لنډه ډیلی (۱۱۹۳م) ، کنوج Kanauj (۱۱۹۴) او گوالیار (۱۱۹۶م) یو پر بل پسې لاندی شول . په ډیلی کی دغوریانو تورکی پوځی مریانو (ملوکانو) قطب الدین ایبک (۱۱۹۳-۱۲۰۶م) حکومتی چاری تر سره کولی . دده جنرال اختیار الدین (۱۱۹۴) بیهار وځپه چی په هند کی وروستنی بودایی هډه وه او داوداندا پوری Uddandapura دینی پوهنتون یی ورته له خاورو سره خاوری کړ . په بنگال کی ټاکلی کورنر لاسکتوی بودایان دیتنه اړیستل چی اسلام ته غاړه کیږدی .

په شمال لویدیز هند کی چی کوم جنګونه وشول ، دومره بریالی پری نه وتل . تر لومړیو بریو وروسته دخوار زمشاهانو تورکمنو غوریان پرشا وتمبول او هرات یی تر کلابندی لاندی ونيوه . غیاث الدین غوری پر ۱۲۰۳ کال مړ شو او پنځه کاله وروسته غور لاندی شو . مګر بیا هم غور له خپل پایتخت فیروز کوه سره چی بنسټ یی پر ۱۱۴۵ کال ایښوول شوی و ، یو ګڼ میشتی هیواد پاتی و او اوسیدونکی یی پښتانه بریښیدل . شاهي کورنی خپله آره ضحاک (سهاک) ته رسوله چی په شاهنامه کی دپارسیانو دپاتمری (میراثی) دښمن په توګه را څرګند پری . لاترنه پوری دپامیانو دکوت کنډوالی دشهر ضحاک په نامه بلل کیږی (۱۰۵۲) . وایی ، په غور کی یو غردی چی یو افسانه یی سیورغ ور باندی اوسیده چی داریانیانو داتلرستم پلار «زال» یی روزلی و . دادهغه زاړه اریانی دلید توکی پاتی شونی دی چی دهغه له مخی غرونه دنړی چورلیځ (محور) ګڼل شوی دی ، داسی چی نړی پری چورلی . دایتالیی لرغونپوهانو له خوا زمیندارور په تادی Taddei کی رابرسیره شو «مسجدسنگی» د (لرواند Larvand مزدک) کیدای شی ، له دغه خورا دودیز نمونځ (عبادت) سره اړوندی ولزی . دجوز- جانی په «طبقات ناصری» کی راغلی دی :

«په غور کی پنځه ستر او پیاوړی غرونه دی چی دغور وګړو په گروهه دنړی لویتیرین غرونه دی . یو له دوی څخه د «سمرغ مندیشرغ دی چی په بیخ کی یی دواکمنی کورنی (شنسبیانو) کوټ او پایتخت پراته دی . د «ماویلی تا ویلی» له مخی دلته درستم پلار زال زار دسیورغ له خوا غرونو ته رالیږدول شوی دی .»

ایتالیانو پر دغه غره باندی یوه هندي سبکی خانګړی ډول کعبه Kaaba رابرسیره له هغه مهال سره سمون خورای شی چی دقطب الدین له سوبو سره کړه ددی جوړښت یوازی او یوازی هندي کانی ټک (سنگتراش) غرنی هیواد ته راغلل . غور او هند ددوو منارونو ، قطب منار اودهریرود

دغاړی جام منار له پلوه سره هم یو له بله تړلی دی (۱۶۸ - ۱۷۰). دجام منار چی ۶۵ متره لوړ دی . لومړی ځل پر ۱۹۵۷ کال دپوهانو له خوا لیدل شوی دی . ښایي چی دغه څلی به هماغه ځای په ښه کاوه چی دفیروز کوه پایتخت وړ پوری راغخیدلی و . دغه سله ییزه (خشتی) ودانی په ځمکنی پور کی اتخندی ده اوپاسنی پور یی لوله یی دی . په ډبر لیکونو کی غیاث الدین دودانی دښتن بلل شوی او د قران نونسمه سوره راځلی . پرشاوخوا غرو باندی دنورو څیزونوپه لړ کی دیوی یهودی ټولنی کیخ ډبري (شناختی) موندل شوی دی چی دغوریانو په مهال پیر پوری اړه لری . دیوه کوټ او ښاری ودانیو پاتی شونی تر مغولی مهال مخکی دیوی گڼ میشتی ابادی ښکارندویی کوی . دغوریانو دمهال یوه خوراستره ودانی دهرات جامع جومات دی (*۳۷). دودانی دښتن غیاث الدین (د۱۲۰۳م) کیخلیک (مزار لوحه) پر ۱۹۴۴ کال کینل شوی ده . دسویسی مهندس شتوکرت Stuckert عکسونو ددغی ودانی برم خوندي ساتلی دی . دودانی ډبر لیک داسی څرگندونه کوی :

«ستر واکمن ، نومیالی شاه دتولو لولا سلانندی وکړو مشر ، دټولو عربی او پارسی شاهانو بادار دخدای دځمکو اکمن ، دخدای دهیوادونو او ښارونو سا تندوی او دخلیفه گانو لاسکتوی - غیاث الدینیا والدین ، داسلام اومسلما نانو تکیه ځی چی پرنړی واکمی چلوی ، ابوالفتح محمد دسام زوی دگرو هنو امپرا تورانوملگری ، خدای دی دده ساری روڼ لری . . .»

دغه جامع جومات چی تر ۱۳۴۲ راوروسته پری نوی کار شوی دی . په منځنی اسیا کی په ستر پرتمینو اسلامی یادگارونو پوری اړه لری . له لښکر گاه سره دشیخ حسین مړ ستون خونه یوه راکښو نکی ودانی گڼل کیږی چی کاشی کاری اونقشه یی له دولسمی پیړی سره اړخ لکوی .

په هند کی هغه مهال چی غزنویان وځپل شول ، غوری لښکرو ځان خپلواک کړ . په دی توگه قطب الدین سر له ۱۲۰۶ م کال څخه ددیلی دمملوکانودلومړی سلطان په توگه واکمی چلو لی ، دده مهال له پرتمینو ودانیو څخه ددیلی هماغه نامی منار دی چی دهمده په نامه یاد کیږی . د «مریانو» شاهانو تر واکمنی لاندی دمنځنی اسیا اغیز ډیر پیاوړی شو چی بیاله «مغول» بابر سره خپل لوړترین ستونځ ته ورسید . په غور کی خورا ډیری کنډوالی خوری وری پرتی دی ، چی داهنگرانو ، گذرپام ، چهل گازی او داسی نور کوتونه پکی دیادونی وړ دی . په دی لړکی دهغوښارونو او کلیو کنډوالی هم راځی چی هره یوه یی دپخواو پیاوړو مور-چلونو ښی ښانی له ځان سره لری (۱۶۷) .

په مرغاب کی لرغو ښو هان ، کازمیر او گلتنر دمشهد ښار دیوی ستری مدرسې پرکنډوالو واوښتل (۱۶۵ ، ۱۶۶) . بهرنی دیوال یی چی دقرآن په ۲۸ مه سوری ښکلل شوی ، یو مخیزه ښکلا بلل کیږی . همداراز په غزنی کی دغزنویانو ددرو وروشویو ودانیو پر ځای دنویو (غوری) واکمنانو مانې رامنځته شوی دی . په بست کی ورلیندی (طاق دروازه) راپاتی ده چی دغوریانو په کوم جومات یا مانې پوری به یی اړه درلودلی وی . په غورکی دکنډرواو کنډوالو ډیر ښت ددغه ځای داستو گنو دډیرښت او ددوی د اقتصادی پیاوړتیا ښکارندوی دی . کله چی غوردخوارز مشاهانو اړوندتیا ته اړیستل شو ، تورکمنانو دغوری سر- تیرو ځای لاندی کړ او هغوی یی دخپلی واکمنی شمالی پولی ته استول . یوازی پر ۱۲۱۹ م کال ۴۰۰۰۰ غوری جگړن سمندر ته ولښیدل او او هلته یی دبولنتون (کارنیزون) دریمه برخه جوړه کړه ، خوارزمشا- هانو دمغولو په وړاندی دمرگ وژوند جگړی ته تیاری ونیو . دختیځ په بیدیا وو کی بیا یو لوی سازمانو نکی چنگیز خان را ډگر ته شو چی دمغولو سرغندویی یی پرغاړه درلوده اوسپری پرگنی یی په

اوسپنيز مت دولتي ٽولني ته اڙ يستلي . تر اوڀر دو جگرو وروسته پر ۱۲۰۶ کال لوی خان وبلل شو
او تر ۱۲۱۸ کال یی دننی قزا قستان له میرو نیولی تر پیکینگ او کوریا پوری یی خان واکمن کړ .
دا نو یوازی دمهال پوښتنه وه چی کله دختیخ دستر حواک اود اسلام دستر حواک تر منخ ټکر راشی .

په ۱۲۱۸ م کی تورکمنی سرحدی ساتونکو له مغو لستانه کور ته راستنیدونکی بخارایی کاروان وواژه
او په دی توگه یی چنگیز ته دجنگ پلمه برابره کړه . مغولو لسه ۱۵۰۰۰۰ جگرو نو سره له سردریا
پوریو تل او له مخامخی ټکنی دفاع سره سره یی ښارونه یو پر بل پسینیول . اوترار Otrar ، بخارا ،
سمرکند ، کورکینچ Gurgench اوهمدا رنگه یی دخراسان ښارونه په لاس کی کیوتل ، په خانگری ډول
یی بیا دنیشا پور لوی ښار خورا سخت وځپه . دغزنی والی اودخوارزم خولشا هزی (ولیعهد) جلال الدین د
کابل په شمال کی یو مغولی لښکر مات کړ ، مگر تر بشپړ لښکر مخکی خوارزمی لښکر را وپرخید ، یوه
برخه یی پیښور ته وتښتیده او داباسین پرغاره دجلال الدین چاپیرټولکی کرد سره پوپنا شول چی ور
څخه یوازی هم دی پر سیند باندی له پوریو تو سره له مرگه وژغورل شو .

چنگیز بیا وخته دخپلو غچونو جگرو په اړ کی ، بلخ ، بامیان او د جلال الدین میشتغای شهر ضحاک اوهمدا
رنگه غزنی لتار کړی وو . همداراز فیروز کوه پر ۱۲۲۲ م کال په خاور وایرو کی ډوب شو ، هرات چی خان
ورسپالی و ، دبشپړ مغولی لښکر تر وتو وروسته بیا را پورته شو ، شپږ نیمی میاشتی کلاند شو ، خلک
یی یو مخیزه پوپنا او پخپله سوی سکور واوښت ، سیستان او غورمته داویکیدای Ogedei دواکمنی
په اوږدو کی دمغولو لاس ته ورغلل . اوږد ترین ټینگار هماغه و چی دیو خو غرنیو کوتونو له خوا
تر سره شو . مغولو ددولتی ژوندله بیا رغاونی سره په هرات او دغور په ځینو برخو کی سیمه ییز
ویاړلی دواکی چلو ونکو په توگه وټاکل چی له هغو څخه دکرتیانو کورنی را ولاړه شوه او له ۱۲۳۶
را وروسته بیا ودان شوی هرات یی خپل پایتخت وټاکه .

کله چی مغولی واکمنی وویشل شوه ، دآمو سین رادیغاره (سویلی) هیواد دجهو په منخ کی پروت و .
په ایران کی دایل خانانو تر واگیولانندی راغی او دآمو شمال ته پرتی دسیمی په چغتایی ولس اړه پیدا
کړه . خوارزم د «طلایی اردو» یوه برخه وگرځیده چی لویدیخ یسی او یجه (قلمرو) واوگو کچ یی یو
ځل بیا دسوداگری منځنی په توگه په لاس کی کیوت .

کرتیان دایلخانانو هسی یو ناباوره رعیت و اوسیستان (ساکستان) خپلواک پاتی شو ، دهند وکښی په
بی وگر شویو غاړو مورگوکی هغومغولی لښکر وپښی خری کړی چی له ایرانه ختیخ ته را پر مخه شوی
وو (۱۲۲۹ م) دوی دخپل نویون Noyon (مشر) نیکو دار Niqudar تر مشری لاندی غزنی اوختیزه غرنی سیمه
خو لسی په خپلو واگیو کی نیولی وو . پر ۱۳۰۰ کال دوی اړوتل چی دچغتایی خانانو لاسکتوی شی تر خو
پر ۱۳۵۲ کال کرتیانو هم ددوی واکمنی په رسمیت وپیژندله . نیکوداری پر گنی کیدای شی ، دغور
دمغولی تپرونو مخکینیان اوسسی ، لکه څنگه چی هزاره هم په همدوی پسینی تلای شی . په دی توگه دمنلو
وږ بریښی چی هزاره دی دمغولی باداری پور له خوا دتاجیکی کروندگرو له اغیزنی را منخته شوی اوسسی .

په پخوانی سوغدیانا کی ډیری تورکی ډلی ټپلی له مغولو سره یوځای را لیریدلی وی چی اریستو -
کراسی یی دخانانو په وړاندی دچغتایی حواک نسکور یدنی ته اړم شوه . د ۱۳۷۰ شاوخوا یو تورکی
تپرنی سرغنه تر یولی جگرو وروسته حواک تر لاسه کړ چی دکیش Kesh له سیمی څخه و . څنگه چی دی په
یوه جنگ کی له ټپی کیدو سره ډکود شو ، نو دگود تیمور ستاینوم (لقب) یی تر لاسه کړ . دده جگرو
منځنی او منځنی اسیا تر مغولی هغو بتره وځپله او له هیلیز پونت Hellespont څخه ترالتای او

له والکا څخه تر ډیلی پوری ټولاستو گنځایونه په خاورو ایرو کې ډوب شول او په لکونو انسانانو ژوند له لاسه ورکړ. د ټولو اکمنی منځی سمرکند او بخارا دیوی وړانی ویجاړی او بی سرو سامانی نړۍ یوه ځلاند منځتکی ته لوړتیا وموندله. په جولیزه (شکلی) توگه د تیمورتواکمنی د چنگیز خان دامیرا توری پاتوړی (وارث) دولت و او په الواک (تیوری) کی مغولی حق گنل کیده. تیوردری چنگیزی خانان د سورلنو (پتو) واکمنو په توگه تر څارنی لاندی نیولی وو. متی تر هغو ورو سته یی چی له مغولی شاهی کورنی څخه یوه شاهزی ځانته نکاح کړه، پخپله یی دلوی خان په توگه واک په لاس کی واخیستی، واکمن پور (قشر) هغه تور کان وو چی کولتوریی ایرانی اسلامی و او افغانی اومنځنی آسیا یی توکونه (عناصر) ورسره گډ وو.

تیمور پر ۱۳۸۰ کال په هرات کی دکرتیانو وروستنی پاچا لری کړاود (پښتنو) غرنیانو تر یوه یرغل وروسته یی په مرگ پیرز وکړ. سیستان ایل شو اود خروبوئی غونډال (سیستم) له کاره ولوید. کابل، کندهار او غزنی د تیمور په لاس کی کیوتل او په دی توگه یی په نیولو سیمو کی ټول سویلی افغانو نستان یوه لته (ولایت) شو. دافراسیاب دکنډوالو تر څنکه سمر کنډ په خورا پرتیمه بڼه یو مخیزودان شو. لاتر ننه پوری د تیمور ودانی د سمر کند زاړه ښار اډانه جوړ وی، لکه دبی بی خانم پیاوړی مزدک، دامیر مرستو نخونه او نور ارامځایونه. له مانیو څخه یی نور څه دومره نه دی راپاتی، تش په شهر سیاب کی داق سرای دوی ستنی ولاری دی، بیا یی هم دگوندیو (فرکسیونونو) په سخته جگړه کی تر مړینی (۱۴۰۵) وروسته بایخوړانوچی دمنځنی آسیا نړۍ یی له سره واوډله، ډیری شتمنی پاته پری (میراثونه) را پریښی دی.

د تیمور مشر زوی شاهرخ په ښکلی ودان شوی هرات کی (له ۱۴۰۵ تر ۱۴۴۷) دلوی پاچا په توگه واکی چلولی. الغ بیگ له سمرکند څخه دامورا دیواره (سویلی افغانستان) اداره کاوه او منځنی اسدسا دالغ بیگ (۱۴۴۷-۴۹) او دده دزوی عبدا لطیف (۵۰-۱۴۴۹) په لنډ واکپیر کی خپله وروستنی سمسورتیا ولیده او ډیره مهینه پای ته ورسیده. تر نژدی شل کلنو جنگونو وروسته تیموری حسین بایقرا (۱۴۶۹-۱۵۰۶) ټولواکمنی بیر ته له سره را جوړه کړه مگر لویدیز ایران یی لاسته بیا را نغی اود تورکمنانو په لاس کی کیوت. دکابل ناوه یی چی د تیمور نورو پایخوړانو پری خپته اچولی وه، هم را تینکه نه شوه کړای. دده په پیر کی هرات یوی ځلاندی فرهنگی منځی (مرکز) ته لوړتیا وموندله. دهندي مغولی واکمنی بنسټوال دهرات په برخه کی داسی لیکي: «کردی استوگنی نړۍ داسی یو ښار په سترگو نه دی لیدلی، لکه څنکه چی هرات دسلطان حسین میرزا په زمانه کی و... دایو داسی هیښنده مهال پیر (زمانی مقطع) و چی خراسان او بیاپه تیره هرات له پوهانو او بیسارومپرو څخه ډک و.»

هغه مهال په هرات کی دجامی او علیشیر نوایی غوندی شاعرانو ژوند کاوه چی اوزبکان وروستی دا دخپل ملی شاعر په توگه نمانځی. داسلام نومیالی مینا توری انځور گر بهزاد هم دلته خپلی اغیزی ښندلی. حسین بایقرا د شاهرخ اود هغه دمیرمنی گوهرشا دودانیو بیارغاونه سمبال کړه چی له هغو څخه د ۱۴۱۷ کال ودانی شوی مصلی (مزدک) اومدرسه اود گوهرشا داوشا هرڅ ارامځایونه دیادونی وړ دی. داهسی ښکلی وانی وی چی تری را پاتی کندیوالی یی هم نن سبا دندارچیانو ولولی را پاروی. ت هولد یچ Th. Holdich انگریز یی تر پلان شوی ړنگونی لږه دمخه داسی شنی:

«څه ناڅه یومیل وړاندی په شمال لویدیځ کی دیو لړ ودانیو دغونډ په توگه په پارسی بیلگه یوه مصلی ولاړه وه. دلته له یوی ستری ورلیندی (دروازه یی طاق) څخه یوه انگرې ته لاره تله چی دودانیو او مدرسی دڅلاری (څلور لاری) پسر دواړو خواوو را څرخیدله او په یوه جومات پای ته رسیدله. دپاڅه

وستل (صفه) په کوټونو کې څلورځلی (منارونه) ولاړ وو چې پر هغوباندې ټوله ودانې جوړه شوی وه چې ښایې دپنځلسمې پېړۍ په دویمه نیمایي کې دشاهرخ دواکمنې پروخترا منځته شوی وی. دشاهرخ مړ - ستون څه ناڅه سل یارده (گزه) هومره له دغې ودانې څخه ارت پروت و ، او ځینو زیانمنو پاتې شو نو یې ددیوالونو او غولې ډډول وډال دبی کچه ښایست یادراتانداوه. دارزښت له پلوه یې درنګینو کاشیو داغیزمنې شننه له واک ووسه وتلې برېښیده . دغو کاشیو دور لیندۍ (دروازه یې طاق) پرتمین وربوی ښکلې و او دجومات او مدرسې ټول مخ وخت او هر کوچنی وت او سوری یې پوښلی و . زړو پارسي مسین زرغونو ، طلايي نسواری ، اوتیز لاجوردی شنو رنگونو په یوه بې کچه ښکلې هم رنگي سره دداسې گلونو بیلا بیلې بیلګې سره پر له پیلې وی چې هم یې دټوکونو (جزییاتو) او هم یې دټولنيزی اغیز- منی له پلوه یو بې ساری راکښون درلود . دبابل او نینووا هغه هنرچې دپېړیو په پوړیو کې خوندي پاتې دی او نن سبا په پرتلیزه توګه په نو مهالی پارسي مهندسي کې پر کارلویدلې دی ، دلته ځلیدنه موندلې ده .

د تیموریانو استوګنځای «باغشاه» تر ۱۸۳۸ پورې خوندي پاتې و اولافریر Frier یادونه کوي چې دمزدکونو ، مرستو نڅونو ، تودویو (حمامونو) او نورو ودانیو کڼدوالی ان تر غرونو پورې لیدل کېږي . ښایې چې هرات به هغه مهال هماغه ډوله درلوده چې متی دشلمې پېړۍ له ښار جوړیدني سره له منځه ولاړه ، داسې چې په دوو سمکوتو (قایمته الزاویه) واټونو ښار پرڅلور برخو ویشه ، دواټونو دواړو خواوو ته دبازار ونو لرونه پراته وو او یو کوټ (بالاحصار) یسې درلود . دښار په شمال کې دصوفي شاعر خواجه عبدالله انصاری دکازرګاه یادګاري ودانې وه (۱۷۶) چې پر ۱۰۰۶ کال په هرات کې زیږ - یدلې و او دښار په شمالي څنډه کې د شاه سادو عبدالله ارامځای دی .

دهرات له غور وودانیو سره د مزار شریف هغه مرستونې جومات د پرتلې وړ دي چې وایي دمحمد (ص) زوم علی (ک) پکې ښخ دی . سلطان سنجران پر ۱۱۳۶ کال دغلته یومزدک جوړ کړی و چې مغولو دکنجینو په لټه لوتی لوتی کړی و . پر ۱۴۸۱ کال سلطان حسین بایقرا له سره بل یادګاري مزدک جوړ کړ چې اوس اوس په بشپړ ډول بیا رغول شوی اود منځني اسیا درنګینترینو ودانیو په لړ کې یې ځای نیولی دی .

په بلخ کې چې مغولو یو مخیزه ډېری وړې کړې و ، د تیمور یانو تر واکمنې لاندې بیر ته دژوند وژواک وړ شو . دهماغه هراتي نقشبندی شیخ خواجه ابونصر پارسا ارزښتمنده مرستونڅخه هم دبلخ له تاریخي ودانیو څخه ګڼل کېږي چې پلار یې داو لوغ بیګ دنا باندې (مخالف) په توګه دحج پر لاره مړ شوی و . زوی یې بلخ ته بیر ته راستون شو او په ښوونه یې پیل وکړ ، تر شپږم ۱۴۶۰ مړ شو (۱۸۷) . په سمر - کند کې داو لوغ بیګ پر وخت د شاه سیندانو میالی مرستونې وات بشپړ شوی دی . له هغو درو مدرسو څخه چې نوموړی شاه مرستیال جوړی کړی دی ، دبخارا او سمر کند هغه خوندي راپاتې دي . په گور کنج کې د تیمور دوخت یو پرتمین مرستو نی مزدک ځای پر ځای ولاړ دی .

د تیموري مهندسي دځلاندو کارنامو ترڅنګه ښایسته ډیري فلز کاری، او بدني او دهرات دمیناتورې ښو - ونځي اثار لیدل کېږي . په دغه لړ کې دوه ډیګونه او دوه ماردنګۍ (شمعدانونه) له غور ترینو ژړینو لاسی کارونو څخه ګڼل کېږي . یودلوی جومات ډیګ چې دیوه کورت واکمن په ګومار نه پر ۱۳۷۵ کال توی شوی او بل د تیمور په ورمند (امر) دلومړي ډیګ په بیلګه په تورکستان کې داحمد یا سوی Jasevi

دجمات لپاره تيارشوی دی. دهرات دیک ۴۵۰ متره لوړ او ۴۸۰ متره سرور دی، او ستر بیلکه (کاپی) ئی نژدی دوه تونه درنوالی لری.

یو ځانگړی ارزښت هم دکتاب بتولنی (کتاب اکادمی) په برخه و چې بنسټ یی ان دشاخرخ په مهال کی ایښوول شوی و. په دغه اکادمی کی په مها لنی توگه تر څلویښتو کښاندانو (خطا طانو) پوری کارکاوه، همدا راز پکی انځورگران بوخت ووچی ستر نومیالی استاد کمال الدین بهزاد و. دده ډیری لیکنی له میناتورونو سره راپاتی دی چې له ۱۴۹۳ څخه تر ۱۴۹۶ پوری یی دنظامی څمسه لاسکښنی (نسخی) یی دپادولو وړ دی. دغه انځورگر دشاهی کورنی له نسکور یدنی څخه ژوندی را ووت او دصفوی سوېمن شاه اسماعیل (۱۵۰۷) په چوپړ کی راغی.

د تیموری واکمنی ډویدنه له جلگو څخه را پیل شوه په دویم هیواد کی یی داوړال او التای ترمنځ په ۱۴ مه او ۱۵ مه پیری کی دبیلا بیلو ډلو تپلو او تپرنی څپانونوله اڅښنی څخه یوه تورکی وگرډله (ملیت) ازبکان را میدان ته شول چې دشیبان دکهاله دخانانو تر واکمنی لاندی یی دکروند گری سیمو لاندی کولوته راودانگل پر ۱۴۳۰ کال ترخوارزمه پر مخ ولاړل، پر ۱۴۴۷ کالی دسر دریاناوه ونیوه اود سردریا سویل ته یی. تیموری سرداری ترگوانښ لاندی راوستی. یوازی دمغولی تاراگونو او له Oirats او پراتانو قزاقو سره یوه لړ جنگونو وکړای شول، یووار بیا اوزبکان پښه پرځای کړی. د تیمور وروستیانو په شمال کی تر ۱۴۶۸ را وروسته دهرات په واکمنی پسی نور نسه ولاړل، یا به بله وینا لوی شاه بايقرا یی پریښود، لایو تربله یی سره پرله پسې پر ښارونو، سیمو او یا هم پر ځایناستی (جانشینی) شخړی او جگړی کولی. دښارونو واک او ځواک ددرویشی نظام او په تیره بیا دتقشبد په او جویباری شیخانو لاسته ورغی.

پر ۱۵۰۰ کال اوزبکان بیا پر خپل منځ شخړیزو سردار یو باندی ویرغلل او تر لنډو جگړو یی ونیولی. بخارا، سمر کند او تاشکند یی لاندی کړل (۱۷۸) او یو ځوان شاهزی یی له فرغانی ناوی څخه وشاړه چی لا په ژوند یی دخپل ټاټوبی خوبونه رښتینی شول. دا هماغه بابر وچی وروسته بیا دمغولی تولوا کمنی بنسټوال شو. دی له یوه کوچنی لښکر مخ پر سویل وتښتید او دا سوچ ورسره وچی هرات به یی یرغلگرمات کړی، خو حسین بايقرا وپروا زامن یی ددی جوگه نه ووچی یو ټولیز ټینگار سازمان کړی. نو بابر مخ پر کابل وړاندی ولاړ او هلته یی دتاج وتخت بلو سونکی (غاصب) پسې واخیست. پر ۱۵۰۴ کال یی ښار ونیو چی تر مړینی پوری یی ورسره نژدی اړیکی درلود (۱۸۹). دغرونو شمال خواته د تیموریانو برخلیک بشپړتیا ومونده. اوزبکانو کندوز او بلخ ونیول، خوارزم یی لاندی کړ او بی له دی چی له کوم ټینگار سره مخامخ شی، پر هرات ورتوی شول. دجلگو سپرو زړه نړی داسی بریښیده چی بیر ته راجوره شی خو شمال ته قزاقو را ودانگل داور بکو لښکرو باید ځانونه ویشلی وای، په دی چی له سویل ختیزی خوا څخه دلومړی اسماعیل لښکر ی زاشا گرځ شوی. دی دصفوی کورنی لومړی شاهنشاه و. دی دقرل باشو (سور خولو) په مشری په مروه کی داووزبک خان محمد شیبانی له لښکر سره ښکر پر ښکر شو او هغه یی له پښو وایست. هرات او بلخ دشاه په لاس کی کیوتل او بابر له پارسی واکمنانو سره لاس یو کړ او دشمال خوا ته یی دوه پلا له پارسی لښکر ورسره ویر غالل، مگر دیته اړووت چی دتل لپاره خپل پلانونه له لاسه ور کړی. بابر له کابل څخه دهند پر لوری مخه کړه او پر ۱۵۲۶ کالی له پانی پت سره شمالی هندلاندی

ڪر. سر له همدغه مهاله سره دري گونو ڄاڪونو منڃني اسيا (او ڇا پيره سيمه) په خپلو منڃو ڪسي
وويشله - پارسيانو تر آمو سيند، سيستان او هندو ڪڻن پوري واڳي په لاس ڪي ونيولي، مغولو له هند
ڇخه پر ڪابل واڳي چلولي او شمال اوزبڪو ته پاتي شو .
تاجيڪان سره برخه برخه شو، ڇه تر اوزبڪي واڪمني لاندي راغلل اوڇه دپارسي شاهنشاه په ڄواڪمني
پوري وٽل شول. پښتانه دهم دورولڻيڪرو په توگه دپارسيانو اومغولو په چوپر ڪي راغلل اود شمال ختيڄ
غربي تپرونو بيا هم دخپلي آزادي لپاره پر له پسي جگري ڪولي .

شپږم-خپر کی

دافغانستان پر لوری لار

داوزبکی خانانو، پارسی شاهانو او لویو مغولو ترمنځ دمنځنی اسیا (او شاوخوا) ترویشنی وروسته د یوه افغانی دولت دجوړیدنی اړیچنه لار پیل شوه. دغه لار له داسی دیروپراوونو څخه تیریری چی څرگندی لوری او ترخی څوری یی درلودی. په شپاړسمه پیړی کی ترانزیتی سوداگری مسورتیا وموندله چی ښارونه یی بدایه کړل، لاسرغاوه (لاسی صنعت) پر کار واچول شو او تیرنیو پرگنو ته څه دلاړو تاجیبی گانو او څه دباری څارویو او چلوو نکو باړوله پلوه ډیری کتی ور په برخه شوی .

دترانزیتی لارو او اړوندو تاجیبی گانو پرسر شخړه کی سره خورا بیلابیل تېرونه ښکر پر ښکر کیدل، چی دپردی واکمنی او تر هر څه دمخه دهندیانو دباداری په وړاندی جنکیدل. په اوولسمه پیړی کی دغرنی هیواد (افغانستان) سوداگری په دی ویجاړه شوه چی اروپایانو دآسیا تجارت په لاس کی واخیست او پر سمندری لارو یی برابر کړ. تېرنی اشرافیت دځمکنیو نی او هغه هم زیاتره دځمکبلو سنی (ځمکنی غضب) په سیالی کی خپله گټه ولیده. همدغه مهال لومړی دینی - ټولنیزی نارامی رامنځته شوی. جگری له آره دتېرنی جنگونو بڼه درلوده که څه هم ملی سرغند ویانو یووالی ته رابلل. ترڅو په اتلسمه پیړی کی صفوی ایران انگری دنگری شو او انگریزانو په هند کی ښکیلاک ته پیل وکړ. دافغانی دوات بنسټ کیښوول شو او بیا یی هم تر هر څه مخکی دښتنی تېرونو دیوه فدراسیون بڼه درلوده او له همدغه لامله څو لسیزی وروسته بیرته ړنگ شو .

متی نونسمی پیړی دځمکو اکو(فیودالو) امیرانو تر واکمنی لاندی او له انگریزی ښکیلاکی ځواک سره په پر له پسې شخړو او جگړو کی دنننی افغانی دولت راجوړیدنه په غږیدلو سترگو ولیده . دانگریزانو دغو ناکامو ښکیلاکی یرغلونو همدو. مره وکړل چی افغانستان یو وروسته پاتی هیواد وبلل شی .

په همدغه پېړۍ کې د تاجکيانو برخليک هم بشپړ شو چې له شپاړسمې پېړۍ راهيسې تری اوزبکی پرمخ راتلنو ځانگړی هیواد واله (دولتیت) لوتلی و. ان تر دی چې یی په بئارونو او بیا دامو په سویل او سویل ختیځ کې د پرواله (اکثریت) هم جوړاوه، مگر داموسیند تر سویله پوری اوزبکی خانانو او امیرانو واکې چلولی، تاجیکان یی خپل لاسکتوی (زیر دستان) گڼل او یو مخیزه یی لوتول.

نوی جوړیدو نکی افغا نستنا د آمورا دیغاړه (سویلی) سیمی لاندی کړی اود تاجیکانو د ویشنی لپاره یی برابره کړه چې دغه ویشنه په څاریانو پوری دبخارا دامیری له ترنی سره بشپړه شوه او هماغه پولی رامنځته شوی چې ترننه پوری تینگی دی. کومه سیمه چې پر یی شخړه روانه وه، هغه هرات و چې پارس ورته خیته په او بو کی ایښی وه.

په ۱۵۲۶ کال دکابل واکمن ظهیرالدین بابر دپانی پت په جنگ کې سوبه تر لاسه کړه اود پاچاه توگه دهند پر تخت کیناست خوبیایي هم متی څلور کاله وساتلای شو، مرستون یی په کابل کې دی زوی یی همایون تراس کلنی واکمنی وروسته دیته اړووت چې پارس ته پنا یوسی. ځکه یو افغانی لښکر مشر، شیرشاه، له هنده پسې اخیستی و. متی یو پارسی نیوا ککر لښکر چې د پرنستانه پکی هم را ملگری شوی وو، پر ۱۵۵۵ کال تبین (فراری) بیرته دیلی ته را ورساوه. دغه ښارد جلال الدین اکبر په زمانه (۱۵۵۶-۱۶۰۵) کې خپلی سمسور تیا ته ورسید.

همدا رنگه ایران هم دلوی عباس (۱۵۸۷-۱۶۲۹) تر واکمنی لاندی چې د جلال الدین اکبر له هممهالو او پلویانو څخه و، د ځواک لوړ ستونځ (قلی) ته ورسید. ددغه سیاسي او فرهنگي سمسور تیا بنسټ سوداگری او هغه هم لری سوداگری وه چې هغه مهال یی یوه ځانگړی بڼه موندلی وه. بابر په خپلو ځانپېښو «بابرنامه» کې دکابل نقش داسی شنی:

«دهندستان او خراسان تر منځ لار باندي دوه سوداگری بازارونه پراته دی چې یو کابل او بل کندهار دی. کابل ته له کاشغر، فرغانی، تورکستان، سمر کند، بخارا، بلخ، حصار او بدخشان څخه او کندهار ته بیا له خراسانه کاروانونه راځی. کابل یو خورا په زړه پوری سوداگری منځی ده. کله چې سوداگر ختا (چین) او یاروم (تورکی) ته درومی، دومره لوړه گټه لاسته راوړای نه شی. کابل ته په کال کې ۷، ۸ یا ۱۰۰۰۰ اسان راځی. اوله هند ستانه ورته هر کال له ۱۰، ۱۵ یا ۲۰۰۰۰ باری څارویو او مریانو سپین ټوکر، قند، سپڼسی، او عادی بوری او خوندورو ولیو او مسالو سره کاروانونه راځی، ځینی سوداگر پر لسو باندي په دیرش او څلویښت گټه خو ښمن نه دی. په کابل کې سری کولای شی، د خراسان، عراق او چین مالونه لاسته راوړی، که څه هم کابل پخپله دهندستان بازار بلل کیږی.»

مغول او ستر مغولی مشرانو دکاروانی سوداگری ساتنه کوله او لویې واکمنی د مال راگری ورکړی لار او اړوله، تیمور چور وچپاو لرا منځته کړ، شاهرخ بیر ته له چین وهند سره سوداگری راتینگه کړه. هغه سوداگر هم له ساتنی څخه برخمن وو چې له مخنی اسیا څخه پر هرات باندي دوالکا سیمی یا هم دختیځ خواته تلل. داروپا بیړیو دمنځنی سمندرگی (مدیترانی) او تور سمندرگی په بندرونو کې دخورا لوکس مال په توگه ورینښ، مسالی، شکر، پنبه او نیل بارول. ښایسته دیر مهال دوینس میړونه (د بیړیو ټلونه) زیاتره دایتالیانو په لاس کې وو، خو په پنځلسمه او شپاړسمه پېړۍ کې انگریزان، اسپانیان، فرا نسیان اود نور وولسونو استازی هم الیپو Aleppo او سنکدر یی ته دپیرنی (خرید) لپاره را سر شول. دغه راگړه ورکړه داوولسمې پېړۍ تر بریدو پوری لوړتیا وموندله. په هغو پیداوارونو کې چې پر کاروانی لپارو تر لویدیځه رسیدل، یوه برخه ایرانی او یوه برخه داسی مال و چې دغلته له

هندي او چيني او موتوگونو (خامموادو) څخه جوړيدل او بشپړيدل، مگر ددغو دوو هيوادو (هند او چين) تيار مالونه هم راتلل. دهند سمندر سوداګري نړۍ دپسور تګا ليانوله راکډيو سره دکاروانی لارو سوداګري په ښکاره توګه پياوړی شوه، خو پورتګا ليانو هم دښه ګمرک په وړاندې له هنده له شط - العرب سره دپارسي خليج پر هرمز (تنګي) باندې سمندري ترانز يست ته اجازه وکړه چې له ۱۵۰۷ راهيسې ددوی با جپازی (باچکزار) و. دغه تنګي له ايو فرات سره دالبو چلندلار جوړوله.

ددغسې سيندنې لارې دلاسته راوړنې لپاره دعثمانيانو او پارسيانو ترمنځ جګړې وشوې. که څه هم پر ۱۵۲۴ کال ميزو پوتاميا دسلطان په لاس کې کيوته، خو سوداګري بيساهم اوږدوالی موند. دپور تګاليانو تر څنګه انګريزان هم را ميدان ته شول چې دطهما سپ دواکجنې په مهال کې يې له ايران سره سوداګري اړيکې پرانستې وې او تر يوې کمزورې لارغې (وقفي) وروسته لومړی عباس (۱۵۸۷ - ۱۶۲۸) دخپل هيواد دسوداګري او پيداوار مزی تر لوړترينې پراختيايي ګچې ورسول. په هند کې اروپايي تولوالي (ملکيت) په بندرونو پورې تړلې و او ددنده هيواد راجاګانو ته دسوداګرو هيواد واله (مليت) څه نا څه بې توپيره و. داوولسمې پېړۍ تر لومړنيو کلونو پورې دهند او ختيزی اسيا او همدا راز دهغو ټاپوګانو ترمنځ سمندري چلند او راکړه ورکړه پر خپل اکرپاتي شوه چې هلته پور تګاليانو هسې تش ناخيزه نقش لوباوه.

دصفوی شاهانو اقتصادي سياست دمغولو تر هغه په ډاګه څرګندو، ځکه دمغولو هڅه پوځي او دينسې چارو خواته زياته پياوړې وه. عباس ځان له يوې پر مختلو نکسې بورژوا اروپا سره مخامخ وليد او هيواد ته يې دوسلو او بې شميرو سوداګرو څپان دپته اړکې چې په يو لړ هڅو لاس پورې کړي، داچې ده له ټولنيزو چلندونو څخه کوم چاچ يا پوهه درلوده، څه اټکل يې نه کيده، په تيره دانګريزي اوها - ليندې سوداګرو په اړوندې (ارتباط) چې له تخت ناستې راهيسې په پر له پسې لوړيدو نکي ګچه ختيځ ته راتوييدل، خو بيا هم دلويديزي اروپا بورژوا ښار له تاريخي پلوه يو څه نوی برېښيده او غوښتل يې چې ديوې ټولوا کسې ياديوې ډلوا کسې (جمهوريت) لسه يوې برخې سره په يوه تړه کسې راشي. عباس په ښکاره هڅه وکړه، دټبرني اشرافيت بازار بورژوازي په وړاندې ودريري او په دولتي لارښوولي اقتصاد کې يې راننه باسې. ده پایتخت دسوداګري منځسې اصفهان ته وليږد او، لوی دولتي کار خونې يې منځته راوړې او سوداګر يې ددولتي ګومارليو په توګه پر کار باندې وټاکل او په دی ډول سوداګري يو څوکاله لوړتيا ومونده. له ۱۶۰۰ کال راهيسې انګريزانو دهند له سوداګري څخه دپورتګا - ليانو لاس لنډونې ته برید کړی و او پر ۱۶۲۲ هرمز له پښو وغورځيد او داسې پسې وران شو چې نور بيا ابادنه شو، دانو دنړيوالي سوداګري ديوه نوی پړاو يوه څرګنده پيلامه وه.

مساله جات داوولسمې پېړۍ په لومړيو کلونو کې دمدیترانې دلويديزې غاړې له بازاره وړک شول، داځکه چې نوري انګريزي او هاليندي بېړۍ پخپله دسويل ختيزی اسيا خواته په چلیدو راغلي او دهند ختيزه سوداګري نوره وشليده. نوره نوانګليستان او هاليند له سمندري لارې څخه اروپا سمبالوله او منځني سمندر کې (مدیترانې) ته سوداګري لارې برېښوول شوي. ارزانو امريکايي سپينو زرو پولې پرسوب (انفلاسيون) رامنځته کړ او وينيسيان يې لسه خپلو ګټندو سر چينو (منابعو) او ليردونو څخه را بيل کړل. دپار - سيانو او تورکانو ترمنځ جنګونو داليپو لار وټوله او ديمن ناراميو دسکنډر يې پر لوري سمندري لار پري کړه.

خينو ایرانی کاروا نونو دعثمانیانو ترچتر لاندی سمیرنا Smyrna پوری لارو کنبله خو ویی نه شو کرای په خپله وړاندینه (عرضه) له افریقا چاپیر سمندری سوداگری سره سیالی (رقابت) وکړی. انگر- یزانو، هالیند یانو او فرانسیسانو دبانگوالی کار خونو له ارزانو توکرانو، خپلو سپینوزرو او بیړی- چلونه دایران- افغان- هند ښاری بورژوازی سوداگری پر کار واچوله، دغه سوداگری دهغی ښاری سمسور- تیا دینست پر ځای دیوی پرازیتی «اچاره» پانگوالی» په بڼه راڅرگنده شوه چی د لر ختیځ دمالو او دخپلو پیداوارو له برکته را منځته شوی وه. دځمکوالی داشرافیت او تپرونوځواک پر له پسې زیات شو او په هند او ایران کی حکومتونو خپل اغیز (نفوذ) له لاسه ورکړ. مغولی پاچا اورنگزیب (۱۶۵۸ - ۱۷۰۷) دخپلی ټولوا کمنی دساتنی لپاره سخت و جنگید، ځکه دلند گروهو (متعصبو) درویشانو اغیز ډیر شوی و. همدارنگه دصفویانو دولت هم ژر نسکور شو. ددوی برخلیک داوږبکانو سیمه پر گڼو امریو او خانو لکه خیوا او بخارا وویشله او په دی توگه یی دغلته وکړای شول چی له روسی سره دسوداگری له لاری خپله ناخیزه پرمختیا را سمباله کړی. دوی هغی خواته غالی او هندی مالونه او (بیر) پوټکی وړل. ددرو- یشی شیخانو تر واکمنی لاندی مانیزو کارونو ته دومره اجازه ور نه کړ شوه او یوازی دمزدکونو او مدرسو په ودانی کی لایو څه ارزښتمن کارونه رامنځته شول.

ان په اوولسمه پیړی کی دننه دغرنی هیواد (افغانستان) اودشاوخوا لویدیزو او شمالی سیمو ښارونو ژوند کاروانونو ټاکه. لویو مغولو او صفویانو له دغه هیواد سره دجنگیالو دزیر متون په توگه چلند کاوه. په کندهار کی سره پارسی او هندی اغیز او ځواک دپښتنو له وده موندونکی ځانڅیری (خوداگاهی) سره مخامخ شول. دهرات پر شمال لویدیزی شاوخوا پارسیانو واک چی چلولی او ختیزی سرحدی څر سیمه (ایماق) یی دخلورمی پوځی لټی (ولایت) په توگه تورکمنی سپرو (شوالیه) ډلو ته ور پرېښی وه، له همدی څخه ددغی سیمی نننی نومونه «چهار ایماق» را وتلی ده.

دیوی وده موندلی پښتنی ملی ځانڅیری لومړی پیلامه دشیپارسی پیړی په شپیته و کلونو کی ځان وڅواوه. بایزید انصاری (۱۵۲۵-۱۵۸۱) دځمکوالو او هندی مغولو پرضد یو «روښانی» نومی غور ځنگ رامنځته کړ. دده اثر «خیرالبیان» چی د۱۶۵۱ کال لاسلیکنه ده دپښتوله لرغو نترینو لاسکښنو (نسخو) څخه گڼل کیږی. ده له خپلو اړوندانو سره دلویو پښتنی تپرونو درالوید ونکی ځمکواکی (فیوډالیزم) پرضد تجارتی گټی را سازمان کړی. دملا تپلپاره یی یو سفری را پاڅیدل او پرضد یی دنقشبندی شیخ اخون درويزه په لمسون خټک ودریدل. په پښتنو کی درویشانو ستر باور تر لاسه کړ او سرغند ویان یی له تپرنی اریستو کراسی سره واخښل شو. بریالیو خټکو داورنگز یب دبرلاسی واکمنی په وړاندی په پاڅون لاس پوری کړ. ددوی مشر خوشال خان (۱۶۱۳ - ۱۶۸۹) په خپلو اورینو شعرونو داورنگز زیب او ان دخپل زوی پرضد چی دښمنانو ته اوښتی و پښتانه جگړی ته رابلل:

زه غلیم داورنگز زیب یم
 سر پر غره پر بیابان
 زه په ننگ دپښتانه یم
 دوی نیولی مغلان
 لکه سپی هسی جاروځی
 دمغول پر آتش ونان

دمنصب په اضافو دی
تل په ما پسی روان
زما لاس ورباندی رسی
را واهه نه شی خپل خان

همدا رنگه دمومندو مذهبی شاعررحمان بابا (۱۶۳۲ - ۱۷۱۲) پریښور باندی دواکمنو مغولو ضد جگړی سپارښتنه کوله، مگر ځای یی نه نیوه ځکه دتبرونو ځانځانی داورنگ زیب او دهغه دورو ستنیانو تر ضد دښمنی ستره وه .

پر ۱۷۰۹ کال غلجیان دمیر ویس په مشرۍ را پورته شول، کندهاریی په خپلو واکيو کی ونیو، بیا پر پارس باندی ورتوی شول او شاه حسین صفوی یی سر پر ځنی راوپرځاوه. پر ۱۷۲۲ افغانان اصفهان ته ورسیدل، ښاریی په کلابندی اوولړه ځانسپارنی ته اړیست. شاه استغاثه اړووت او افغانانو پوره اته کاله دپارس پر منځنی ولایت واکي وچلو لی. بیا عثمانیانو دویم طهما سپ افشار خپل کرل چی په یوه تورکمنی تبری اړه درلوده. دافشارو ایلجاری دخپل تبرنی سرغنه نادر افشار په مشرۍ افغانان وشړل، پر ۱۷۳۲ کال نادر افشار پاچا لری کړ او دریم عباس یی دخلور کلو لپاره دتش په نامه پاچا په توگه پر تخت کیناوه، تر څو ده پخپله دعثما نیانو له ماتولو اوله څارانو سره په سوله سره خپل خان را ټینک کړ او پخپله یی تاج ترلاسه کړ (۱۷۳۶). ده په وسپنیز دیسپلین سره پر ایران باندی لکه یو دښمن هیواد خپلی واکي چلولی. لښکر یی له تبرنیوایله جارانو څخه راورغید او دخپلو تورکمنو تر څنګه یی ابدالی پښتنو ته ارزښت ورکاوه چی له غلځای تېر سره ناباندی شوی وو. ددغو پښتنو په مرسته یی څو ځله پرله پسی پرغزنویانو اود تیمور پر لښکرو تاراک تر سره کړ. دیلی یی تالاترغی کړ او دانگریزانو تر گوندو لاندی ستمیدو نکي مغولی واکمنۍ سایي مرگ لنډه کړه. بیایي شمال ته مخه کړه او پر بخارا، سمر کند اوخوارزم یی ویرغلل، خو دغه زور تاراکر دلته له نهیلی سره مخامخ شو او هغه داچی په بخارا کی دومره څه په لاس ورنرغلل چی په چوروازی. له دی کبله اړ شو چی دباچ په توگه پر ۱۰۰۰۰ اوزبکی سپرو بس راوړی او بیرته ستون شی .

ددغه زور واک په وړاندی چی ان خپل تېرونه یی سره هم په زور یو کول غوښتل، خپل تورکمنۍ قاجاری او افشاری مشرانو بنډاره (دسیسه) وکړه او ویسی واژه (۱۷۴۷). ټولوا کمنی یی تر هغه ژر تالاترغی شوه، لکه څنګه چی یی تر لاسه کړی وه. پښتانه بولندوی احمد خان چی دنادر ځانسا تونکی و، جنگی خزانه او خپلی ابدالی لښکری را پلي کړی .

داوزبکی ځواک را پرځیدنه ان لادمروی له ماتې (۱۵۱۰) سره پیل شوی وه. دصفویانو اودبابر دلښکرو ماتونې هم ونه شو کړای چی داوزبکی دولت پښی را ټینګی کړی. اشرافی ډاو (۱۵۳۴ - ۱۵۴۰) لسیزی لسیزی دځواک لپاره جگړی وکړی. متی دویم عبدالله (۱۵۸۳ - ۱۵۹۸) یو لنډ ارام پېر (دور) را منځته کړ او په دغه مهال کی له سنی ارتودکسی (سختگیری) سره سم هنرونه لکه مهندسی او مینا توری انځور - گری یو ځل بیا سمسور تیا ومونده. عبدالله له درویشی شیخانو سره دپیوستون له لاری ناسختگی - فیلسو فان او شاگردان وشړل اوله دی سره یی دځنډ (رکود) یو نوی پیر رامنځته کړ. مگر ده هم دخپل ځواک نسکور یدنه په خپلو سترگوولیده. طاعون را مات شو او ایراتانو (مغولو) پر هیواد راودانگل. تور - کمنی تېرونو سره داوزبکو په وړا ندی جنگ کی یو لاس شول او مخ پر هرات یی راویرغالل. په شمال کی اوزبکانو د ۱۵۷۹ - او ۱۵۹۹ کلونو ترمنځ دڅارانو دکازاکانو له خوا ماتې وخوړه او سایبریایی چی

خانی یی له دوی سره ملگری وه، له لاسه ورکړه. څارانو هم دمنځنی اسیا بهرنی سوداگری په خپل لاس کی واخیسته .

درویشانو صوفیانه ډلو (فرقو) پر له پسې ځواک را خپلاوه . ددوی لپاره مزدکونه ، څخه ځایونه (خانقا- وی) او ښوونځی (مدرسی) په بخارا، سمرکند ، گرمینی او نورو برخو کی ودان شول . په بخارا کی سوداگری ودانیو دمنځنی اسیا دبازار بورژوازی نقش نور هم جوت کړ . پسر ۱۵۹۹ کال په بخارا کی یوه نوی شاهي کورنی ځواک ته ورسیده چی یو وخت داسترا خان هغه واکمن جانیان وو . دوی دفرهنگ یو پشکال غوندی کیدو نی کړ . په خوارزم کی یوی شیبانی کورنی سر راهسک کړچی لومړی یی په گورکینچ Gurgench او بیا په خیواکی ځای نیولی و ځکه ددغه ښار ساتنه اسانه وه .

داوولسمی پیړی له ښکلیو ودانیو څخه یوه هم په سمرکند کی د شیر دور Shir-Dor مزدک دی چی تر څنکه یی طلا کاری مزدک مدرسه ودانه شوی ده . دغه دواړی مدرسی دریکستان په هنری ډله کی داوولوغ بیگ مدرسه بشپړ وی . همدا رنگه په اوولسمه پیړی کی په بخارا او سمرکند کی لاسلیکنی په پوره او ښه توگه رامنځته شوی . مگر ډیر ژر پاڅونونه را وښوریدل او خونړیو غچ اخیستنو ډیر کلی له منځه یووړل اوغوند تېروونه یی پوپنا کړل .

له لویدیځ او شماله را یرغالونکو روسانو په وړاندی دختیځ له لوری راغلی چینیان ودریدل او یوځل یی بیا پر ۱۷۵۸ کال دمنجو قیصرانوپه مشری دفرغانی ناوه تر خپل واک لاندی راوسته . دمنځنی اسیا اقتصاد انگری دنگری شو . دجلگو دجنگونو او د سردارانو دشخړو دروسانو اوچینیانو دتاراکونو له لاسه را پر- ځیدلی نری دنادر افشار دځغل ډگرشو چی د ۱۷۴۰ کال چور چپاول یی دخیوا دخانیو نشتونه ښه پسې کړندی کړه . په بخاراکی دنادرپلوی دخان دوژنی لار سیخه کړه اودبخاراپه نوی امیری کی یی دمنگیتانو کورنی ته ځواک وسپاره . سویلی (جنوبی) پولو ته یی دنادر شاه له مړینی (۱۷۴۷) سره یوه لویه پښتنی ټولواکمنی ټینگه شوه .

احمد خان ابدالی خپل ټاټوبی ته له رسیدو سره دکندهار په نادرابادکی دنهوا ابدالی سردارانو (په لار- ښوونه دجوړی شوی لویی جرگی) له خوا پاچا وټاکل شو (۳۸*) ده یوه انگازه ورستای نوم «دمرغلرو مرغلره» (در دران) ستا ینوم تر لاسه کړ چی له همدغه راهیسی ابدالیان درا نیان هم وبلل شول . ابدالی شاه سملاسی دهرات او کابل سووبی وکړی او له ۱۷۴۸ تر ۱۷۶۱ پوری یی پنجاب ، ملتان او کشمیر داتولښکر لیردونو په ترڅ کی لاندی کړل او «پرمتورا او دیلی یی ویرغالل . په یوه مهال کی پر دغه سیمه بانندی د انگریزانو او فرانسیانو ترمنځ هم جگړه روانه وه . دفرا نسیانو له پلوی سره سره بیا هم دیته اړوتل چی له ۱۷۵۸ څخه تر ۱۷۶۲ پوری پر مرهتیانو ورودانگی ، ځکه غوښتل یی چی پنجاب تری را خپل کړی . ددولت واکمن پوپ (قشر) پښتانه وو چی دخپلو خپلو تېرونو له مخی ډلبندی شوی وو او په بیلا بیلو کچویی هغه ځمکی تر لاسه کولی چی زیاتره یی له نورو وگړیو څخه بلو سلی . پایتخت یی نوی ودان شوی کندهار و چی «احمدشاهی اشرف البلاد» وبلل شو .

نن سبا هغه دکندهار زوړ ښاردی چی دیوال یی لویدیځ ته ۱۷۹۸ متره ، ختیځ ته ۱۶۵۴ متره ، شمال ته ۱۰۶۴ متره او سویل ته ۱۱۳۹ متره اوږد والی لری . کومه ودانی چی تری په ښه ښه راپاتی ده ، هغه لوی ښکلی رنگه جومات دی . یوازگ پر ښار بانندی واکمنی لری چی مخی ته یی بازار غځیدلی دی . دغه بازار له دی پلوه نوم لاره چی دسیستان او غرجستا ن مرییان پکی پلورل کیدل . ښار

مینی پر بیلا بیلو تېرو نو ویشل شوی وی . در باری محتسبانو چی دتېرني ملایانو په کورنیو یی اړه درلوده ، ددولتی بریکرو دېشپړی کار اچونی څارنه کوله . سوداگری او ښارونه یو ځل بیا راژوندی شول .

دوه مرستو نخونی دکندهار زورښار پسولی چی یوه یی دمیرو یس او بله یی داحمد شاه درانی په ارمځای پوری اړه لری . دغه مرستونخونی په هند واسلامی مخییلگوجوری شوی دی .

داحمد شاه ځای ناستی تیمورشاه (۱۷۷۳ - ۱۷۹۳) و . ده پر بارکزی تېر ډډه ولگوله او پایتخت یی کابل ته ولیرد او په زیاتسره استوګن یی تاجیکان وو او یو داسی سوداگری ښار و چی دبخارا پر لوری یی کاروانی لار کنترولوله . تېسور دتورکمنی قزلباشا نو یو ۱۲۰۰۰ نفری لښکر جوړ کړ او په کابل کی یی ځای پر ځای کړ . پردی سر بیره یی دپاچا دمربیانو په توګه دپارسیانو (ایرانیانو) او تا-جیکانو یو لښکر هم رامنځته کړ . تیمور له خپلو ۳۲ (۹۲۲) زامنو څخه ګڼ شمیر والیان وټاکل . همایون په کندهار ، زمان په کابل ، محمود په هرات او شجاع الملک له پلار سره په پېښور کی اوسیده .

د تیمور تر مړینی وروسته ځواک شخړه را منځته شوه او ټولوا کمنی په نسکوریدنه پیل وکړ . پر ۱۷۹۳ کال زمان له بارکزیانو سره ځواک تر لاسه کړ او پوره اووه کاله وروسته راوړ ځید . ځای ناستی (جانشین) یی تر ۱۸۰۳ پوری دری کاله واکمنی ټینگه کړه او شجاع شپږ کاله پر هیواد واکي وچلولی کله چی ده پر ۱۸۰۹ کال له انګلستان سره دانویوالی تړون لاسلیک کړ ، محمود ځان ګوښه کړ او شجاع دافغانانو دښمنانو (سیکانو) ته وتښتید .

رنجیت سینگ دلاهور شاوخوا ته سره دغه هند واسلامی ډلی جګړن یو لاس کړل . دفرانسی او ایټالی افسرانو له خوا په نومالی ډول روزلی لښکر شیند پر شیند افغانان پر ۱۸۱۸ کال له ملتان ، پر ۱۸۱۹ له کشمیر او پنجاب څخه وشړل او په پای کی یی پر ۱۸۲۳ کال پېښور هم لاندی کړ . په غرنی افغانستان کی محمود پر ۱۸۲۱ کال دهرات تر نیونی وروسته چی تردغه وخته آزاد و ، دبارکزیانو مشرفتح خان روند کړ ، مګر ډیر ژر دسر غرانو بارکزیانو له خوا چی دابدالیانو ځواکمنتر یڼه پښه وه ، وشړل شو . دبارکزیانو سر غندوی پلرینی (Clan) محمد زیو ځواک تر لاسه کړ ، مګر سیکان یی پر شانه شو کړای بلکی یوازی یی پر کندهار باندی دهغوی د۱۸۳۳ کال یو یرغل وروځپه سو- بمن دوست محمد خان نومید چی یی وکړای شول ، په دی توګه ځان دکابل امیر و نوموی . ده دتوکړ توکړ شویو افغانی ځمکو په رایو کولو لاس پوری کړ . دی یو تېرني سردارو چی دپښتنو ددو دونو له مخی یی دواګی چلونی هڅه کوله . دکابل پر شاو خوا دده جوړ کړی دولت دنولسمی پیری په پرتله داشرا- فیانو یوه فدرا سیون ته ډیر ورته و . بیا هم دی په دی اړتیا پوه و ، دهغه نوی دولت توکونه (عناصر) راواخلی چی دهند پر میلو نونوباندی یی دانگریزانو له واکمنی سره مرسته کړی وه . دی پخپل ځانی دماشینونو لیوال و او انگریزی او امیریکایی افسران یی هیواد ته راوبلل مګر پر غرغره بیانو (ماجرا- جویانو) او ګوډا گیانو واوښت چی دانگریزی «سیلا نیانو» په نامه افغانی خاوری ته را ننوتی وو ، لکه الکساندر برنس Burnes (۱۸۳۶ - ۱۸۳۷) او داسی نور . امیر غوښتل په وسپنیز دیسپلین سره ښارونه اولاری خوندی وساتی ، بی له دی چی دلویو تېرونو دځواک یوه څکه هومره وکړای شی . اسلام دښاریانو دیسپلین پر ځای کاوه . شرابخوری او نڅا بندوو اود کارو اتونو دولتونی پر ضد پارسی او انګلیسی روزلو پوځی ډلو له ډیری وحشیانه سختی څخه کار اخیست .

دامیر بریا لیتوونو چی په سرکی یی له انگریزانو مرسته غوښته، دختیز هند کمپنی او انگریزی حکومت بیکيلا ککر نارامه کړل. ان په ۱۸۰۹ او ۱۸۱۴ کی یی لاهڅه کړی وه چی په قفقاز کی مخ پر سر بیل دراتمبید ونکی روسی پر سیدخوانه قاچاری کورنی دځان پر خواکړی. دلار دپا لمر ستون حکومتی سیاست په وړاندی افغانستان یوانگریزی اسر جدی خاوره وه اودغلته یی دبل اروپایی ملت شتوالی او یایی هم تشه ناسیده سودا گری روانه کوله. چی گوندی په یوه داسی هڅه به په اروپا کی سوله له خطر سره مخامخ شی. دانگلیس موخه (هدف) داو چی افغانستان پر بیلا بیلو قبرنیو سیمو توکر توکر ووینی خو ددوست محمد سیاست له دغی موخی سره نا با نسدی و. د ۱۸۳۶ دجون پر ۲۵ مه د هند باداری، دختیز هند کمپنی یوی پلتنی خپل جنرال گورنر لارداکلندته دا «واک وړکړی چی دافغانستان په کورنیو چارو کی په غوڅه توگه لاس ووهی. دغه راز لاسوهنه ورته ځکه اړینه برینسیده چی دپارسی واکمنی دپراختیا مخه ونیسی او یا هم دروسی داغیز په وړاندی یو آر (سد) رامنځته کړی.» قاچا-ریانو هغه مهال دڅارانو خواته راکښون درلود. په ۳۸ ر ۱۸۳۷ کی پارسی لښکرو هرات کلابند کړ او متی یی هغه مهال بیرته خپله مخه وکړه چی انگریزی کند کونه دخلیج په سیمه کی پلی شول. دپارسیانو تر یرغل پوری دتیمور-یانوشار خر مه خوندی پاتی میشتځای نوره هسی یوه کنډواله وه، هرات سدوزایی امیرانو ته پاتی شو. همدا رنگه دخلم اوزبکی خانی، کندوز او میمنه دکابل له ځواک سیمی څخه دباندی پاتی شول. کافرو (پخوانی نورستا نیانو) اوددوی ختیځ ته پرتو دردی تېرونو دالکساندر برنس تر مشری لاندی خپله خپلواکی وساتله. پر ۱۸۳۶ بریتانیی استازی غوښتل، دافغان-ستان بیا سازمانونه تم کړی خوجی داغشی یی پر نښه ونه لگید، یوانگریزی «شنه کتاب» دوست محمد «بلو سگر» (تجاوز کار) وباله. دسیملی «دری اړخیز تړون Trepatriate Treaty» چی د ۱۸۳۸ د جولای پر ۲۵ مه لاسلیک شو، رنجیت سینگ، شاه شجاع اودختیز هند کمپنی سره یو لاس کړل اود «بیا او ډون راوستنی» او د شاه - شجاع دبیا ټاکنی جنگ پیل شو.

دویلیم مکناتن تر سرکښی لاندی نومهالی (عصری) سمبال لښکر ته دوست محمد دومره ټینگ نه شو. د ۱۸۳۹ د اگست پر اوومه شاه شجاع دانگلیس دلورینی دواکمن په توگه اعلان شو. دوست محمد تر ډیر و نښتو وروسته په ډیرو بدو شرایطو کی وسله ایښوونی ته اړووت او هند ته ولیردول شو. انگریزی نیواکگرو پوځی ډلو غزنی، جلال آباد او کندهار تالاولا کړل او اوسید ونکی یی په ژمی کی واورینسو غرونو ته وشړل. غونډ کلی بانډی بوښا شوی او داسی کړننی پاتی نه شوه چی بلهاری (قربانی) یی ورکړی نه وی. ان دمحمود غزنوی دمړستو نخونی دروازی هم چورشوی. که څه هم تېرونه هماغسی وسله پر لاس جنکیدل، خوانگر یزانو ځانونه دهیواد باداران گنل ددوست محمد زوی وزیر محمد اکبر دوکړنی جنگ سرغندویی پر غاړه واخیسته او بی ځنډه له خپل برلاسی لښکر سره کابل ته راورسید او په خپل لاسی د ۱۸۴۱ د دسیمبر پر ۲۳ مه کرجن مکناتن راوپرځاوه. لنډ مهال وروسته شاه شجاع هم دافغانانو له گوزاره بچ نه شو او همداسی ورته برخلیک دالکساندر برنس به برخه هم شو.

دانگریزانو دلښکرو یوی برخه یی لان په اکتوبر کی دجلال آباد په خواپتی پالاچولی وو چی هلته یی له ځان سره دوو ودرنو وسلو په مرسته له نشته ژغور تیاوموندله. له داسی اکر (وضعی) سره په کابل کی پاتی انگریزی بولنتون (کارنیزون) هم نوری پښی ټینگی نه شوی کړای اود ۱۸۴۲ کال دجنوری پر شپږمه یی له ۴۵۰۰ پلیواو ۱۲۰۰ سپروسره مخ پر ختیځ تر پل. په شپږ ورځنیو جنگ جگړو یی ځانونه دکندمک تر غاښیو ورسول. دجنوری ددیارلسمی له وروستی

جنگ خخه یی متی اووه یا اته بندیان ژوندی پاتی شول هغه هم زیاتره هماغه انگریزانو وی، چی وروسته یی خپل سترگو لیدلی وړاندی کړل. یوازی یو ډاکتر ویلیم برایدن نومی جراح وکړای شو، تر جلال آباده نیم نیمزوانده ورسپیری او افغانسی پهری ته ځان و سپاری. انگریزانو یوازی کندهار او جلال آباد راتینگ کړای شول.

د ۱۸۴۲ په سپتمبر کی له هوسا جنگدو سره پر کابل یرغل هسی یوه ځواک ننداره وه. ښار چور شو، بازار والو ځول شو او د ۱۸۸۲ د سپتمبر پر ۱۷ مه یوه خونړی جزایی محکمه جوړه شوه، خو بیا هم دلار داکلند سیاست توی لار، ښکیلا کی اداری له دوست محمد سره لاس یو کړ، لکه څنگه چی ه. و. بیلو - Bellev را وروسته ولیکل:

((as a popular chief a much better instrument in our hands than the puppet of our choice))

«زموږ په لاس کی زموږ تر خپلی امرنی (انتخابی) نانځکی خخه دیوه منلی مشر په توگه یوه خوراغوره اله». دوست په بریتانیی مرسته کابل ته راستون شو. او دیوه اتل په توگه یی درناوی وشو. په دغه ترخ (۱۸۳۹ کال) کی رنجیت سینگ وپړ او انگریزانو پر ۱۸۴۵ پنجاب ونیو بی دی چی پینور بیر ته افغانانو ته ورکړی. دوست محمد دانکلو هندی جلا وطنی دکلونو ازمیښتونه هیر کړی نه وو. دی له ریفورمی پلانونو څخه تیر شو او سر له همدغه مهاله یی نور دانگلیس دلاستوی امیر په توگه واگی چلوسی. ده پوځی مرسته او پوځی سلاکاران تر لاسه کړل. د ۱۸۵۵ کال یو دوستانه تړون دیوه افغان - انگلیس دوکتورین - یا په بله وینا د «نه لاسوهنی» د ښکارندوی په (توگه رامنځته شو چی تر ۱۸۷۴ پوری یی چلښت لاره.

پر ۱۸۵۶ کال چی پارسیان سوهرات ونیو، انگریزان یی لیریدنی ته اړیستل اود ایران او افغانستان ترمنځ د ۱۸۵۷ دسولسی تړون انگلیس دراتلو نکو جنگی پینو او سرحدی پریکړی لپاره دریمکړی وټاکه.

کله چی دوست محمد خپل چاپیریال او ډیر وټبرنیو سرغنه ووتنگ کړ چی د «بیدینو» پر ضد له ستر هندی پاڅون سره ودریری، نو پر ۵۸ - ۱۸۵۷ کال یی په خپله بی خرڅشی ځان سپارنه دانگریزی مرستی اداینه وکړه. ده هندی پنا راوړو نکي بیر ته پخپله دانگلیس په لاس سپارل، بی له دی چی په بدل کی یی تر نکیدو نکي سکي هومره لاسته راوړی.

دوست محمد دانگلیس په سلاکندهار او اوزبکی ځانی، تراموسینده و نیول او بدخشان یی لاندی کړ. پر ۱۸۵۲ کال دنیواک پایله په افغانی تور کستان کی دکارنیزونی ښار تخته پول سمبالونه وه چی په هند واسلامی بڼه له بی گچوانځورگریو سره یو په زړه پوری جومات یی خپور شوی دی.

انگریزانو په پای کی امیر دینه وهڅاوه چی پر ۱۸۶۳ کال (۱۷۷) هرات ونیسی اود خپلی اویجسی (قلمرو) ټوک یی وگرځوی. دی د ۱۸۶۳ دجون پر اتمه دهرات تر نیونی وروسته مړ شو او افغانستان یو ځل بیا دتخت نیونی په شخړوکی ډوب شو.

دوست محمد یو «نوی» افغانستان تر شا پریشو د. ترانزیتی سودا گری دهند و ایران ترمنځ انگره دنگره شوه. یوازی دبخارا پر لوری لا پر کابل باندی دکال ۸ - ۱۰ سترکاروانونه تیریدل چی له همدی پلوه کابل دیوه یوازینی ښار په توگه بچ پاتی شو.

کابل د دوست محمد په زمانه کی دبالاحصار په کوټ سره جوتیا (برا زنده گی) درلوده (۱۸۲). بازار پر ښار واکمن و مگر بی له دی چی د ۱۸۴۲ کال وړانی یومغیز لری کړای شی. بازار له دوو برخو څخه رغیدلی و چی هغه شور بازار او دلاهوری دروازی بازار و. پنځلسو سرا یونو دکاروا -

نوو دشیپی تیرونی چوپر پرخای کاوه . کندواله بالاخصار پر ۱۸۸۸ کال پر یوه ارگ (کلا) بدل شو . له زړو خوندي پاتی ابادیوڅخه هماغه مغولی باغونه وو چی ان بایر ودان کړی وو . دلته دمغولی شاهجهان یو یادگاری جومات او دامیر عبدالرحمن یودالان لیدل کیږی (۱۷۹) . دکابل دتیرمهال له ارزښتنا- کترینو ودانیو څخه یو هم دتیمور شاه درانی ارامخای دی چی په ۱۸۱۷ کی بشپړ شوی دی . ددغه هیواد نورو ښارونو خوراسخت گوزارونه ولیدل ، په کندهارکی له ۱۸۰۹ څخه تر ۱۸۳۶ پوری دوکړو شمیر له ۱۰۰۰۰۰ څخه ۳۰۰۰۰ ته راټیټ شو . غزنی هسی یو کلی او په بلخ کی پنځه سوه کوره استوگن پاتی وو . ملاریا په ټوله سیمه کی خپره وه .

هرات په ۱۸۱۰ کی (۱۰۰۰۰۰) او تر پارسۍ کلابندی (۳۸-۱۸۳۷) دمخه (۶۰۰۰۰) استوگن درلو دل چی په دغه ترخ کی ډیر هندي او یهودی سوداگر هم راتلل . د۱۲۰۰ دوکانونو او ۱۷ دالانونو خاوندانو له ایران ، هند او اوزبکو سره را کړه ورکړه درلوده . هرات دور یبسمینو ټوکرانو ، غالیو او بوتونو له پلوه نوم لاره . پر ۱۸۴۵ کال په هرات کی (۲۰۰۰۰) وگړی اوسیدل چی دکورونو یوه زیاته برخه یی په کندوالو کی وه . ددوست محمد دپلوی پښتنو له نیوتی سره ټولی ښار مینی تالا والا شوی ، مگر بیا هم سوداگری داسی بریښیده چی له سره راژوندی شوی وی .

دسیمی په نورو پرمختیا وو کی دروسی لښکرو را وړاندی تگ . یوژور نقش کینه . دامو سیند ، کو- پینداگ اوکسپین سمندرگی ترمنځ سیمه باندي تورکمن را سر شول چی تر دغه مهاله لاخلواک وو . دبخارا دامیری داستوگنو شمیردوه نیم میلونه و چی دکرگرو اوپوونده وو په توگه یی ژوند کاوه . له دوی څخه ۳۵ په سل کی کوچیان او نیم کوچیان وو . اوزبکو له ۵۵ څخه تر ۶۰ په سل کی داوسیدو نکو ډیرواله جوړوله او په دی گروهه وو چی ۳۰ په سل کی به ورسره تاجیکان وی . پاتی برخه یی تور . کمنان راتلل چی دامو سیند پرغاړو پراته وو . تاجیکان زیاتره دختیځ په ښارونو او غرونو کی اوسیدل .

دخیوا خانیو متی ۳۰۰۰۰۰ استوگن راخیستل . دلته له مریانو ، دکرگرو نیم فیوداله خبیښاک او په ښارو کی خپر ندوی ډوله پانگوالی ته ورته بازاری سیستم سره یوه سخت رژیم واکي چلولی . تر څو پاڅونونه راوبښور یدل او هغه هم په خونړی توگه وځپل شول . په دی توگه بیا بیا تپرونه ، کرگر او کوچیان را پورته شول ، لکه پر ۱۸۰۰ کال دمروی تورکمنان له ۱۸۲۱ څخه تر ۱۸۲۵ پوری کپچاقان ، پر ۱۸۵۵ کال دبخاراسیمی کرگر او پر ۱۸۶۹ کال تاجیکان دڅوانی روسی پانگوالی لپاره منځنی اسیا دپلور بازار اودښی دسیمی په توگه په زړه پوری وه . را سمسور یدونکی روسی اوبدانرغاوه (نساجی صنعت) دامریکاله کورنی جگړی څخه وټه من (زیانمن) شوی و او هغه داچی پښه یی پری درولی وه . له دی کبله چی څاری حکومت دمنځنی اسیا نیونی ته راودانگل ، نو د روسی خپرونو له خوایی بشپړملا تروموند .

پر ۱۸۴۲ کال انگریزی استازی بخارا ته ورسیدل او له انگلستان سره یی دامیر دټرنی په هڅه کی شول مگر امیر هغوی بندیان کړل . څاری افسرانو دټرنی په بدل کی امیر ته دودیز ځواک ورپرېښونه څرگنده کړه او پر ۱۸۶۸ کال هغه جوړه چاره را منځته شوه چی دهغی له مخی پر ۱۸۷۳ کال خیوا هم په روسی پوری وتړل شوه . زاړه پارکی (طبقات) پر خپل ځواک پاتی شول ، خو بیا هم ورته په کاروه چی له نویو بادارانو ، یا په بله وینا په تاشکند کی له پوځی والیانو سره یی وویشی . روسی رغاویزو (صنعتی) راوړنو لاسرغاوه (لاسی صنعت) وران ویجاړ کړ اودبهرونی (صدور) لپاره دښی کر

پراختیا دخورا کی توکو پیداوار ایتیت کر. تر نوئسمی پیری پوری چی کوم دودیز ودانیز (مهندسی) هنر چی په ځانگړی توگه پسه خیاوکی لاپال کیده، تپ پر ځای ودراره. دغه سیمه تر نیمی پیری پوری داسی نیم بنکیل پاتی شوه چی دهری پرمختیا مخه یی ونیوله. دروسانو دغی راتمبیدنی دانگریزانو غوړونه و بوړنول او پر له پسی (۱۸۳۰، ۱۸۶۹، ۱۸۷۶، ۱۸۷۸، ۱۸۸۲، ۱۸۸۳، ۱۸۸۴، ۱۸۸۵) یی له افغانستان سره خپله نالیوالتیا (عدم علاقمندی) څرگنده کړه، مگر بیا هم انگلیس د ځینو روسی جنرالانو هغه گواښونه جدی وگنل چی له هغه څخه داسی څرگندیدله، کیدای شی چی پر هند باندي په یوه یرغل سره په اروپا کی دروسی گتو لپاره لاره اواره شی. که څه هم دی خبری کوم بنسټ نه درلود، مگر انگلیس یی دافغانستان په وړاندي دخپل سیاست بدلون ته هڅاوه. پر ۱۸۷۴ کال په انگلیستان کی ځانساتو (محافظه کارو) ځواک تر لاسه کړ او دسالبری اود یسریلی تر مشری لاندی یی «فارور دپا - لیسی» (مخ پر وړاندي سیا ست) راویست چی موخه یی دیسریلی ټولواکمنی ته پر ۱۸۷۷ کال په یوه لیک کی داسی انځورلی ده:

«پر روسیه باید له اسیا څخه یرغل وشي. ځواکونه باید پارس خلیج ته واستول شي او . . . دهند ټولواکمنه (د انگلیس ملکه) باید دخپلو لښکرو ته بولي ور کړی چی منځنی اسیا له ماشیو څخه پاکه کړی اود کسپین سمندر کی ته یی وشړی.» کومی پایلی چی له دغی پالیسی څخه رامنځته شوی، بیا هم باید افغانستان زغملی وای.

دلته امیر شیر علیخان پر ۱۸۶۳ کال دامیر په توگه دخپل پلار ځای نیولی و او په هند کی یی دانگریزی شاه مرستیال له خوا هم پیژندنه شوی وه خو نوروسردارانو ور ته غاړه نه ایښوه. اعظم خان کابل په لاس کی ونیو او دجمال الدین افغانی ملاتړ یی تر لاسه کړ. داد منځنی اسیا یوه داسی ځانگړی ککره وه چی دهندی پاڅون په بیلگه تری دهر نی بانگواکی (امپریا لیزم) ضد جنگیالی جوړ شوی و، خو سره له دی اعظم خان وشړل شو او زوی یی عبدالرحمن په سرغراوی لاس پوری کړ او بلخ، کابل او کندهار یی ونیول، شیرعلی دی پسی واخیست او سمر کند ته یی پنا یوړه.

شیرعلی پر ۱۸۶۸ کال پر ټول افغانستان واکي چلولی، تر څوی زوی یعقوب دمخه نومولی تخت ځای ناستی (ولیعهدی) پر ضد سرغراوی وکړ او پلار یی هرات ته وشاړه. انگریزانو دروغی «منځگړ یتوب» وکړ چی له مخی یی یعقوب دلویدیز افغانستان واکمن شو. شیرعلی خان زړه نازړه په خپلو لومړیو سمونونو (ریفورمونو) لاس پوری کړ. دکابل په بالاحصار کی یی یو ښوونځی پرانیستل شو چی یوه څانگه یی نظامی او بله یی ملکی وه. یوه چاپخونه ودرول شوه، دانگلیسی اردو لاسلیکی (تعلیماتنامی) وژباړل شوی اود ۱۸۷۳ او ۱۸۷۹ کلسو ترمنځ شمس النهار نومی اوونیزه خپریده. دپیشور او کابل ترمنځ یوه جوته (ثابته) ډاگ لیکه (پوستی لار) شته وه او پر ۱۸۷۰ کال لومړی پوستی ټکټونه خپاره شول. دیوی نومهالی دولتی اداری پیلامی را منځته شوی اود لومړی ځل لپاره افغانستان درغاویزو (صنعتی) جوړ ښتونو څښتن شو.

دلور پور ځینو اړوندانو لکه محمدزی سردار غلام محمد دسمونونو (ریفورمونو) په پلوی ودرید چی زیاتره البته دکاغذ پرمخ همداسی کښلی پاتی شول. امیر دروسانوله را نژدی کیدو سره داهیله غوته کړی وه چی په مرسته به یی ځان دانگریزانو له مخواکی څخه آزاد کړای شی. پر ۱۸۷۸ کال یوه روسی استاز ډله (هنیت) په ډیروستونزو او کپرا وونو کابل ته راوړسید او امیر ته یی دوسلو دمرستی ژمنه وکړه. انگریزی لښکر د «مخ پر وړاندي» سیاست له مخی پر هیوادراتوی شو، کابل یی ونیو او امیر

یې وشاره، تر څو په شمال ګي (د روسی مرستی په هڅه) د تګ پر لاره وم. یعقوب خان انګلیسانو ته غاړه کیښووه او د ۱۸۷۹ دمی پر ۲۶مه یې د ګندمک روغه ورسره لاسلیک کړه چې تر بریتانیې کالخوا- یې (قیمومیت) لاندی یې د افغانستان درواستنی غوښتنه کوله او بهرنی سیاست یې دانګلیس په لاس کی ورکاوه. خپیر غاښی او بولان غاښی له افغانستان پری کړ شول او په «بریتانیې هند» پوری وتړل شول. له دی سره افغانستان له سترا تیزیکی پلوه دوی غوری راتګ لاری له لاسه ورکړی. د ۱۸۷۹ دجون پر ۲۴مه یو ځل بیا کیوناری Cavagnari نومی انګریز په کابل کی ځای پر ځای شو چی یوی پو ځی ډلی یې ملګرتیا کوله. د بریتانیې تاج و تخت استازی لار دلاتن Lordlytton په سوېمانه (فاتحانه) باور افغانی مشرانو ته څرګنده کړه: «پور به بیا هیڅکله له افغانستانه ونه وځو!» د سپتمبر په دریمه څنګه چی په کاروه، هماغسی خبره اواره شوه او هغه داچی استازی له پو ځی ډلی سره دیوه نوی پاڅون بلهاری (قربانسی) شو. که څه هم یو نوی انګریزی لښکر امیر او پایتخت ځانسپارنی (تسلیمی) ته اړیستل او ددغه ښار استازی یې سټ کرل، مګر په میوند کی هغه پاڅونیانو چی له امیر څخه یې ځان جلا کړی و، یوانګریزی جنګی ډله له منځه یووړه او پاڅون ټول هیواد ونیو ځانساتی انګلیسی حکومت په دی هڅه کی شو چی په یو ډول له افغانستانه غچ واخلي او هغه داچی کندهار لاندی کړی، هرات او بلخ آزاد پریودی او یایی په پارسیانو ونیسی. اود هغو ازمیښتوله مخی چی د دوست محمد خان وختونه یسی رایادول، انګریزانو سم له سمونی له پارسیانو سره د هرات د نیواک (اشغال) تړون لاسلیک کړ. د دوست محمد نمسی عبدا لرحمن د سمرکند له جلا وطنی څخه راوستل شو او په لاس کی یې واکی ورکړ شوی. ده «وسپنیز امیر» په توګه په انګریزی سرو او درستو واګی چلولی. ده یوه وران و یچار هیواد په لاس کی واخیست او دابدالی ځمکواکو (فیودالانو) په یوه داسی نظامی ځانواکی کی یې ښکیل کړ چی په هغه کی هر ډول سرغړاوی برامانه ځپل کیده. پر ۸۷ ر ۱۸۸۶ غلځیان غاړی ایښودنی ته اړوتل او پر ۱۸۹۱ ر ۱۸۸۸ دامیر لښکر پر هزاره وو یو مرګونی گوزار وکړ چی دخپلی شیعیه گروهی له مخی یې پر ځان باندی زور زیاتی په مذهبی توګه څرګند اوه. شینوارو دخپل پاڅون اداینه په ۱۲۰۰۰ مرو وکړه. دیوه انګریز دیپلومات لار دکرزن (NEZIU) درپوت له مخی په زرګونو تېرنی جنګیالان یې په ژوندی چونه رانده کړل، په ځاګانو کی یې وغور ځول، په شکنجه یې ووژل، په وهلو وهلو یې مړه کړل، او یایی هم دتویونو په څولو پوری وتړل او وایی لو ځول. بندیان یسی په کیجونو (قفسونو) کی پر لویولارو باندی وځړول او له لوری یې مړه کړل. وایی چی دکابل یو ډوډی بخونکی یې په تناره کی وسیزه، ځکه ډوډی یې ښه پخه کړی نه وه او یایی ټول کم و.

دانګریزانو لیوالتیا په شمالسی پولی تړلی وه چی اخوا ته یی روسانو پر ۱۸۸۴ کال دتور کمنانو وروستنی تېرونه لاسکتوی کړ، وو. که څه هم ددی کار څک هیڅ نه لګیده چی گوندی روسان دی جنگ جنوب ته راپوری باسی، خوانګریزانو بیا هم پردی ټینګار کاوه چی هرات راتینګ کړی. له هرات ښار څخه لاتر دغه مهال پوری د تیموریانو پرتمینو ودانیو هماغسی غیر را چاپیر کړی وه. حیدر فاضل دانګلیسی سترګو لیدلیو له مخی داسی تریخ گزارش را کوی:

«... د ۱۸۸۵ کال په منی کی په کاروه، د هرات ټولی ودانیسی زیادګارونه پر مورچو بدل شی اودا دلور درشل انګلیس بوی، وه. دغه دنده نیغه پر نیغه دمیجر هولیدیچ Holdich او کیپتان پیکوک

پز-غازه و چي داسي څرگندونه يې کړې ده. «راسپارلی کار مو تر سره کړ. عیدگاه او مدرسه هوانه رالو-
خول شوی». میبحریتس Yates لیکي:

(په دی کی اړنگ نشته، کومی بیسی چی دکمیسون په لاس دغه هیواد ته راوړل شوی وی اوهمدا-
رنکه کوم چور بښتونه (تاسیسات) چی دبیللا بیلو سوداگری ډولونولپاره رامنځته شوی دی او داچی
یوازی دکمیسون په شتوالی سره دومره څه شوی دی، نو له یومخیز انگلیسی نیواک سره به
تردی زیات څه کیدونی وای؟ کله چی مورله هرات څخه راوتلو، دعیدگاه له منځه راتیر شو، یوازی یسی
لوری مناری لیدل کیدی او نوره هسی یوه خاورینه ډیری وه چی دیو خواته کولو لپاره یی دخروییو
غونډ لښکر پر کار واچول شو.»

دانگریزانو لپاره بیا هم دهنه-نپوله لاتر هغی پوره خوندی نه وه چی تر څو میلونونو وسله والو-
پښتنو سره یو کب یووالی جوړاوه. که به څه هم دغه یووالی دومره ټینگ نه وه. له همدی کبله یی
د ۱۸۹۳ دنومبر پر ۱۲ مه دهغی تش په نامه «ډیورنډ کرښی» دپیژندنی لپاره پښی خری کړی چی
نیم بښتانه یی ترانگریزی ژغ لاندی راوستل. پخپله ددغی کرښی منځته راوړو نکي مور تیمور ډیورنډ هغه
Mortimer Durand داسی ارزولی ده:

«پوله تر گتو زیانونه ډیرلری، داله وگرنیز (اتنیکی)، ستراتیژ یکی او جغرافیایی له پلوه ناسولیزه
(غیر منطقی) ده. داد اباسین دابنا ټولیزه ناوه دوه ترازوی کړی او یوملت پر دوو برخو نیموی او همدا
راز سره غونډ تېرونه په منځ کی پریکوی.»، دغسی کرښی نه افغانان آرام کړل او نه بریتا نیان چی
پاتمپری یی لاتر اوسه پاکستان ته پاتی ده.

امیر ته یی پر ځای «کافر» (اوسنی نورستا نیان) ورپر یښوول او امیر هم ورکی یوخوږی سو -
بمنا نه ناآزار کب کړ. دلور پور کوچنیان یی ورته په مسلمانی گروهه ور وزل او پخوانی دودونه
او جالونه یی پری بند کړل. نور نواغانستان دیوه منځوال (مرکزی) حکومت په درلودلو سره په زور
او وینو په نننیو پولو کسی ټیکاو (قرار) وموند، بی له دی چی دکوم پرمختگ لرلید ولری. په ټول هیواد
کی دری درملیان (طیبیان) او یوسوو نځی و. دیوی پتلی دچورونی منځه انگریزانو و نیوله. هغه شتمن
غرني هیواد چی یو وخت یی واکه نانو پرهند او ایران واکي چلولی، دیوه وروسته پاتی هیواد په نامه ونومول
شو. دغه هیواد دیوه داسی لندپاری امیر تر ژغ لاندی ستمیده چی پوهنه، هنر او ښوونه ورته
ببو بریښیدل او هغه یی د خپلی واکمنی لپاره همیشنی گواښ گانه.

اووم-خپرکی

یوه گرانه پانمیری (میراث)

کله چی «وسپنيز امير» پر ۱۹۰۱ کال ومړ، افغانستان تر بخارا هم وروسته پاتی و. دلته دراپاتی دودیزی (عنعنې) بنوونی ترڅنګه اروپایي فرهنگ او پوهنی پښې هومره ټینګې کړې وې. انګر-یزانو هم دکرګری فیوډالی ټبرنیوډلو ټپلو په کچه (سطح) دخپل «سرحدی ولایت» پښتانه او دسویل بلو خان له خان سره وساتل. دپنګیدو نکې قاجاری واکمنی ختیځ چی بلوڅو او پښتنو پکی ژوندکاوه، له هر راز پرمختګه لری پاتی و. په دی توګه منځنی اسیا په یوه بدانګر (حالت) په شلمه پیړۍ کی پل کښنود، چی تاریخ یی پکی دنړیوال تاریخ هغه برخه راخیسته چی دجنگ جګړو او اړپیچونو له لاسه څیری ویری وه. دا هغه برخه ده چی سپرته یی زموږ ددغه کتا بله موخو (هدفو) څخه تیری کوی او هغه زموږ دشیو ورځو دجنگ جګړو دمخه تاریخ انځورول وو.

او دادی زموږ دپیړۍ په پای کی دخوشال خان هغه ارمان رښتیاینه مومی چی دری سوه کاله مخکی یی داسی انځورلی وو:

تر مغولو پښتانه په توره ښه دی

که په پوهه پښتانه وای څه هوښیار

ولسونه چی سند و بله وکا

پادشاهان ورته سجدو کاندی اختیار

که نفاق که اتفاق که جهل پوهه

دهرچاد خدای په لاس ده هره چار

داچی نن سبا دهندو کښ پرګنوله شاهانو سره نوره شلوی ده، نودا هیله غځونی کوی چی دوی به یو ځل بیا دخوشال خان شعرونه په نوی مانا را واخلی اوداسی یی زمزمه کړای شی:

بیا له کومه را پیدا شو دابهار
چی پرهر لوری یی ملک کړ یو گلزار
ارغوان دی ، ضمیران ، سوسن، ریحان دی
یاسمن دی ، نسترن ، نرکس ، گلنار
دپسرلی گلونه ډیر په هر هرنگ شته
ولیسره لاله دی لاپکی او خسار
جونه موتی موتی گل ږدی په کریوان کی
دخوانانوگلد سستی دی پر دستار
مغنی ، پر چفانه لیندی کپرده!
په نغمو ، په پردو وغواړه هر تار!
ساقی راشه ډکی ډکی پیالی راکړه ،
چی دمپو په مستی کی شم سرشار !
خوښی او ډاډ دی وی ، په سوله ییز او آزاد افغانستان کی - اسلام
علیکم !

ویپانگه

ارزول : ارزیابی کردن

ارز(- ونه) : ارز ، ارزش (اسعار)

اوبه بخره : حقا به

آر : اصل ، اصیل

آره : اصل ، ریشه ، منشاء ، نسب

آر : شرط ، مانع ، سد

آرپیچ : اختلاف ، تضاد ، کشیده کی

آر پیچن : مورد اختلاف

اویجه : سر زمین ، قلمرو

اکر : وضع ، حالت

انند : اندیشه ، فکر

اندنه : تفکر

انددود : طرز فکر

اند پوهه : ایدیو لوژی

اندیز : فکری

استو کنخی : منزل رهایشی

استوکن : ساکن مسکن
 استو گنجای : محل سکونت ، محل بودو باش
 آرامجای : آرامگاه ، مقبره ، روضه ، مزار
 اړنگ : شک ، تردید
 اډانه : طرح ، استخوانبندی ، چهار چوب ، تشکیل
 اډانیز : تشکیلاتی
 او غار : اشکار
 اخج : مأخذ ، منبع
 اخجلیک : فهرست مأخذ - منابع
 استازکر نه (استازی) : رسالت ، نماینده کمی
 استاز ډله : هیئت ، میسشن (میسین)
 اسما نڅک : آسمانخراش ، سربفک (کشیده)
 الواک : نظر ، تیوری
 الواکی : نظری ، تیوریک
 اسمانلار : کهکشان
 اورشیند (غر) : (کوه) آتشفشان
 اور محراب : دمزدک هغه جیای
 چی سپیخلی اور پکی بلیری ،
 عیسویان یی التار بولی چی پخوا
 پکی بلهاری (قربانی) کیده .
 اورتون : آتشدده
 استو کفونډ : کمپلکس رهایشی
 استو کفونډ : کمپلکس رهایش
 انخور خیره : عکس
 انخورل : تمثیل کردن
 انخورگر : نقاش
 انخوریز : مصور ، منقش
 اخیسته : تعقیب
 اسمنده : فاصله به اندازه یک دوش اسپ
 اوډل : ترتیب - تنظیم - بسیج -
 تدوین کردن
 اوډون : ترتیب ، تنظیم ، بسیج ، تدوین
 اروالیرد : حلول روح
 اروا پوهنه (ساپوهنه) : روانشناسی

آریکلاری : خطوط مواصلاتی
اداینه : پرداخت
آرین : ضروری ، حتمی
انگازه ور : پرتنین ، پراوازه
اوبدانه : نساجی ، بافنده گی
اوبدائر غاوه : صنعت نساجی
بلهاری ، : قربانی
بلوسل : غصب کردن ، تجاوزکردن
بلوس : غصب
بلوسنه : غصب
بلو سکر : غاصب ، متجاوز ، تجاوزگر
بلواکی : حاکمیت بیگانه
بادوره : بادکویه
بداندی : بداندیش ، بدسگال
بازار بورژوازی : سرمایه داری تجارتي
بسد : ضد ، مخالف ، حریف
بنباره : دسیسه ، توطیه
بلینده : مشعل
بهرونه : صدور
بهیز : کاروان ، روند ، جریان
باجیازی : مکلف به باج ، باجزار
بور نوری : دهشتناک ، تکان دهنده
باره : مزد ، کرا
بریا : دست آورد (بریاوی)
برلاسی : تفوق
برمیال : پر شکوه
بولندوی : قوماندان ، فرمانده
بولندویی : قوماندانی ، فرماندهی
بولنتون : کارنیزون ، قرار گاه
بولی : قومانده
بولله : قصیده ، حماسه
پارکی : طبقه ، قطعه (شعر)
پور : طبقه (منزل) ، قشر
پاتمری : میراث ، ارث
پاتورپی : وارث

پان ریژ : برگ ریزان
 پژی : وجود ، بدن ، جسم
 پژی : مجسمه ، پیکره
 پژساز : مجسمه ساز ، پیکر تراش
 پژنی : بدنی ، جسمی ، جسمانی
 پژینه : سنگلاخ
 پژیر : دور ، دوره ، گردش ، چرخش
 پژتاره : نوار
 پژریژه : طلاق
 پژدل : تحریم (شده)
 پژیشور : تتمه ، دنباله ، تعلیق ، خلف ، بازمانده (- کان)
 پژسوال : پاسدار ، پادشاه
 پژسوالی : پاسداری ، شاهی ، حکمرانی
 پژیلامه : سر آغاز ، نشانی
 پژلی کول : تایید (کردن)
 پژینبلیک : تاریخ
 پژسلنه : سپا سگزاری
 پژتلیز : جفت ، متصل
 پژتلیزول : جفت - متصل ساختن ، پیوند کردن
 پژیلیک : پاورقی ، پایاننامه (مونوگراف)
 پژنخ : طبیعت
 پژیمخ : ما قبل اخر
 پژخشو : خلاص ، مبرا ، ازاد
 پژیلور : پرورش ، نوازش
 پژیل سپور : سوار فیل
 پژارو پامیزاد : افغان زمین (بلندتر از پرواز عقاب)
 پژند غالی : جای تجمع ، کمپ
 پژلور : ارزش ، فروش
 پژسولل : به زیور آراستن
 پژسلاز : پایتخت
 پژرغسز : غضب
 پژسازه : وظیفه ، مکلفیت
 پژوال : موظف ، مکلف ، مسوول
 پژسان : کمر کوه ، پرتگاه

تخت ناستی : تخت نشینی

تسول : ملکیت

تولوالی : مالکیت

توکم : نژاد

تورکتو کمی : ترک نژاد

توک (توکی) : عنصر ، ماده

توکیز : مادی

تورنگ : ترکیب

تروبول : اختطاف کردن ، ربودن

توسنا : علت ، سبب

تبخ : تخته سنگ

تلپاتسی : جاودان ، ابدی

ترخ : بغل (کوه)

تسره : لاش کوه ، پیمان

ترخ : درز ، ضمن

تمبیدل : به عقب رفتن

تمبول : به عقب راندن

تورنه : حکاکی

تسین : فراری

تاکنده : تعیین کننده

تسوک : جزء ، جزو

تول و توك : جزء و کل ، جزء و تام

تولیز : عمومی ، همگانی ، عامه

تولخ (غوند) : کمپلکس ، مجتمع ، کمینات ، کولکتیف

تولنپو هنه : جامعه شناسی ، سوسیولوژی

تاتوبی : زادگاه ، زادبوم

تسرنی : قومی ، قبیله ، قبایلی

تولنوده : رشد اجتماعی ، رشد جامعه

تولوژنه : قتل عام ، مساکر

تول او دون : نظم عامه

تولواکی : شاهی ، سلطنت

تولواکمن : شاهنشاه ، امپراتور

تولواکمنی : شاهنشاهی ، امپراتوری

تیگاو : قرار ، ثبات

تینگار : اصرار ، مقاومت ، پایمردی

تينگار تولى : گروه مقاومت
 جاج : تصور ، فكر ، مفهوم ، برداشت
 جنگليبرد : انتقال جنگ
 جنگ اوزار : جنگ آفزار
 جنگه گر : ميدان جنگ
 جنگ جگره : جنگ وجدل
 جگسره : جنگ ، مبارز
 جنگيال (ى) : مبارزه ، جنگجو ، ززمجو ، سلحشور
 جسوله : شكل ، فورم ، قيافه
 جسوليز : شكلى
 جسوت : آشكارا ، مبرهن ، ثابت
 جوتيا : اثبات
 جوره جاره (جور جارى) : موافقه
 جراو : مرصع
 جراوول : مرصع كردن
 جسوگه : قابل ، سزاوار ، شايسته
 چمبسر : حلقه ، قطر
 جمبى (چاپه گر) : رنگريز
 چورلكه : هلوكو پتر ، طياره چرخكى
 خانواكى : خودكامى ، خوداراديت
 خسبل : نيست و نابود ساختن مضمحل ساختن ، فرساييدن
 خپسل : كوبيدن
 خواگمن : قوى ، توانا ، نيرومند
 خوا كليرد : انتقال قدرت
 خواك اندول : توازن قواء
 خمكپوهنه : جغرافيا
 خمكسمون : اصلاحات ارضى
 خمكبوسنه : غصب زمين
 خمكنيونه : اشغال زمين
 خمكسواك : فيودال
 خمكواكسى : فيوداليزم
 خيسل : نوع ، تيب

خانبیری : خود آگاه ، مستشعر ، شعوری
خانبیری : خود آگاهی ، شعور
خای ناستی : جانشین
خانگپر دوله : منحصر به فرد
خمکلاندی : زیرزمینی ، اندرگروند
خلسول : بازتاب دادن ، منعکس
کردن ، درخشاندن ، تبلور دادن
خلندوی : بازتاب دهنده ، انعکاس دهنده
خلسونه : تبلور ، بازتاب
خوآک جگره (شخره) : جنگ برسر قدرت
خوآک سیمه : ساحه قدرت
خانسپارنه : تسلیمی
خانساتی : محافظه کار ، کونزرواتیف
خان پینبی : اتو بیو گرافی
خلاری (خلور لاری) : چهار راه ، چهاراهی
خبتنولی : مالکیت ، تصاحب
خرکبسه : جاسوس
خلور خند : مربع
خند : افق
خله خای : خانقا
خپان : توفان (آب)
خمغیلی : غزدی بی در پرده
خیرنوله : هیئت تحقیق ، گروه پژوهشی
خرگند نور : قابل توضیح
خرخول : قیچی کور په (برای کوسفندان)
خوراکتوکی : مواد خوراکه ، موادغذایی
خوراکخونه : اطاق نانخوری ، طعامخانه
خاورین (خاوری) : ظرف گلی
خاورین ساز : کلال
خاورین سازی : کلالی
خول : تاج ، کلاه آهنی
خدایگوتی (خدای میرمن) : رب النوع
خوبننه : ابراز خوشی ، سپاس
خانغانی (خانوالی) : خانی (نشینی)
خولشاهزی : ولیعهد (وارث تاج و تخت)

دریخند : مثلث
دریگوت : سه گوشه ، سه ضلعی
دریبل : سر پایه
درسته : سلاح
درسته وال : مسلح
درگه : نیزار ، نیستان
درنگه : جسد ، نعش (لاش)
درنگه خور : لاشخور
دروپ (ی) : قربانی ، نذر
دروپول : قربانی کردن
درملی : طبیب ، معالج
دك : علت
دبر مهال : دوره سنگ
دوری (گورناره) : دخمه
دلواکسی : جمهوری
دبر لیک : کتیبه
دیرواله (دیربنت) : اکثریت
دیربنتی : اکثریتی

ریزدله : زلزله
 ریزه : معضله ، پرابلم ، شذالك
 ریبخ : جاروب ، برس
 ریبی : بیوفی ، پرچم
 ریز : برف کوچ
 رغیبت : سرشت ، فطرت ، نهاد
 را ورنه : تورید
 را ورنی : واردات
 رت (کورت) : بالکل ، بکلی
 رنگی : تنک ، ضد غلو ، غیر متراکم
 زیر ندوی : مولد ، ایسچا دگر ، آفرینشگر
 زغومی : گرداب
 زیر ندویی : آفرینش ، ایجاد کری
 زول : مراوی ، سنه آیدم ، پایمال
 زری : هزاره (هزار سال)
 ژغور : اجرات
 ژغوراند : باجی
 ژیر : برنج ، برنج
 ژیرین : برنج
 ژغی : تذکره مریض و مجروح
 ژی : زه ، لب ، حاشیه
 یرله کرکی (یرله غری) :
 ست کول : هلاک کردن
 سپیخلخای : جای مقدس
 سگروور : سنگ ریگی ، ریگ متحجر ، رسوب
 ستغیونی : صعب المرور
 سمون : اصلاح ، ریفورم
 سیمه والی : علاقه داری
 سرغراوی : سرکشی ، تمرد ، بغاوت ، شورش
 سکینده : جیره ، جبران
 سیندگی : جهیل ، دریاچه
 سمندرگی : بحیره
 سکوییل : سوزند وزی کردن
 سکوی (سکوینه) : گلدوزی ، سوزندوزی
 سرغرانندی ، : سرکس ، باغی ، تمرد

سرغاری : شورشی ، سرکش ، ضد
سروی : شیرخ ، آیسکریم
ستا ینوم : اسم صفت ، لقب
سیمندنی : دریایی

سوبه : فتح

سویون : فاتح

سوبمانه : فاجانه ، پیروز مندان

ستونخ : قله ، چک-اد

سویل : جنوب

سمخ مزدک : صومعه ، کلسوستر (عیسوی)

سگوتی : زاویه قائمه

سپین زرین : نقره یی

سره زرین ، طلائی

سپی : صدف

سرغنه : سرکرده (قبیلوی)

سرغندوی : سرکرده ، پیشا هنگ

سرغندیوی : سرکرده گی ، پیشا هنگی

شالید : پس منظر

شاتک : عقب نشینی ، رجعت پسندی ، ارتجاع

شاهزی : شهزاده

شتی : تیر ، سوفار

شخون : متنازع فیه

شومه : خوراکه ، توشه ، غذا

بنسکلل : آراستن ،

بنکیلاک : استعمار

بنکیلاکگر : استعمار گر

بنکیلول : به دام افگندن ، در بند کشیدن ، زیر یوغ استعمار آوردن

بننگله : شوره

بننگلن : شوره زار

بننده : افراط ، مبالغه

بنندیز : افراطی ، افراطگرانه ، مبالغه آمیز

بناخ : غرور ، مبالات

بناخل : غرور کردن ، بالیدن

بنارکوت : بالاحصار ، قلعه جنگی شهر

بنویه بناکه (بناکاه) : (قلعه) مرتفع حصین

تپویدنه : لغزش، خطاء
 بنارمیننه : ناحیه، کارته (شهری)
 غرغره یی (ناپام) : ماجراء جو
 غورپخی (گر کوتی) : موی مجعد، برگوله
 غدکه (کپاری) : قبا، خرقة، دلق
 غوندال : نظام، سیستم
 غور لحنک : جنبش، نهضت
 بڅاری مورکی : کوه ودمن
 غرستونځ : قله کوه
 کوتی : سر، کله
 کالخوا : ولی، سرپرست، قیم
 کالجوایی : قیمومیت، سرپرستی
 کرکنده : خرسنگ (غلطان ازکوه)
 کیچ : قفس
 کیخ : قبر
 کیخکن : قبر کن
 کیخ ډبره : سنگ مزار، شناخته
 کیخلیک : لوحه مزار
 کرندی : کلنگ
 کنی : دستگاہ کلیم بافی
 کوت : بالاحصار، قلعه جنگی
 کرگر : دهقان
 کروی : مزدور دهقان
 کره وونی : محک
 کره کانی : سنگ محک
 کوکنی : گلدان
 کونواله : گلدان
 کسخ : ساحل
 کورت : بکلی
 کنه : کوند، کلوخه
 کوتل : ذبیح کردن
 کار لوبنی : کار افزار
 کم پینبی : نادر، کم وقوع
 کارول : استعمال کردن

کنخول : بالاپوش، پالتو
کارونه : کاربرد
کارونور : قابل استعمال
کارونخی : مورد استعمال
کارونی : تطبیقی
کارنده : فعال (کارنده ونده)
کارندوی : فعال (کارندویان: فعالین)
کرکیله : کشت و کار، امور زراعتی
کرخمکه : زمین زراعتی
کوبی : حباب
کوغالی (کودغالی): مرغانچه
کیدون : امکان
کیدونی : ممکن، شدنی
کار توکه : طرز کار، سبک کار
کم ارزی : کم بها (یی)
کرانیبه : کرانبها، کران قیمت
گری : واحه
کیهال : محور (کلالی)
کچه (کچه) : اندازه، سطح، سویه
کورنده : گودال، دخمه
کور : حریف، رقیب
گرگوتی : پیچه، موی مجعد
گروهه : عقیده، اعتقاد
گروهن : معتقد
کردله (بربوکی): کرد باد
کلکچ : ساحل پرگل، بیشه کل
کوانبل : تهدید کردن، اخطار دادن، تصمیم گرفتن

کنهی میشتی : پر نفوس
لته : ایالت، ولایت، علاقه

لیبرد انخور : کاپی
لشکر لیبرد : لشکر کشی
لمو نخغاری : نماز گزار

لیبرده : روایت
لیبردپیر : دوره گذار - انتقالی
لاستوی : زیردست، مادون، تابع، وابسته

لاسلیکنه : دستنویس
لاسگر : کار گردستی، پیشه ور
لاسگری : کار دستی، پیشه وری
لاسبری : مسلط، مستولی، غالب
لاسر غاوه : صنعت دستی
لاسرغاوگر : صنعت پیشه
لاربه : رهنما، رهبر
لروین : دوربین
لرلید : دورلما
لرلیدیز : دورنمایی
لید توکه : طرزدید - نظر
لیدور : قابل دید، قابل ملاحظه
لید : دید، نگاه
لرواتی : دور منزل (راکت)
لند واتنی : کوتاه منزل
لند گروهی : متعصب
لنداندی : کوتاه اندیش
لونبه : خصلت، عادت، منش، کرکتر
لونبیز : ظرفی
لونبسه ییز : خصلتی
لولنگر : در بدر، آواره
لیوال : مشتاق، علاقمند
لیوالتیا : علاقمندی
لل : یرو، طاقت
لاسوند : دستاویز، دلیل
لاسلاندی : محکوم، تحت حاکمیت، زیردست
لارغه : مکث، وقفه
لرختیخ : شرق دور
لاسبابه : حق الزحمه، دستمزد
م ز (مغزپرودی) : ق م (قبل میلاد)
ماردنگی : شمعدان
موخه : هدف، مرام مقصد، غرض
موخن : هدفمند
موختیا : هدفمندی
منخی : مرکز

منخوال : مرکزی
 مخکینی (مخینی) : سلف (مخکینیان: اسلاف)
 مخینه : پیشینه ، سابقه
 مخینه والا : سابقه دار
 مخزپردی : قبل المیلاد (- ی)
 مرجونا : غواص
 مهالپیر : مقطع زمانی
 موند غالی (موندنخی) : مدرک ، جای پیدایش
 مهالیز : موقتی ، موقت
 مرستون : قبر (- ستان)
 مرستونخونه : مرقد ، روضه
 مزدک : معبد ، مسجد
 میشتخای : محل بودو باش ، مقر ، قرارگاه ، جای سکونت
 میشتن : ساکن ، باشنده ، مسکون
 میشتور : قابل سکونت
 مانسو : ملاح ، کشتییان ، ناخدا
 مزد کفونه : مجتمع معبدها - مساجد
 منخواتنی : میان برد ، میان منزل (راکت)
 منخونه : پیش خانه
مزدک مانی : قصر معبد
 متره : نیرو ، شیمه
 مخواکی : استیلا گری ، تسلط ، باداری
 مخیلگه : نمونه ، مثل
 مری دود : مراسم مرده داری
 مری ساندی : شیون
 منخنی سمندرگی : مدیترانه
 منختکی : نقطه مرکز
 منخوره : متوسط ، میانه
 نمنخ : عبادت ، پرشش
 نمنچار : عابد
 نمنخ انخور : تصویر پرستش
 نری نبود : جهاننما
 نریواکی : جهانبانی
 نیواک : اشغال

نیواکگر : اشغالگر
 نیواکی : اشغالگرانه
 نالا سبری : نارس ، غیر قابل دسترسی
 نمرگلی : گل آفتاب پرست
 نفوته : اشاره
 نومہالی : عصری ، مدرن ، معاصر
 ناتہولہ : نامنظم ، نامتوازن ، ناسازگار
 ناورین : مصیبت ، غم
 نایاندی : ناموافق
 نارام : لجوج ، جسور ، ماجرا جو
 ناشونی : ناممکن
 ناگیری : سهل انگار
 ننگیرل : احساس کردن
 نہیل : ناامید ، مایوس
 نہیلی : ناامیدی
 ناخوال : دلریش ، آزرده
 نیز : پسیل ، سیلاب
 نگہ : ناب ، خالص
 نیتہ لیک : کرونو لوژی
 نیتہ لیک : کرونو لوژی ، تاریخوار ، سنہ وار
 ونج : عوض ، بدل ، بدیل
 ونجور : قابل تعویض
 ونجون : بدلون ، تعویض
 ویش ونج : تبدیل توزیع
 ویرہ وری : دهشتناک
 وسپنہمال : دورہ آہن
 وٹہ : اقتصاد
 وٹیوہنہ : علم اقتصاد
 وٹیوہاند : اقتصاددان
 وگریوہنہ : بشر شناسی ، اتنو لوژی ، اتنو گرافی
 ورہنہ : کسب ، پیشہ ور ، حرفہ
 ورہنییز : حرفوی
 ورہنگسر : پیشہ ور ، کسبکار

ورلیندی : طاق دروازه
ورمندل : محاکمه کردن ، قضاوت کردن
ورمند : امر
ورمندون : قضاوت ، داوری
ورمند ډله : هیئت ژوری
مغور مندون : پیشداوری
ویلوب : ذوب ، مذابه ، گدازه
وگر نیز : اتنیکی ، بشری
وگر ډله : گروه اتنیکی ، جمعیت بشری
وگر لیرد : مهاجرت مردم
ولوله : احساس ، عاطفه
ولولیز : احساساتی ، عاطفی
وروستنی : خلف (ورو سغنیان : اخلاف)
ویینه : بحث ، مبحث
وینا لیرد : نقل قول
ویناوال : نطق ، بیانیه دهنده
ورنده : قابل ، سزاوار
وبله : باهم
وربوی : حریم
وی : واژه ، لغت ، کلمه
ورشو : مرغزار ، چراگاه
واکپیر : دوره حکمرانی
ورته : مشابه ، همانند ، عین
ورتوا لسی : مشابهت
وراندینه : عرضه
واکی : عنان ، حکم
هییش : حیران
هییشتیا : حیرانی ، تحیر ، تعجب
هییشنده : تعجب آور ، محیر
همقاری : همسر ، هم کفو ، همکنار
هممهالی : همعصر ، همزمان

هيوادواله : دولتيت ، مليت ، دولتداري
يـبـرـه : بار ، حاصل ، محصول ، ثمره
يـبـرـور : بارور ، حاصلخيز ، مثمر ، پر ثمر
يـبـرـوري : باروري ، مشريت
يون : سفر ، حركت ، رفتار
يـوون : واحد ، يونت
يونليك : سفرنامه
يـيـر : گروه كشتيها
(را) پرخيدل : سرنگون شدن ، سقوط نو دن
(را) پرخيدنه : سرنگوني ، سقوط
(را) پرخول : سرنگون ساختن ، سقوط دادن
(را) پرخونه : سرنگوني ، سقوط
پايله : نتيجه
پايلنيوي : نتيجه گيري ، استنتاج

سومو نديک

مخ	کريشه	سم	ناسم
۳	۱۴	هغو سره	هغومره
۲۱	۳۵	جړی	جړی
۲۴	۱۵	نارینه وو	نارینه وو
در	۲	«نشی بلخ»	له «نشی بلخ»
در	۶	Sattagydia	Staffagydia
در	۹	Tripartite	Trepartite
۸۹	۱۸	Indus	Indhara

دغه راز د ۹ مخ په ۲۳ کريشه کې («نومی) او («شتو کرت) ، د ۵ مخ په نومړي کريشه کې دواړه لاتین ويیونه او دویسيا نگی په ۶ مخ کې د ۷ کريشي (مبارز) او د ۸ کريشي (مبارزه) سره بدل شوی او د ۱۰ مخ په نومړي کريشه کې پرتي ليکي (-) هسي بيخايه اچول شوی دی.

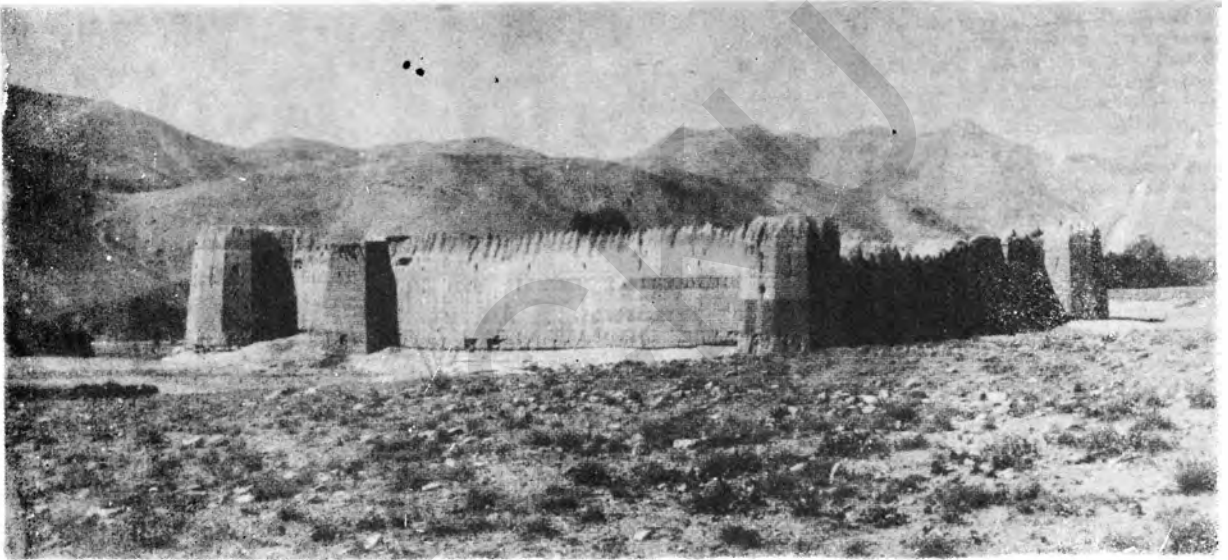
د . . . مخو ترمنځ (۱۴۵) او (۱۴۶) کيشنو نه دی پردی ورسته کيشنو وارول شی : (۱۲۲) کاپيسا ، بگرام ، سراپي (؟) له زيرو څخه | له سکندريي را وړل شوی ، ۱-۲ زيړدی پيړۍ .
 (۱۲۳) کاپيسا ، بگرام ، پيلنا بنيزه پتري لگونه له هند څخه ، ۲ - ۳ زيړدی پيړۍ (۱۶۹) کيشن داسی سمون مومی : دغور جام منار په بشپړ ليد ، منځنۍ برخه ته اړي برليک سره
 (۱۷۰) کيشن داسی سمون مومی : دجام منار لانديني برخه له نولسمي سوري سره ، ۱۲۰۰ کال شاوخوا.

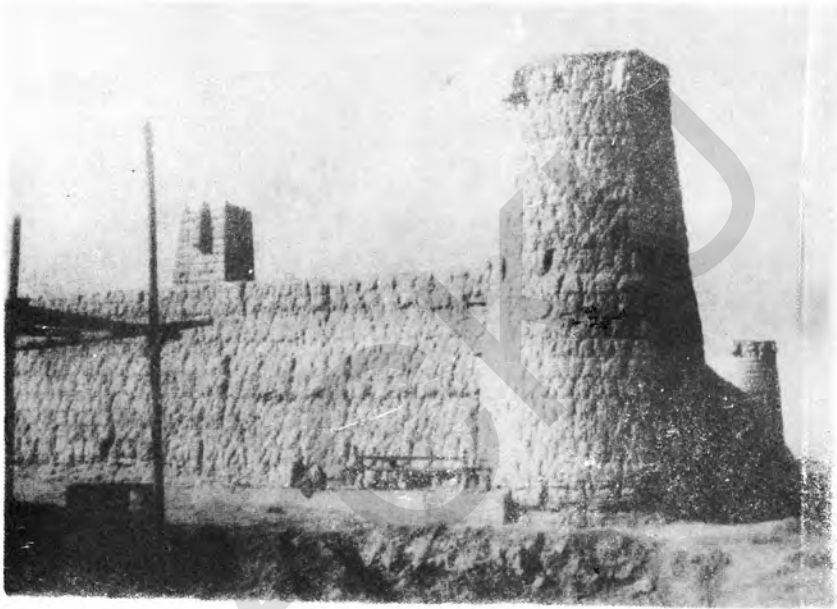
(۱۴۷) دكابل شيوه كى ، ستوپه ، ۵- ۶

نيوليک

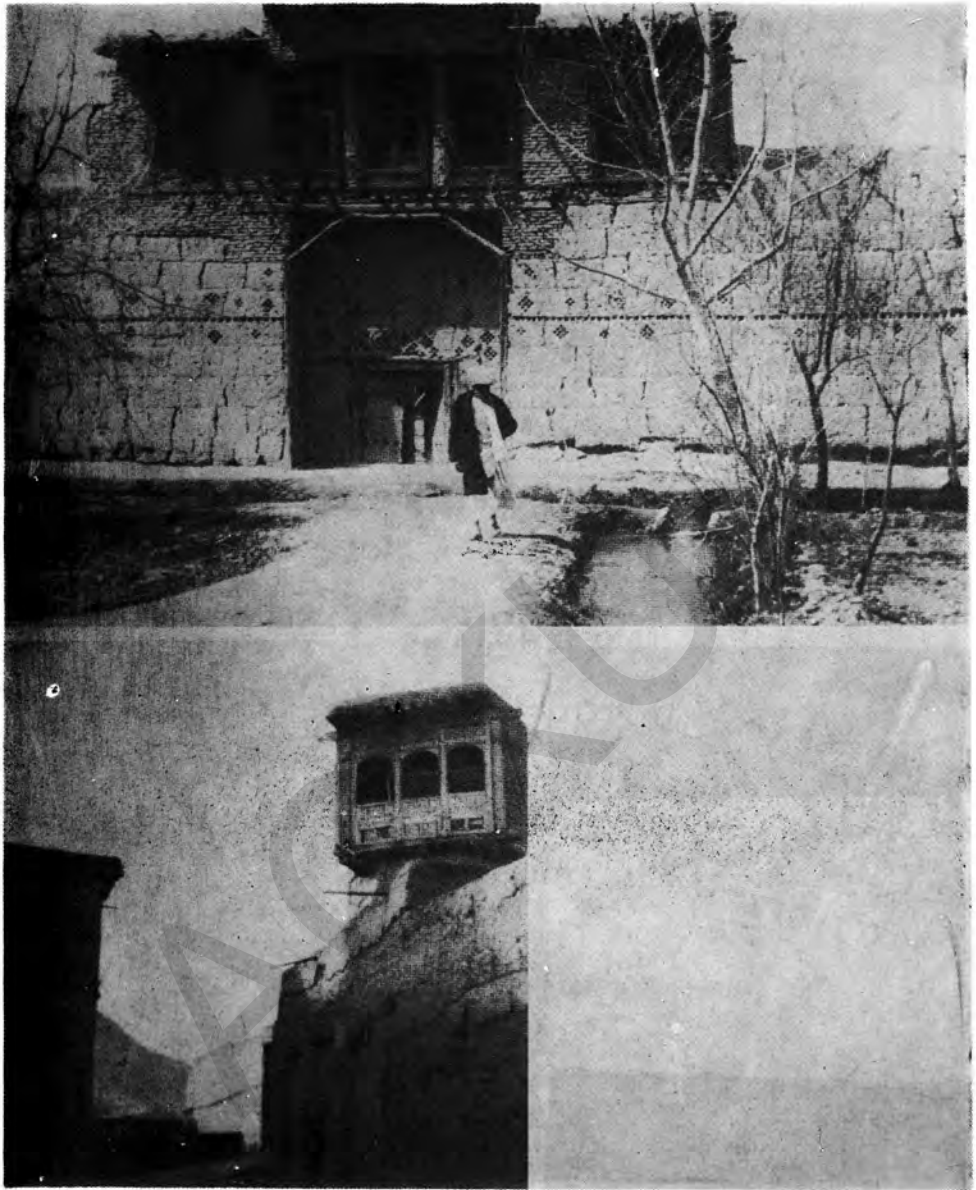
مخکنه	سر ليک
۱	مغنی خبری
۳	لومړی څپرکی : داسيانا سپرلی غونډی
۱۳	دویم څپرکی : پښتانه ، تاجیک او نورستانیان
۲۳	دریم څپرکی : دغرنیو هیوادونو لرغونی مهال
۴۸	څلورم څپرکی : دزرتشت په هیواد کی
۶۷	پنځم څپرکی : داسلام په څپا نکی
۸۲	شپږم څپرکی : دافغانستان پر لوری لار
۶۵	اووم څپرکی : یوه گرانه پاتهری (میرات)
۹۷	ویي پانگه :
	عکسونه او انځورونه (دانځورونو گڼی په ستوری (*) نښه دی)

(۱) سه قلعه ،
دهزاره وه دکلی کوت دغزنی - ناور پرلار

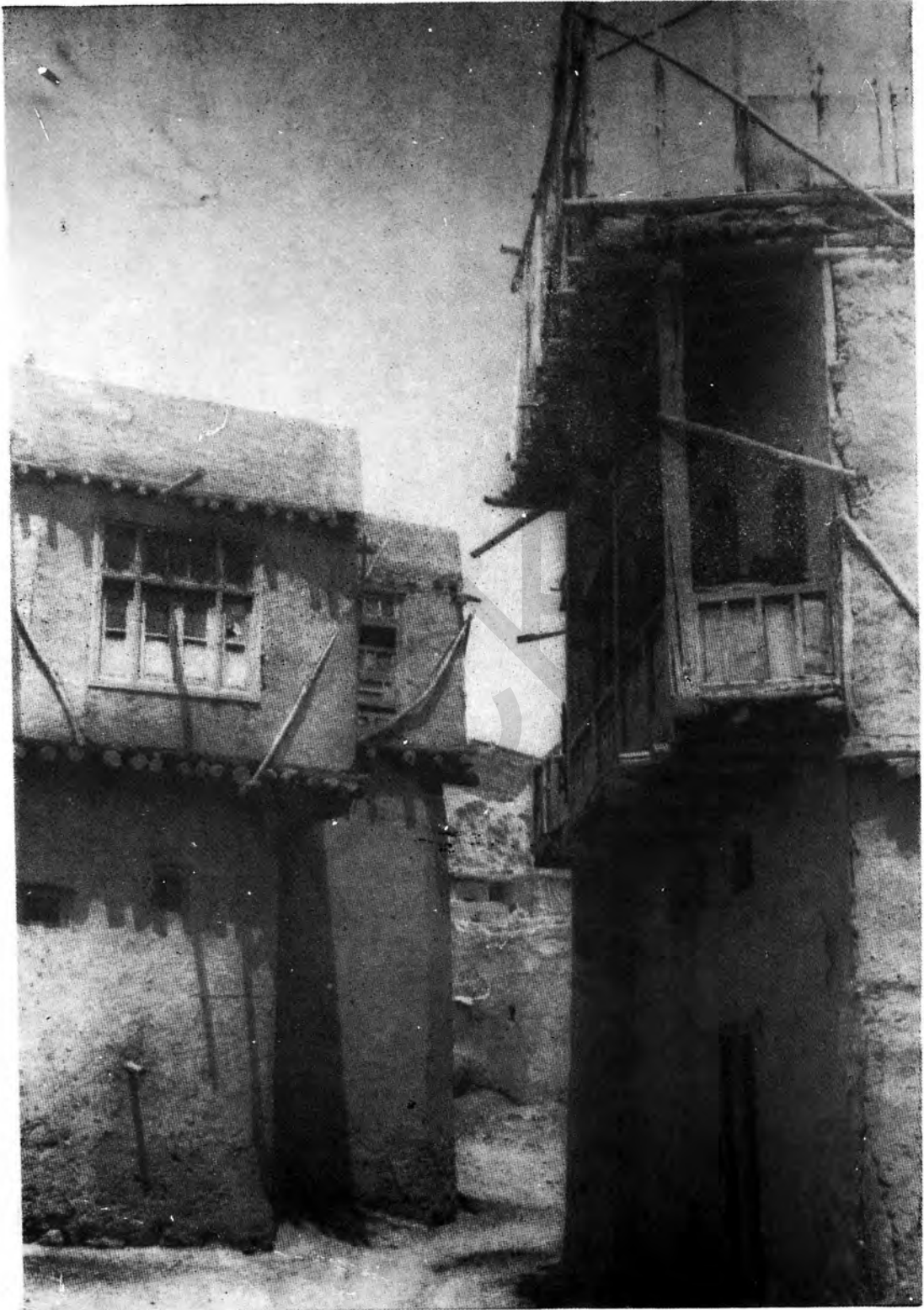

(۲) دېشپلاق كلا
په شينوارو كې داپريدو استوگنځاي

(۳) له کابل سره دیوی کرگری کلا انځورلی ختین دیوالونه

(۴) له کابل سره دیوی کرگری کلا برج او میلستون

(۵) غزنی، دیناردمنخ تینگ استوګه کورونه

(٦) پزل خونوی ، خرگاوی

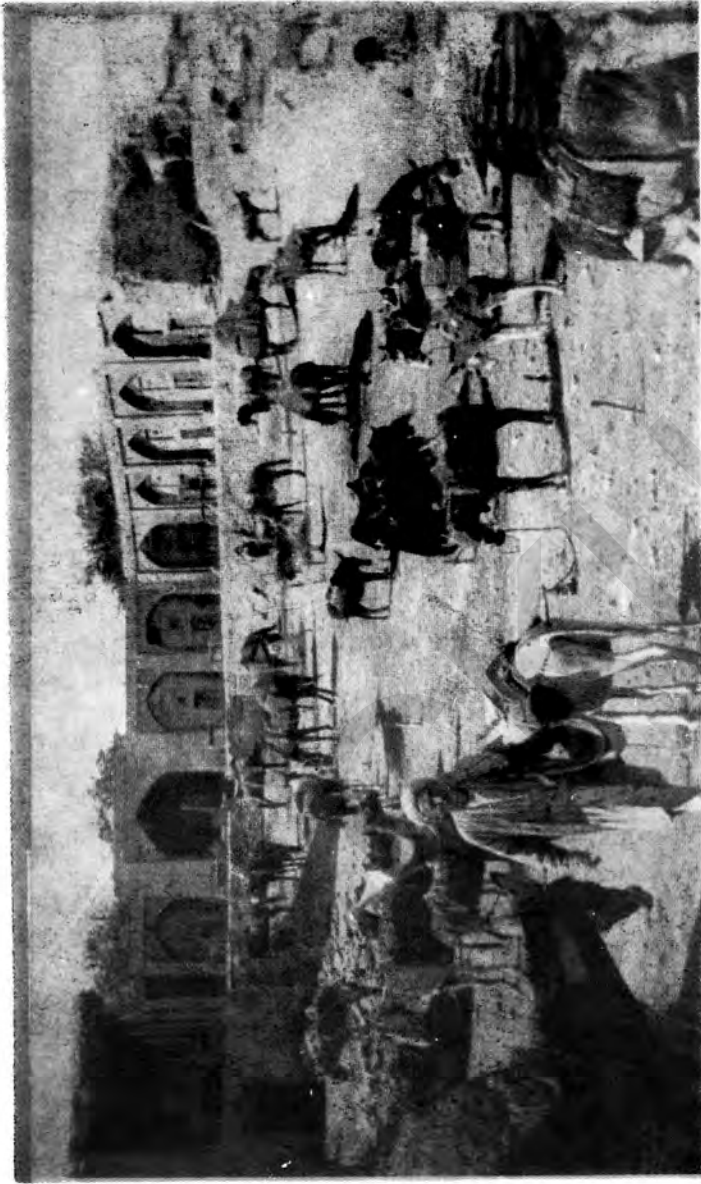
1. Photo. YAKHATA
 they are from the
 as to the people, (some
 arrangements, from the
 ment, the air is
 Making to
 there are the
 1. (The
 2. (The
 3. (The
 4. (The
 5. (The
 6. (The
 7. (The
 8. (The
 9. (The
 10. (The

1. (The
 2. (The
 3. (The
 4. (The
 5. (The
 6. (The
 7. (The
 8. (The
 9. (The
 10. (The

(۶) بول خونوی ، خرماوی

(۷) چایخونه به غور بند دره کی

تالقان ، کاروانسرای (۸)

زېږه آتېچپه ، د گاروا نسرای مېشې ته (۹)

Alt-Aktscha,
Melonenbasar
II
Alt-Aktscha, Basar,
Drechsler
fertigen Spindeln;
Töpfer
und Teppichknüpfer

(۱۰) زپه آقچه ، دخترکیو بازار

(۱۱) دآقچی زوپ بازار ، وسپین توپاند (خراط)

تیار دوکونه : خاورین سساز (کلان) او عالی او بدونکی

12
Alt-Aktscha, Basar, Spinnräder und Baumwollentkerner

13
Alt-Aktscha, Basar, Jurtengerüste

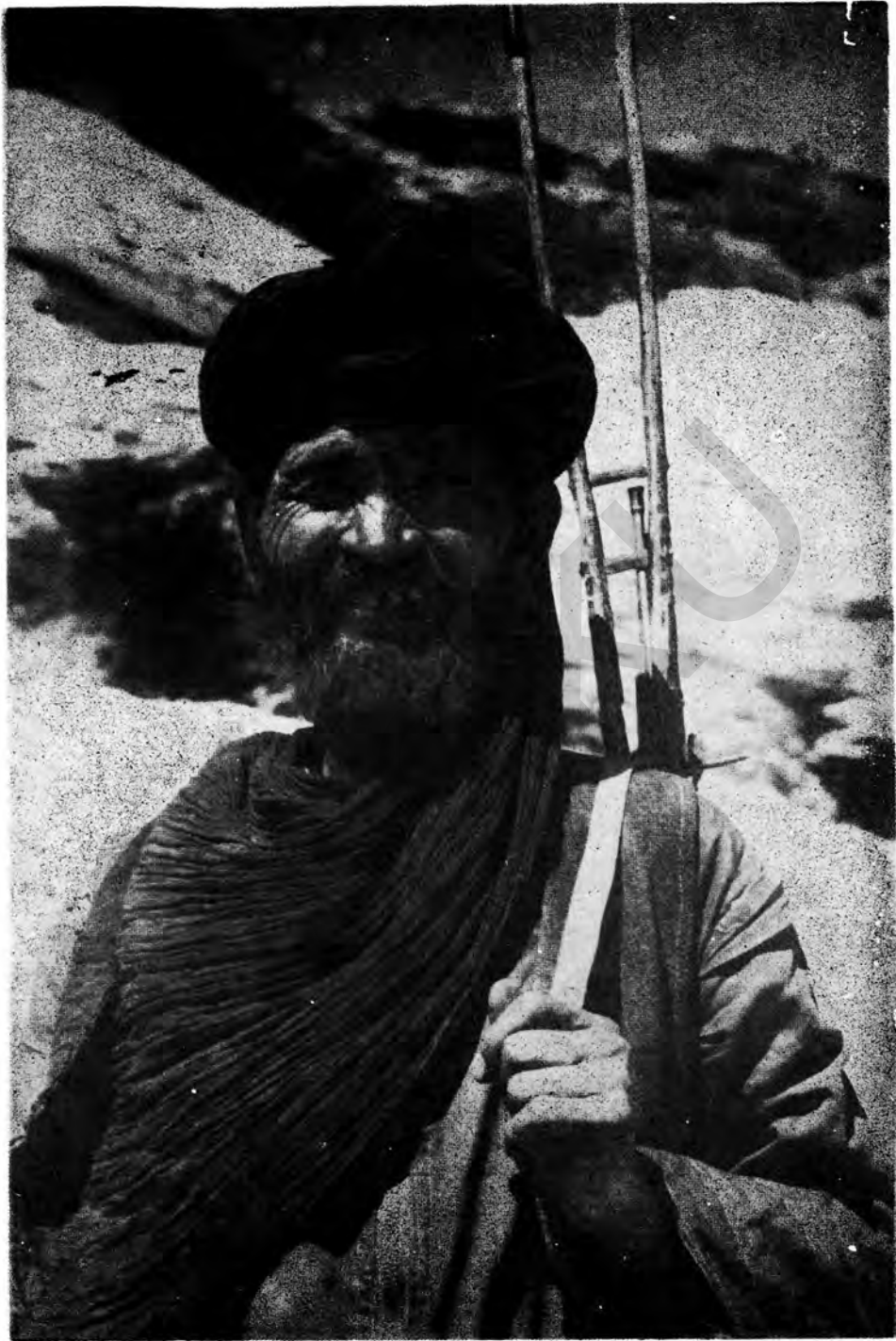
(۱۲) دآقچی زور بازار ، خرخی چنی (حلاجی گانی)

(۱۳) دآقچی زور بازار ، دخراگنو: توگوگونه

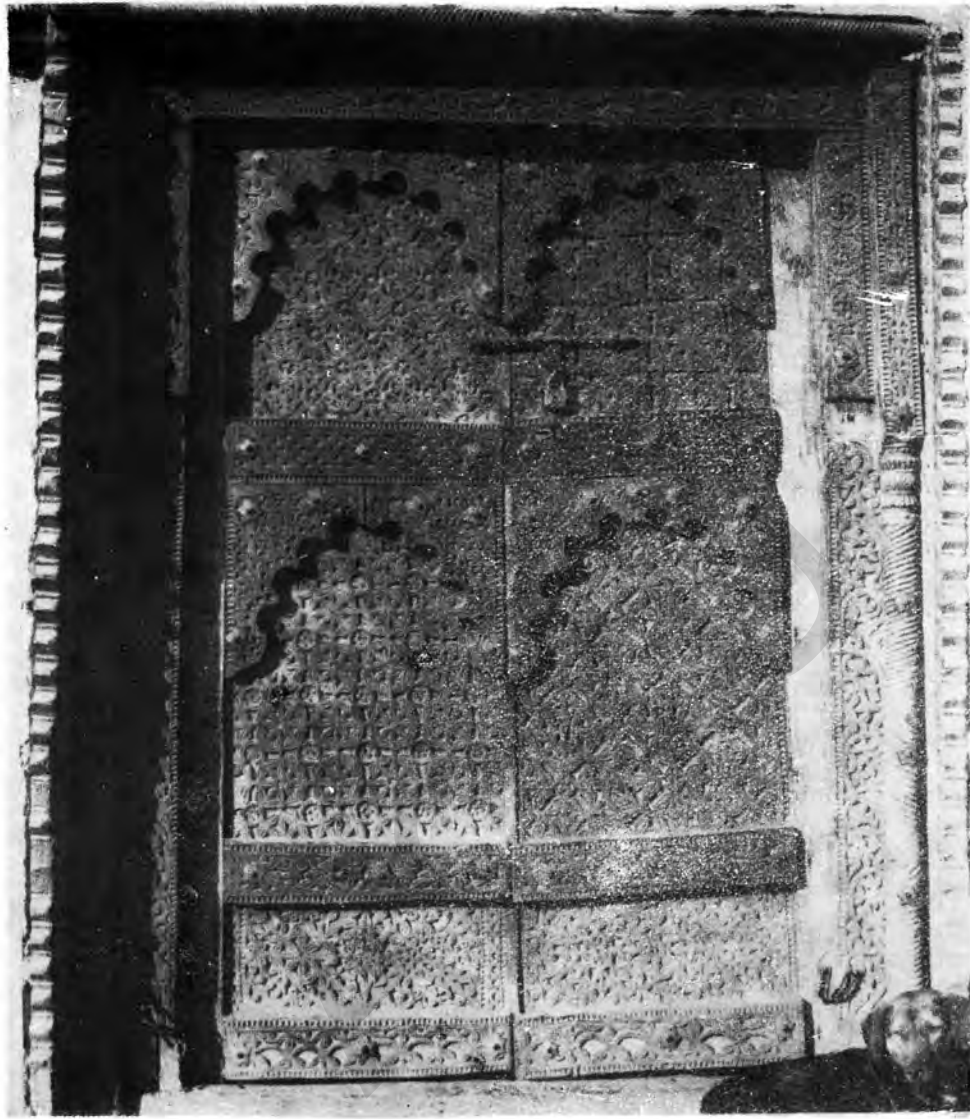
(۱۴) وزلوبه، مزاشریف، تیروی، منجه او پر خوسنی بانندی راتوییدنه

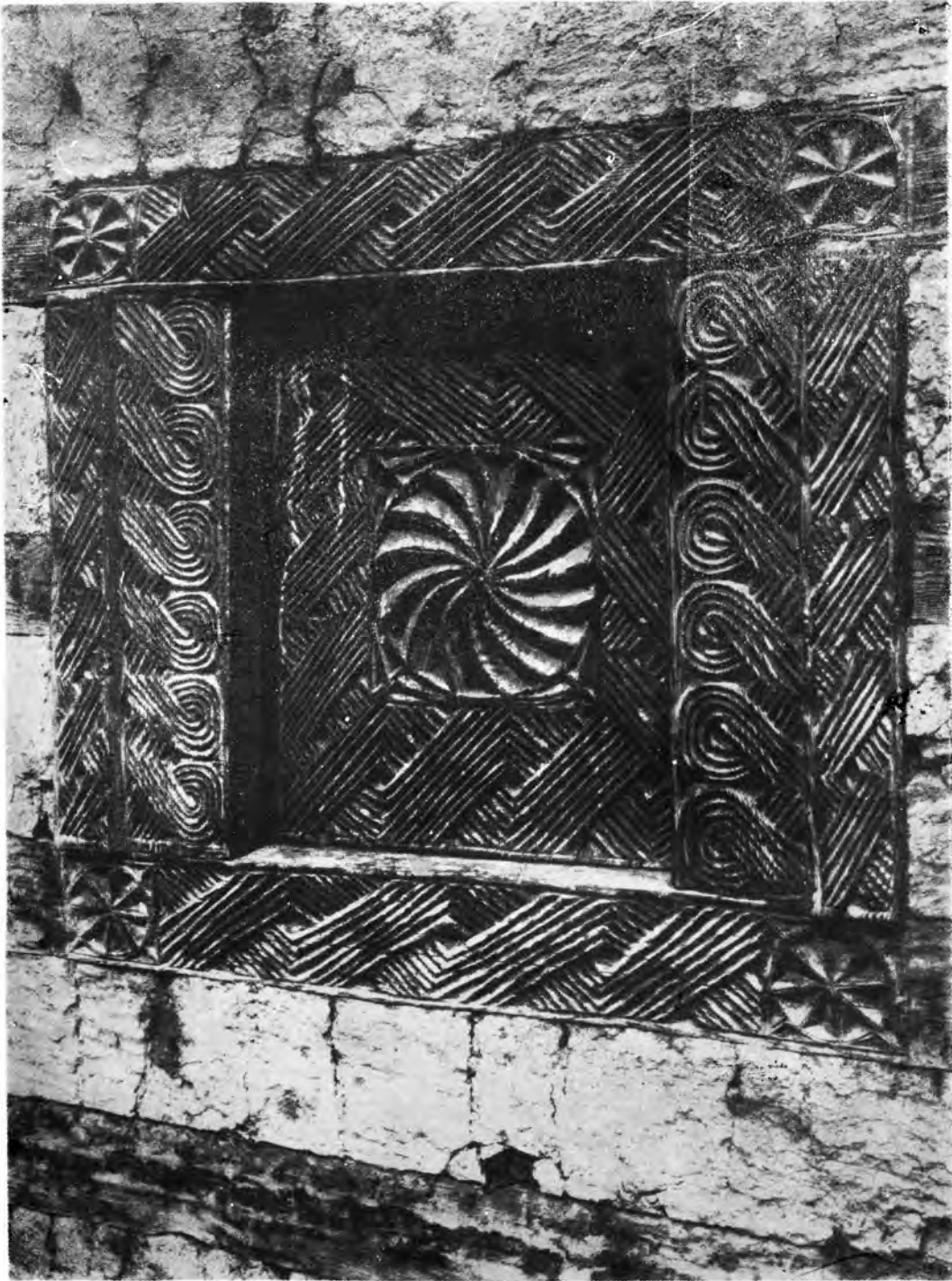
(۱۵) پښتانه اتنی چیان په بفلان کسی

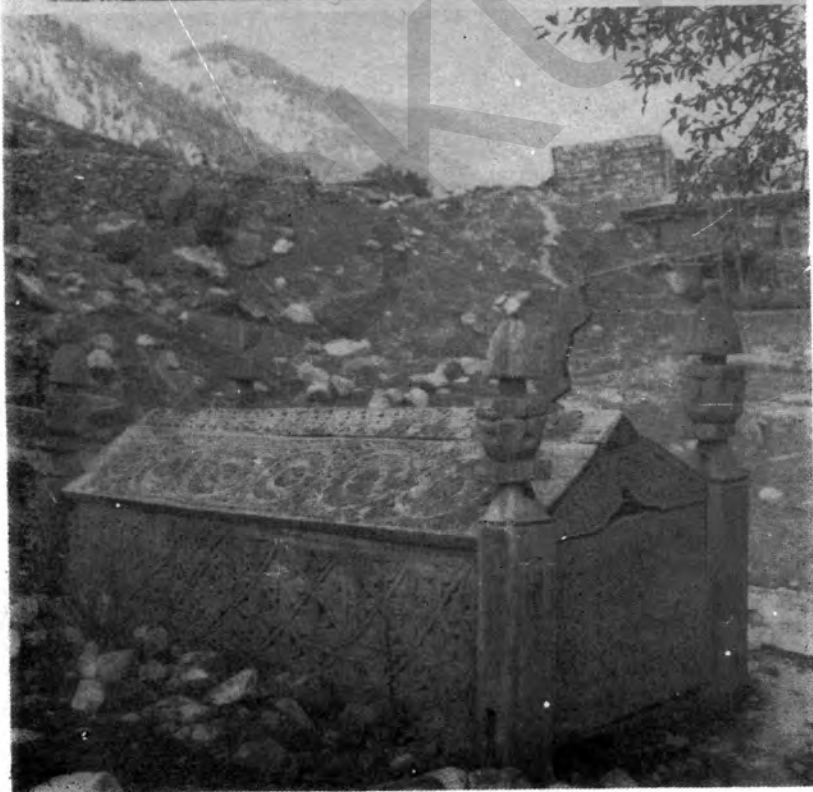
(۱۶) دگردیز پښتون له زاړه توپك سره

(۱۷) دورو شخیله ، سوات دیکیند ایو ارگیو دروازه ۲۲۰۰ ق م شاو خوا

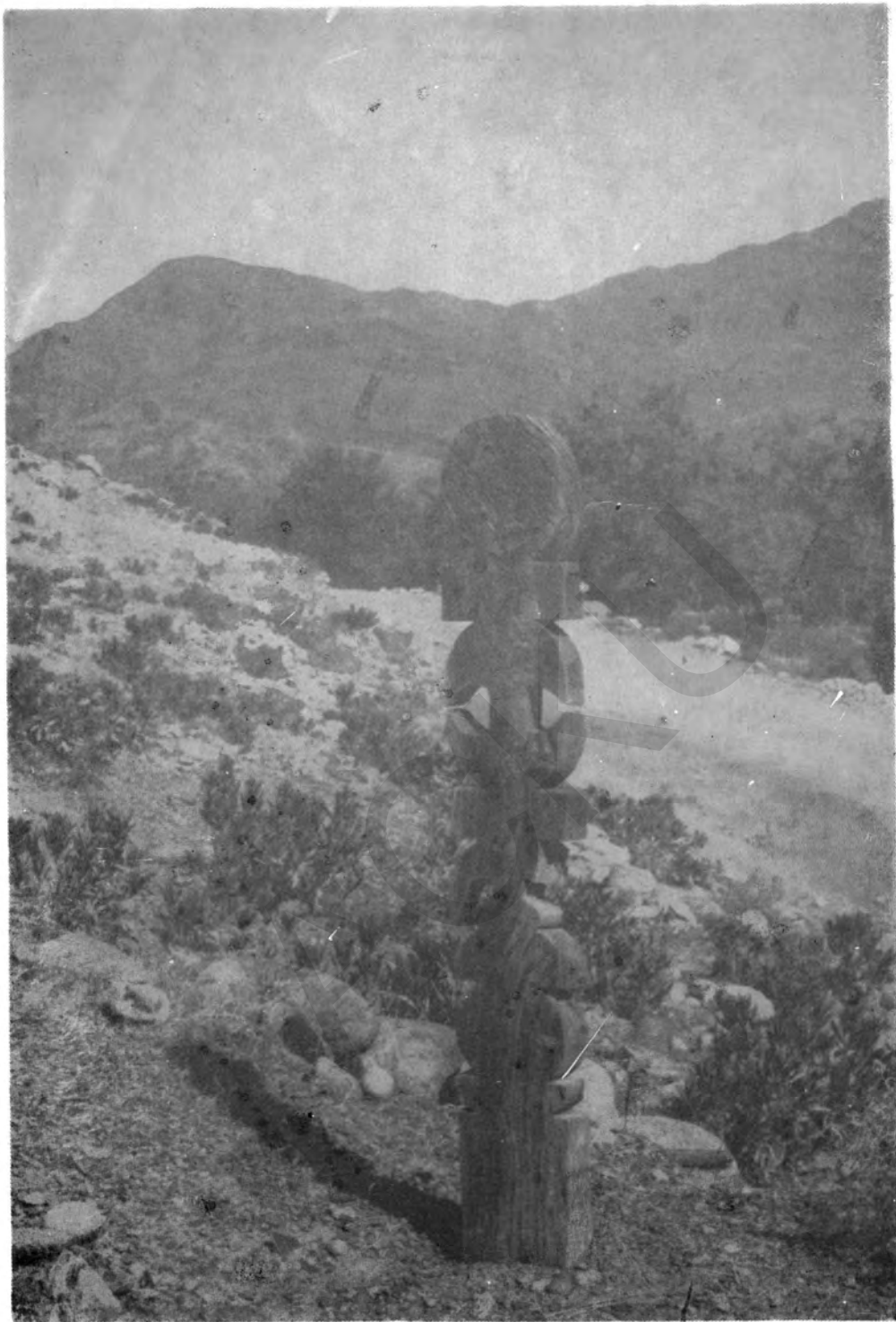

۱۸) گاهدیش کلی، باشگل دره - نورستان، حاجی محمدافضل دکوردکیندلیو ارگیو کرکی.

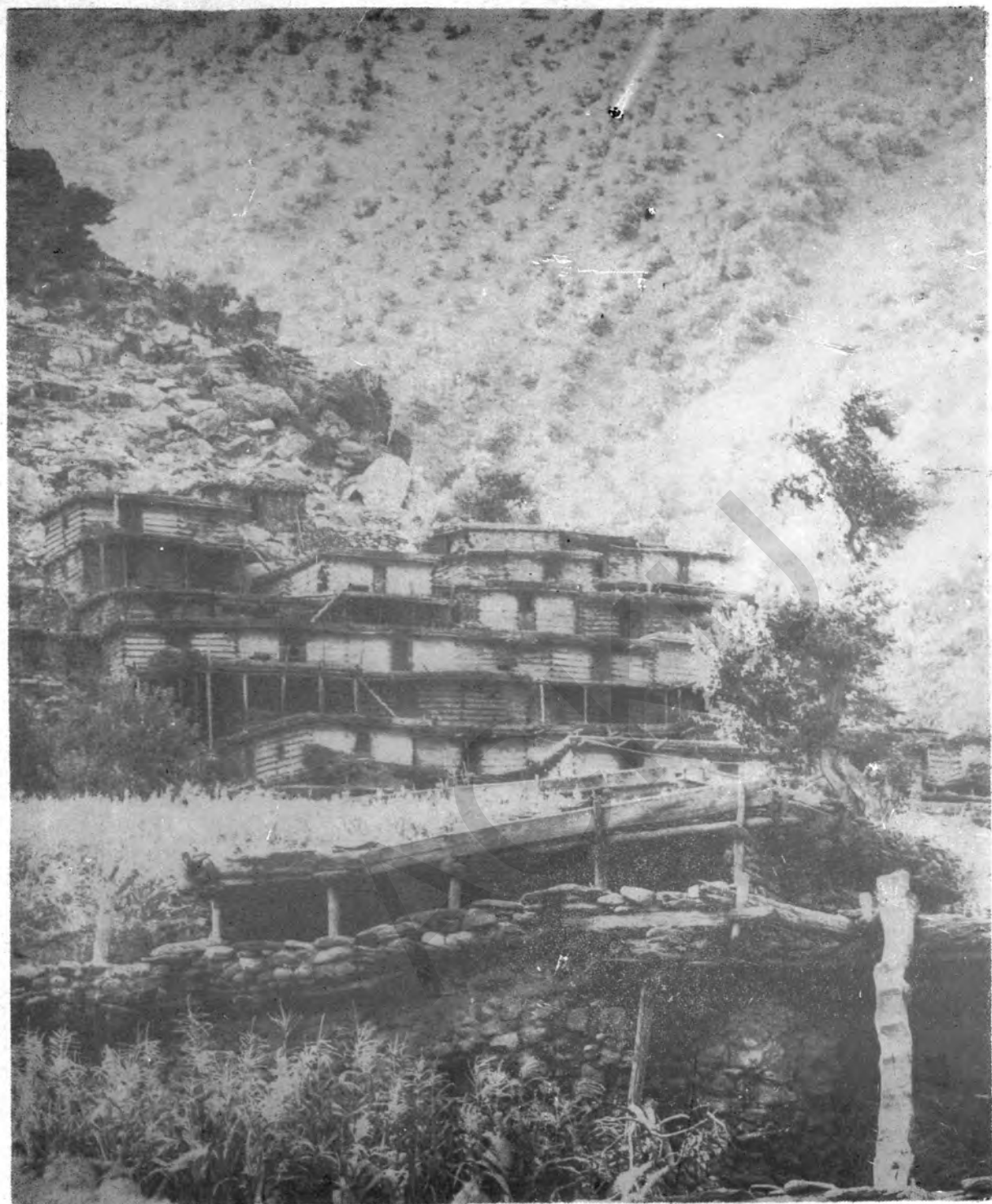

- (۱۹) مهترلام ، لغمان دمرستون پر لاره خراغ ستنی اولوبی
(۲۰) اونروت ، سوات - کوهستان دکیندلیو لرگیو مرستونونه
(۲۱) کوتاله ، الینگار دره

پر مرستون بانندی ولاړه لرگینه ستن

(۲۱) کوتاله ، الینگار دره پر مرستون باندی ولایه لرگینه ستن

(۲۲) دخابو کلی پہ باشگل دره کی۔ نورستان

کورونه په وایگل دره کی (۲۳)

22
Das Dorf Chapu
im Baschgaltal,
Kafiristan-Nuristan

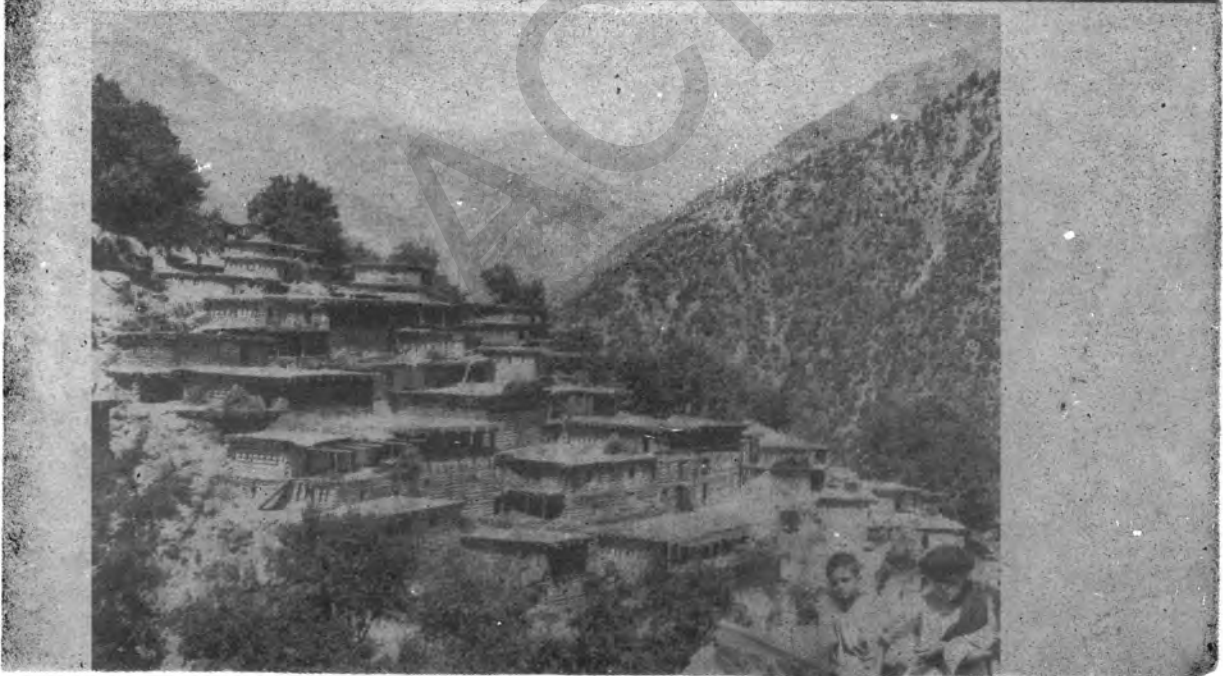
23
Hausbau in Waigal, Waigaltal

24
Dreschen auf der Veranda, Kamdesch-Dorf, Baschgaltal, Kafiristan-Nuristan

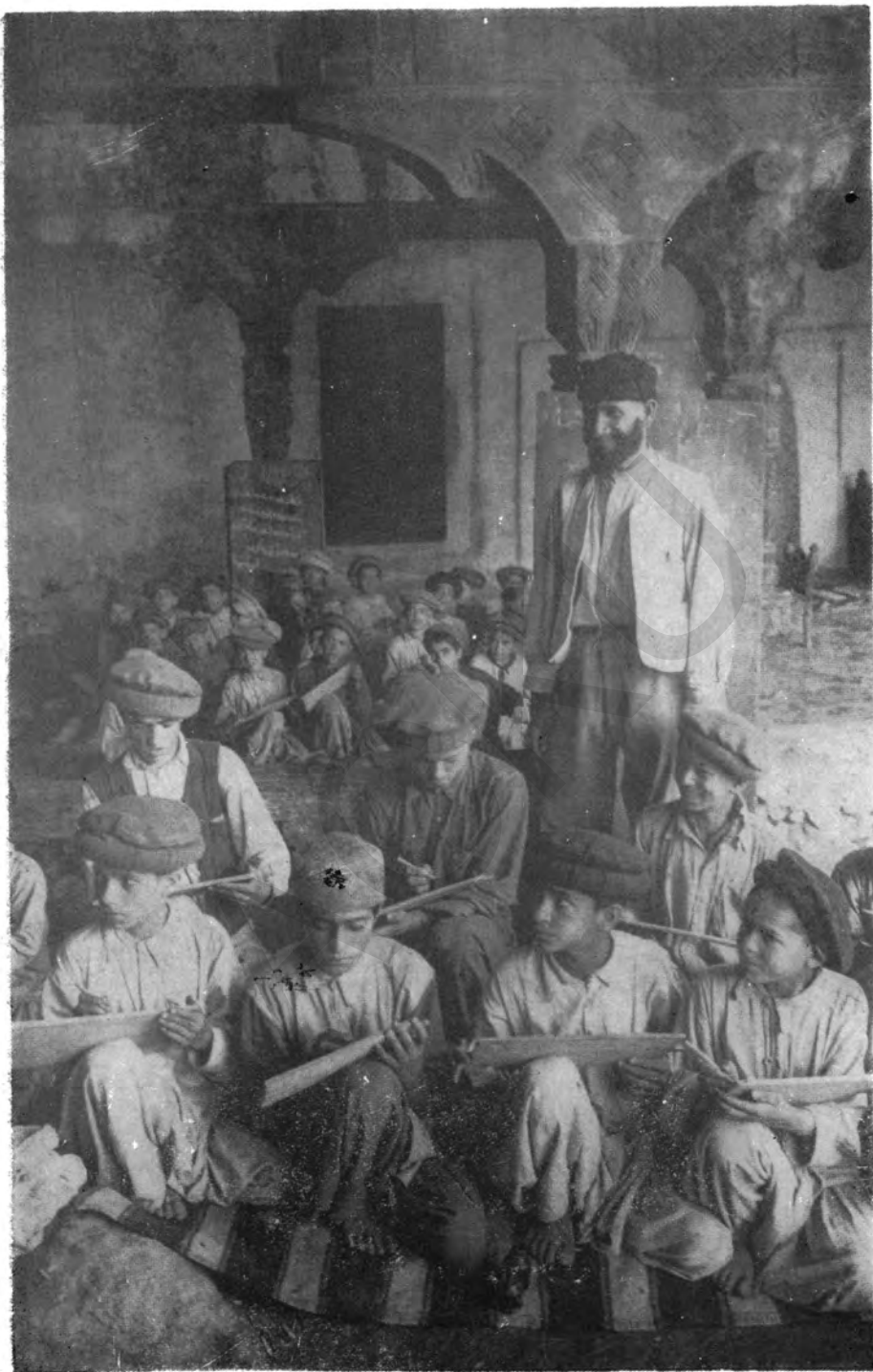

(۲۴) بر پرندپه باندي غوږل ، کامدیش

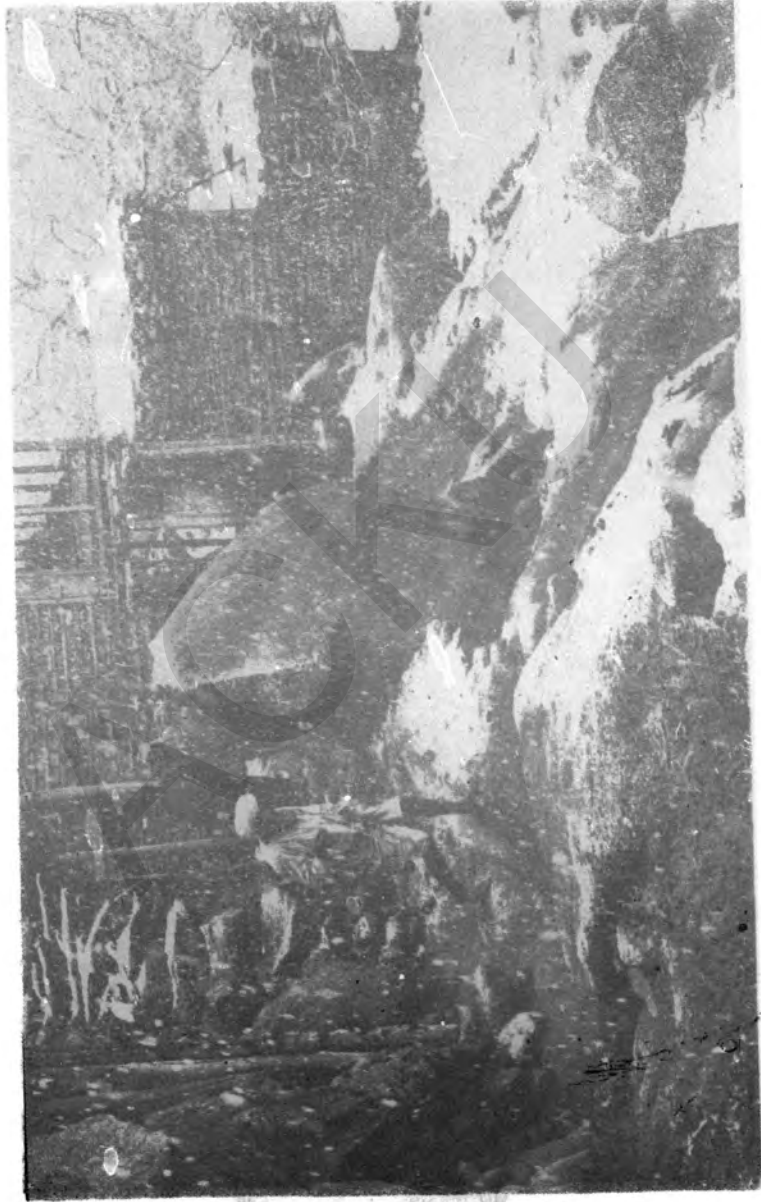
(۲۵) ولپه الینگار دره کی ، نورستان شوو نخی په کلیوالی مزدکی، کامدیش ، نورستان

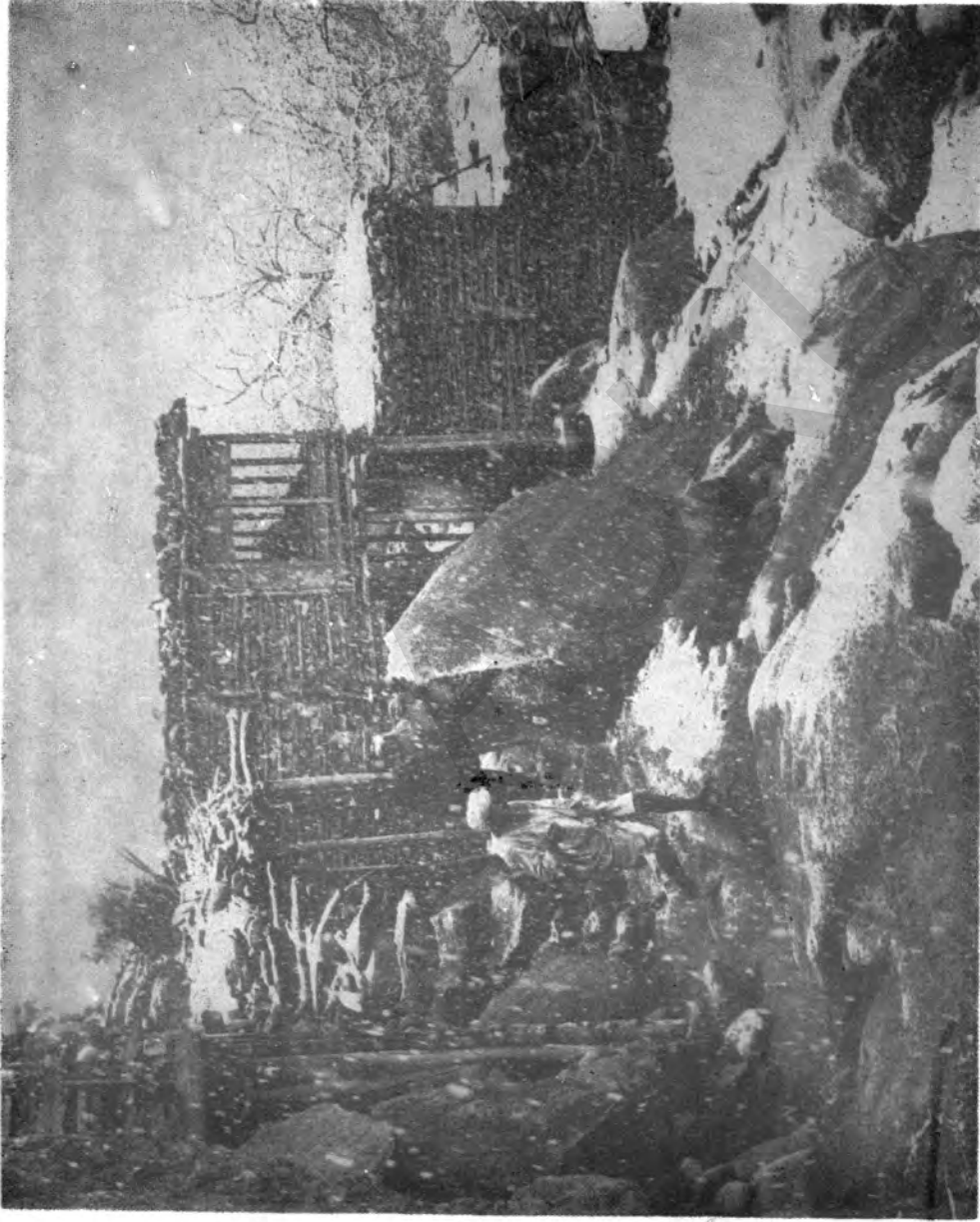
(۲۶) په باشگل دره کی کامدیش کلی، نورستان

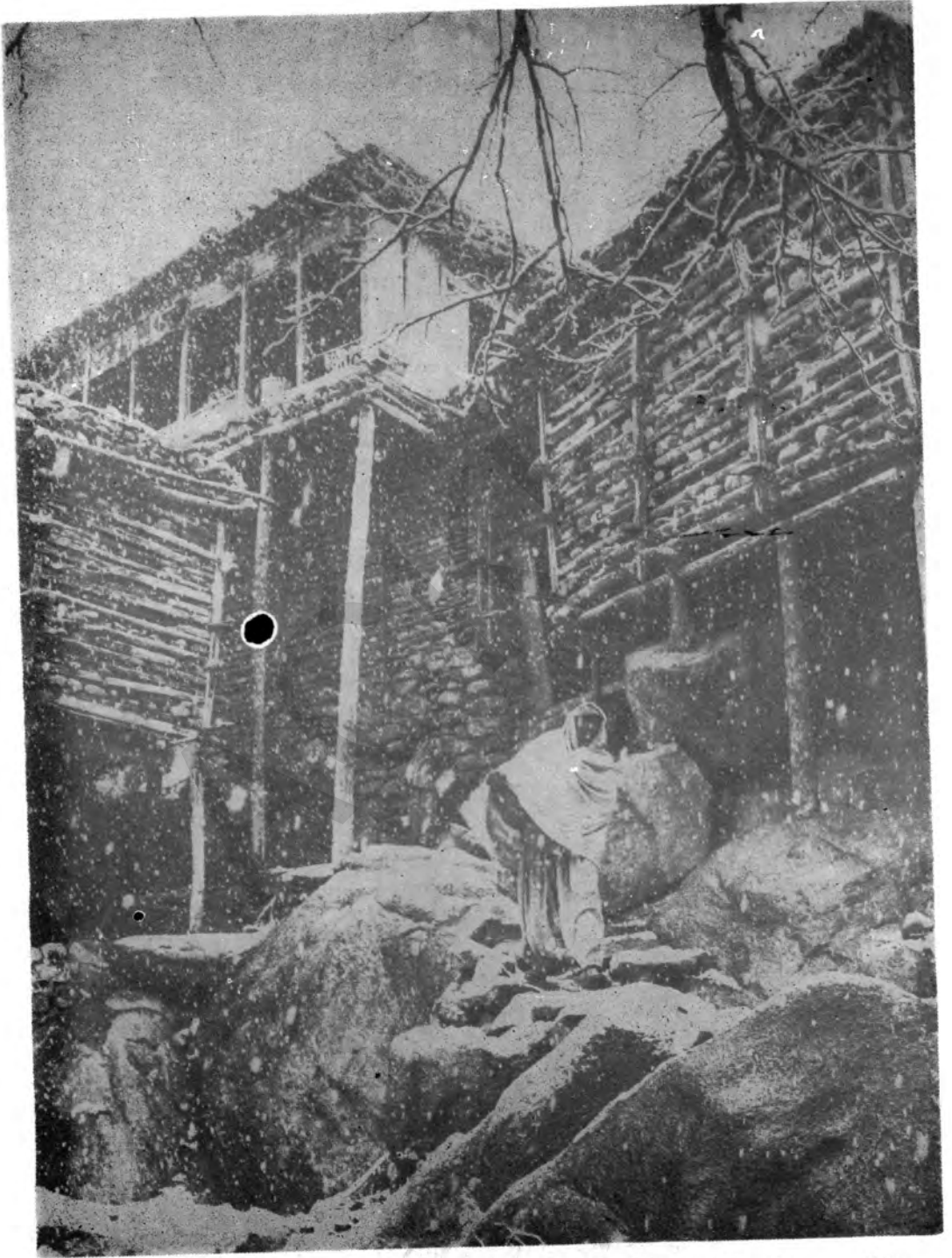
(۲۷) ښوونځی په کلیوال مزدک کی، کامدیش ، نورستان

پہ ٹھی کی دہین کلی، ماخوہ درہ، نورستان (۲۸)

(۲۸) پہ زمی کی دمیں کلسی ، ماخوہ درہ ، نورستان

(۲۹) پہ ملیل کی کلیوال کور، ماخوہ درہ ، نورستان

۱۳۹

(۳۰)
زورنورستانی جکرن دخیل انجیرای کور منعی ته خیمی کالی، وایلد دره

(۳۱) په لرگی کي دوزو کینلی انځور ونه دمورگینو (حاشیوی) سهپولونو

په توگه ، ددروازی سینگار ، دوایکلدری کلی

(۳۲) بنځه دغنموله توکری (کاوی) سره ، دیوه پخوانی لوړ پوړیز نور -

ستانی دمړستون ترشا ، دنیشاگرام کلی

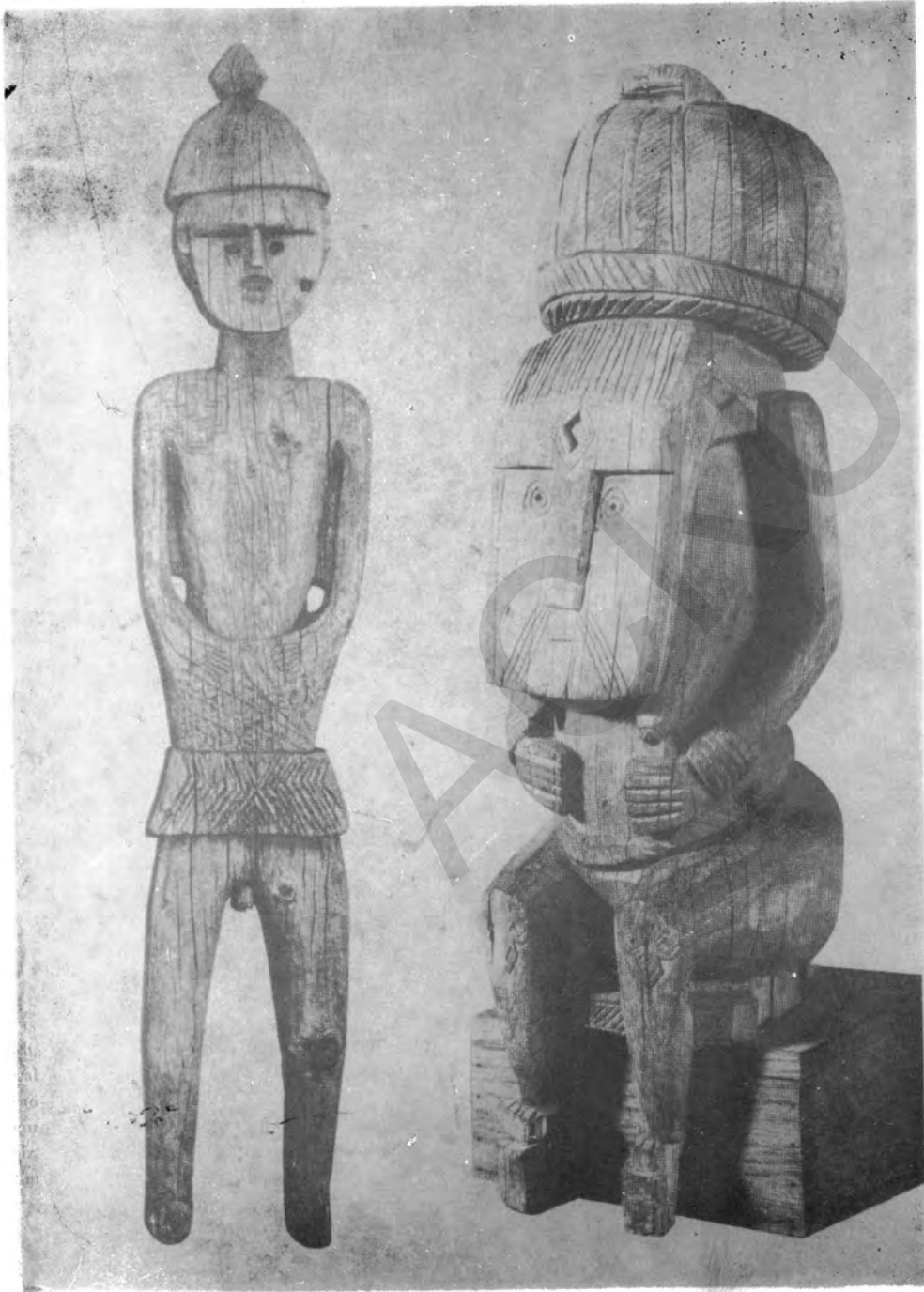

(۳۳) اوری ، سپین زرین جام چی په اتلسمه یا نولسمه پیری کی

دنشر گل دیوه پخوانی لوړ پوړیز نور ستانی لپاره پرو سپنیز دیوت
یاندی ایښوول شوی دی .

(۳۴) اوری ، سپی زرین جام

په اټکلی توگه له وایگل دری څخه ، ۱۸۰۰ شاو خوا .

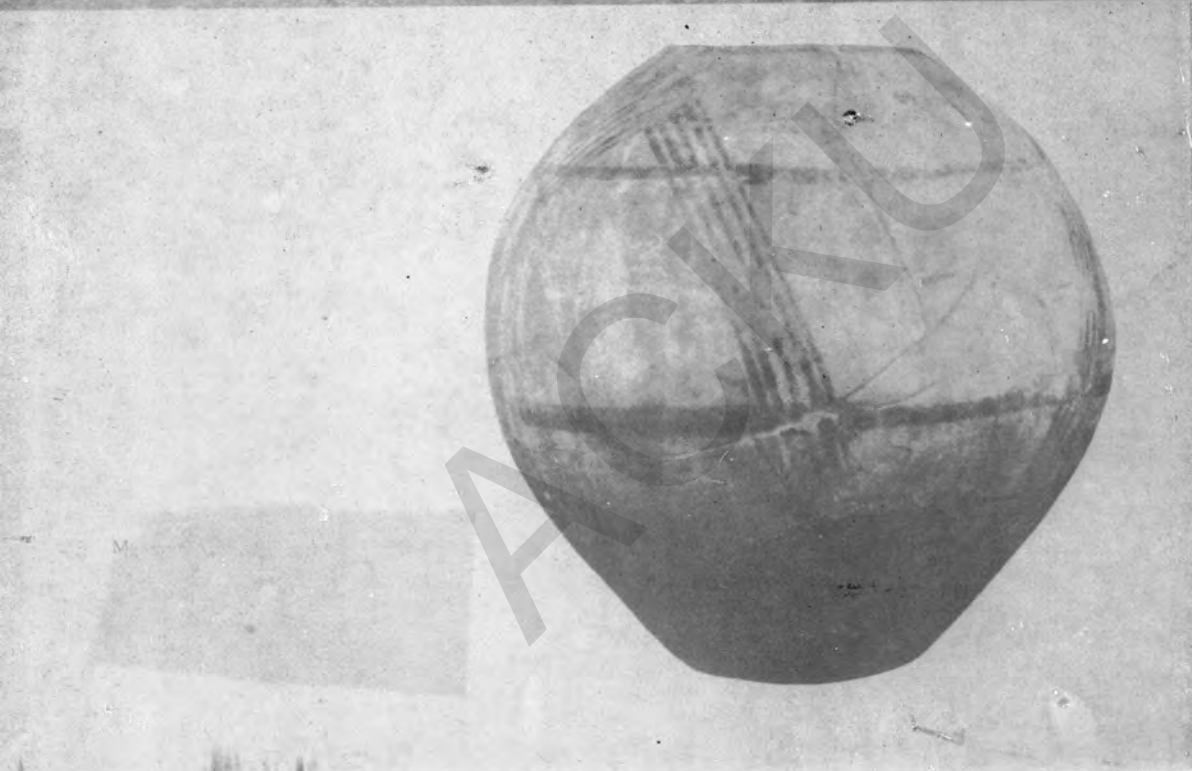

(۳۵) دچترال دکلاش دمیری پژی. (مجسمه)

(۳۶) دناستی بیخی پژی. له لرگی خغه نورستان

(۳۷) دشتراگا لاغانی به هسک شجرهای کی پوونده اووزی

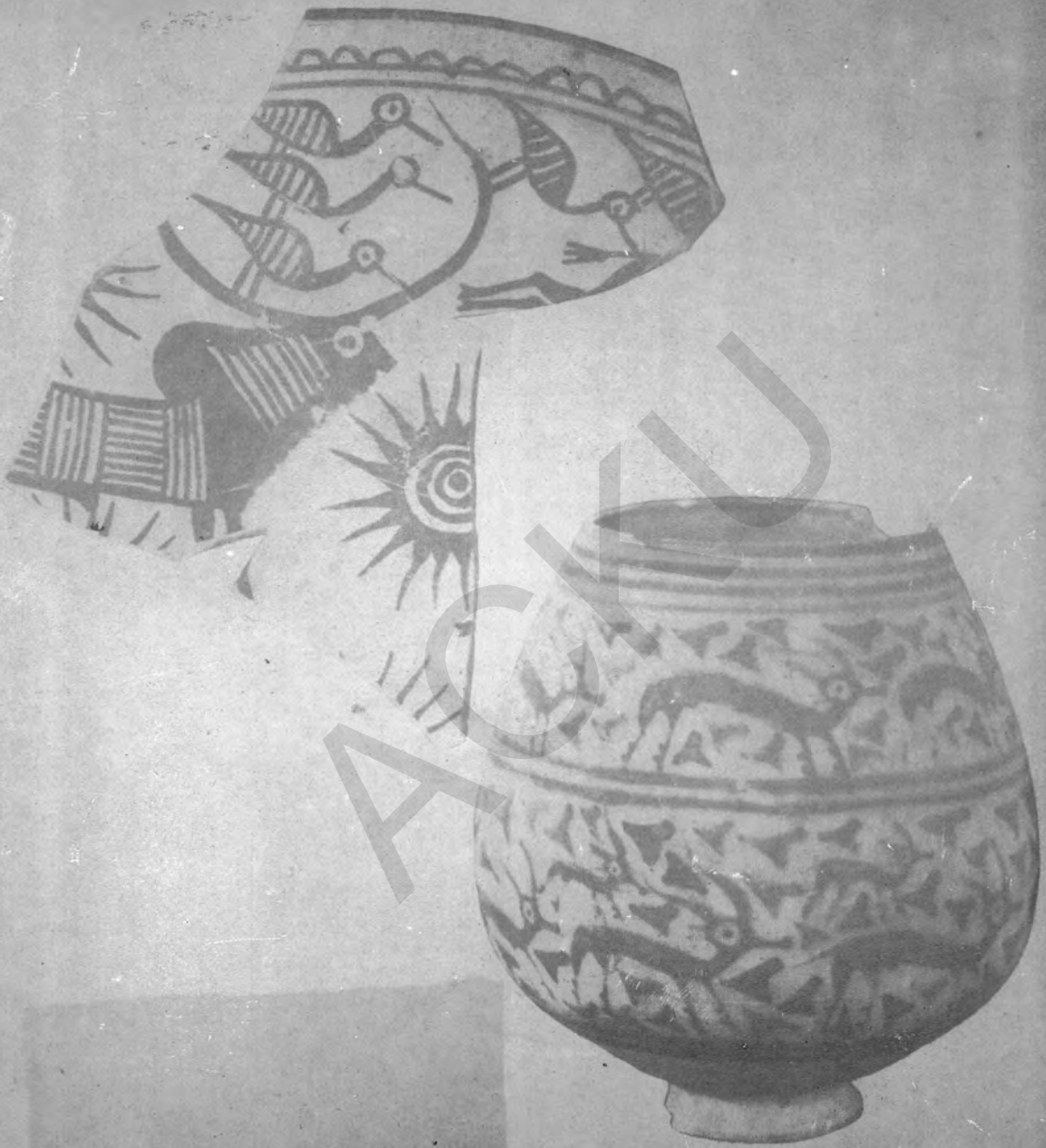

(۳۸) مهرگر ، بلوچستان ، دزیرمتون ودانی ۵ ۳۸۰۰ م زق م) شاوخوا

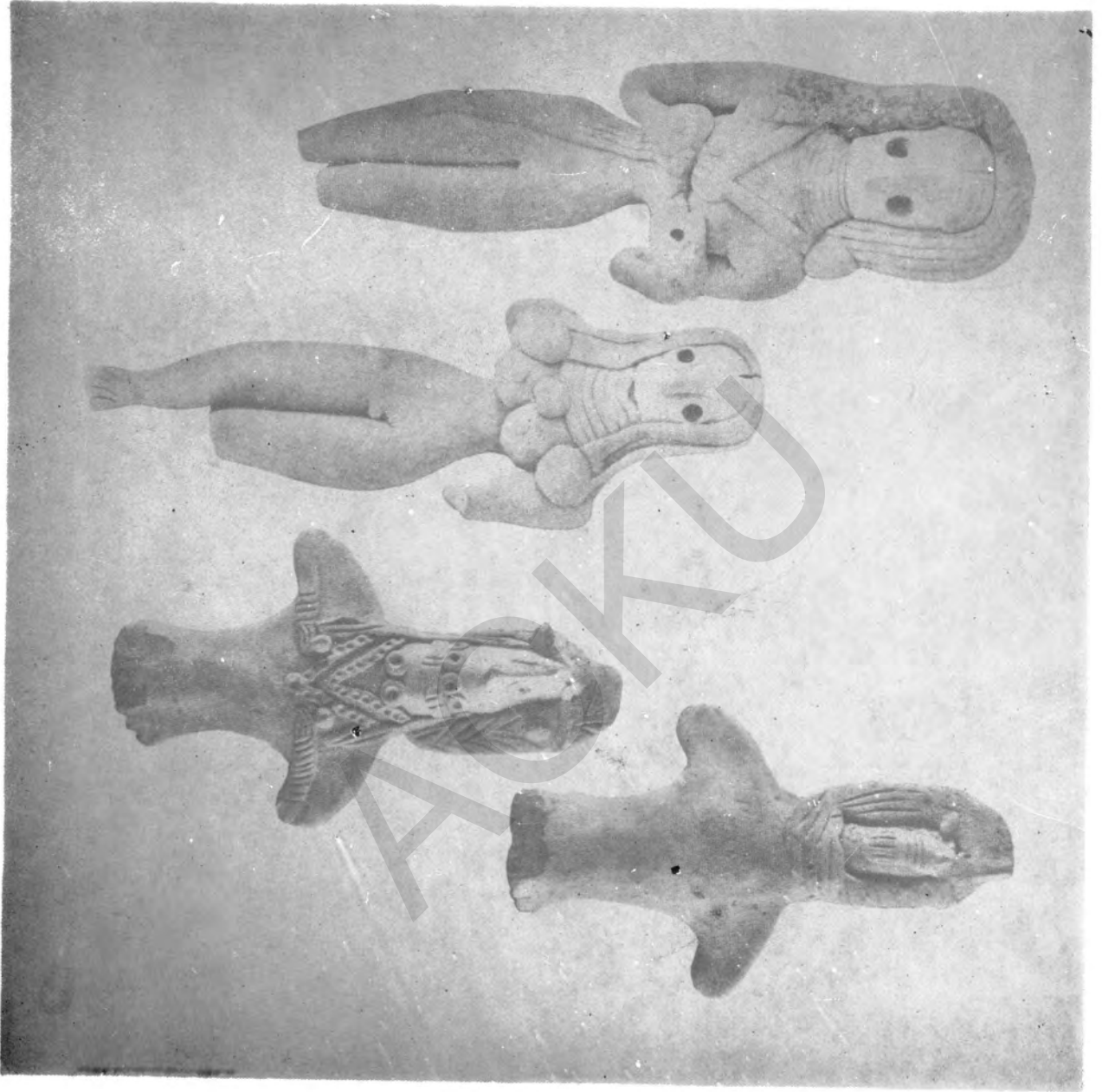
(۳۹) مهرگر ، بلوچستان ، انخوری لوبی ۳۶۰۰ ق م شاوخوا

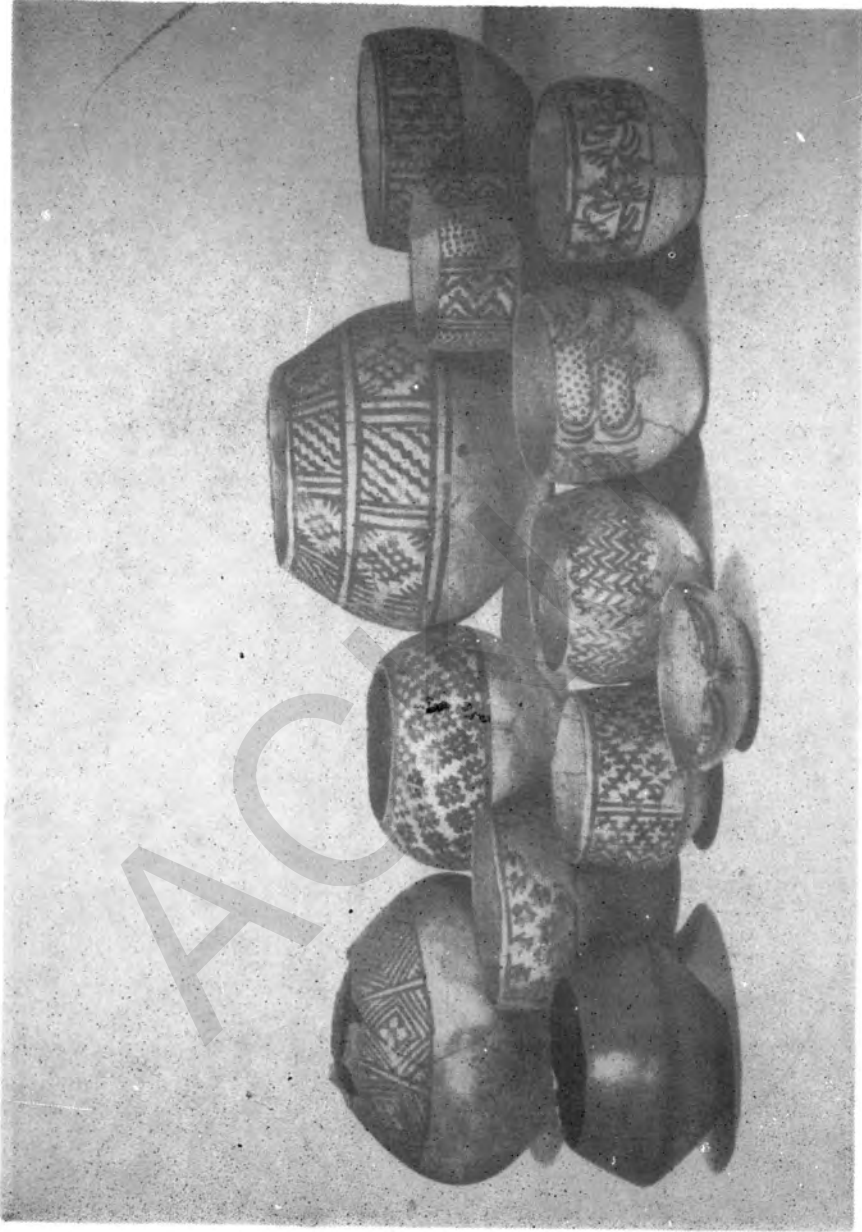
(۴۰) مهرگر ، بلوچستان ، ڊیر رنگی خاورین لوبھی ، ۳۵۰۰ م ز شا و خوا

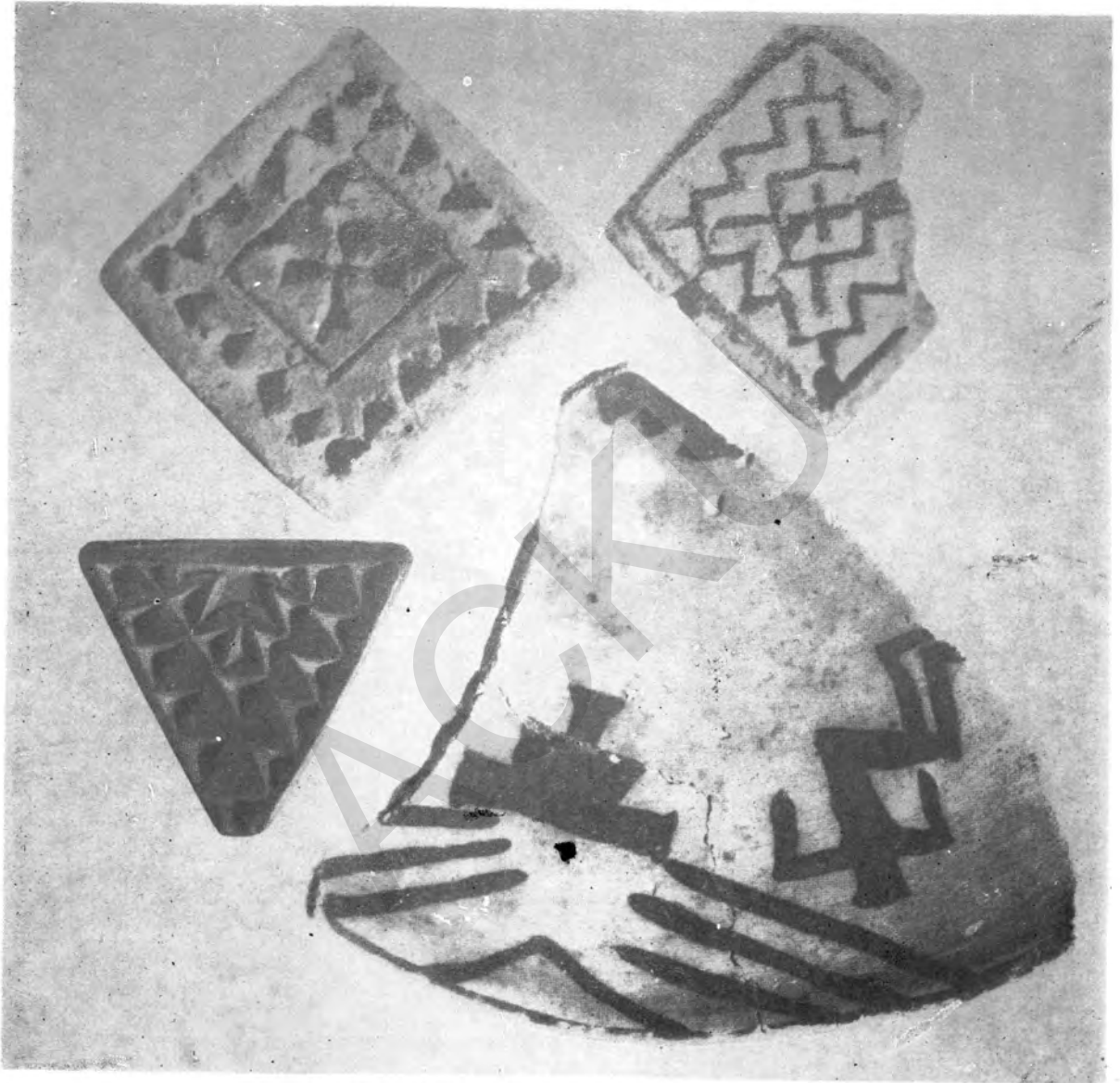
(۴۱) مهر گر ، بلو چستان ، کودری ۲۷۰۰ ق م شاو خوا
(۴۲) مهر گر ، بلو چستان ، انخوری نسواری لوبی ۳۶۰۰ ق م شاو خوا

(۴۳ ، ۴۴) مهرگر ، بلوچستان ، پخی خاورینی پژی ۲۶۰۰ ق م شاو خوا
(۴۵ ، ۴۶) نیندوواری ، بلوچستان ، پخی خاورینی پژی ۲۲۰۰ م ز شاو خوا

(۴۷) قره تپه ، نماز گه -۳- کولتور ، انخوری لوبی ۳۰۰۰ ق م شاو خوا

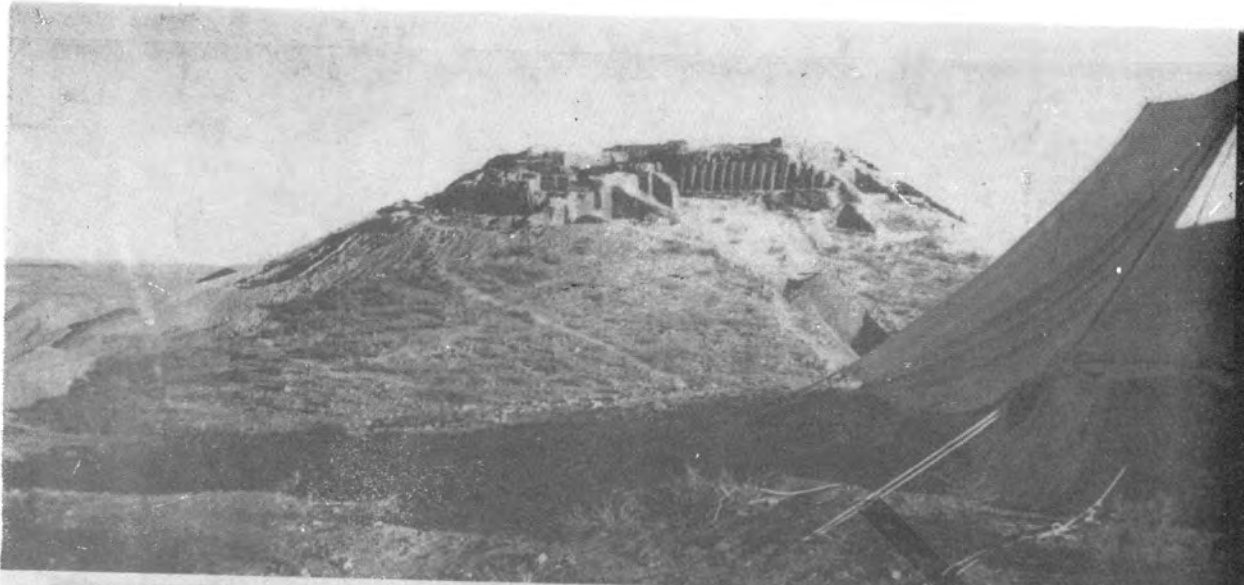

(۴۸) قره تپه ، نمازگه ۳ کولتور، پژی او پوری ییز اورتون (؟)

دلونبیودانخور کری په توکله ۳۰۰۰ ق م شاو خوا

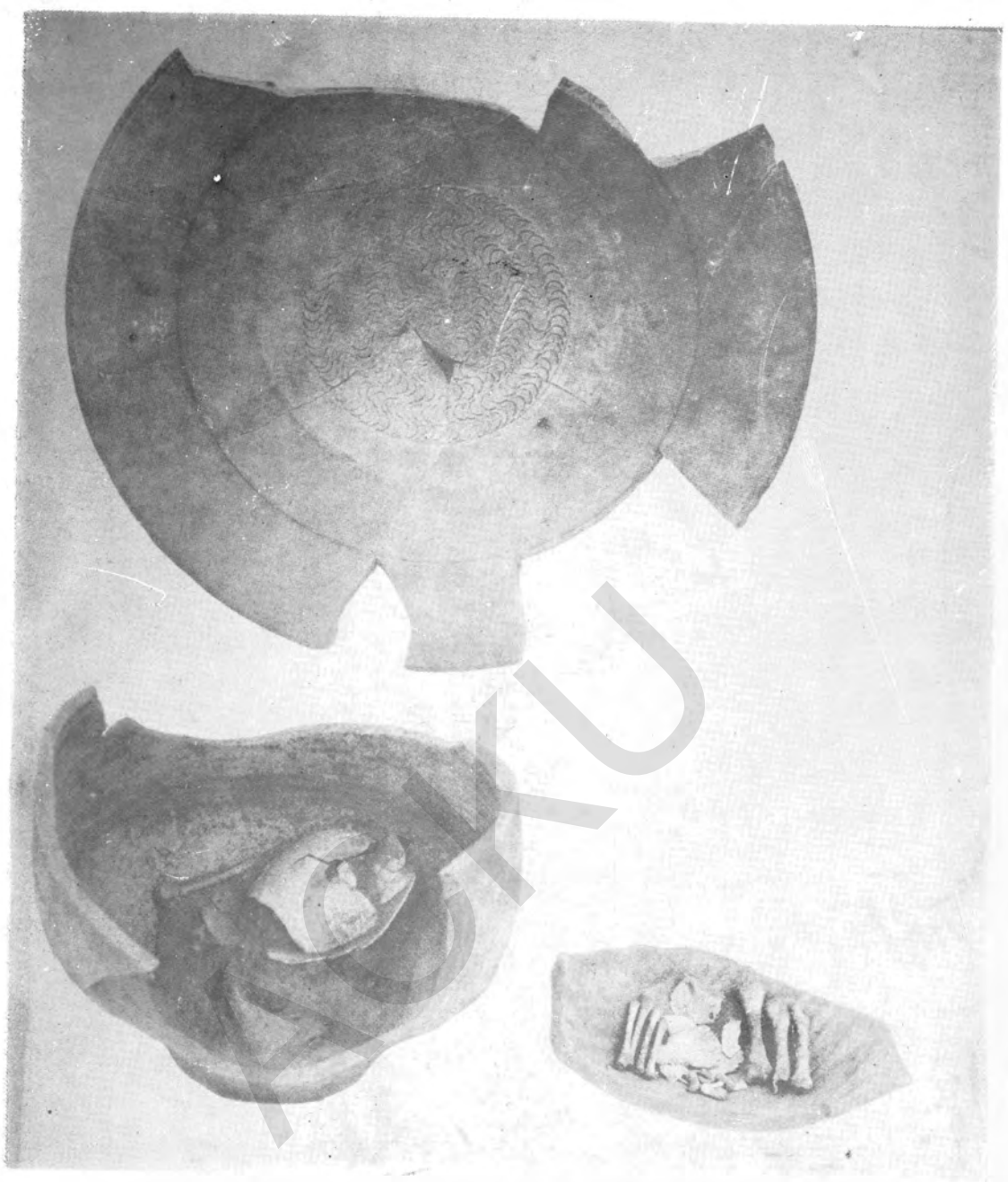
(۴۹ ، ۵۰ ، ۵۱) قره تپه ، نمازگه ۳ کولتور، پاخه خاورین او دبرین مهرونه،

۳۰۰۰ ق م شاو خوا

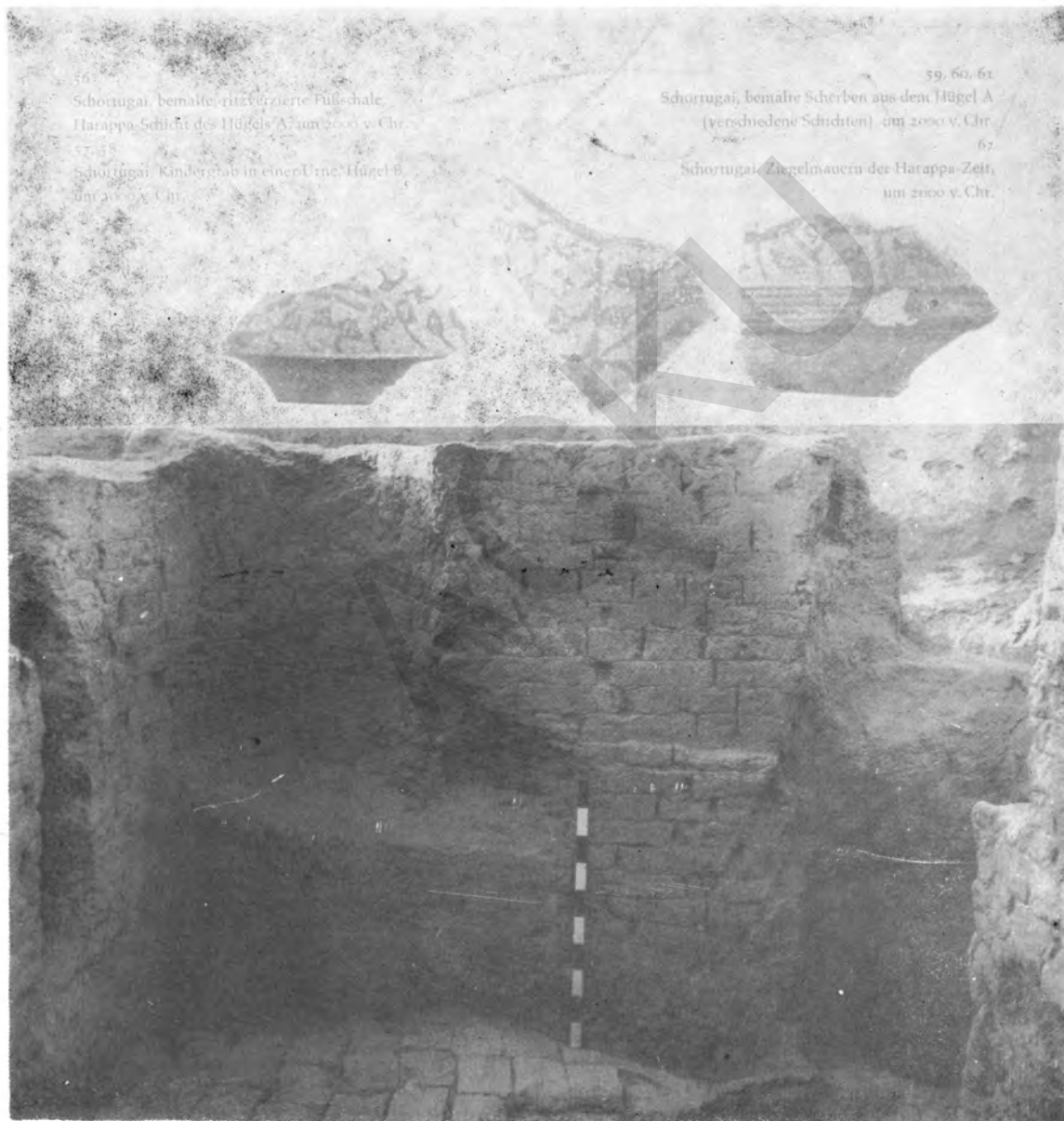
۳۵) موندیکک ۴، دبرین لور له گیوکسیور موئیقونو سره ۲۰۰۰ م زشا و خوا

(۵۵،۵۴) موندیکک ۴، دتایی مهر ۲۰۰۰ م ز شاوخوا

- (۵۶) شرتوگای ، په سور یوانخوړای کنهوالی ، دغونډیو هر په پور(انف)
 ، ۲۰۰۰ (ق م) شاو خوا
 (۵۷ ، ۵۸) شرتوگای ، په یوه ایرنی کی دکوچنی درستون غونډی (ب) ،
 ۲۰۰۰ ق م شاو خوا

شرتوگای ، انځورای کودی له غونډۍ (الف) څخه (راز راز پورونه) (۶۱ ، ۶۰ ، ۵۹)
 ۲۰۰۰ ق م شاوخوا

شرتوگای ، دهر په مهال د پڅوڅښتو دیوال (۶۲) ۲۰۰۰ ق م شاوخوا

۵۳

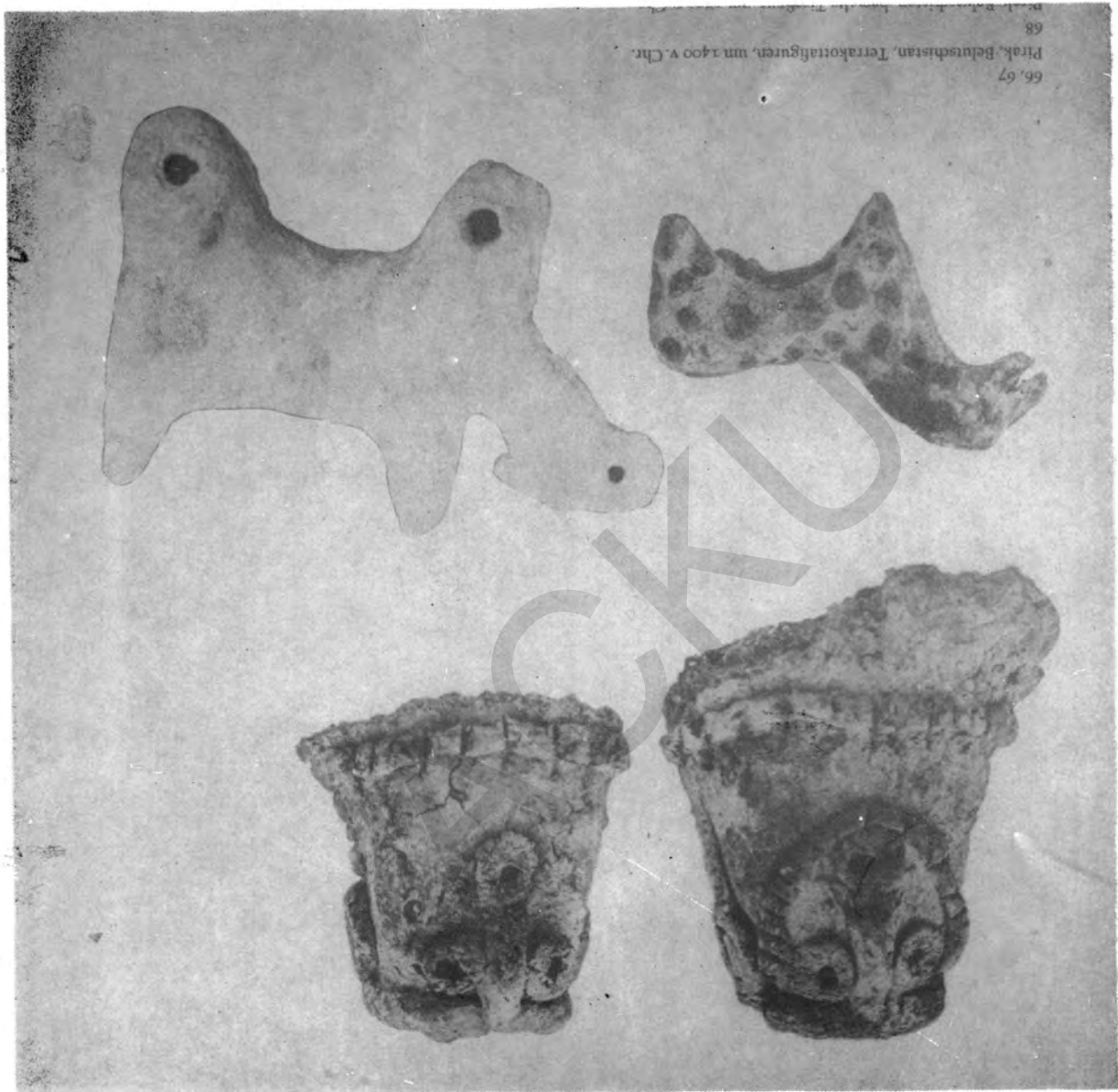
(۶۳) سپین زرین کنبوون، باختسری (افغانستان)

دری ق م زری. (۹)

(٦٤) بښځينه پټۍ ، «باختري» ، له اوسپيني چونه ډبري څخه

(٦٥) پيرك ، بلو چستان ، لوبڼي ١٦٠٠ ق م شاوخوا

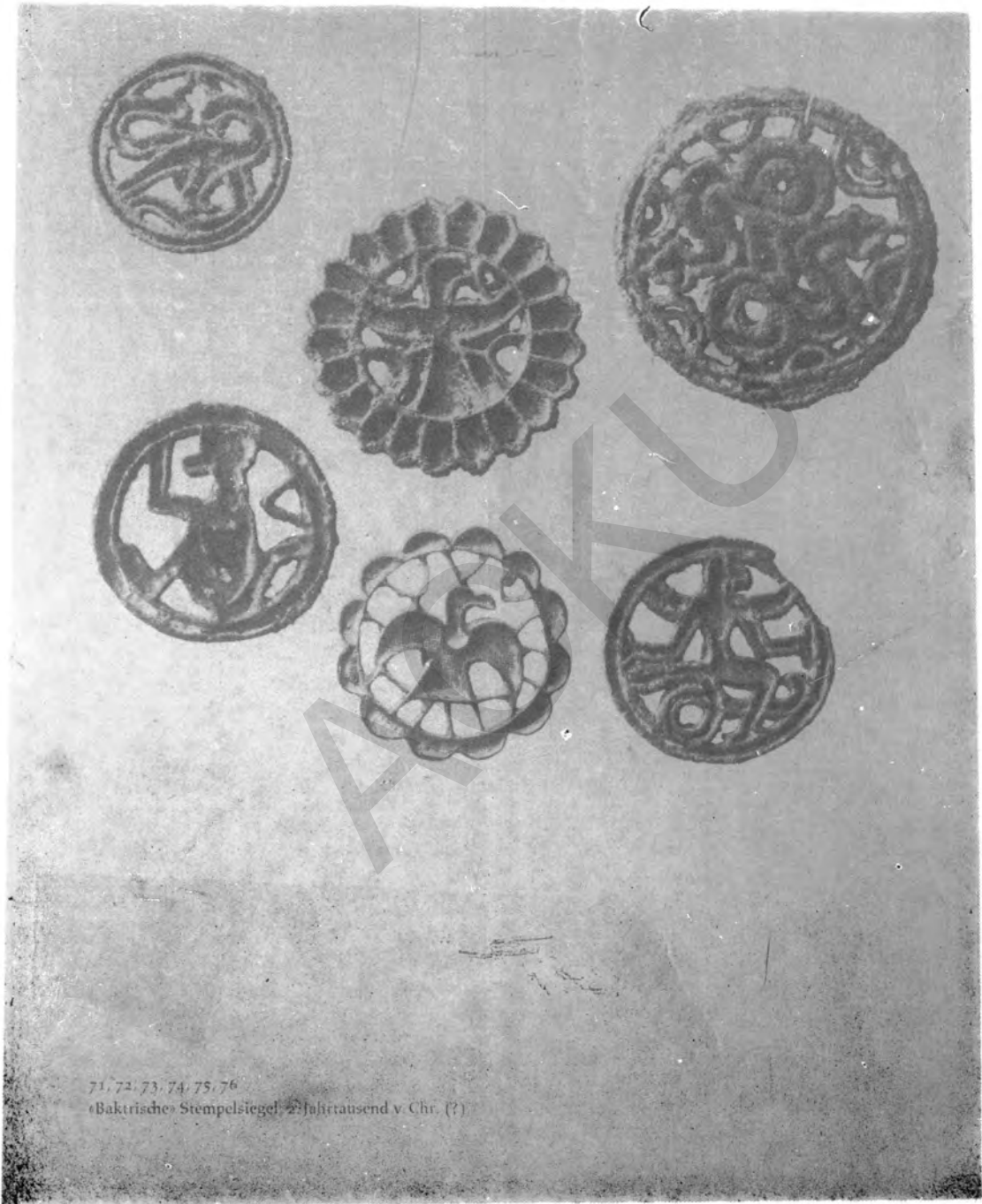

- (٦٧ ، ٦٦) پيرك ، بلو چستان ، ڊير رنگي ٺٺي . ١٤٠٠ م ز (ق م) شاو خوا
 (٦٨) پيرك ، بلو چستان ، انڱورلي ٺٺوني پٺي ، ١٥٠٠ م ز) شاو خوا
 (٦٩) پيرك ، بلو چستان ، ڊير رنگي اوڻي (؟) ١٠٠٠ م ز شاو خوا

(٦٩) پيرك ، بلوچستان ، دیرنگی اوبس (٩)
١٠٠٠ (م ز) شاوخوا

١٥٧

71, 72, 73, 74, 75, 76

«Baktrische» Stempelsiegel, 2.3. Jahrtausend v. Chr. (?)

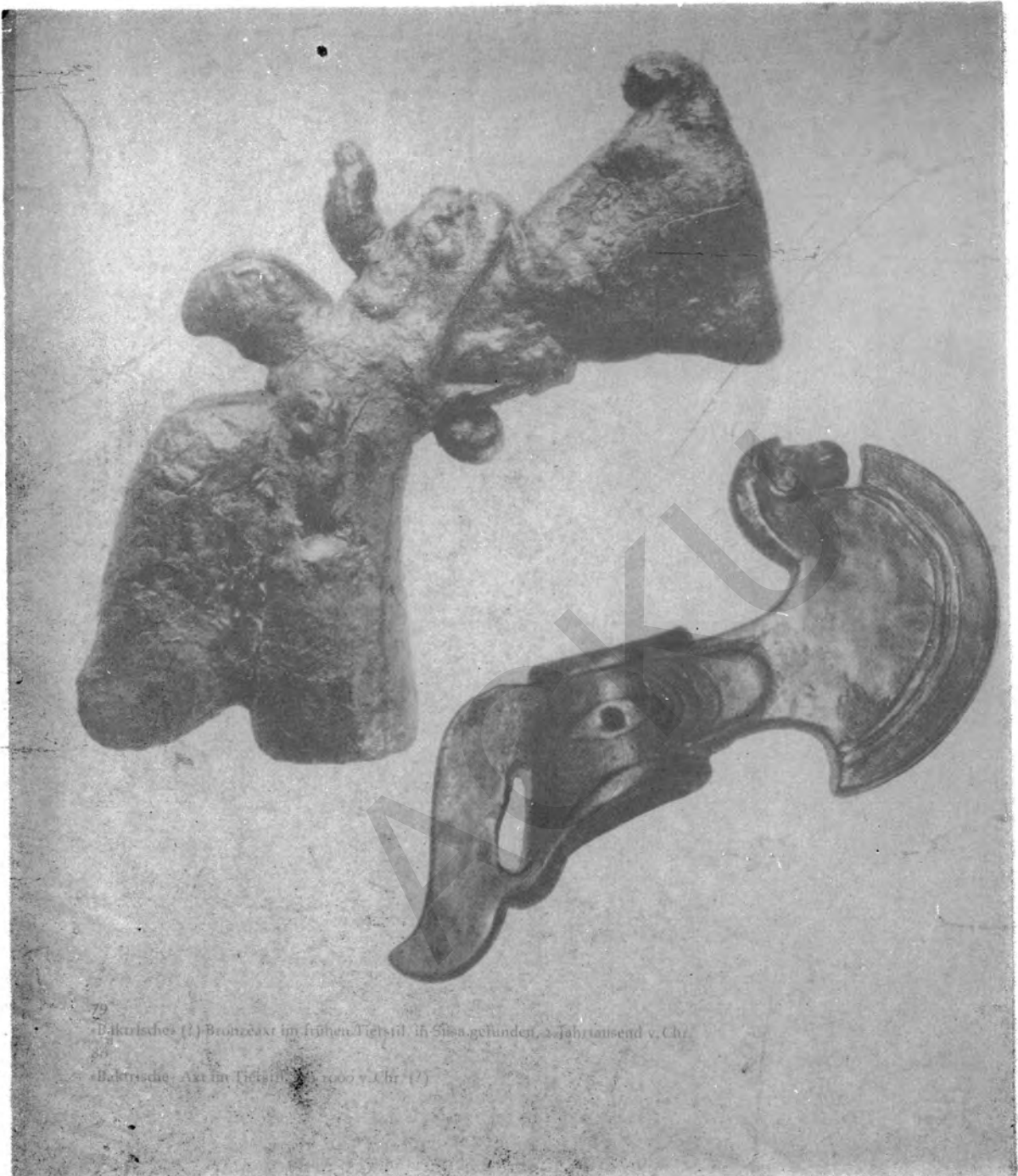
(۷۱ ، ۷۲ ، ۳۷ ، ۷۴ ، ۷۵، ۷۶) باختری «تاپی مهرونه» ، دویمه م د پیری

(۷۷) «باختری» دسین مهر : نانا خدا یگوتی (؟)

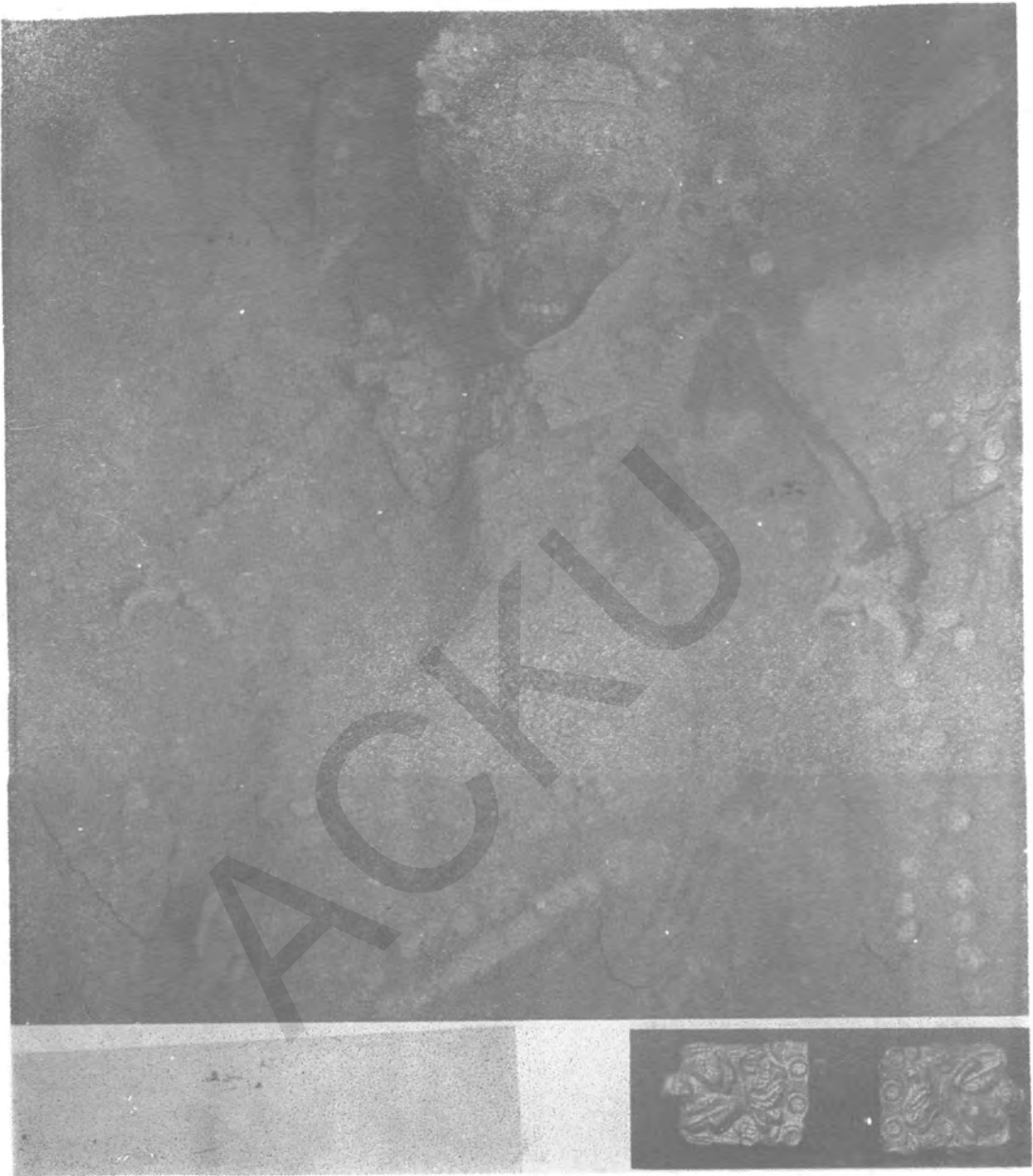
پر یوه زهری بانگن (؟)

(۷۸) «باختری» همدار لاستی ، دویبه مخزیردی پیری (؟)

79
 Bakrisches (?) Bronzestück im frühen Tiertstil, in Sisa gefunden, 3. Jahrtausend v. Chr.
 Baktische Axt im Tiertstil, 3000 v. Chr. (?)

- (۷۹) «باختری» (؟) ژیرین تبر په پسه پخوانی ژونی سبک، دسوساموندنه، دویمه م ز پیری.
- (۸۰) «باختری» تبر په ژونی سبک یوزر (م ز) شاو خوا

(۸۱) طلا تپه ، مرستون ۴ ، ساکی

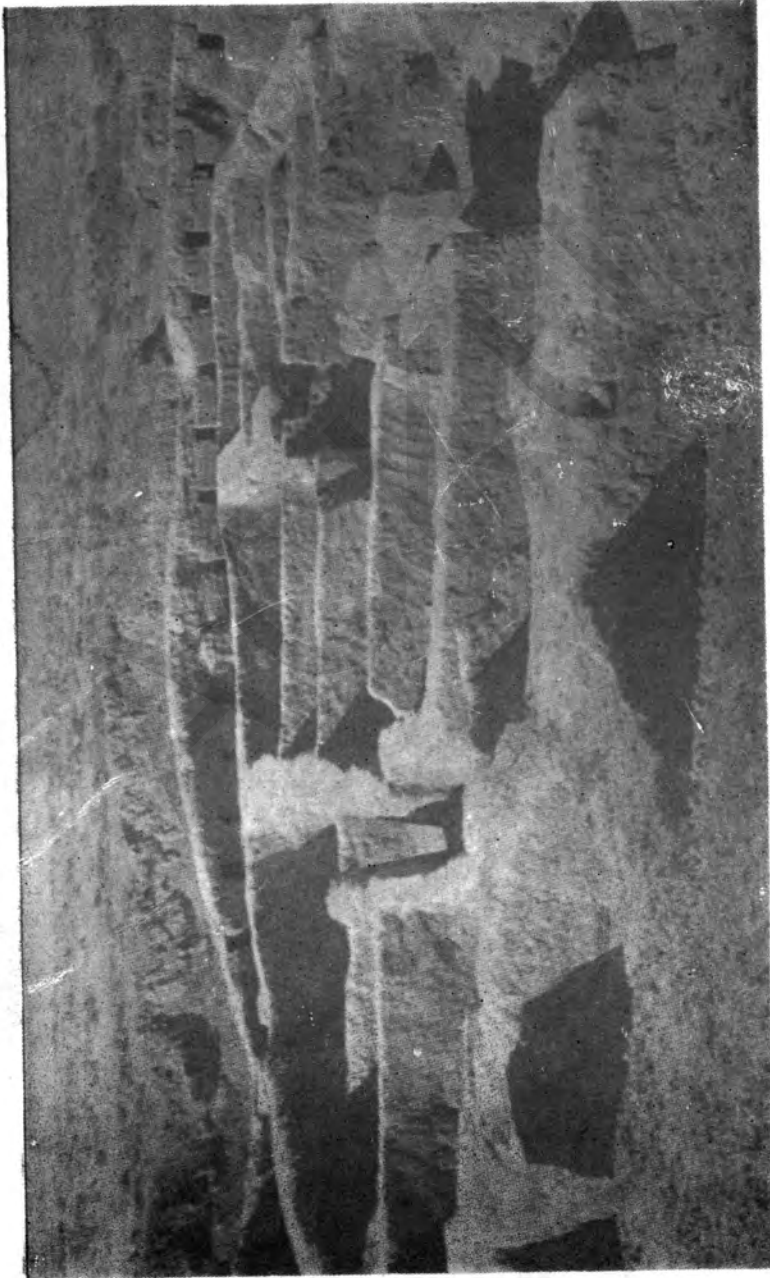
(۸۲) طلا تپه ، مرستون ۲ ، طلایی ضمیمه ، ساکی - باختری

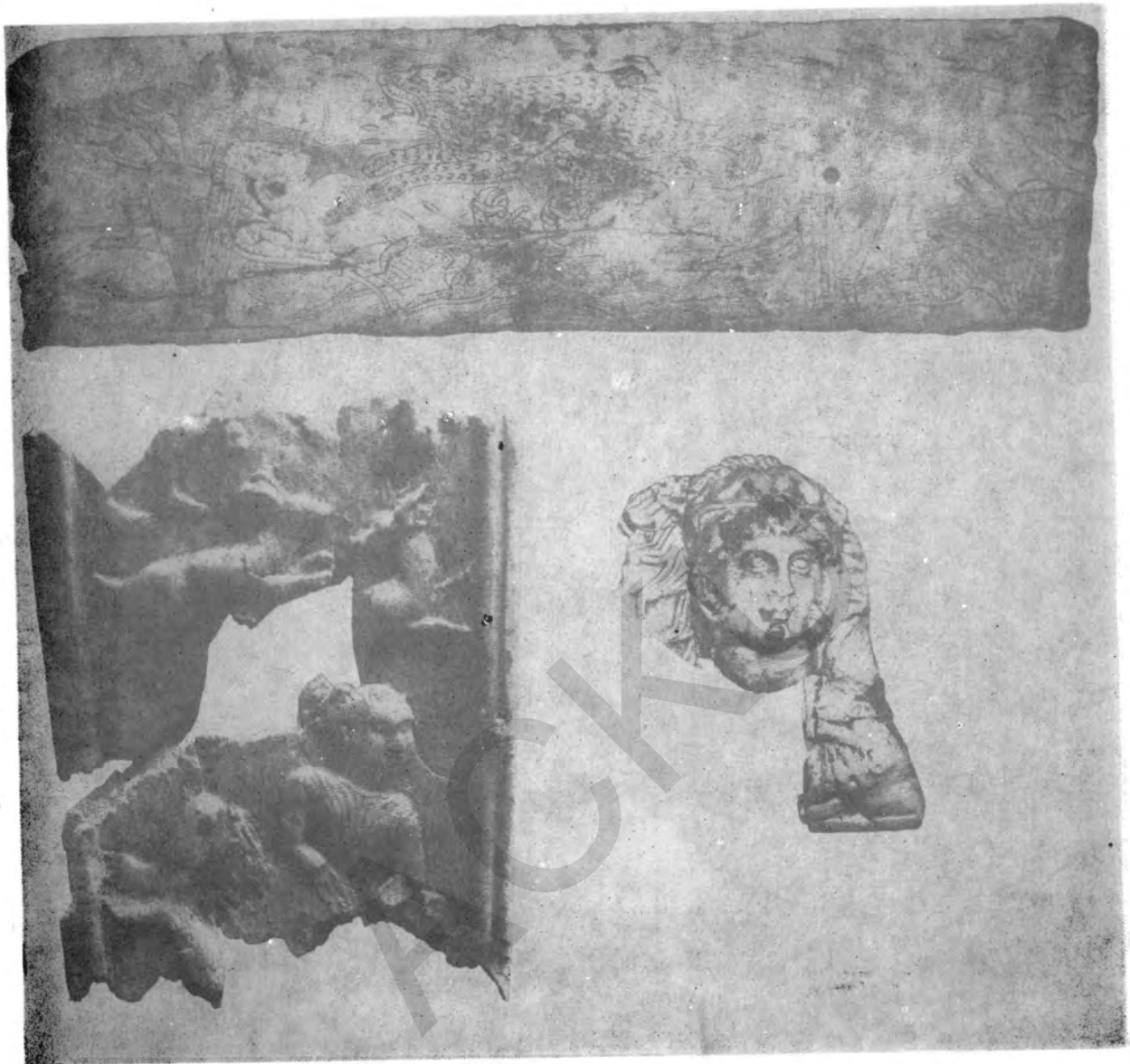
(۸۴ ، ۸۳) دکوشا نی شاه ویها گدقیسس طلایی سکه ، دویبه زپردی پیری
 (۸۶ ، ۸۵) دکوشانی شاه کنیشکا مسینه سکه ، پر مخ : شاه داور معراب مخ ته
 پرشا : دسپویمی خدا یگوتی ماو، دویبه زپردی پیری

(۸۸ ، ۸۷) دکو قلوگ تپی گزده کلا ، هخامشی باختر

(۸۸-۸۷) دکو تلوگ تپہ کردہ کلا، مہا منشی با ختر

- (۸۹) تخت سنگین ، دینکار ننداره ، پر هپوکی باندی دتوینی انخوری ، ۱-۲ م ز پیری.
- (۹۰) تخت سنگین ، دینکار جوتہ انخورنہ (بیلیف) دریمہ م ز پیری.
- (۹۱) تخت سنگین ، مقدونی سکندر ، دریمہ م ز پیری.

(۹۲، ۹۳) تخت سنگین ، داترو سون اور محراب
پڑی او یونانی ڈبرلیک سره ، دویمه م ز پیری
له

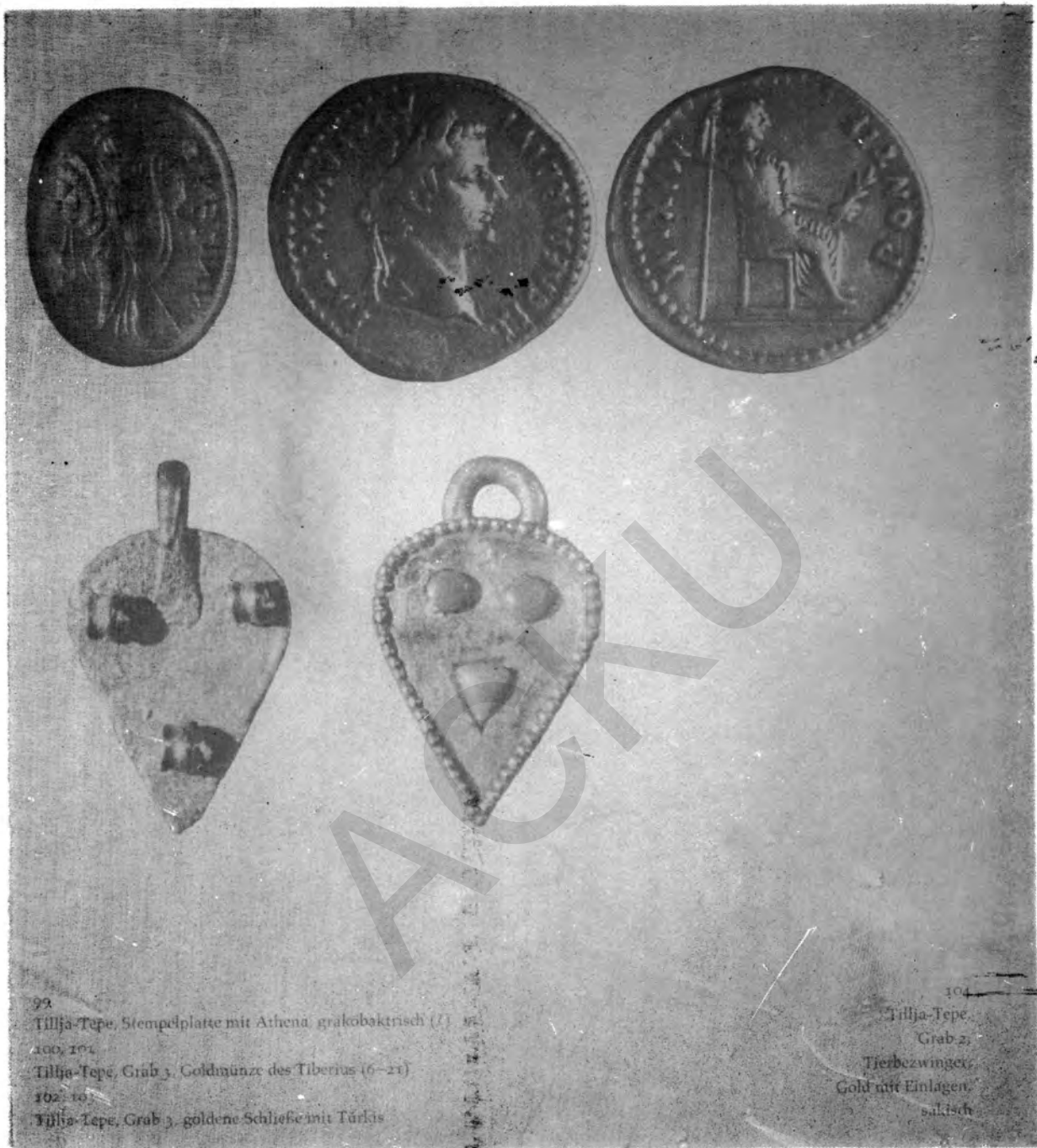
(۹۵ ، ۹۴) گریکو - باختری ، دایو کراتید س دری درهمی
 (۱۷۵ - ۱۵۶ م ز) (۴)

۱۵۷

(۹۷) طلا چراوی سپین زرین دمالله آی خانم خنده ، دریمه ۴ ز پیری

(۹۸) شیوه بخوان سری پزی له آی خانم خنده ، ۳=۲ م ز پیری

99
Tilla-Tepe, Stempelplatte mit Athena, griechobaktrisch (71)
100, 101
Tilla-Tepe, Grab 3, Goldmünze des Tiberius (16-21)
102, 103
Tilla-Tepe, Grab 3, goldene Schließe mit Türkis

104
Tilla-Tepe,
Grab 2,
Tierbezwinger,
Gold mit Einlagen,
sakisch

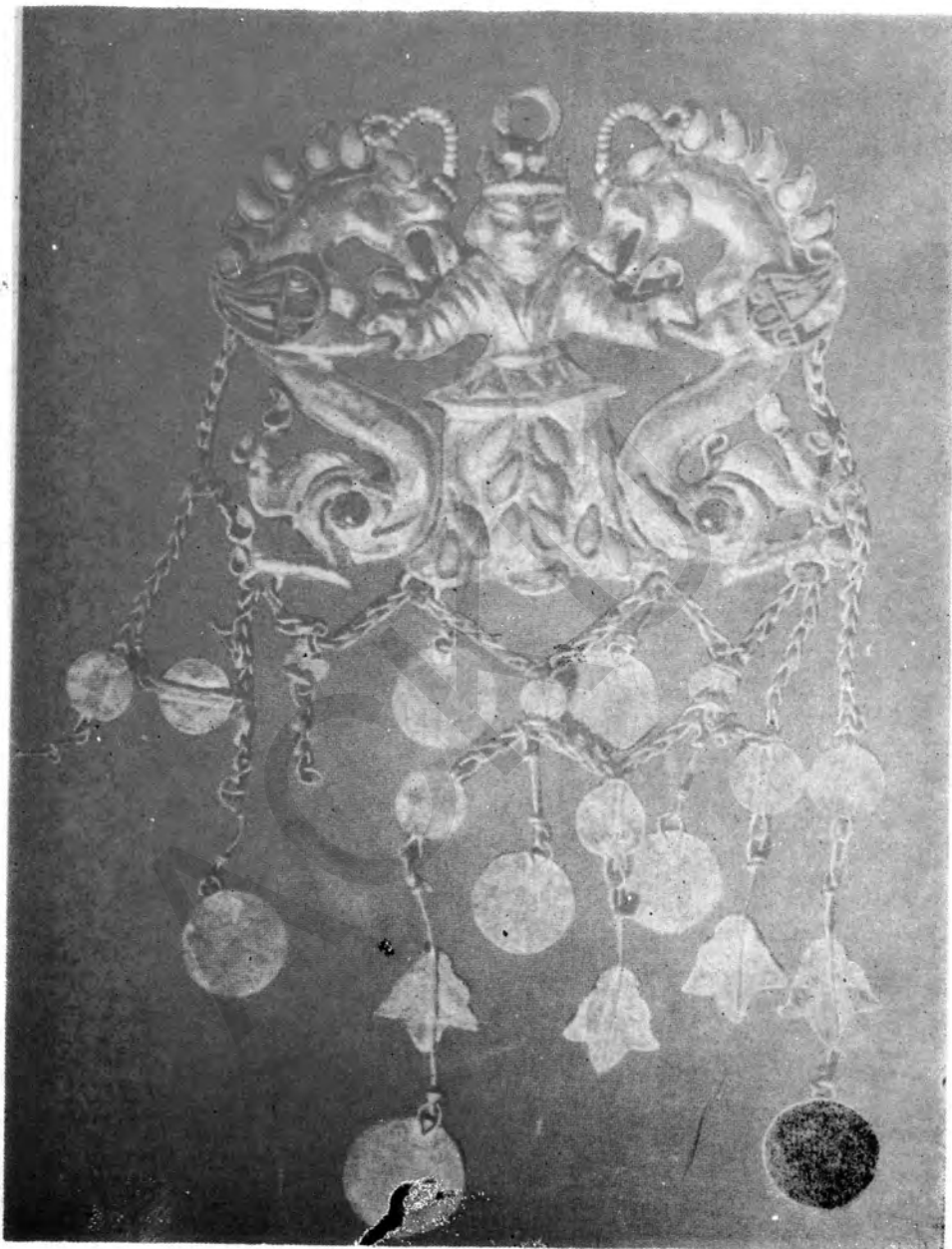
(۹۹) طلا تپه ، تپه یی تیکلی له خدایکوتی اتیناسره ،

گریکو باختری (؟)

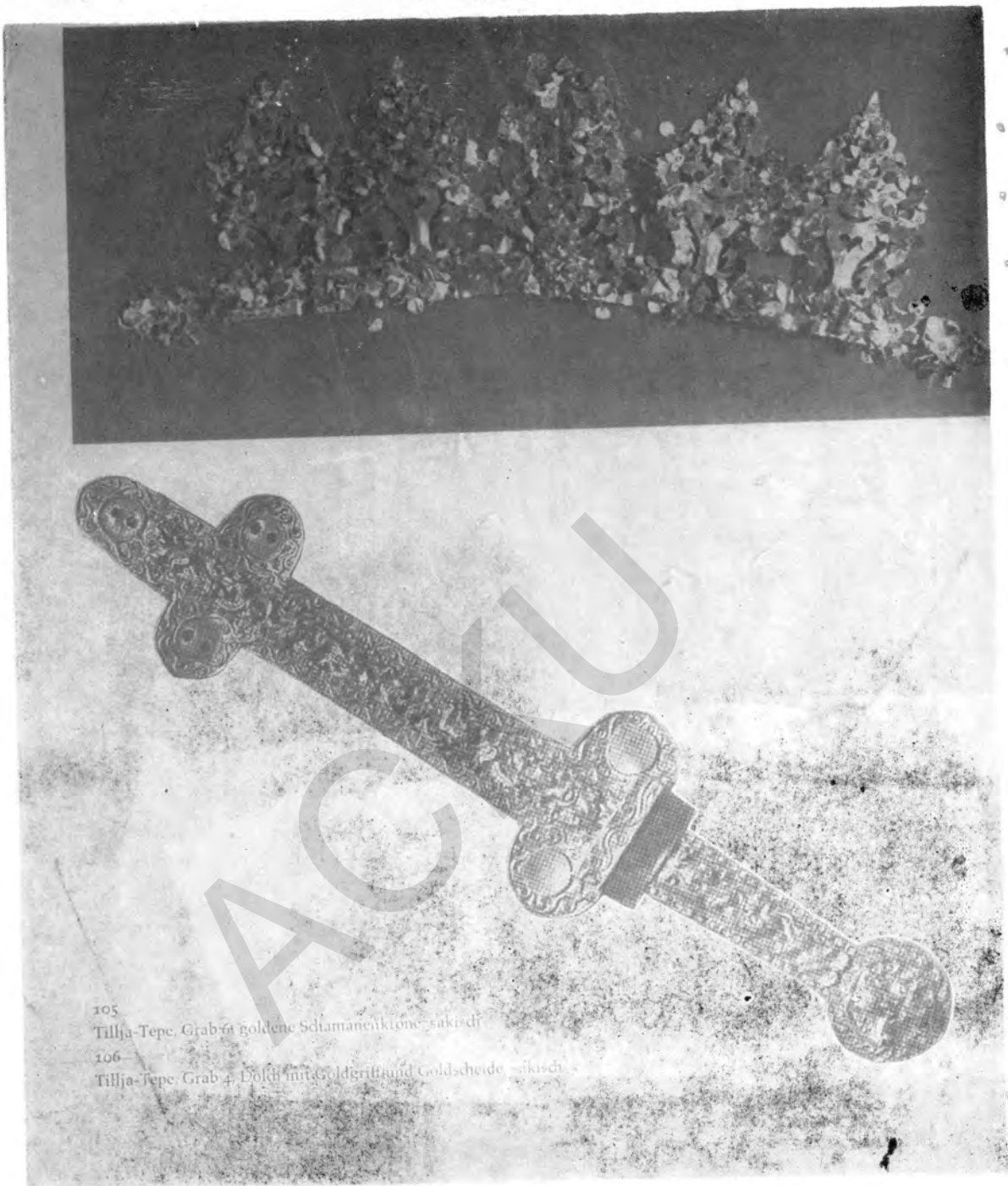
(۱۰۱-۱۰۰) طلا تپه ، دتیپروس ددریم مرستون طلائی سکه

(۱۰۳-۱۰۲) طلا تپه ، ددریم مرستون ، طلائی ماتستیترون سو یه کوی

ترونی له ییروزی سه

(۱۰۴) طلا تپه ، دویم مرستون ، ساکی ژوی ایلوو نکی له طلایی جراوسره

- (۱۰۵) طلائیہ ، شیرم ہرستون ، دجادو گرانو خول ، ساکی
- (۱۰۶) طلائیہ ، مغلورم ہرستون ، خنجر لہ طلائی ہوتی او طلائی تیکی سرہ ، ساکی

- ۱۰۷) طلا تپه ، شلورم مرستون ، طلائی بننگرینی تنی ، ساکی
- ۱۰۸) طلا تپه ، خلورم مرستون ، طلائی ، ساکی
- ۱۰۹) طلا تپه ، شپیرم مرستون ، دلوی خدا ایگرتی طلائی خیره ، هندو ساکی

(۱۱۰، ۱۱۱) طلائیہ، دریم مرستون، طلائی کنخول ترونی له ضمیمی سره

(۱۱۱، ۰۱۱) طلا تپه، دریم مرستون، طلائی کنخول تپرونی له ضمیمه سره

112

Surch-Koral, Ahnenstatue (?) aus dem Tempel des Kuschianenherrschers Kanischka, 2. Jahrhundert n. Chr.

113

Surch-Koral, Ahnenstatue (?) aus dem Tempel des Kuschianenherrschers Kanischka, 2. Jahrhundert n. Chr.

(۱۱۲) دکوشانی واکهن سور کوتل ، دمنگینو پزی. (؟)

(۱۱۳) سور کوتل ، دمنگینو پزی. (؟)

Goldmünze des Kuschanenherzogs Kanishka, 2. Jahrhundert n. Chr. (7)
Surchi-Kotal, Relief aus Kalkstein, unfertig, 2. Jahrhundert n. Chr. (14)

- (۱۱۴، ۱۱۵) دکوشانی واکهن کنیشکا طلايي سکه ، دويمه زيږدي پيړۍ (۹)
(۱۱۶) سور کوتل ، نابسپر توږنۍ انځور دويمه زيږدي پيړۍ له چونه ډبري څخه ،

(۱۱۷ ، ۱۱۸) دکابل شیوه کی ، ستوپه ، ۵-۶ (۹) زیردی پیری

(۱۱۹) دبودا دیوی زئی کوتلی، تویینت (۹) ،

۳-۲ زیوردی پیروی

۱۷۸

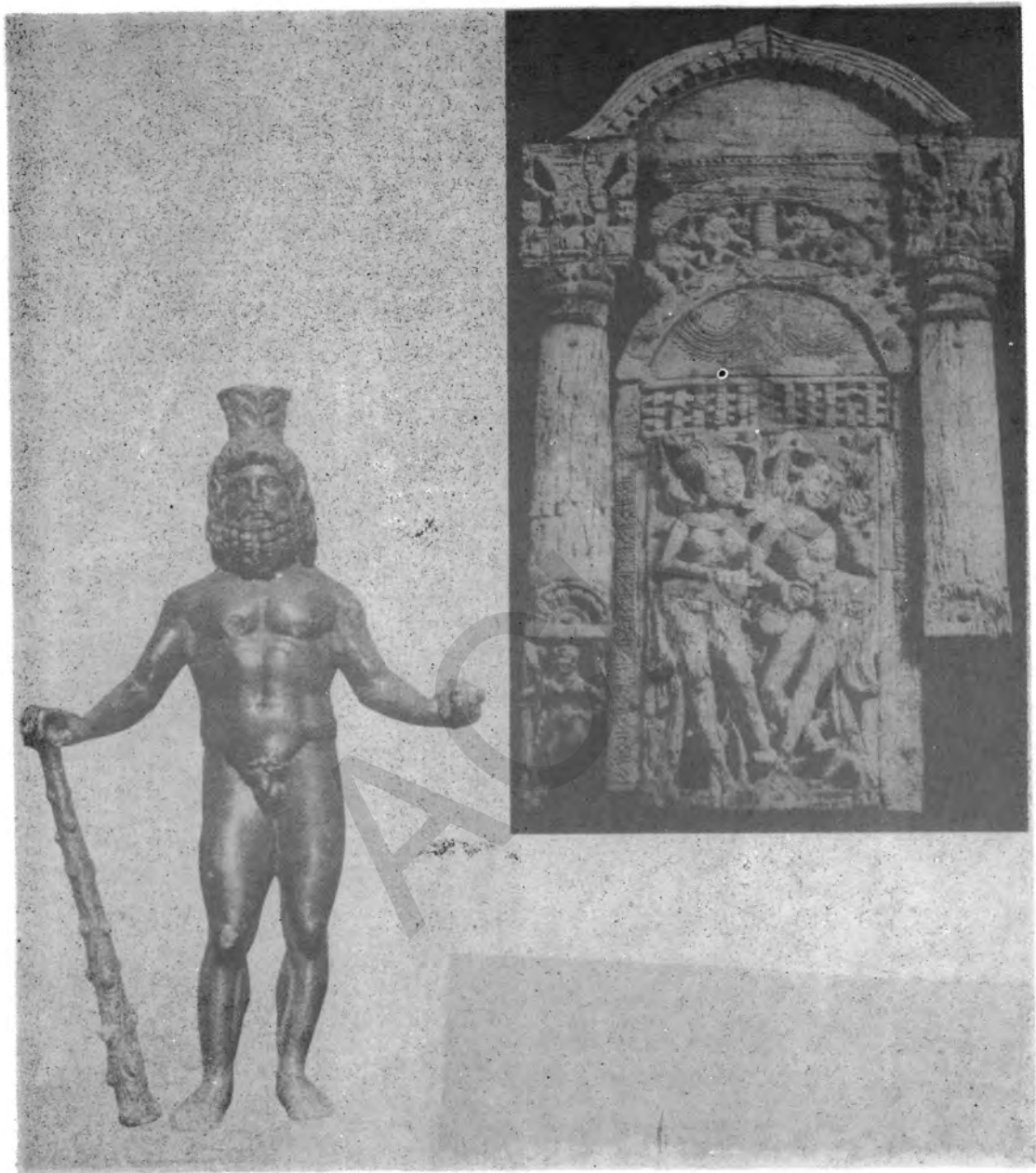

(۱۲۰) گندهارا - چوتی، سلیت، ۲-۳ زیروانی پیری

۱۷۹

(۱۴۲)
دغزنی سردار تپه ، ناگه له ۳۷ می کوتنی خخه (خاورینه)
انجورلی ، ۸-۷ پیری

(۱۴۵) فند قستان ، دیواخیره له خاورین توینت خه ،

(۱۴۶) انغورلی ، ۸-۹ پیروی

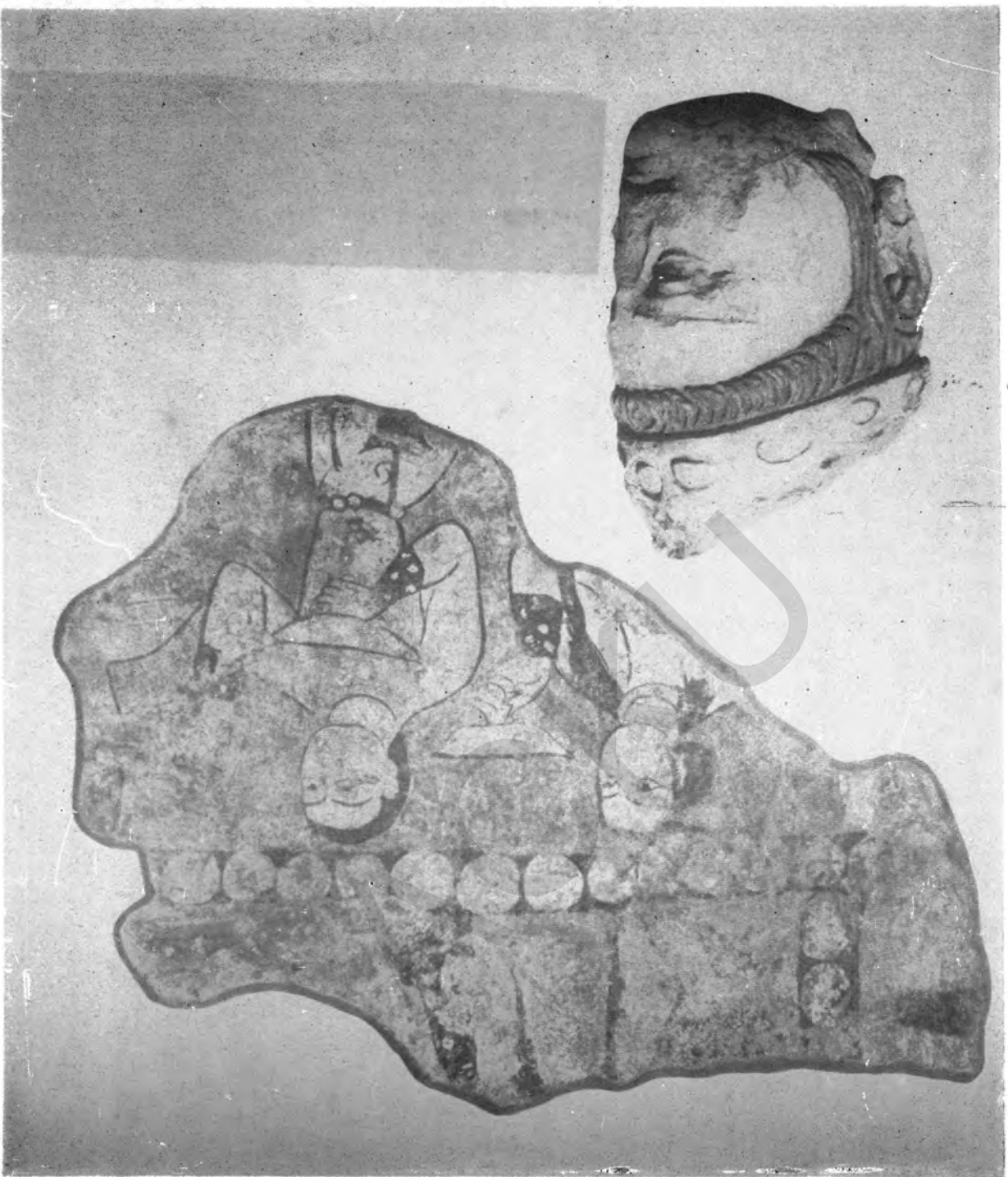
124
Dilberdschin, Nordwestafghanistan, Tempel der Dioskuren, Kuschanenzeit

125
Dilberdschin, Nordwestafghanistan, buddhistischer Tempel, Kuschanenzeit

(۱۲۴) دلبرجین ، شمال لویدیز د افغانستان ، دکوشانی مهال د دیوگورائیو مزدک

(۱۲۵) دلبرجین ، شمال لویدیز افغانستان ، دکوشانی مهال بر دایی مزدک

(۱۲۶) دلبرجین ، شمال اویدیز افغانستان ، ساقی ، دیوایی انخوری

له مزدکونو څخه ، ۶-۷ زېږدی پېړۍ

(۱۲۷) دلبرجین ، شمال لویدیز افغانستان ، دیوی خاورینی پژی

کوئی ددیو کورانو دزدک له ایوان څخه ، کوشانی مهان (؟)

(۱۲۸) دهلی گل غونلی، ستوپه ۱۴۰، ژینیوس له کلانو سره

دگندهارا سبک تویبنت، څه ناڅه څلورمه زیږدی پیری

(۱۲۹) هپه، تودلی انځور له دمانوسره، دچونه ډبرې

توته، ۳-۴ زیږدی پیری

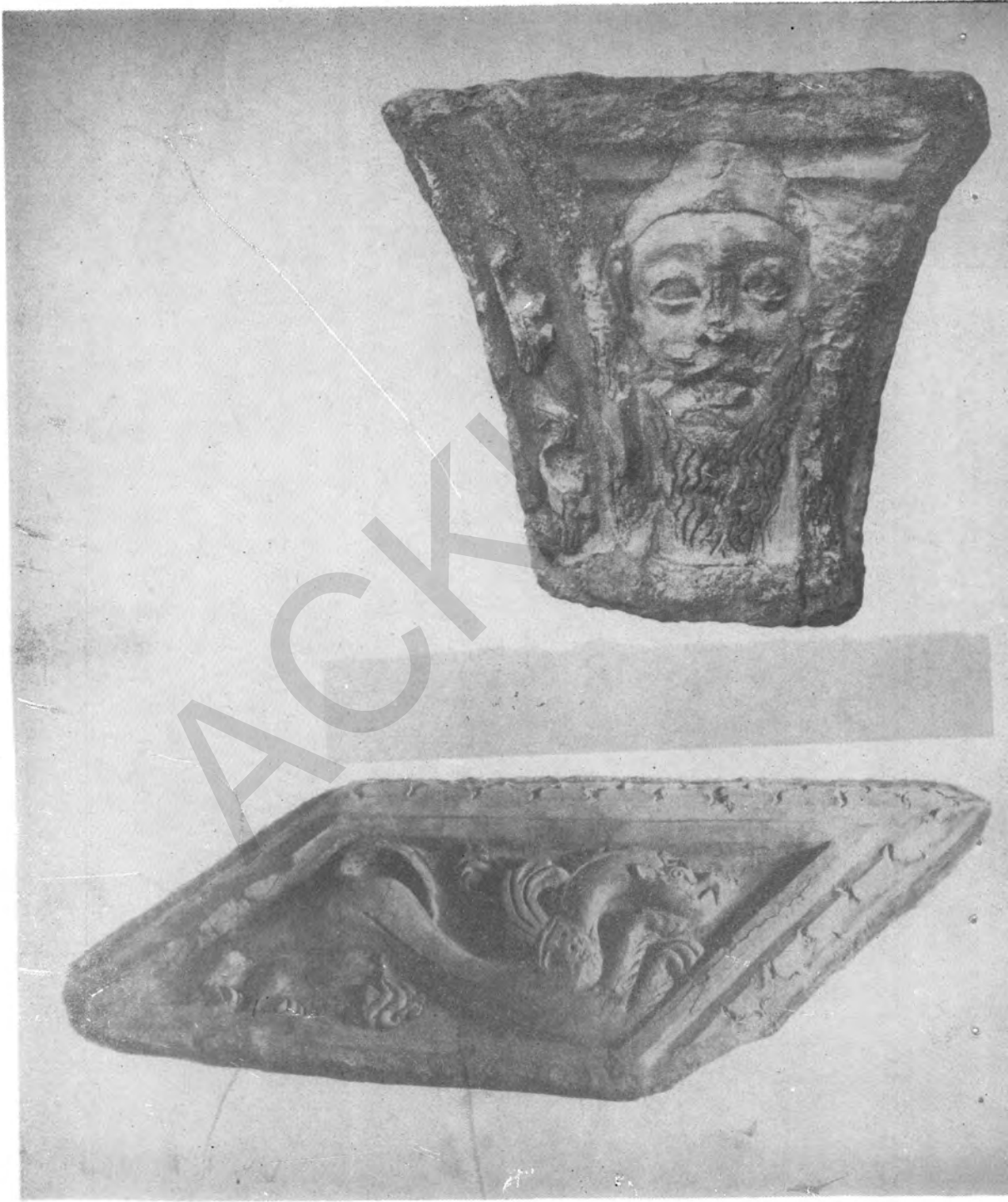
(۱۳۰) هبه ، دبودا دیوی پژی کوتسی، ۳-۴ زیربندی پیری

۱۸۵

(۱۳۱) بامیان ، «دسپوډ می خدای» ، دانخور گری توتی
ده ۳ متره - لور بودا په تاخچه کی ، پنځمه زیردی پیری

(۱) بامیان ، دیوه بیروود کوتی ، دد-سپ-خلغای پسولیز تیکلی ، پنخمه زیپردی پیری .

بامیان دیوه بیروود کوتی له پنخمی سهغی خخه ، پنخمه زیپردی پیری .

(۱۳۴) دغزنی سردار تپه ، مایتریا (؟) -توتیه (خاوریتیه)
له ۱۷ می کوتینی خخه ، اوومه زبردی پیری

(۱۳۵) دغزنی سردار تپه ، دتخت خاورین بنسټ ،

۳-۴ زیړدی پیړۍ

(۱۳۶) دغزنی سردار تپه ، ددووستنویځونه ،

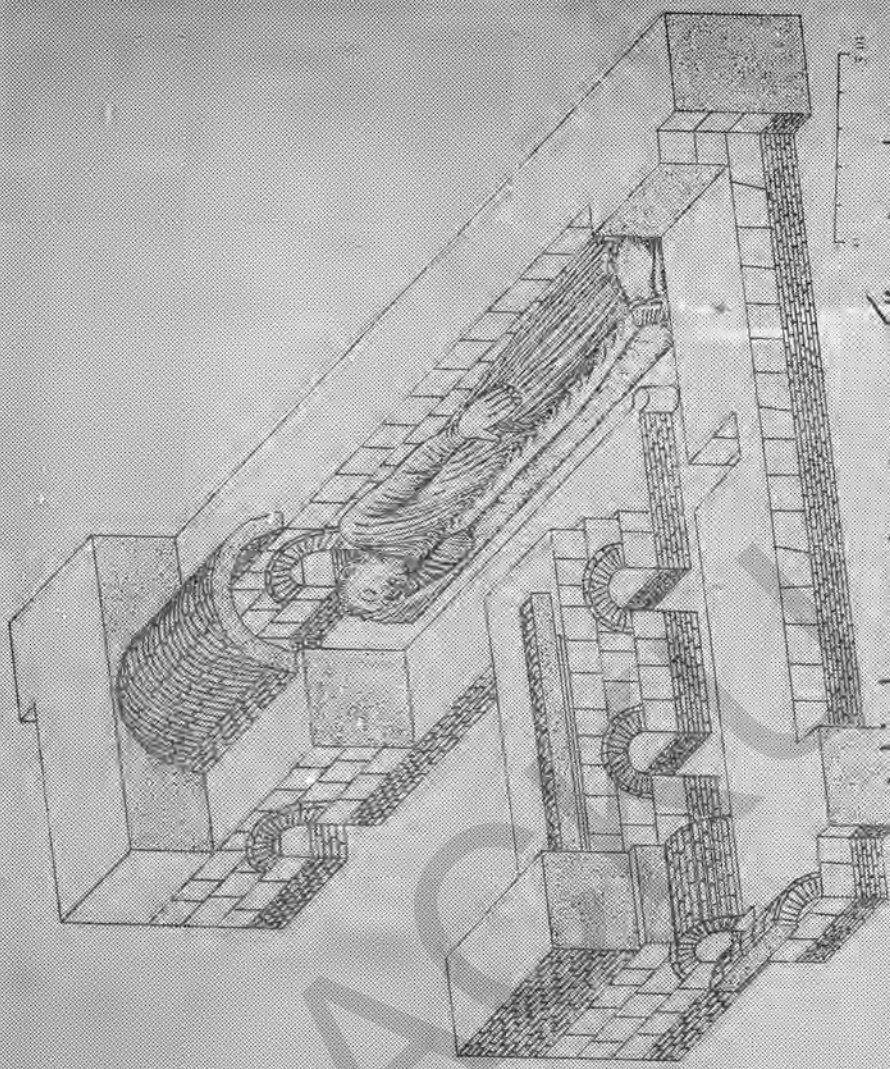
دریمه زیړدی پیړۍ

۱۸۹

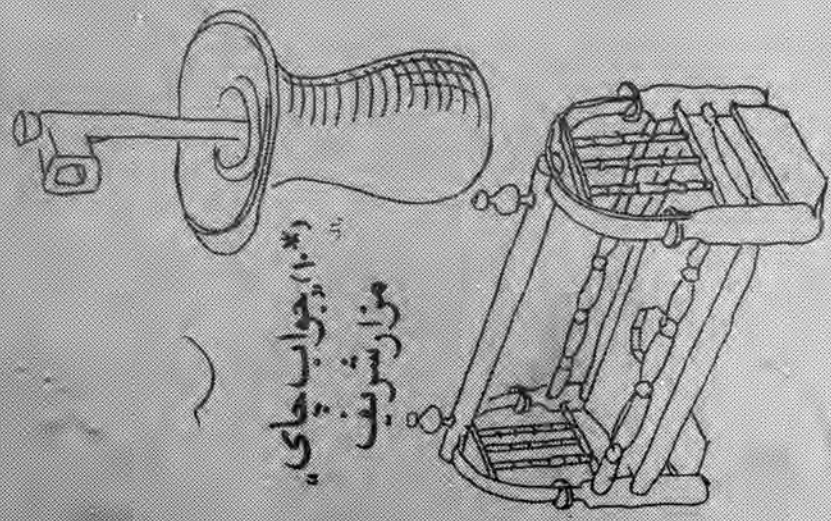
(۱۳۷) دغزنی سردار تپه ، خاورینسیستوی . لئمه پیری.

۱۹۰

(۳۰۶) په پارسيرو وانا کي بودا، اجينه تپه (بيارغاوند)

160

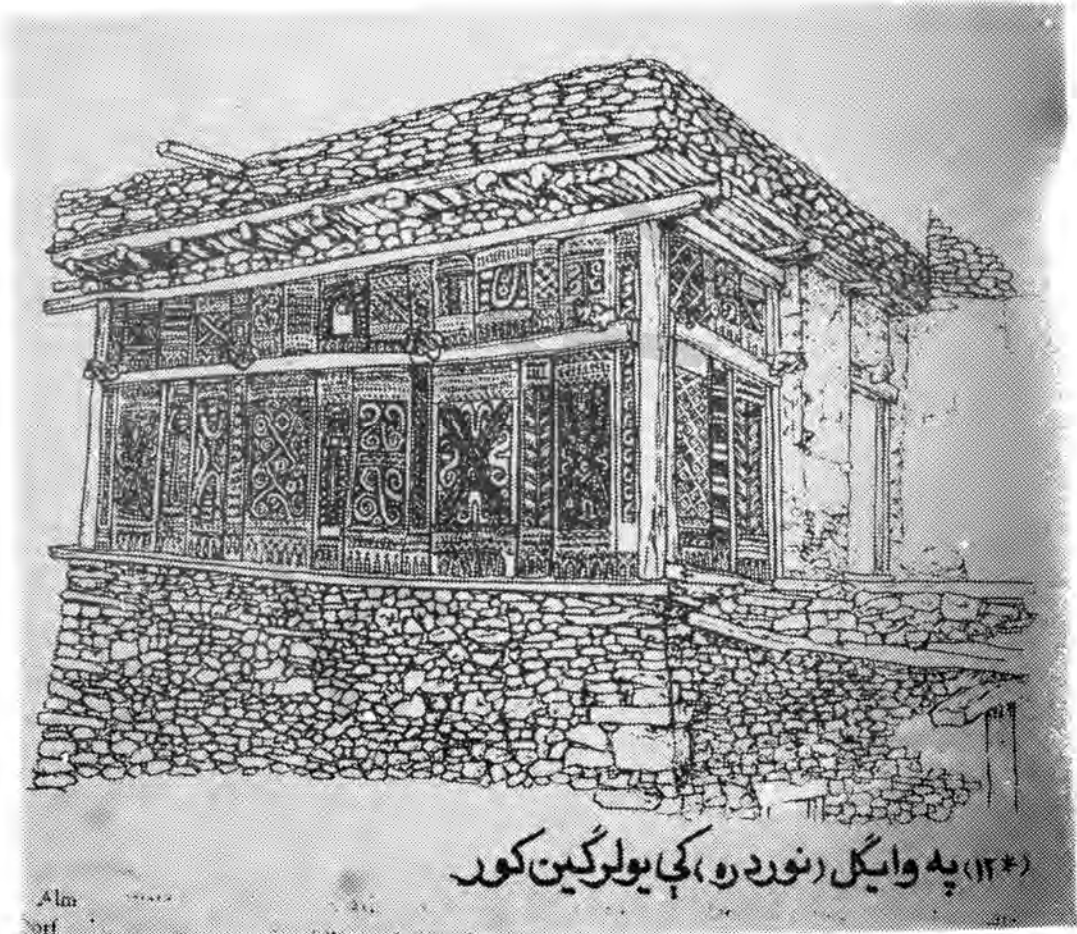

(۱۰۳) چواب چای،
مزار شریف

56

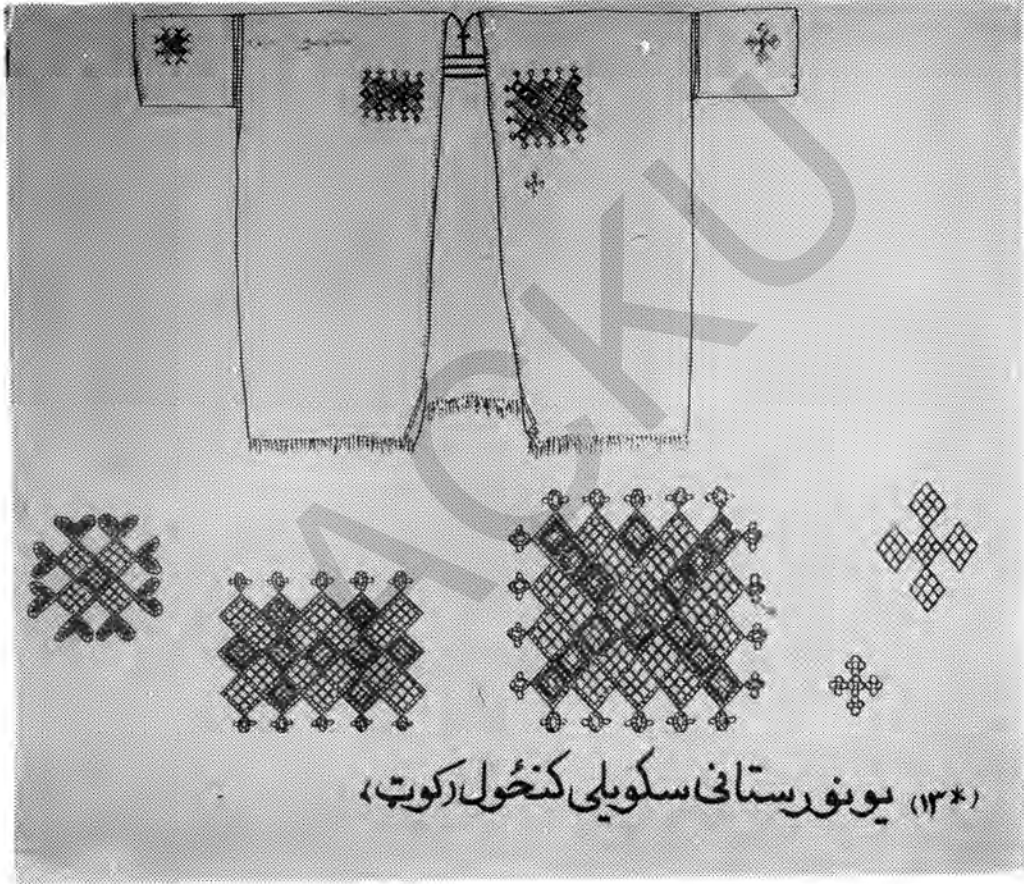
۱۹۱

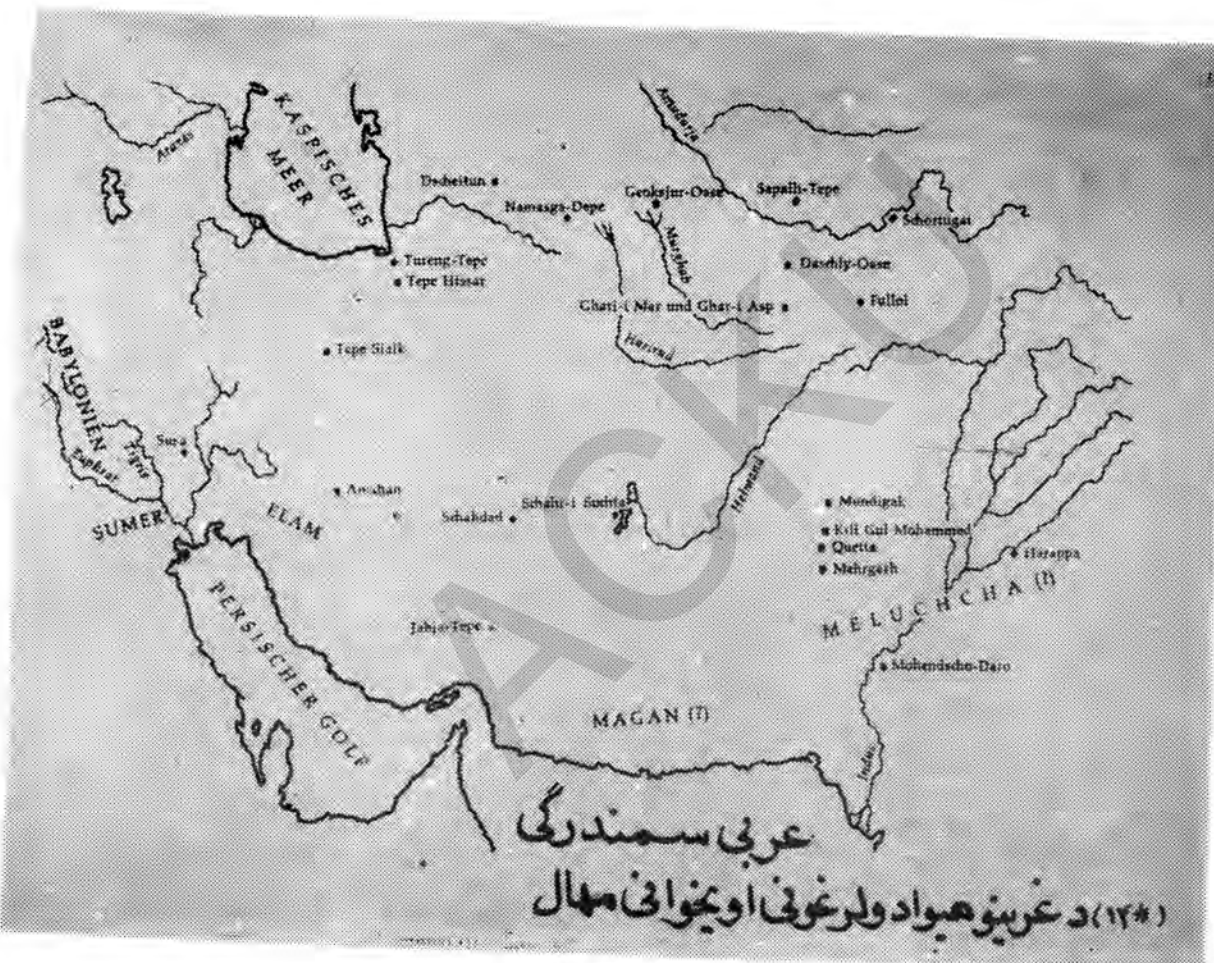

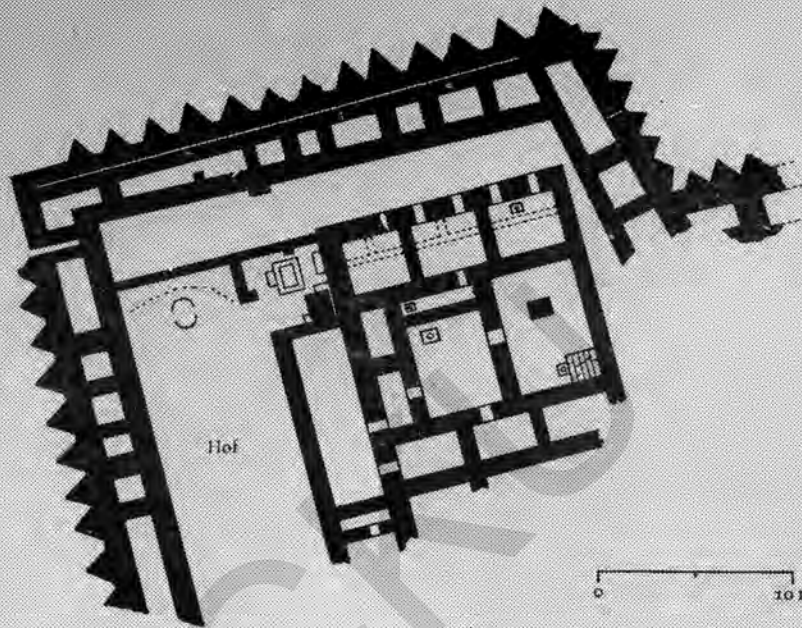
(۱۲۶) پە وایگی (نوردو) کچی یولرگین کور

193

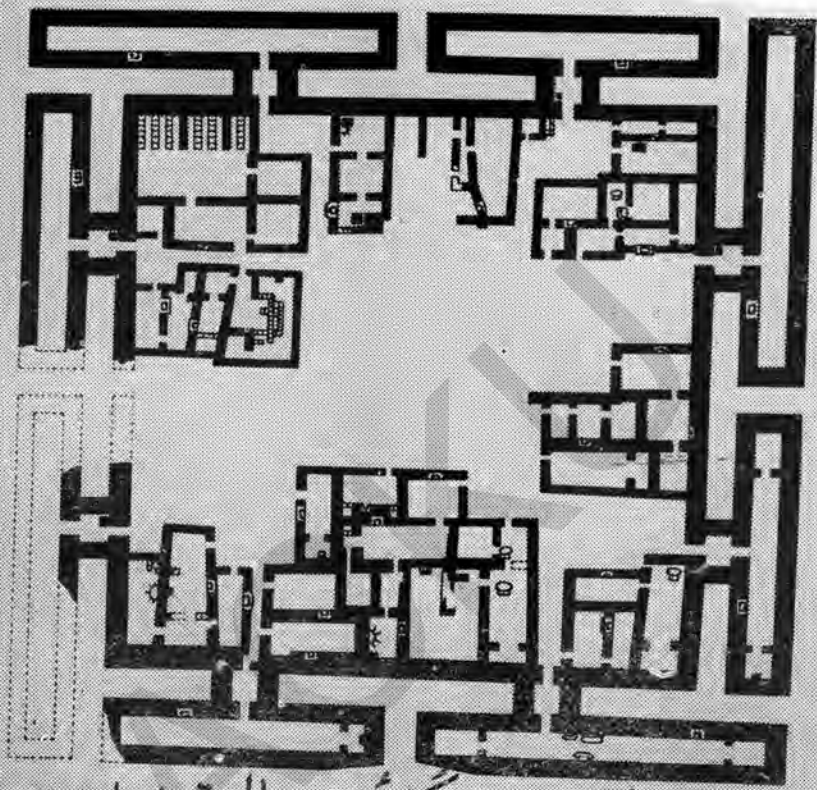

۱۹۵

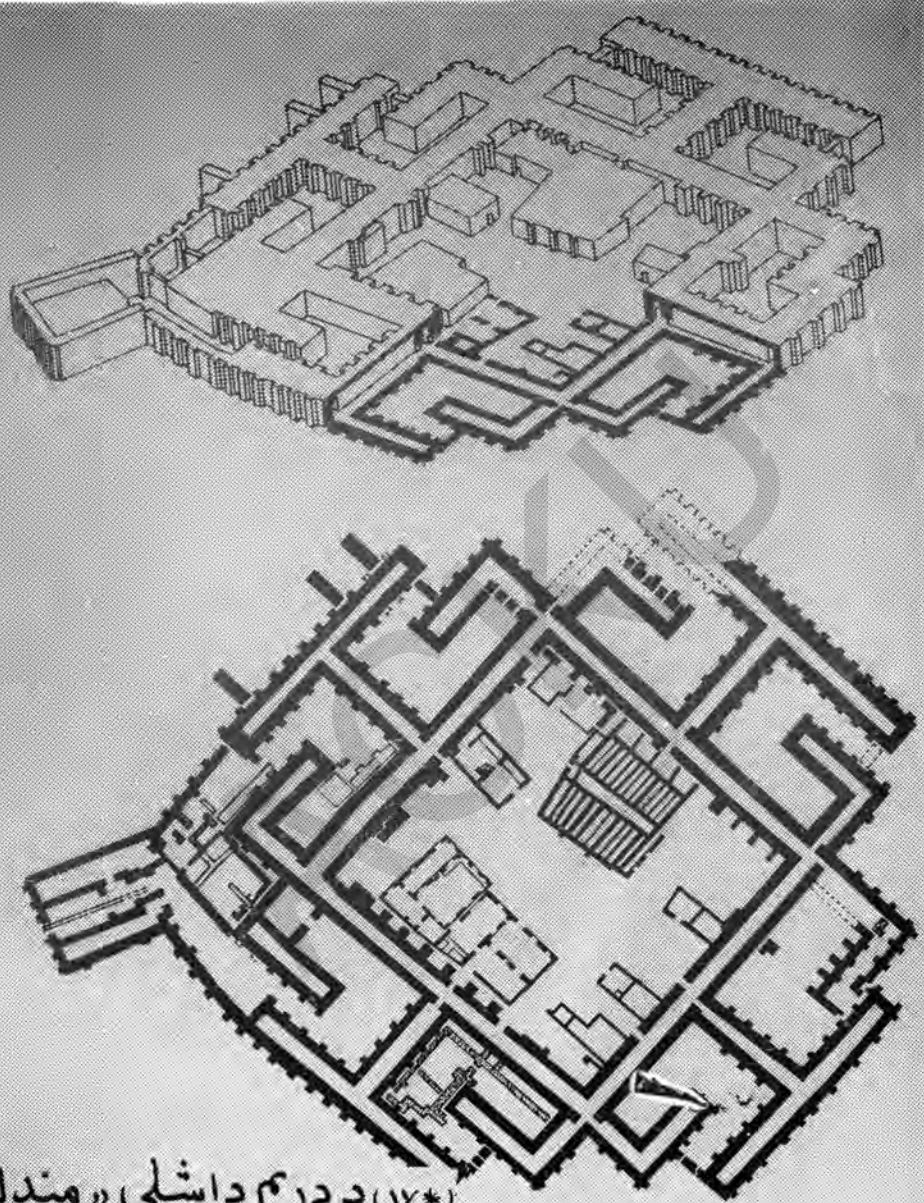
* ۱۵ دھونڈیگک مزدک (؟)

198

(*) ۱۶ «چورلنده» استوگنخی، سپالی تپه (لومری پور)،
۱۷۰۰ مخزیردی (ق م)، شاوخوا

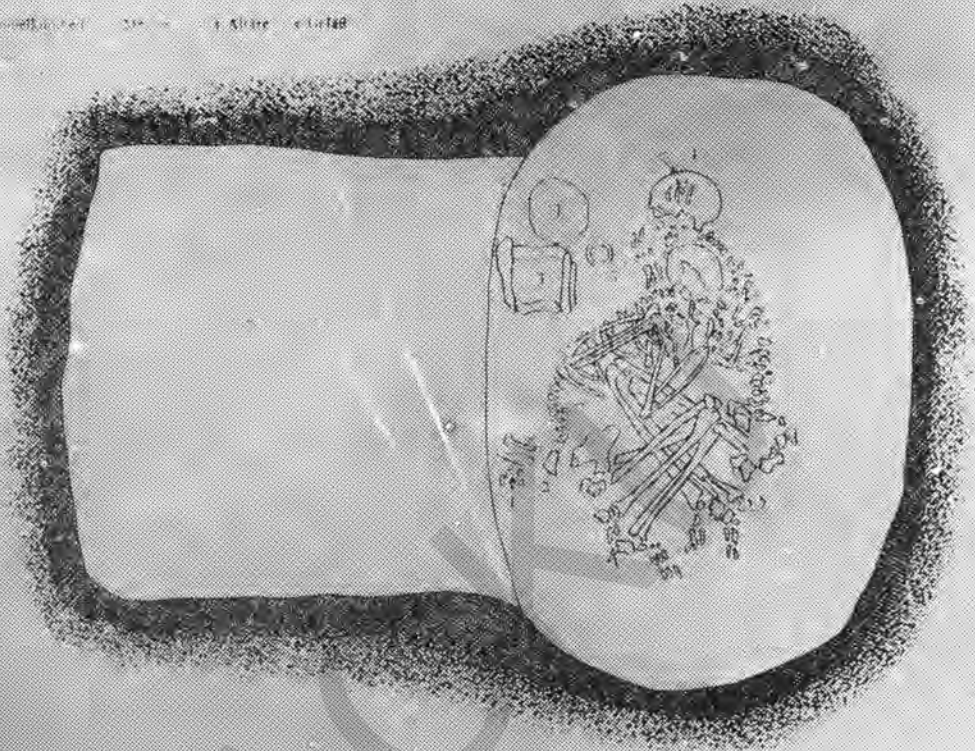
۱۹۷

(۱۷*) د دریم داشلی « مندلده »

دویمه مخزین دی زری

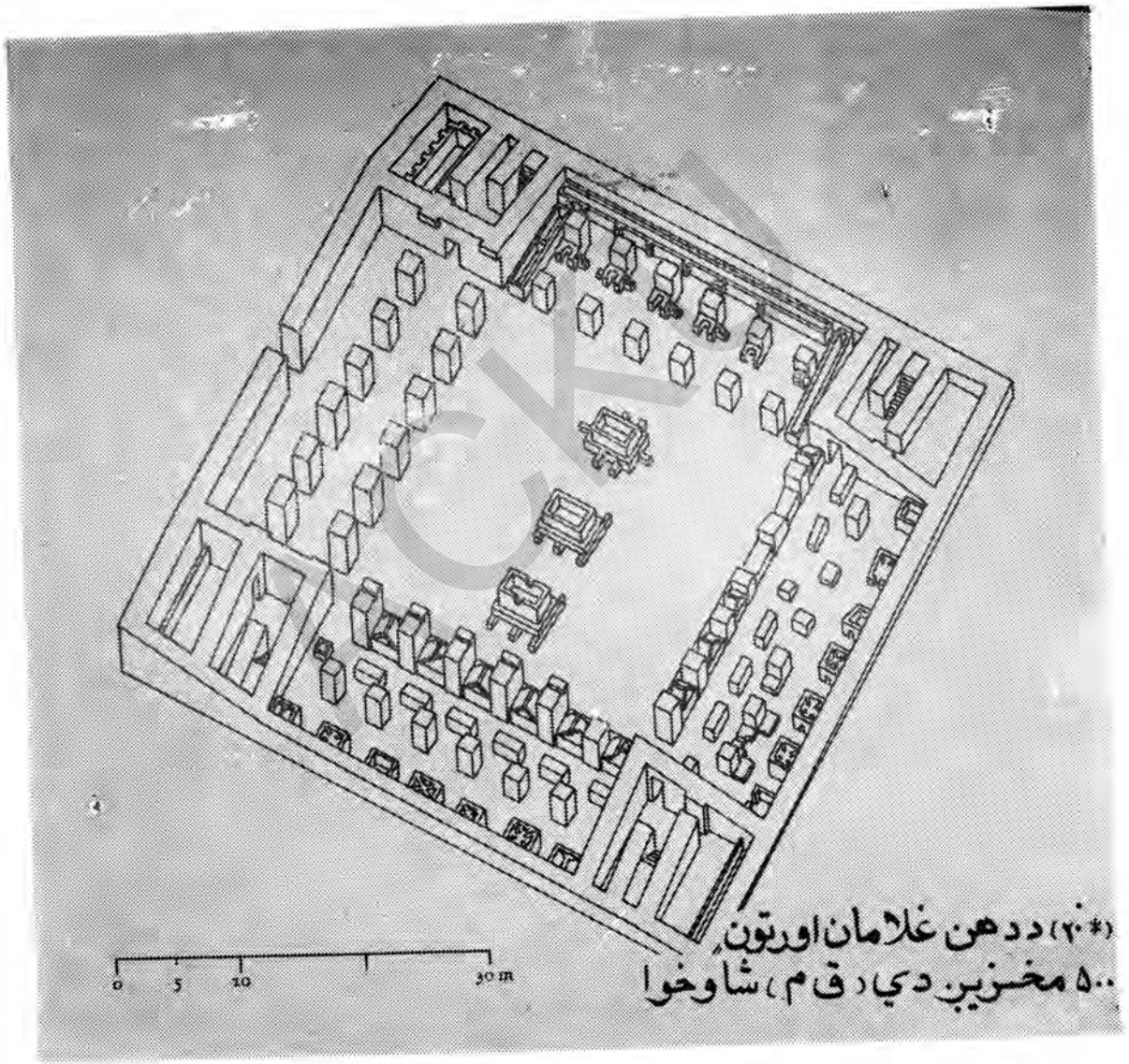
۱۹۸

(۱۸*) د تولى خارشلم مریستون له غیرکې سب خوښی
سراو په دې توک یواو وحراب
پې کرد او بل یې خلور خندې دے
مخربې دى شاوخوا

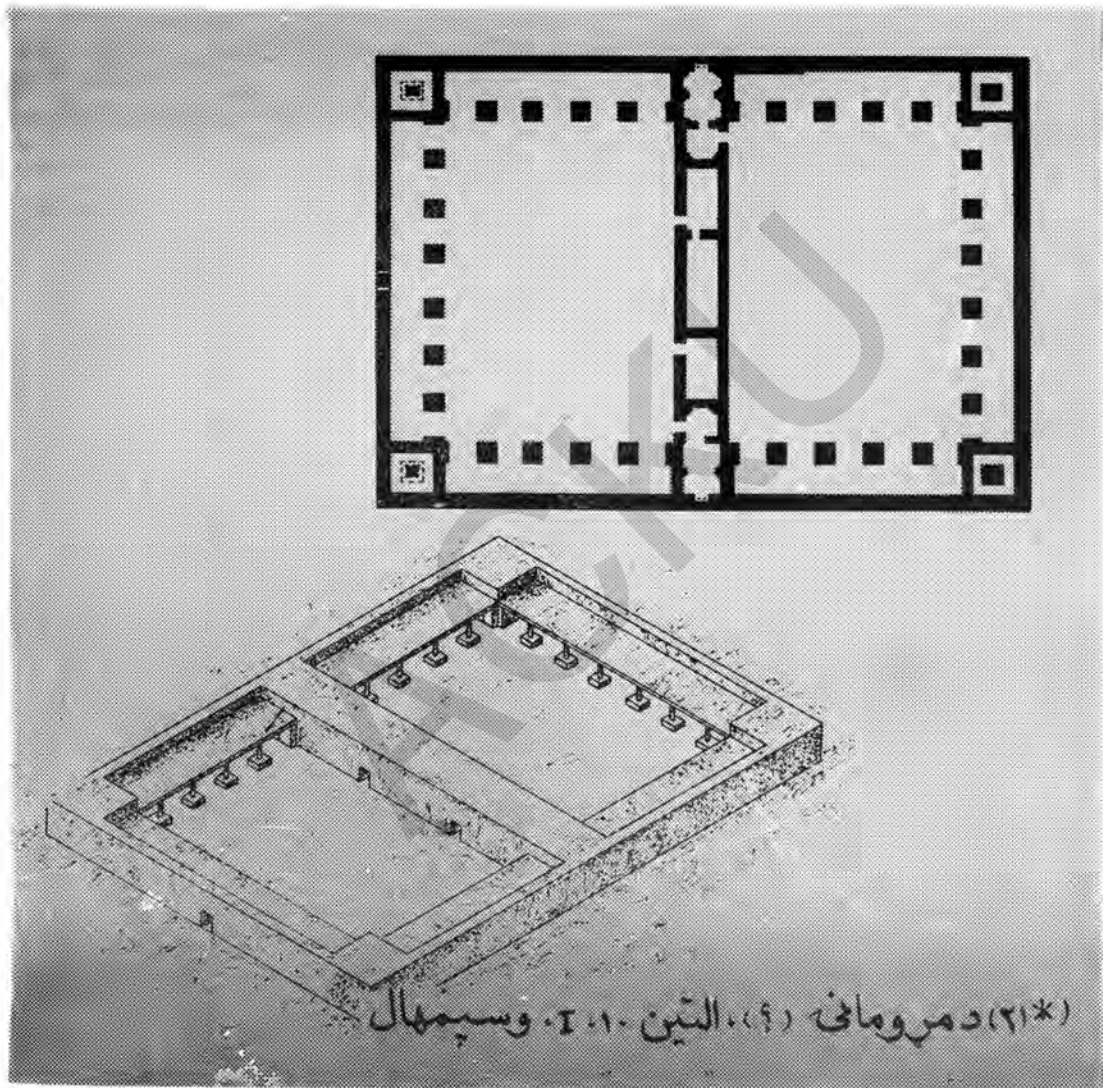
(۱۹*) لرغونې ښارونه او سيمې

د دهن غلامان اور تون (۲۰*)
۵۰ مخزین دی (ق م) شاوخوا

0 5 10 20 30 m

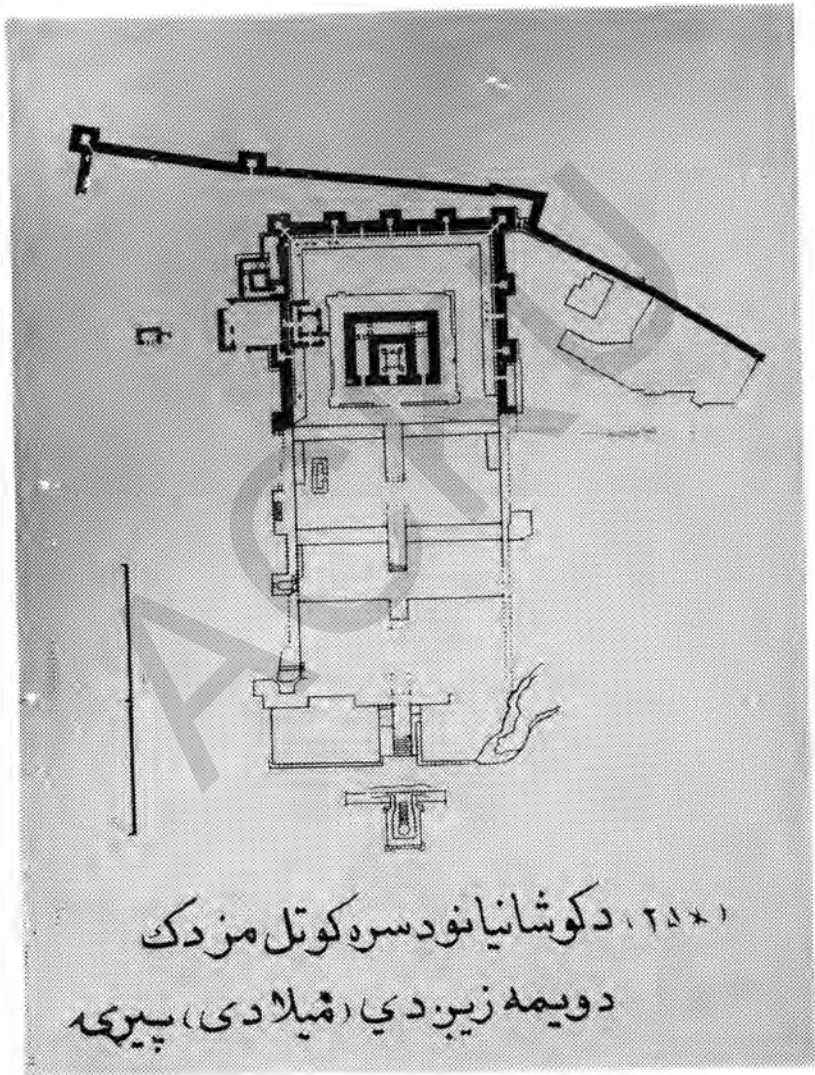
201

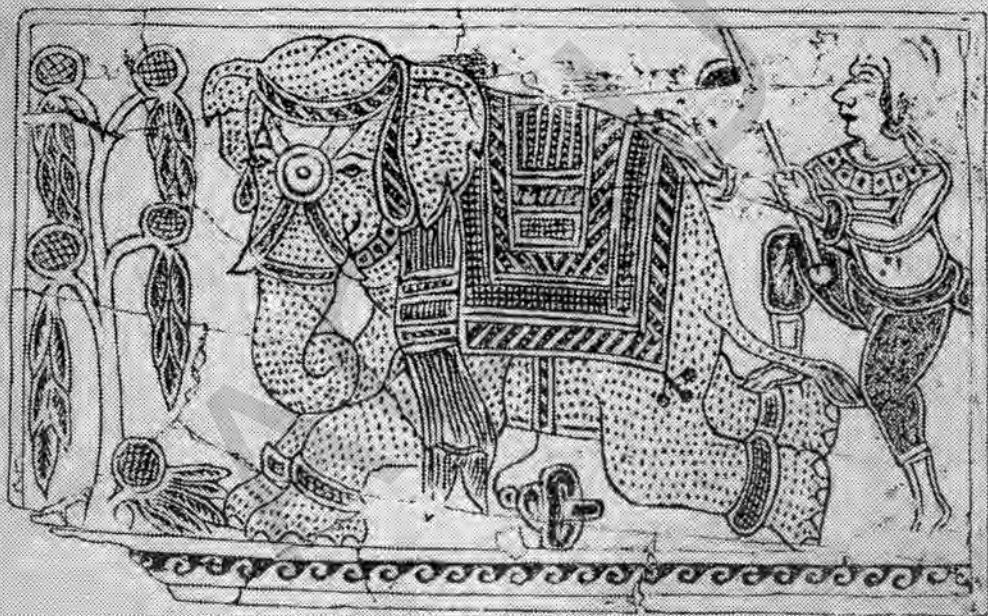

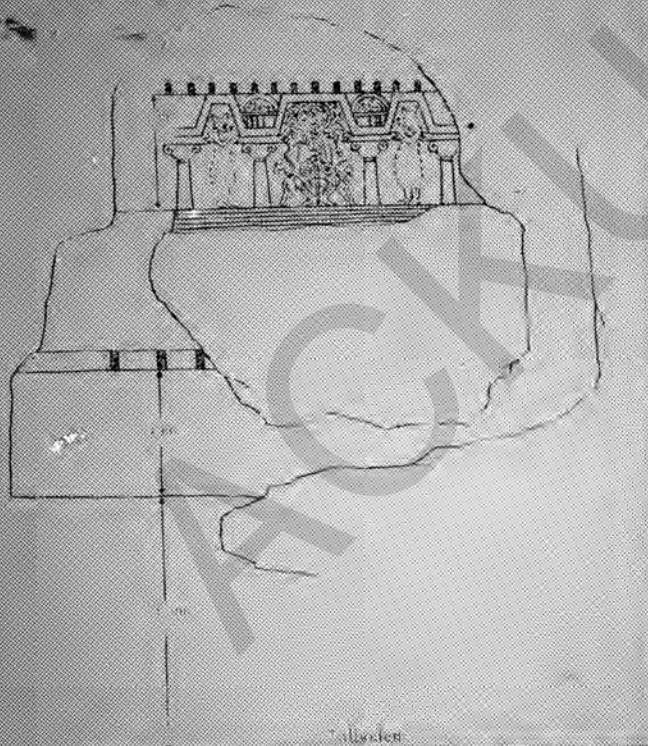
(۲۴*) دیوسکوران، د لبرجین یونان - باختی انځورگری

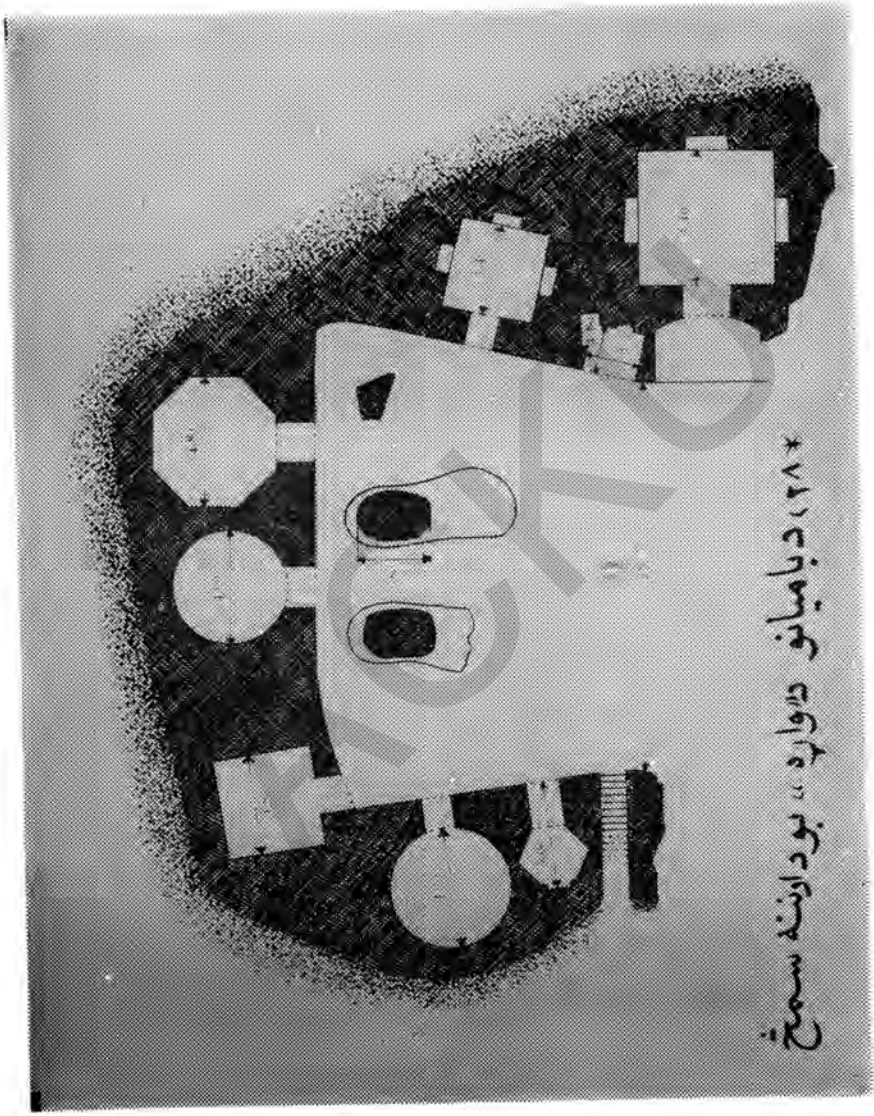

* ۲۶ هندی آری کسنلی انخوری پیلنابنی (عاج)، بگرام

نو شیروان - بری یادگار (۲۷۴) ساسانی (؟) د

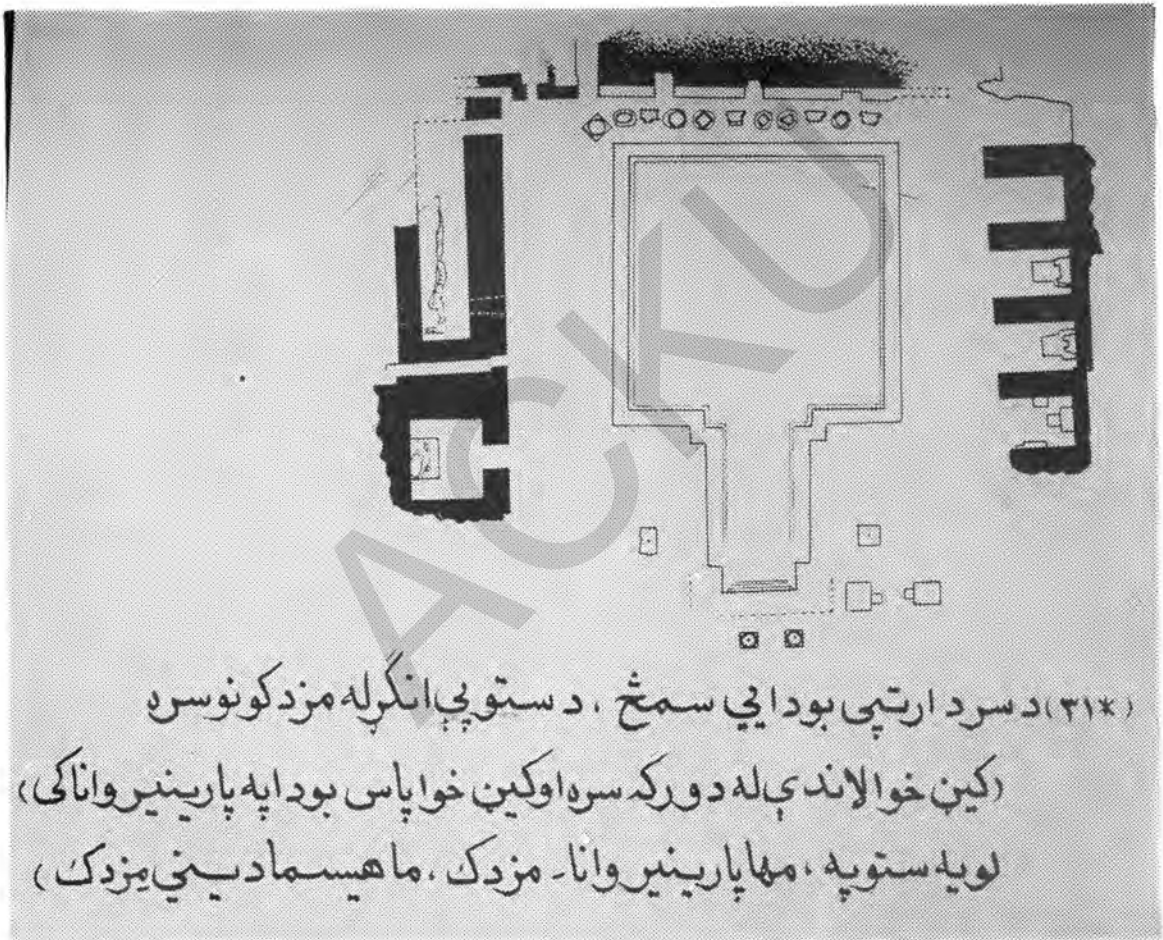
257

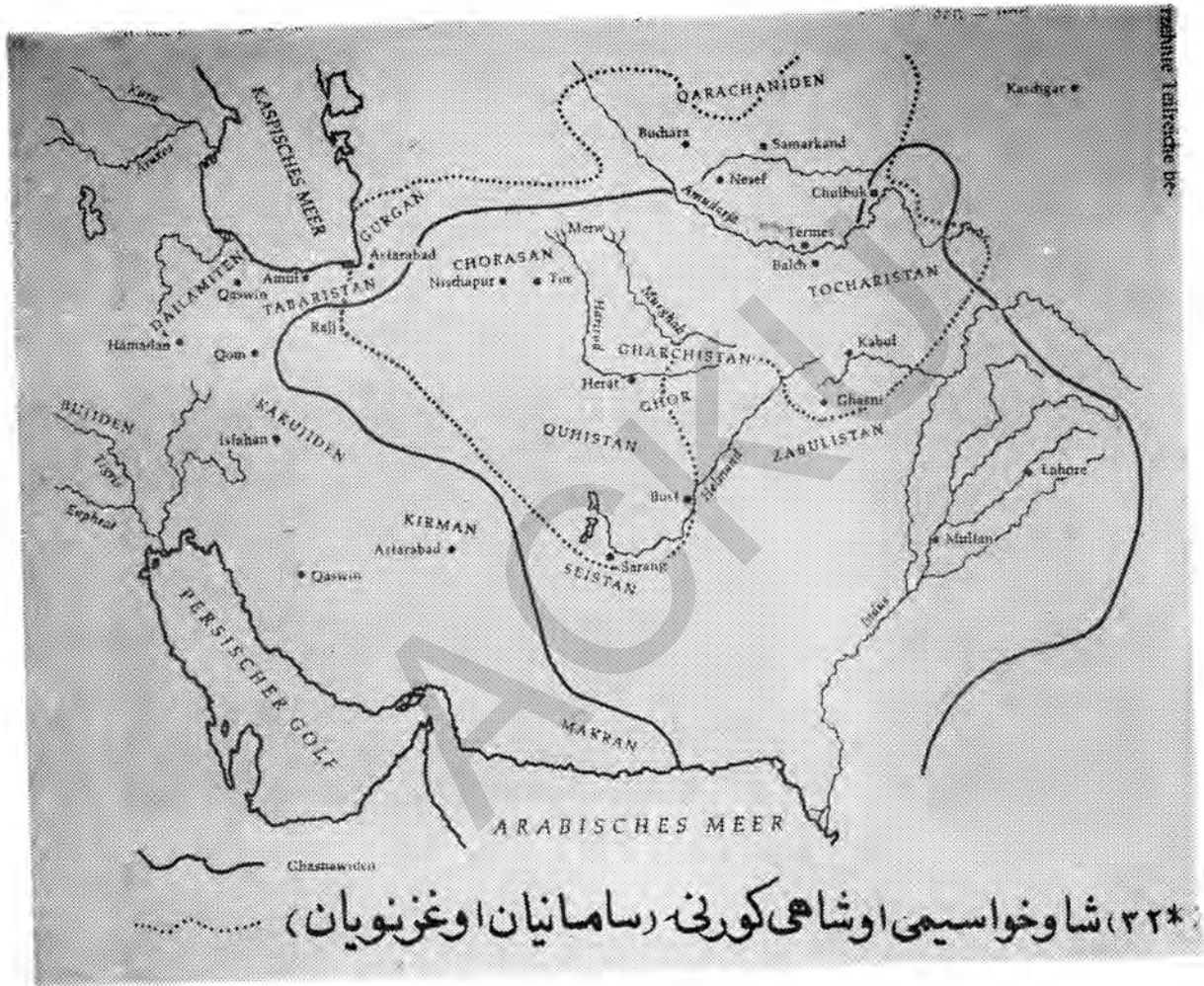

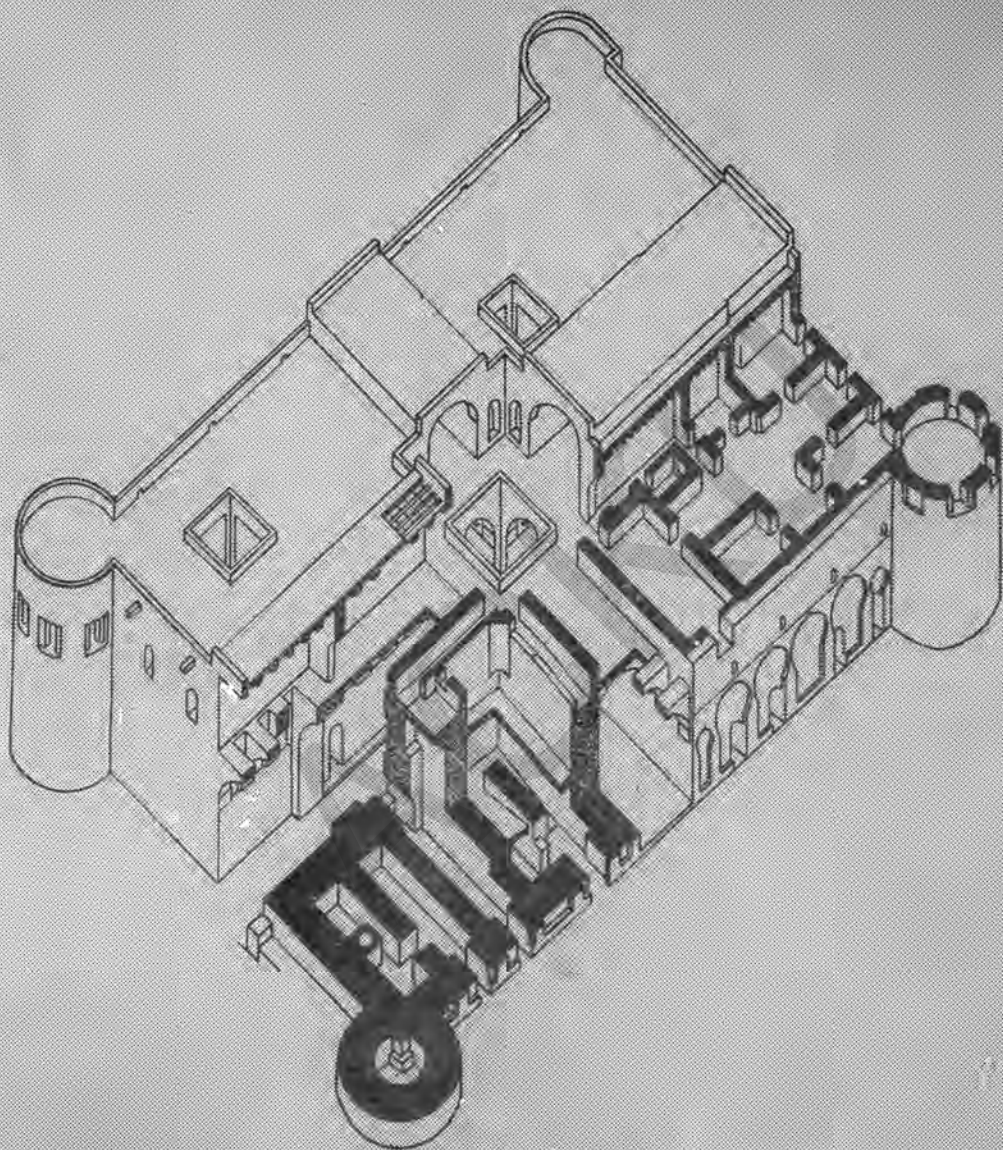
۲۸* د بامیانو دواړه ، بوداونه سمخ

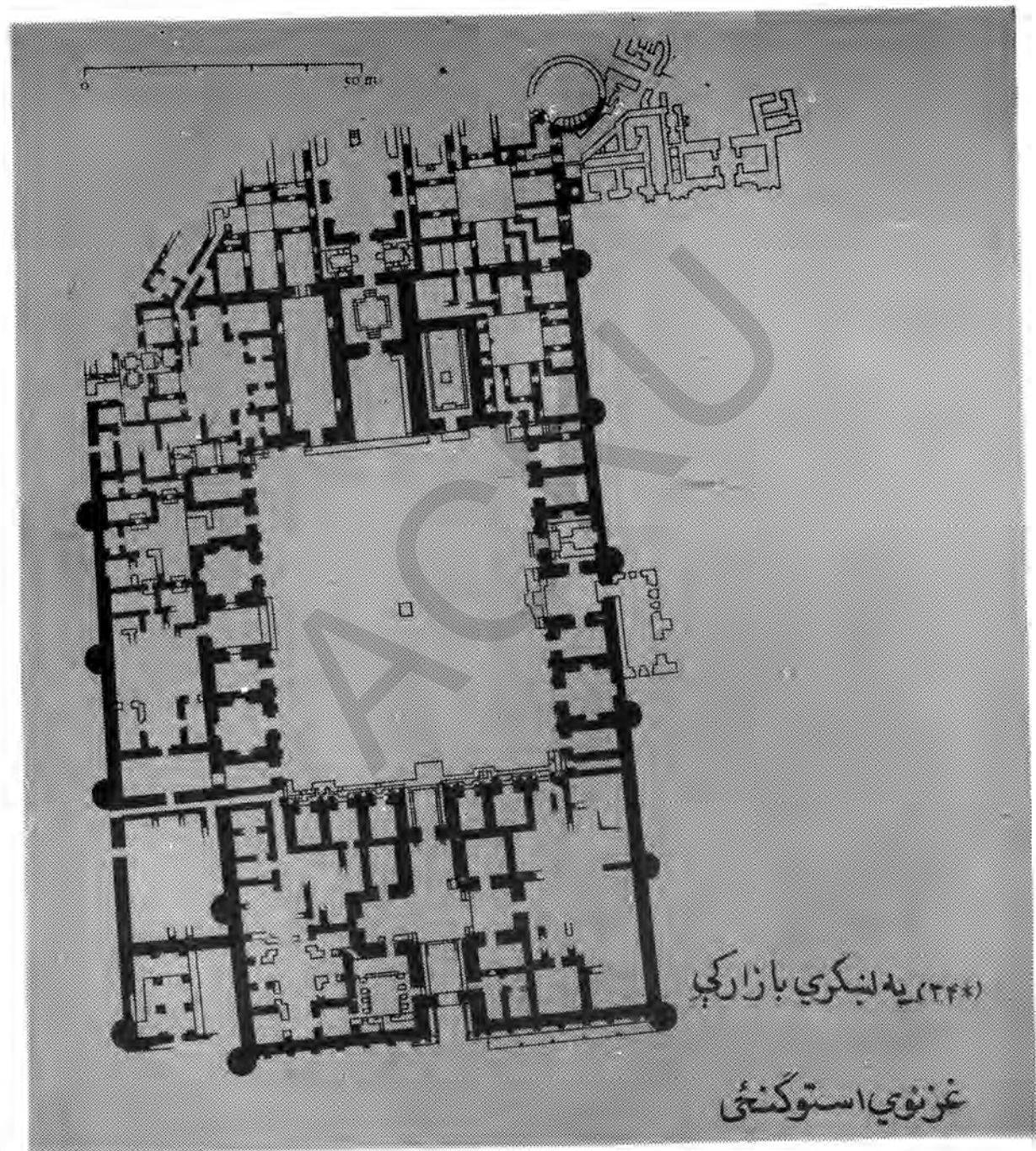
۱۰۰۰ (۲۹۳) بودا
دسوارتپی دیوه بوت بیارغاوند
۲۳ مه کویتنی

(۲۳*) دلبکری بازار منحوال کوت (بالاحصار)
غزنوی شاہی کورنچہ

۳۵* غزنوي شوکيوال ، دلبنکري
بازار له ديوالی ائتورکريوخته
(له يوخته بشپروني سره)

(۱۳۸ ، ۱۳۹) دغزنی سردار تپه ، دیوی دیوال چوتی توتہ لہ ۱۷ می کوتنی خجہ ، اوومہ پیری.

(۱۴۰) دغزنی سردار تپه ، بیزود اندنی (تفکر) پر وخت ، ۸-۷ پیروی

(۱۴۱) دغزنی سردار تپه ، بودیساتوا (خاودینه) ، ۸-۷ پیروی

(۱۴۲) دغزنی سردار تپه ، ناگه اسه ۳۷ می کوتنی خغه (خاورینسه) ،

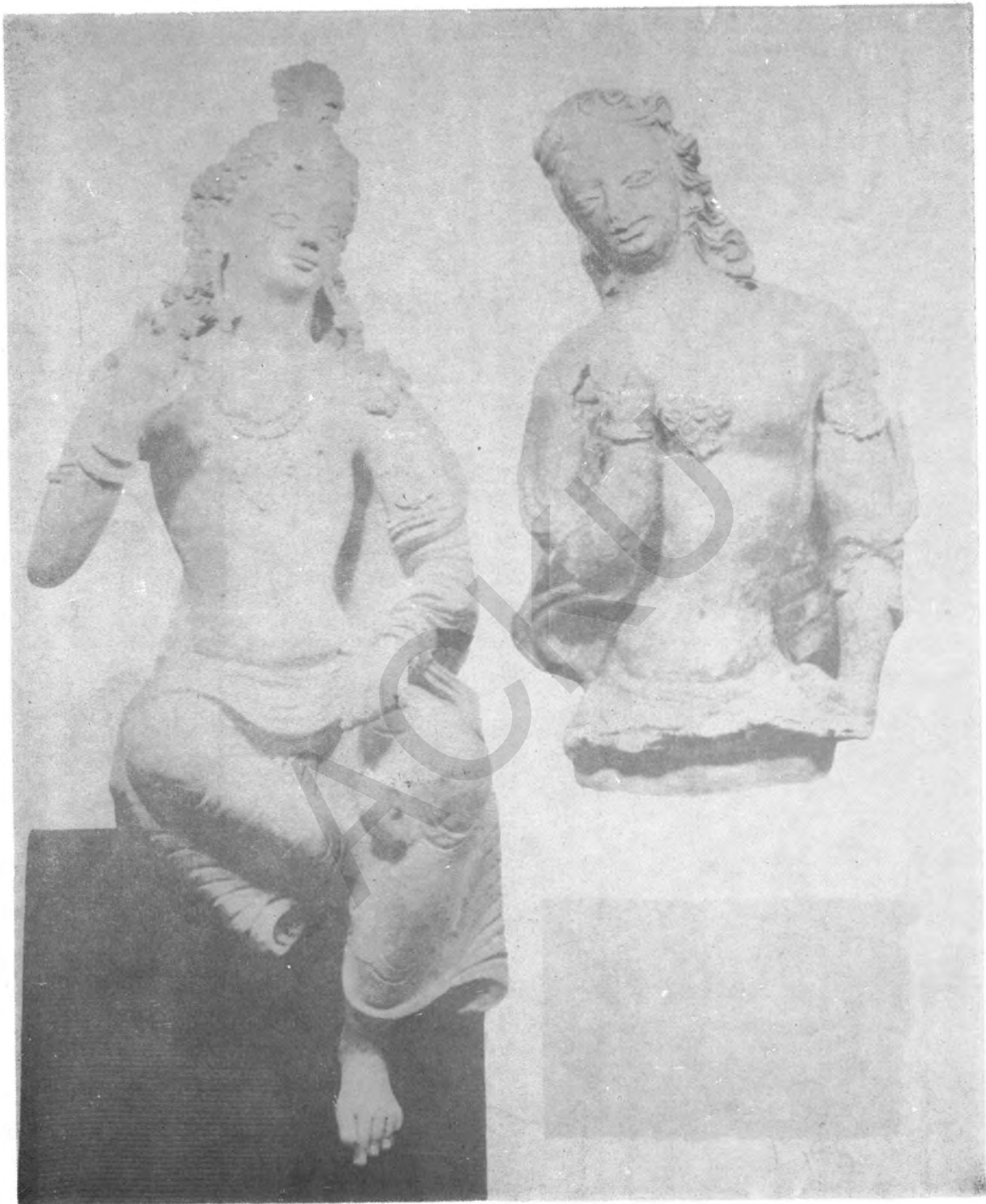
۸-۷ پیری.

(۱۴۳) کاپیسا، بگرام، کیتاری دمنگی په بڼه ،
لومړی م ز پیری

(۱۴۴) دسمرکند چیلک، یقتلی - هونی شاکاسه، ۴۵۰ زبیردی شاوخوا

۱۴۵) ۱۴۶) فندقستان، دیو اخیره له خاورین توینت ختخه ، انخورد لی ، ۷-۸ پیپی ی .

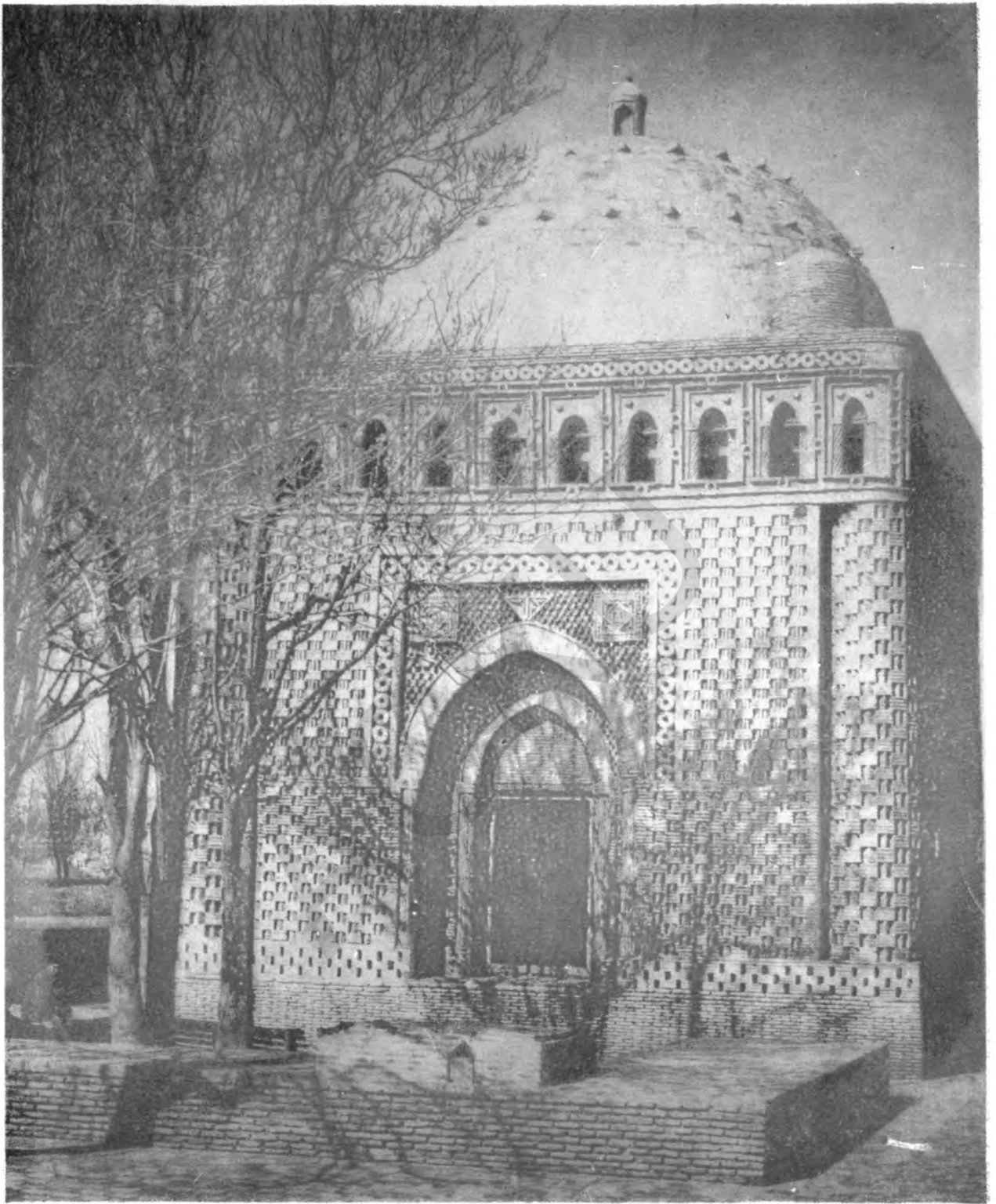
(۱۴۸) دغزنی سردار تپه ، دزمری پوستکی ، خاورینه
نیمگړی پژی. بنایي چی دشیو ابا بودیساتوا په
کومی پژی اږه ولری ، اوومه پیری
(۱۴۹) سردار تپه ، دهیښنده خیری یوه برخه ، څه
ناڅه اوومه پیری.

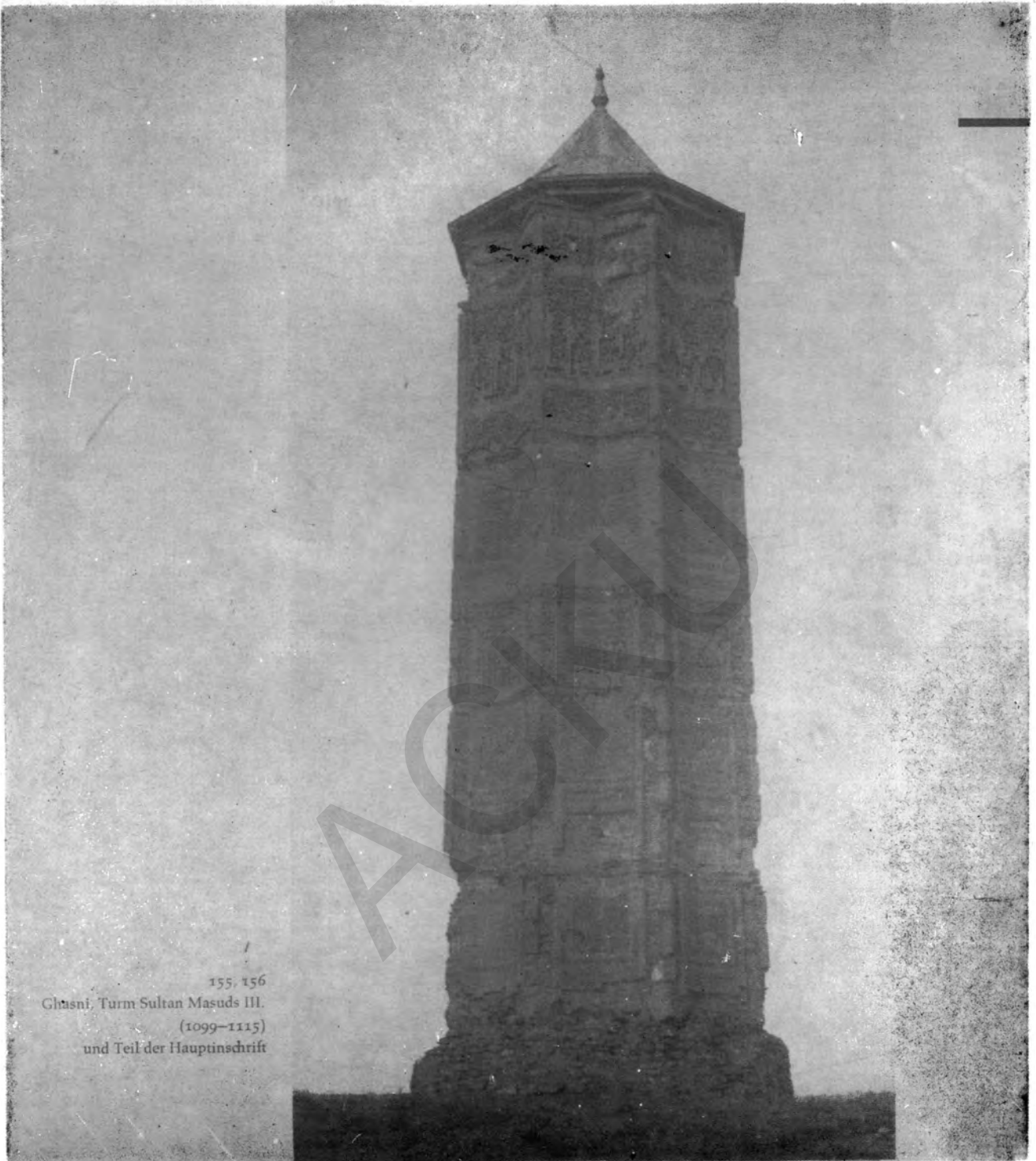
- (۱۵۰) دلبر جین ، شمال لویدیز افغان-نستان ، خدایکوتی
 دیوالی انخوری له دولسمی لمو نخونی ختہ ۶-۷ پیری
 (۱۵۱) دلبرجین ، شمال لویدیز افغانستان خول پرسر دیو ، دیوالی انخوری
 توتہ ، کوشانی مهال (۹)

(۱۵۲) شهر ضحاک، د بامیانو کوټ (تر ۱۲۰۰)

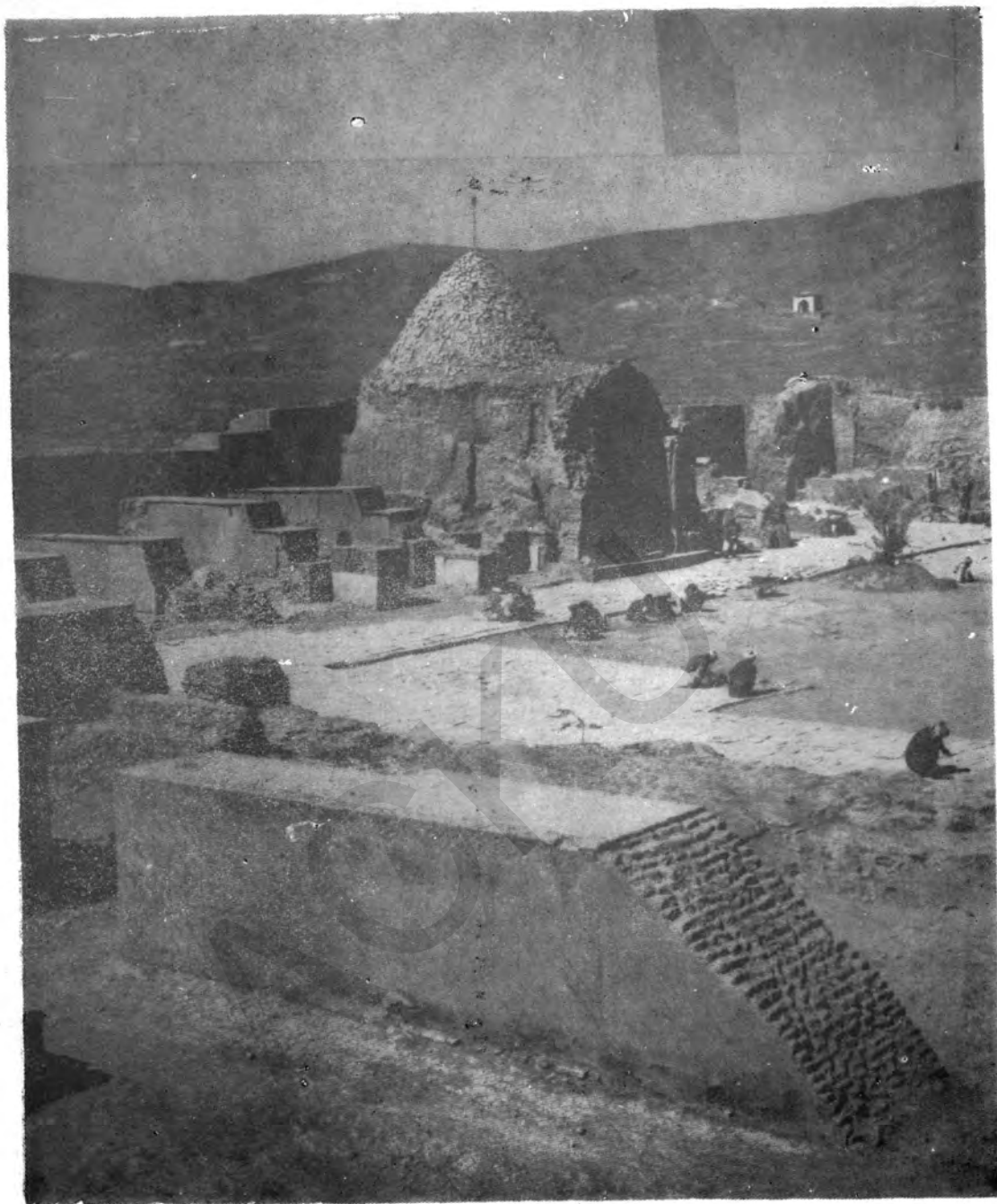

(۱۵۳) بخارا، سامانی مرستون خونه، ۹-۱۰ پیروی.

155, 156
Ghisni, Turm Sultan Masuds III.
(1099-1115)
und Teil der Hauptinschrift

(۱۰۵۰ ، ۱۰۵۶) غزنی ، ددرییم سلطان مسعود (۱۰۹۹ - ۱۱۱۰) برج او دآر دبر لیک برخه

(۱۵۷) غزنی، ددریم مسعود (۱۰۹۹ - ۱۱۱۵) مانی، په شا برخه کی
دسلطان سبتکین مړ ستو نمونه

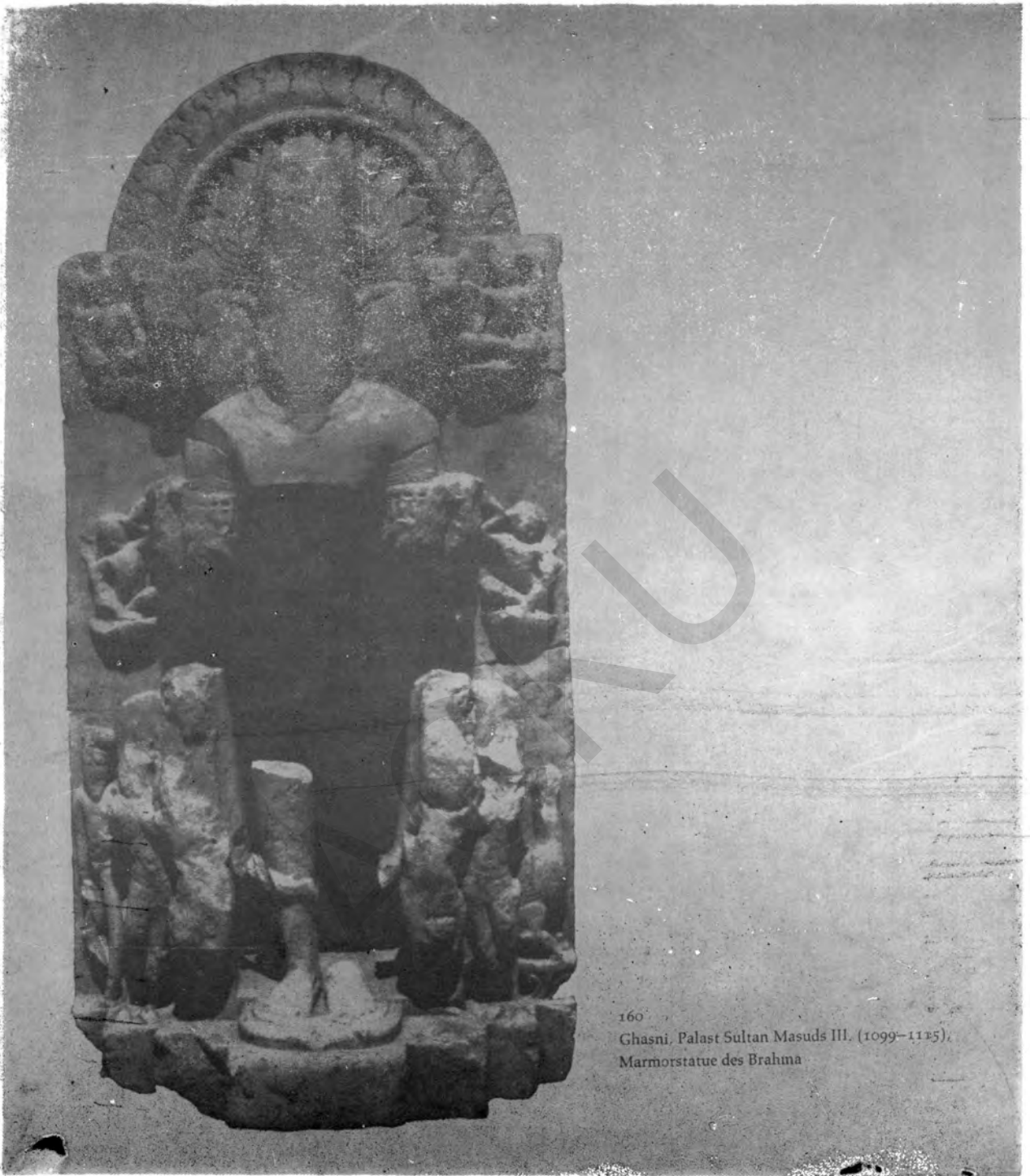
(۱۰۸)

غزنی، ددریم سلطان مسعود (۱۰۹۹-۱۱۱۰) مانی ددر بار لویدیزه
خوا

(۱۰۹)

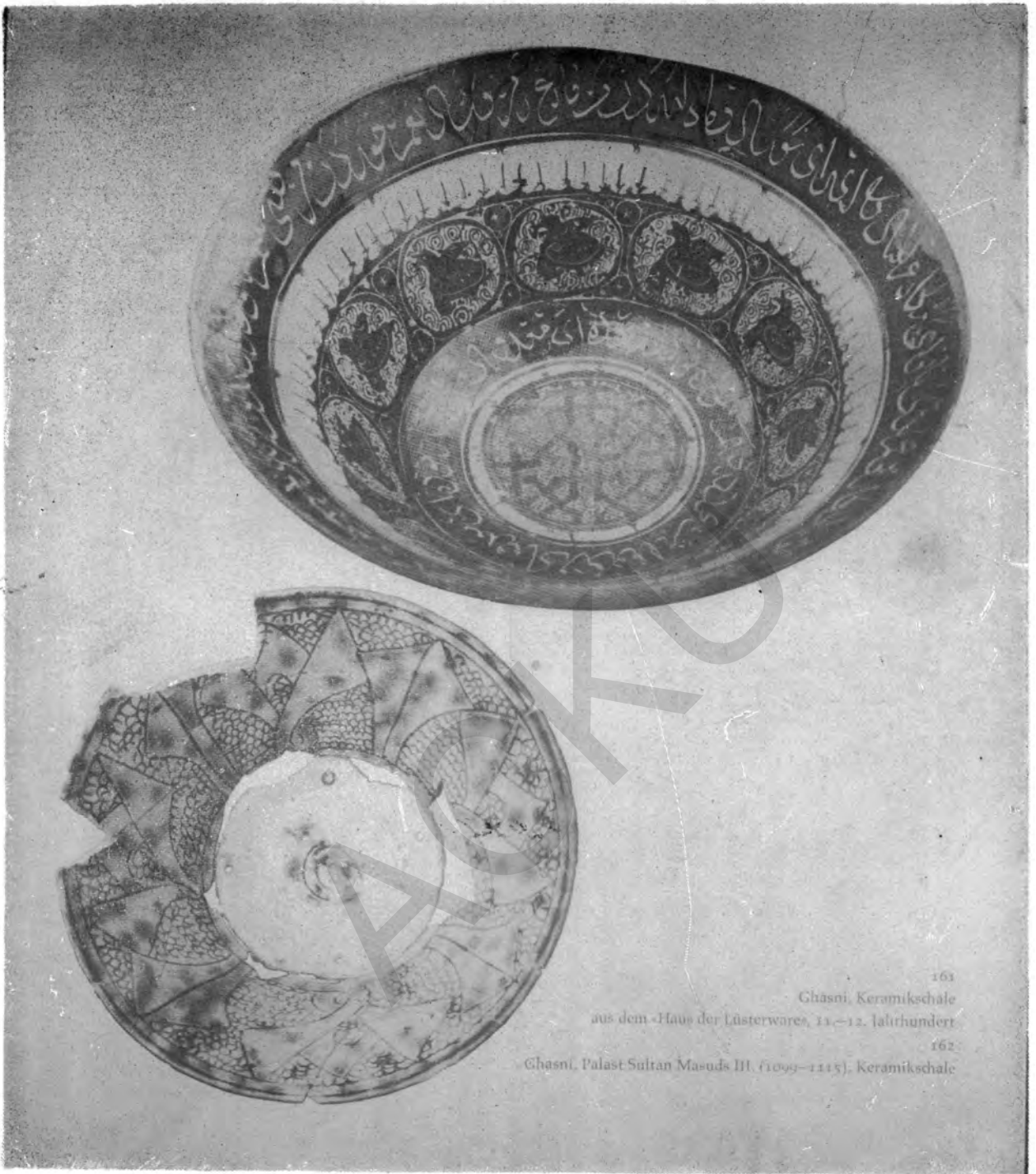
غزنی، ددریم سلطان مسعود (۱۰۹۹ - ۱۱۱۰) مانی، مرمری
تبخی

160

Ghasni, Palast Sultan Masuds III. (1099-1115),
Marmorstatue des Brahma

(۱۶۰) غزنی، ددریم سلطان مسعود (۱۰۹۹-۱۱۱۵) مانی دبراهما مرمرینه یزی.

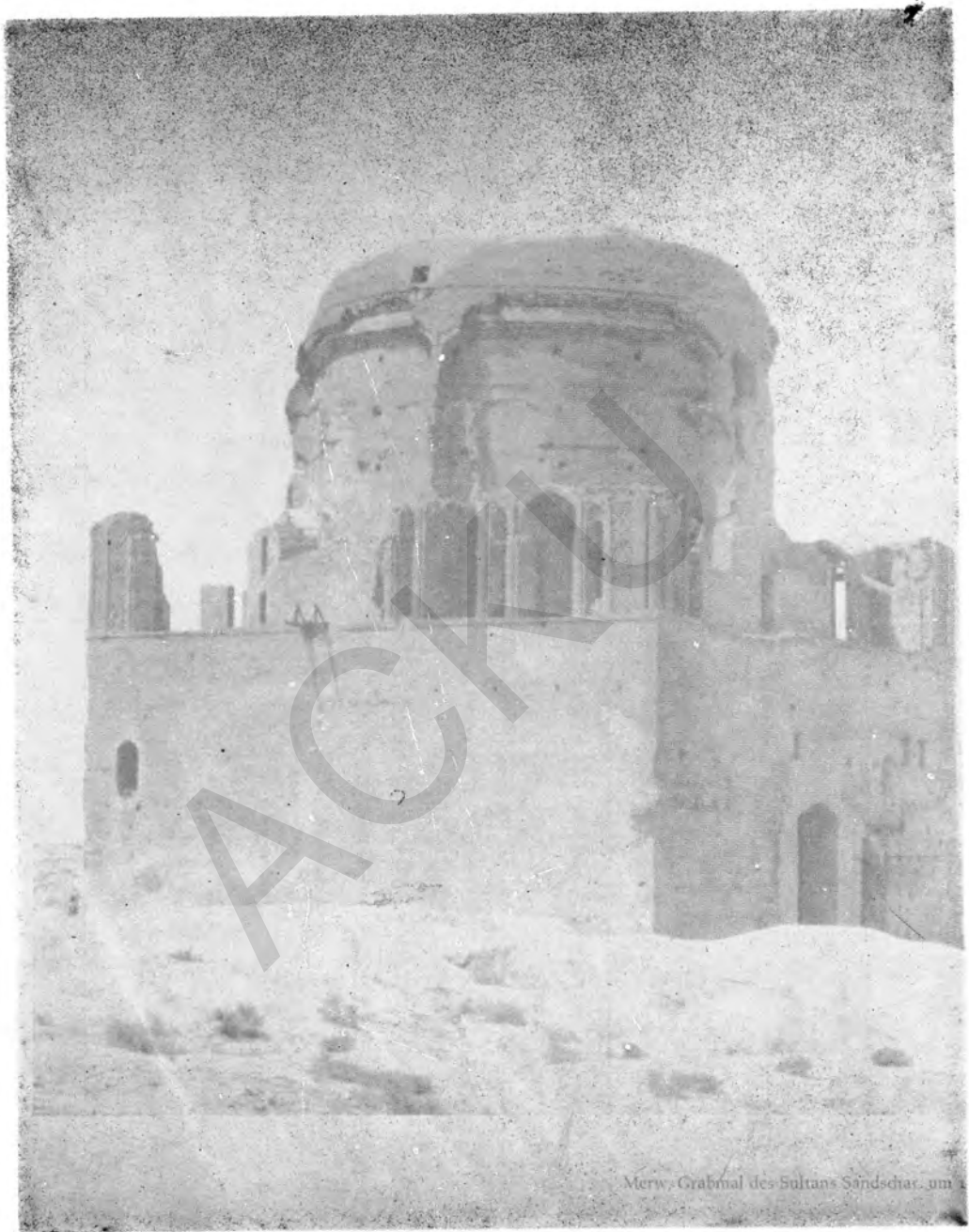
163
Ghasni, Keramikschale
aus dem Haus der Lüsterwaren, 11.-12. Jalithundert

162
Ghasni, Palast Sultan Masuds III. (1099-1115), Keramikschale

- (۱۶۱) غزنی ، کاشی کاسه دجلا کاری شیرونو له خوئی ختخه ، ۱۲،۱۱ پیړی
- (۱۶۲) غزنی ، ددیریم سلطان مسعود (۱۰۹۹-۱۱۱۵) مانی ، کاشی کاسه

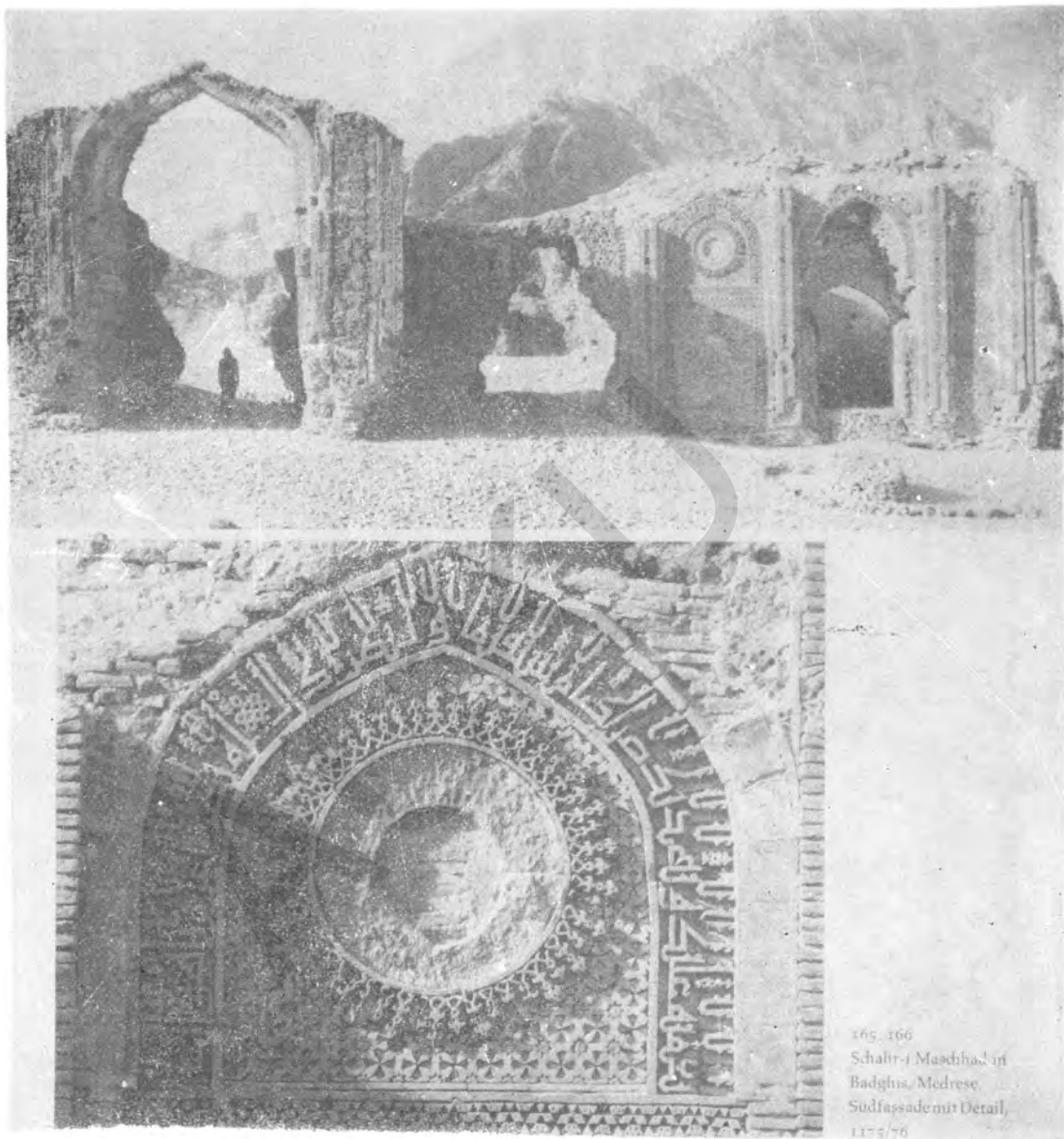

(۱۶۳) غزنی، دبهرا مشاه (۱۱۱۷- ۱۱۵۳) له منار سره رمرین مرستون، بره

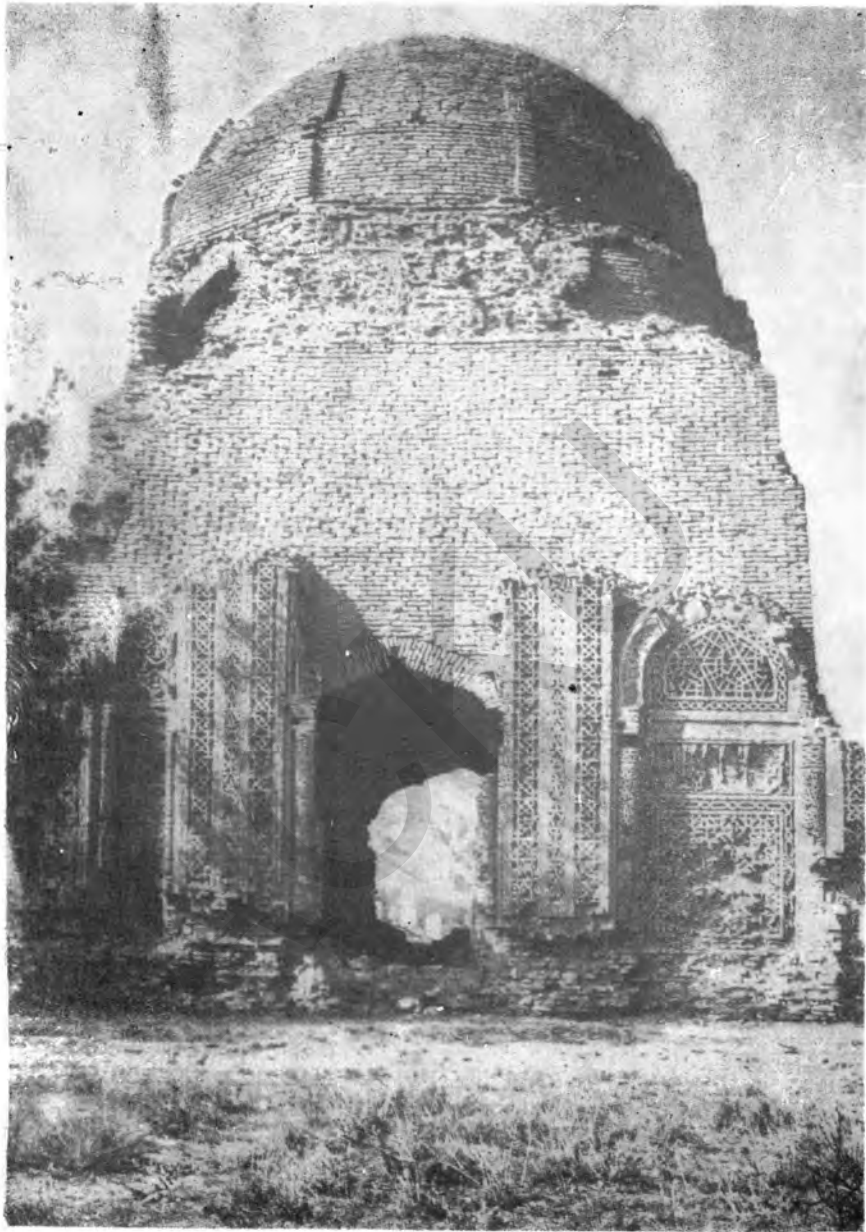
(۱۶۴) مرو ، دسلطان سنجر مرستو - نخونه ۱۱۵۷ کال شاو خوا

231

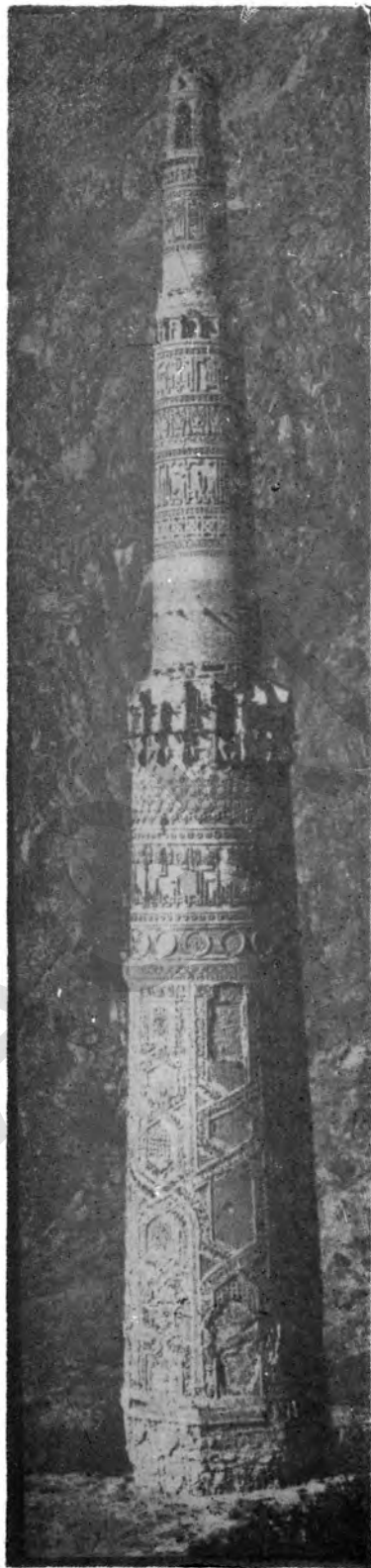
165, 166
 Schah-i-Mas'ud in
 Badghis, Medrese
 Südfassade mit Detail,
 1175/76

شهر مشهد په بادخيس کي، مدرسه، سويلي ديوال له ټوکونو
 (جزئياتو) سره ۷۶، ۱۱۷۵

(۱۶۷)

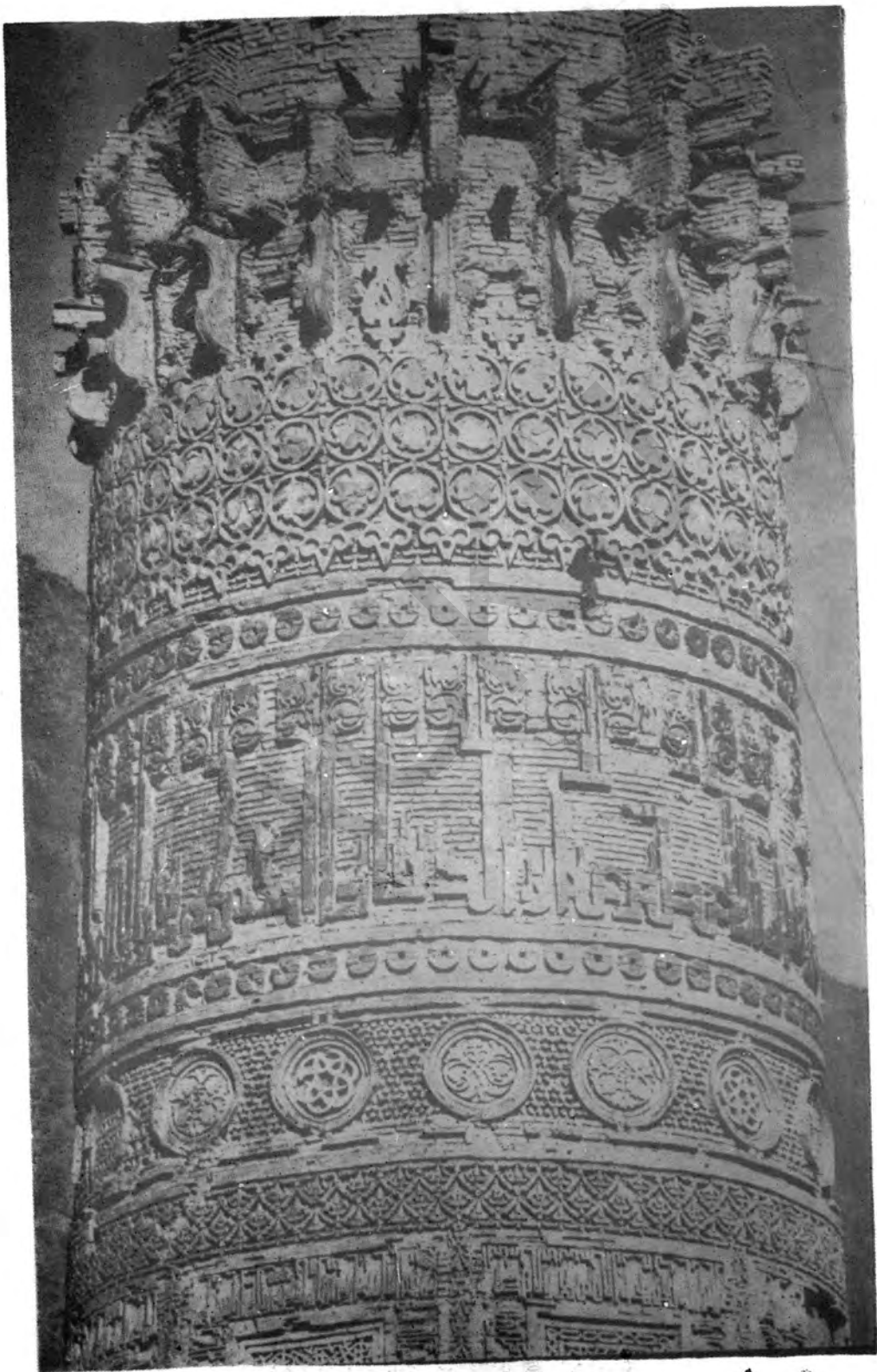
چشت ، هرات ، سویل لویدیز ه گومبزی ودانی ،
ددولسمی پیړۍ دویمه نیمایی منار په بشپړلید
(۱۶۸ ، ۱۶۹ ، ۱۷۰) دغور جام

(۱۷۰ ، ۱۶۹ ، ۱۶۸)

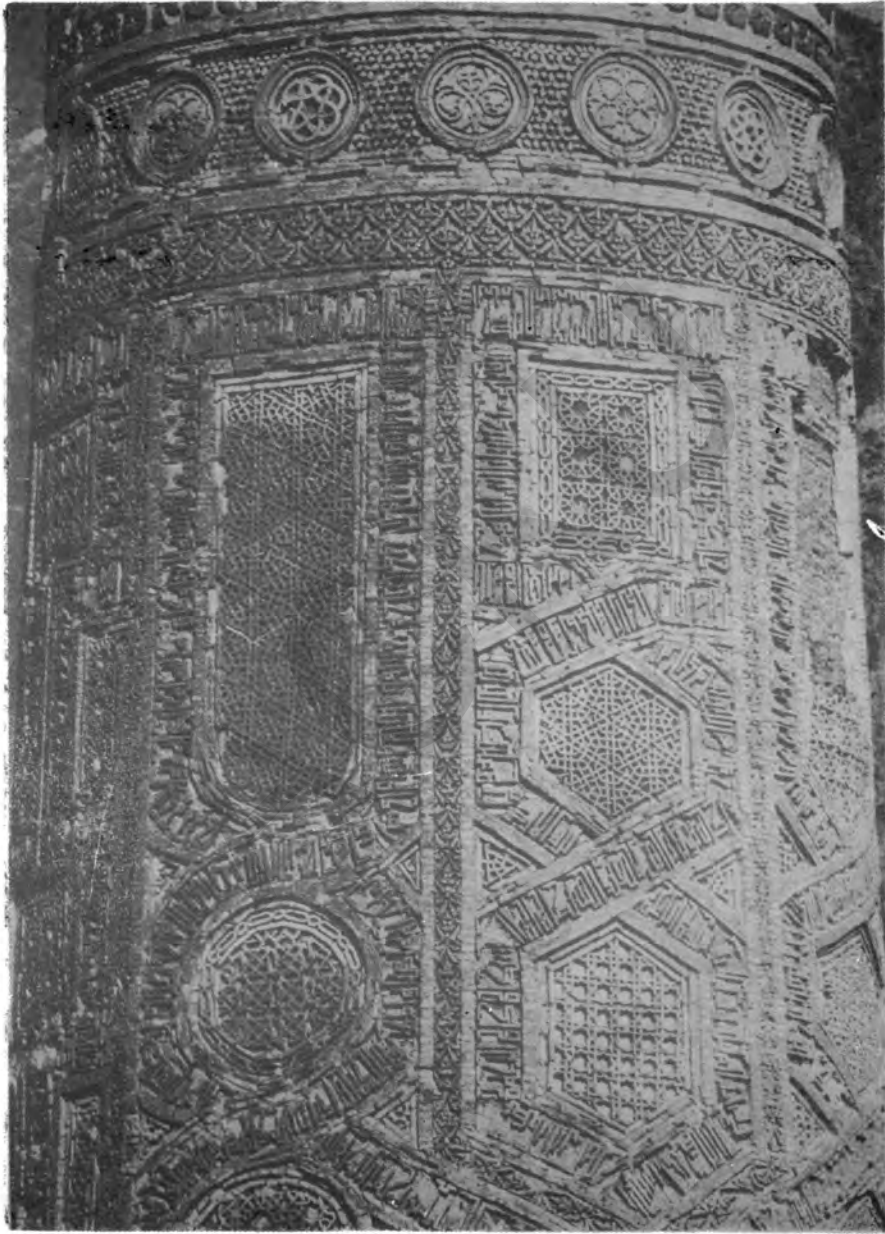
د غور جام منار په بشپړلید (۱۶۸)

234

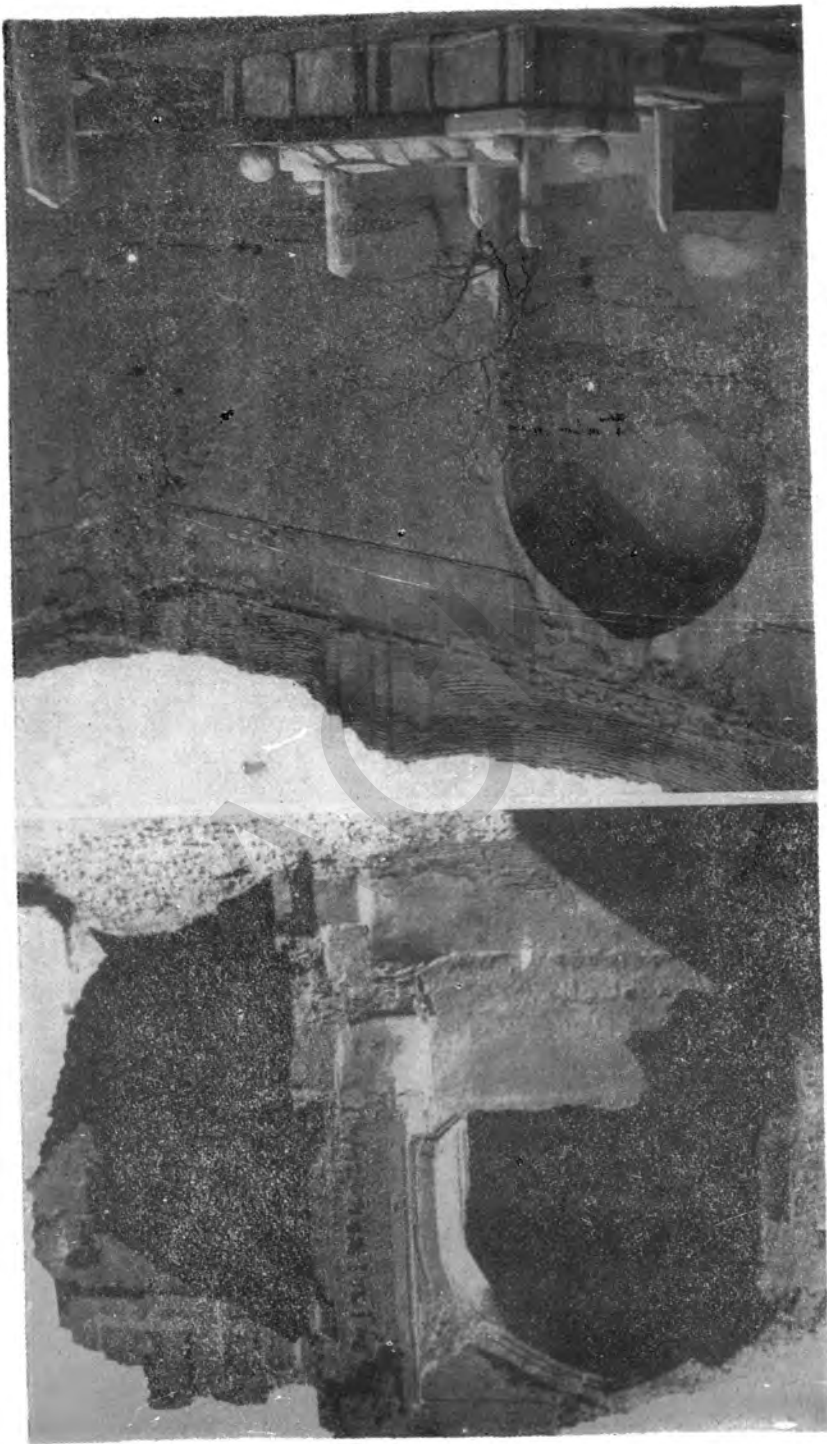

235

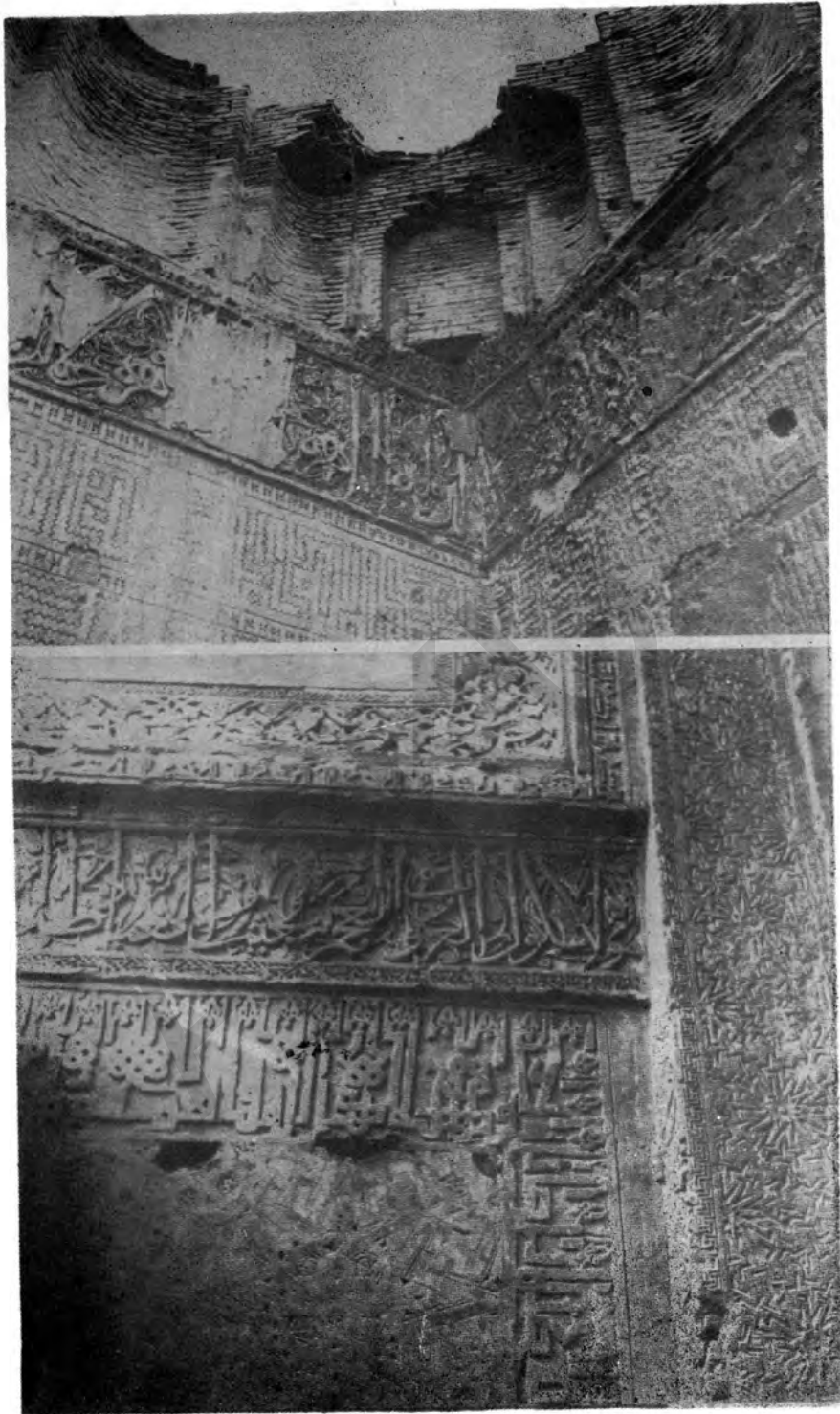
لی (۱۶۹) سره منځنی برخه آرد پرلیک

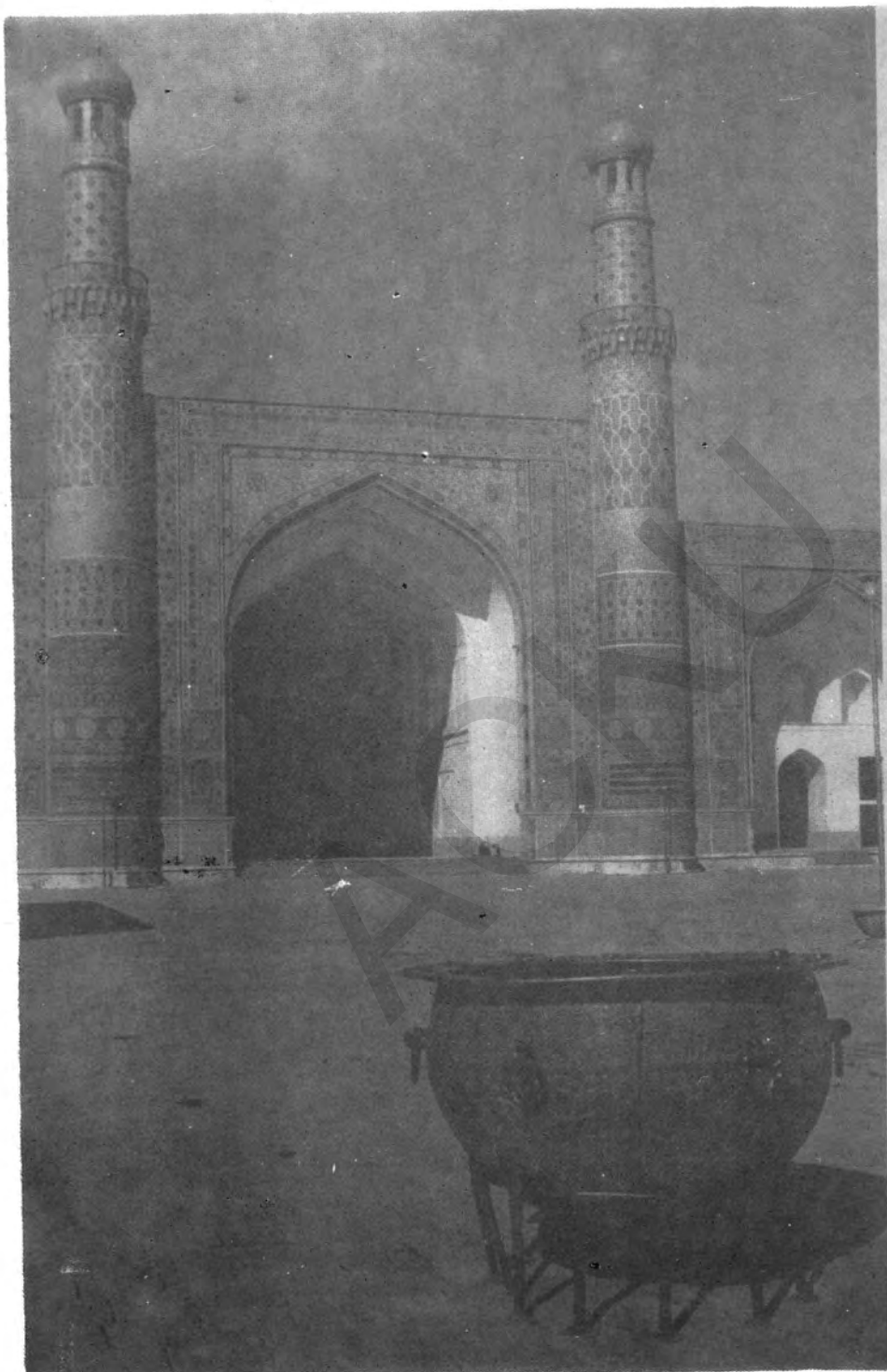
(۱۷۰) لاندینی برخه له نولسمی سوری سره، د ۱۲۰۰ کال شاوخوا

(۱۷۱) دهرات لوی جوہت ، «زیارت» ، دغوری سلطان غیاث الدین مہستون خونہ پہ پھرنی لیک ، خنزہ سرا ،
 تقریباً ۱۲۰۰ کال را وروستہ ، پر ۱۹۴۴ کال پنکیدیلی .
 (۱۷۲) دهرات لوی جوہت ، «زیارت» ، دغوری سلطان غیاث الدین مسر سترنغورقہ پہ زلفنی لیک ، تہر
 ۱۲۰۰ کال را وروستہ ، پر ۱۹۴۴ کال پنکیدیلی .

(۱۷۳، ۱۷۴) دهرات لوی جومات، «زیارت»،
 دغوری سلطان غیاث الدین مرستو نخونه، دلینده یی دروازی دننسی
 لید اود ننی خوا، تر ۱۲۰۰ کا لرا وروسته، پر ۱۹۴۴ کال پنکیدلی.

175
Herat, Große
«Sijarat»,
Grabmal des
Ghoriden Gh
Hauptiwan n
Umbau und l
von 1375 im

Herat, Gā
moschee f
Abdu

Innenseit

Herat, Gā
moschee f
Abdu

des Ha
Emirs Dos

دھرات لوی جومات، «زیارت»، د غوری سلطان غاث الدین دمپرستو -

(۱۷۵)

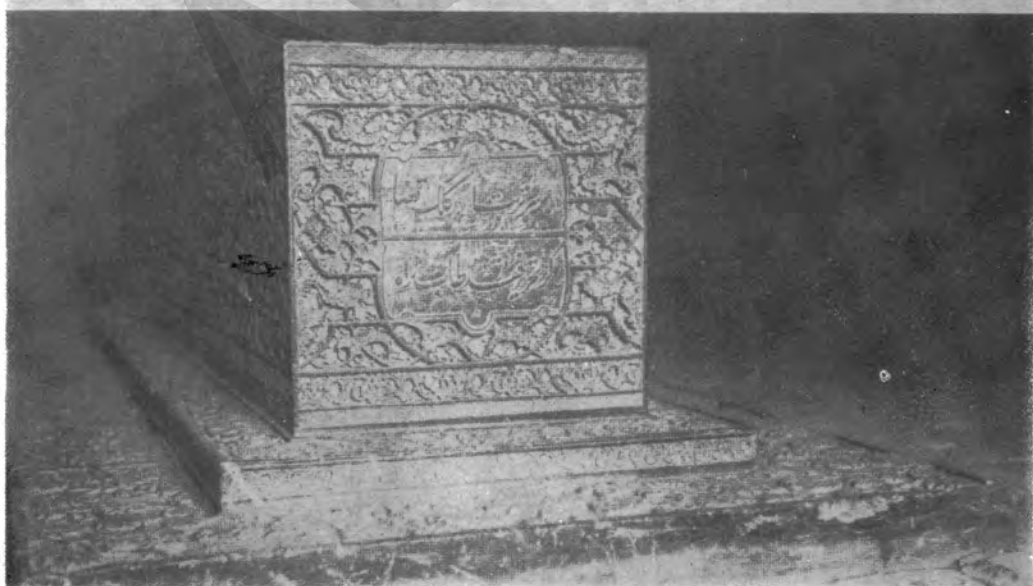
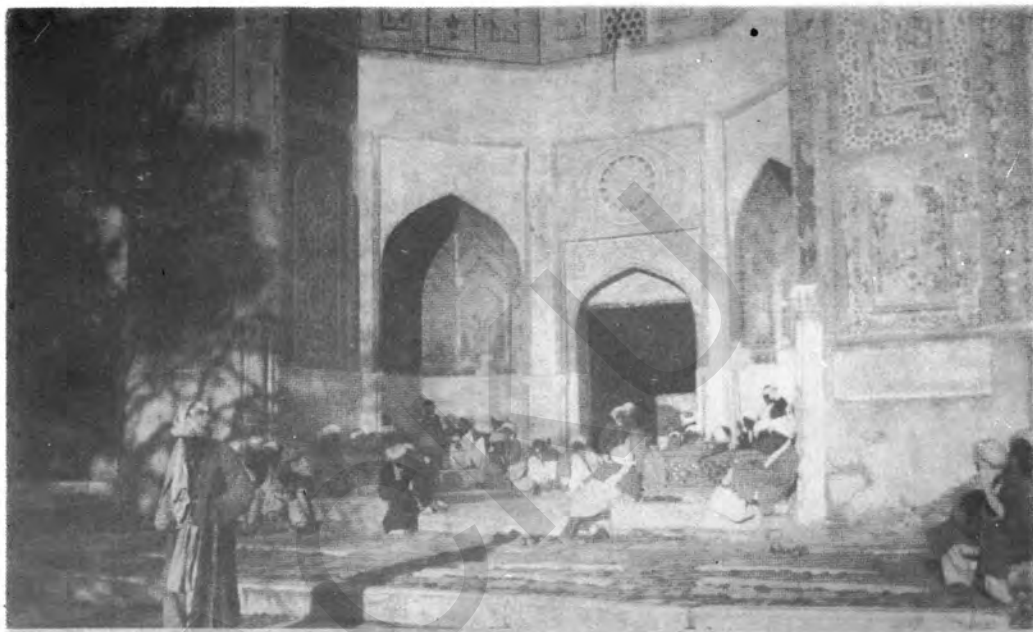
نخونی عممی ایوان تر بیا ودانسی وروسته او مسین دیگ دجومات په

انگر کی له ۱۳۷۵ کال څخه .

239

(۱۷۶) گازرگاه ، هرات ، دمرستون جو۔ مات دخواجه عبدالله انصاری لپاره،

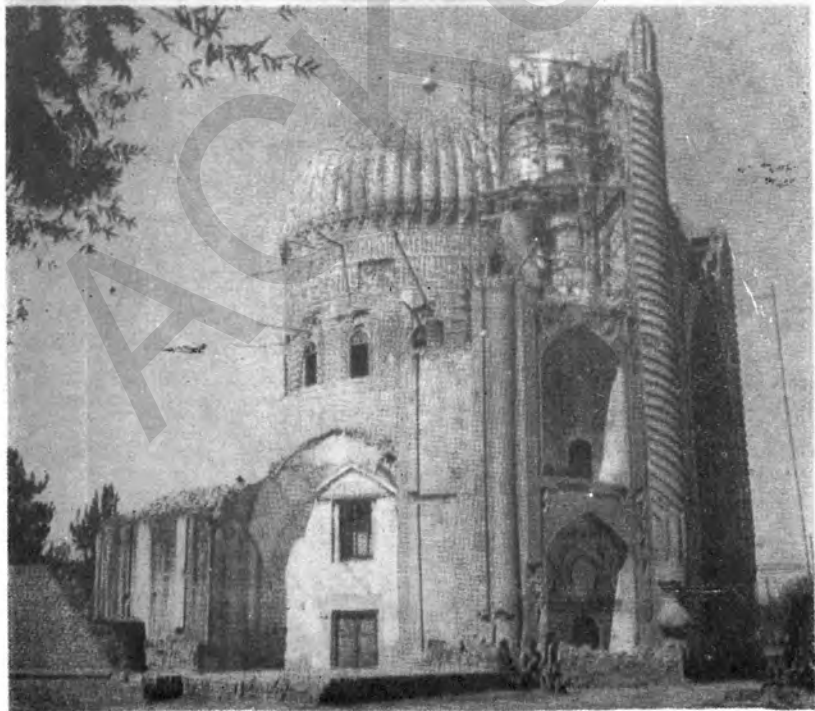
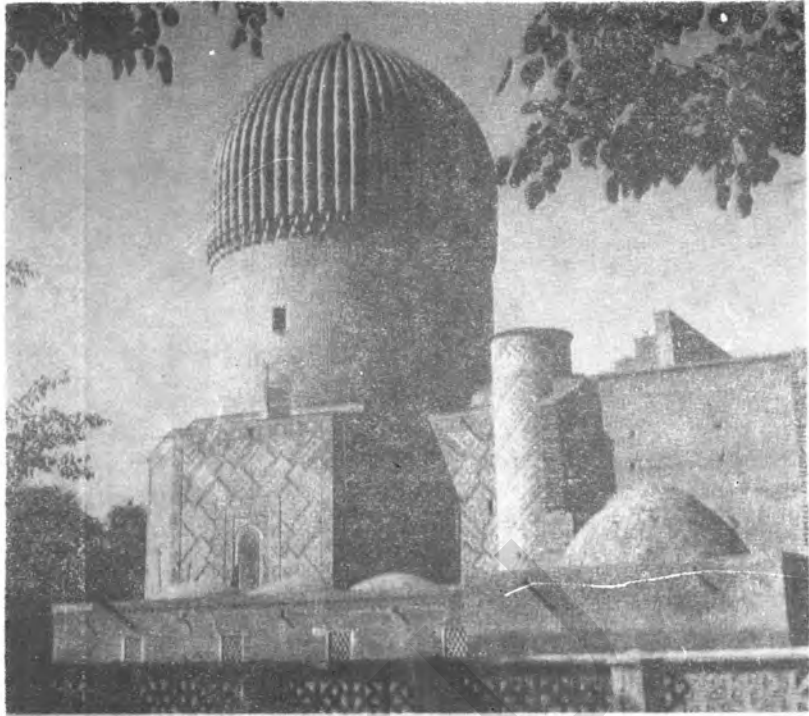
ننونی، دننه خوا، ۱۴۲۵/۲۸

(۱۷۷) گازرگاه دمرستون جومات دخواجه عبدالله انصاری لپاره، اووه

قلمی ډیرین تابوت ؟

دامیر دوست محمد مرستون ، د ۱۸۶۳ م

(۱۸۷)

بلخ ،، دینپوهاند خواجه ابونصر پارسا (د ۱۴۶۰ کال مړ) یاد گاری
جومات ، تیموری گومبزی ودانۍ

(۱۸۸) سمر کند ، گورامیر ، د تیموریانو مړستو نخونه ،

د ۱۴۰۴/۰۵ شاو خوا

(۱۷۹) کابل ، په بابر بن کی د لوی مغولای شاهجهان جومات ۱۶۵۰ شادو
خوا (بیارغول شوی)

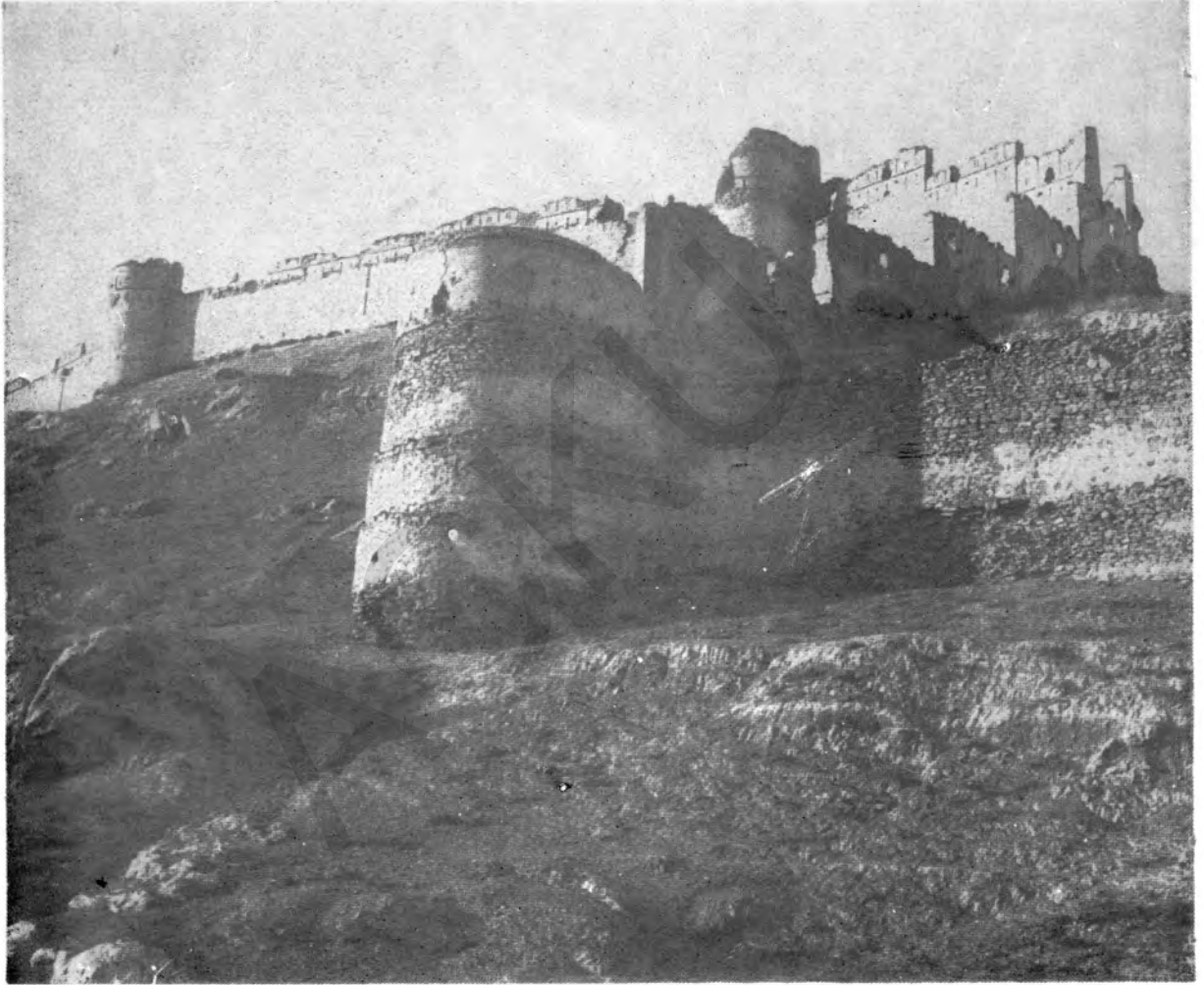
(۱۷۹) کابل . په بابر بن کی شاسوی مغول شاه جهان جومات ۱۶۵۰ شا وخوا (بیا رغول شوی)

243

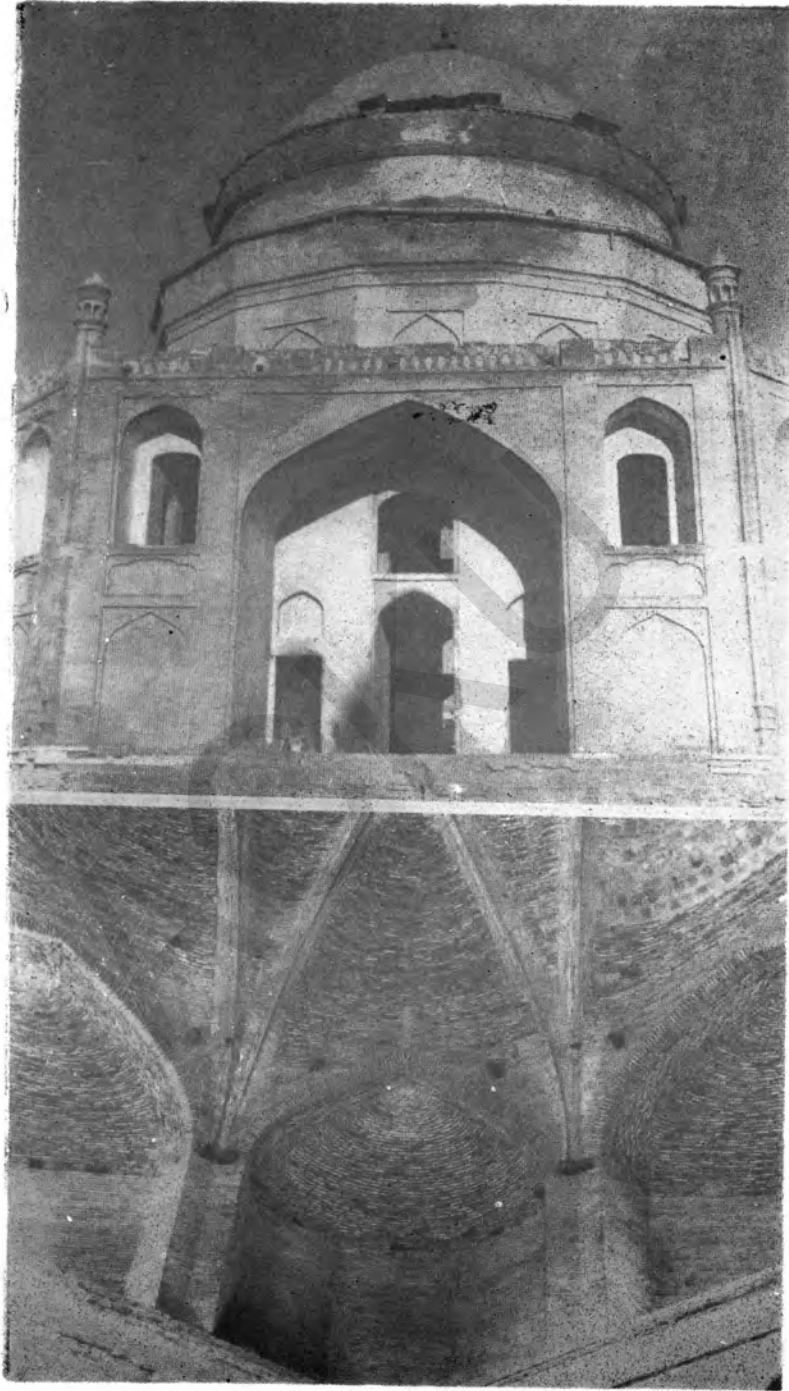
(۱۸۰) شیبیرغان، دینار کوت او بازار

(۱۸۱) شیبیرغان، چارسو دسودا گری دوآتونو په خلاری کی، نرول شوی (۱۸۳، ۱۸۴)

کابل ، بالاحصار (۱۸۲)

245

او دنتی لید (۱۸۴)

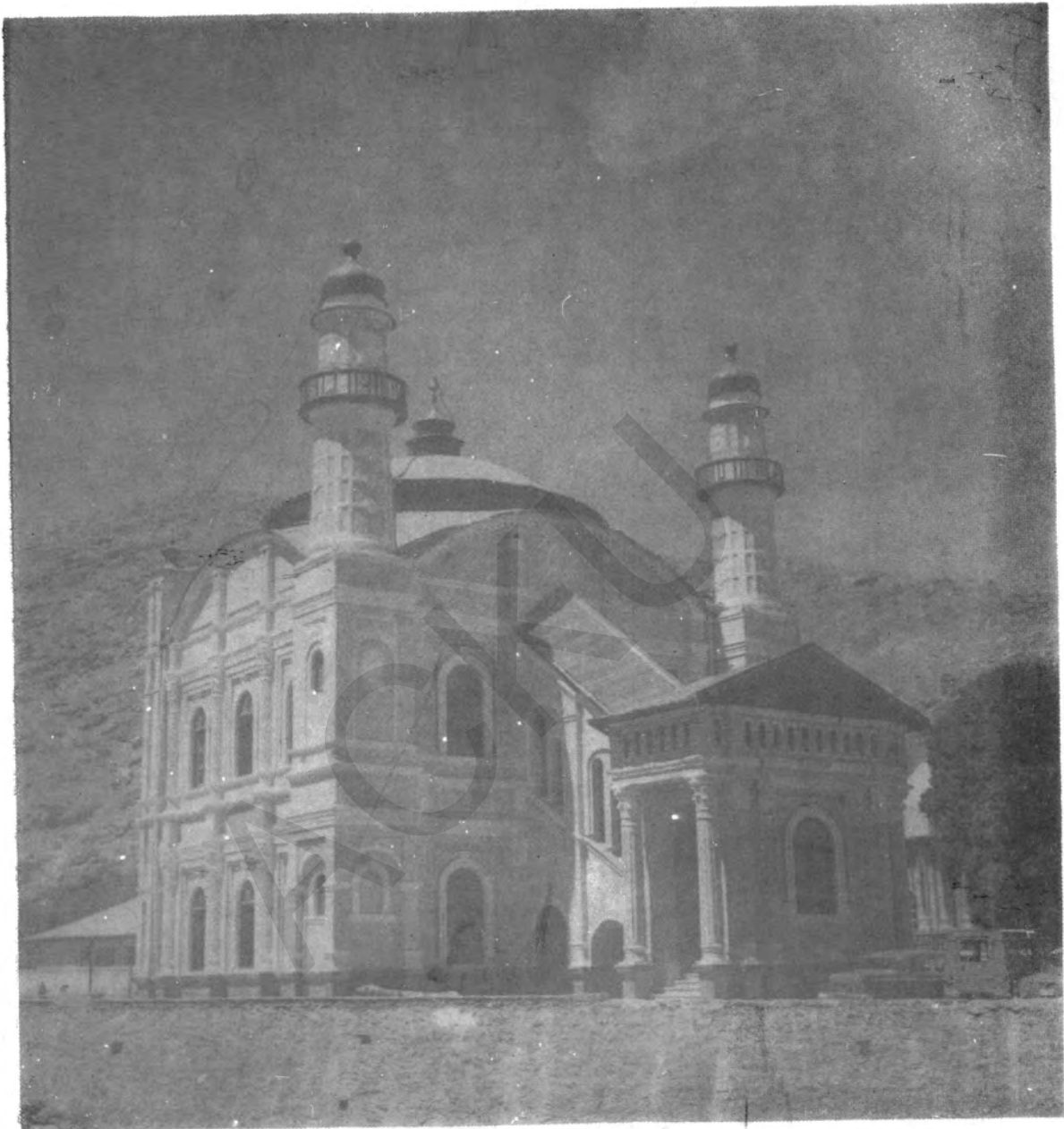
تولیز لید (۱۸۳)

246

(۱۸۵) کابل، مرنجان غونډی، د دوست محمد دورور سلطان محمد خان طلائی د (پیشور والی) ارامځای

247

(۱۸۶) کابل، دوشمشمیره جو ما تچی دشاہ امان اللہ پر وخت (بیسا) ودان شوی دی .

248

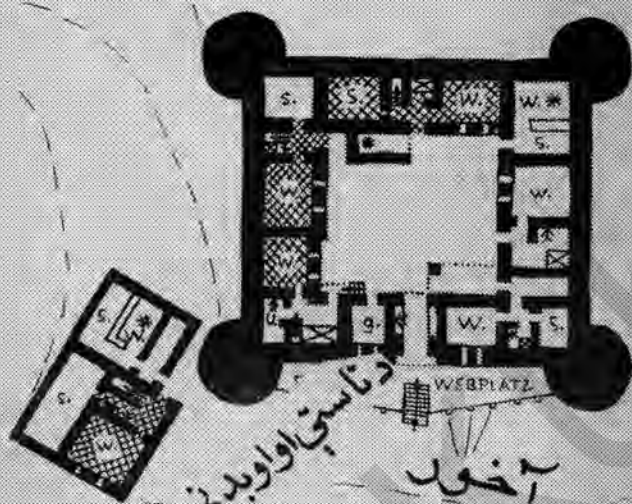
(۱۸۹) شاهزی له درباریانو سره دهرات سبک مینا توری ، ۱۶ مه

پیری .

(*) دبد خشان دتا جیکو بزگری کور

د ناستې او اوبديني ځای

خود

شاره وياله

جومات او ميل مستون (د پرديولپاره)

داوري داوبو ځای

داود سونو ځای

۱۳: ناستخونه

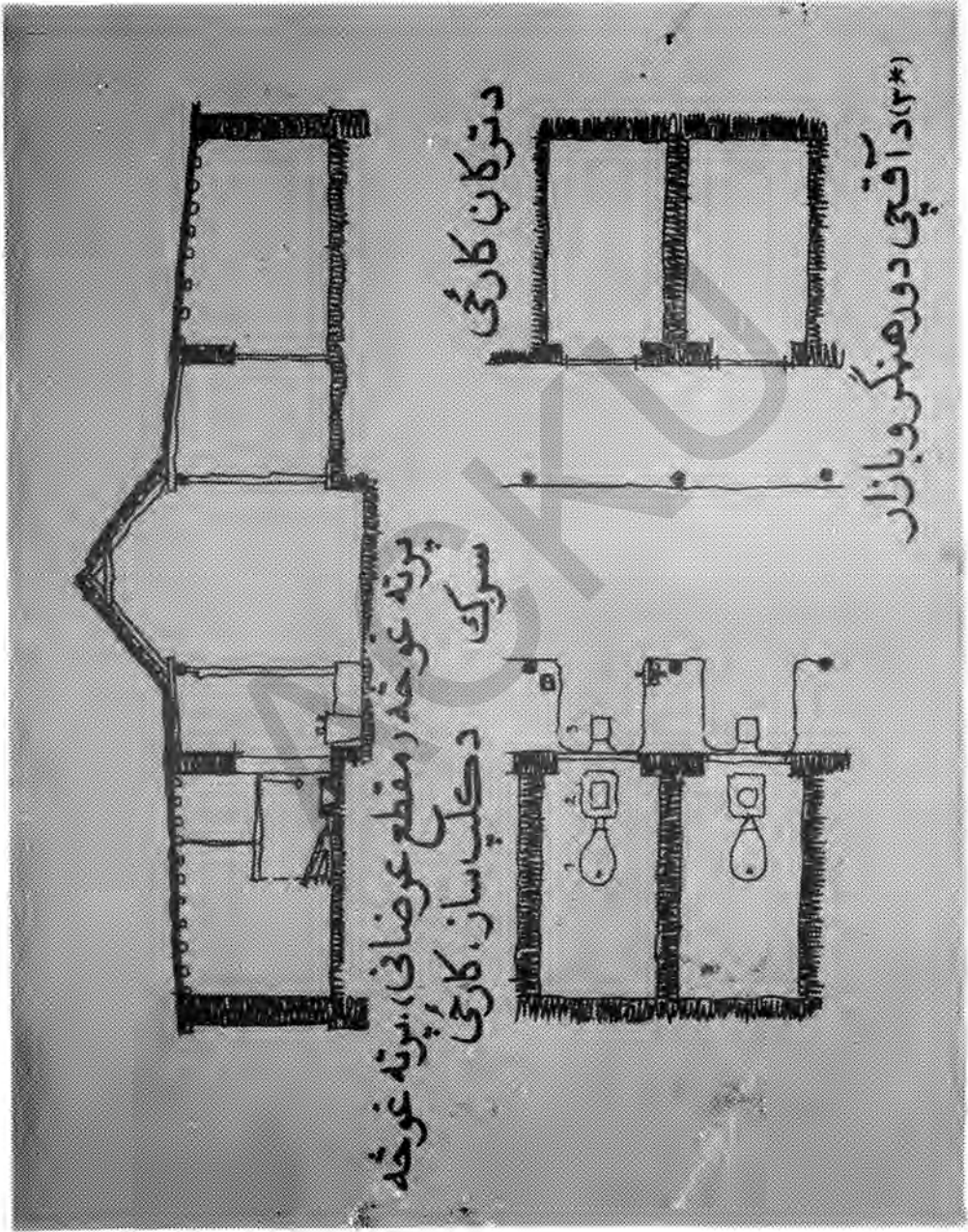
۱۴: غوڅل

۱۵: ميل مستون (د خيلو انولپاره)

۱۶: لاندېني پورده پاسني پورس

۱۷: د تېبې مغري (۲)، کلا، ده مرده (جاغوري)

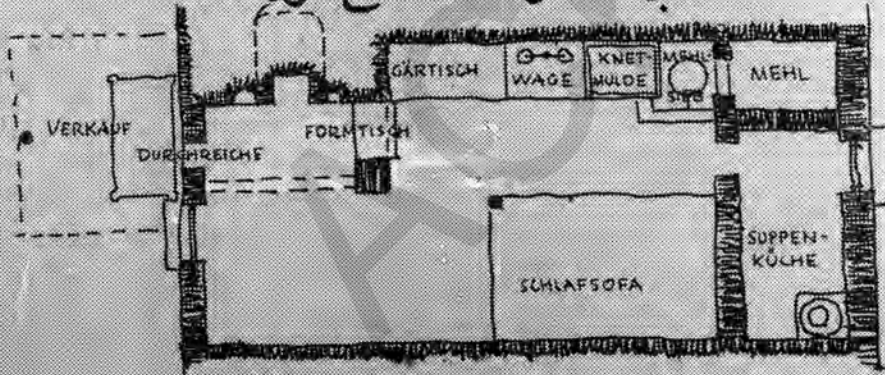
*: سروانې اورغالی

(۴*) پد آچہ کی دود یوایی (نانوایی)،
 خہ ناخہد... ا دود یوپہ ورخنی گچہ

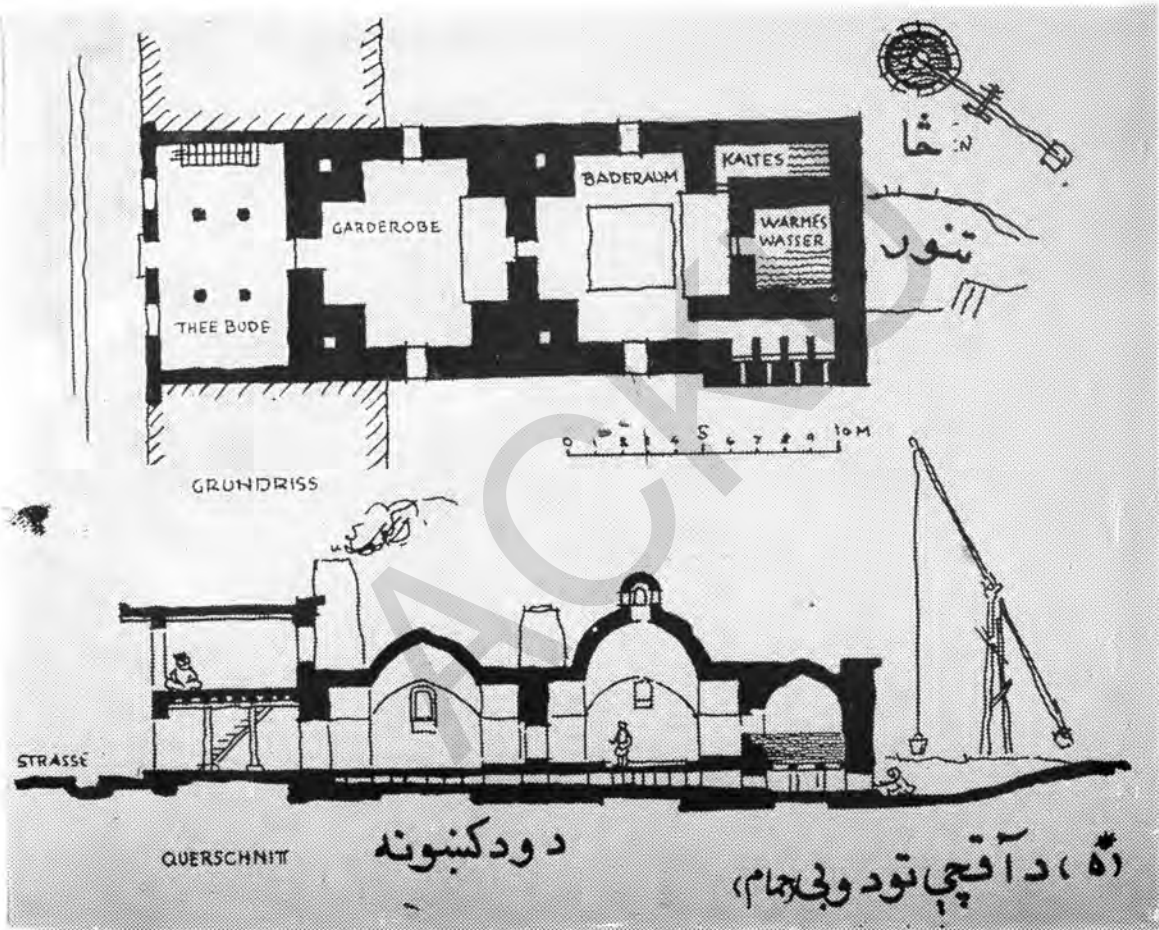

اوردہ غوخہ (مقطع طولانی)

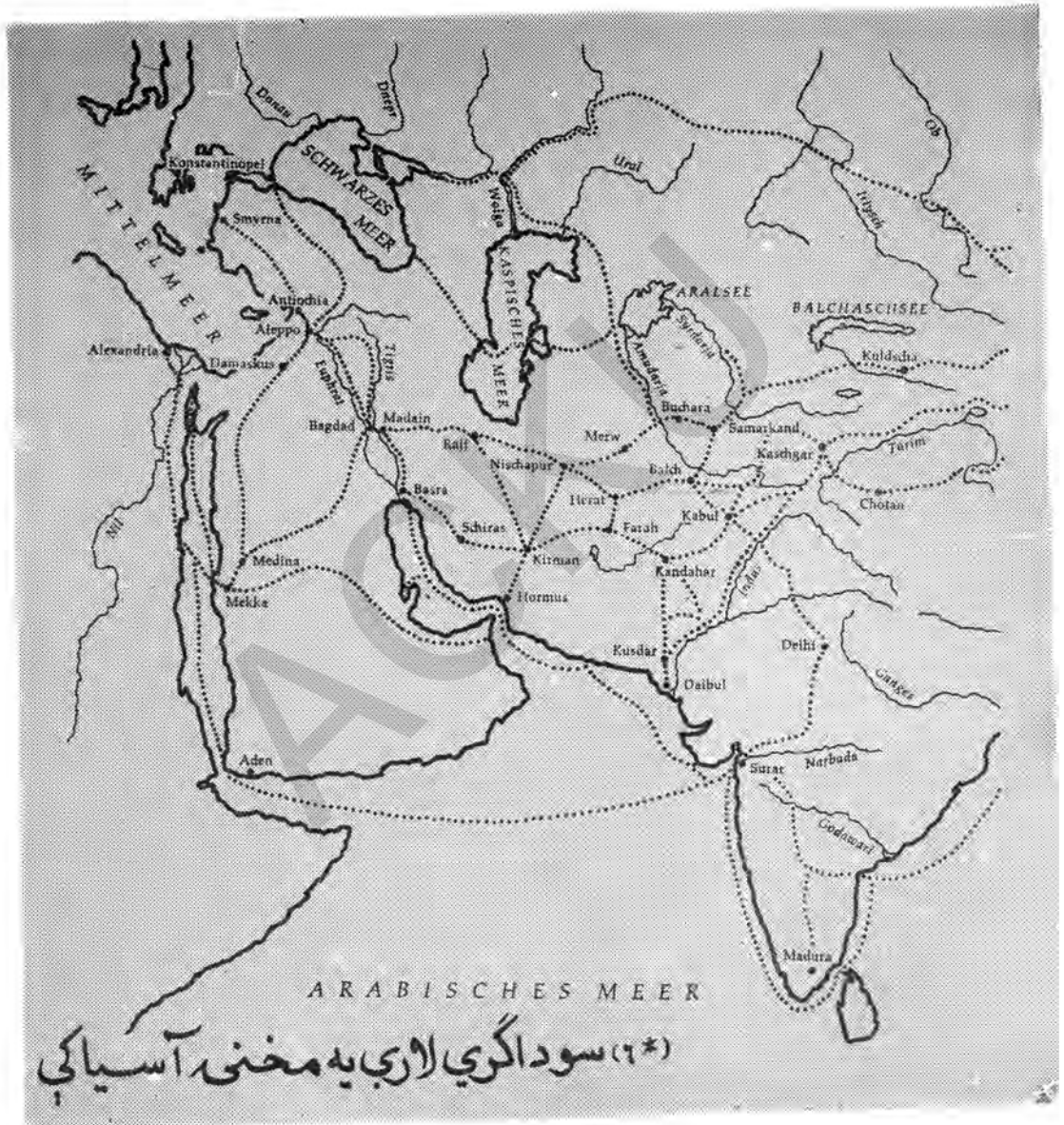

سرای

ادانہ (طرح)، ادانہ

254

عربی سمندری

د سویلی منځنی آسیا وګړي (۷۳)

پښتانه غرنی جنگیالان

ایماق داوڑ بیکو خوجه

هزاره

درانی پوونده

له نولسمی پیری شخه افغانی ولسی جا پې

بلوڅان

کافر پښوانی نورستانی،
به جنکی کالیوکی

د دامن جنگیال

درانی بزرگ

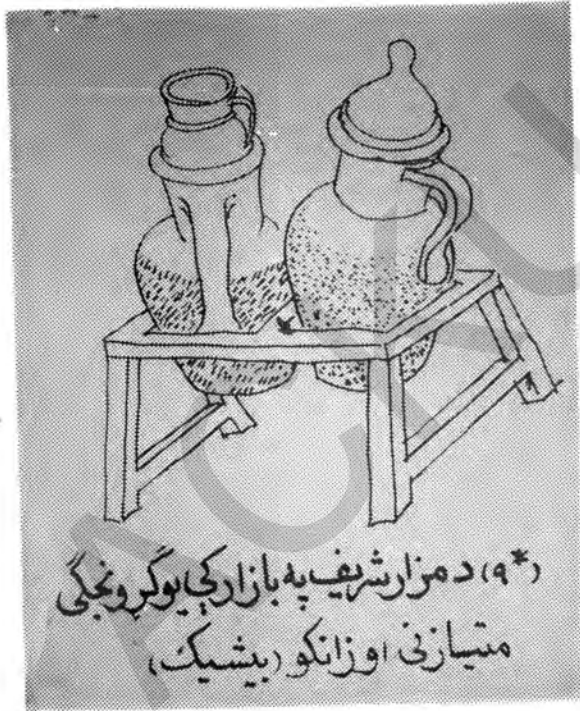
تاجیک

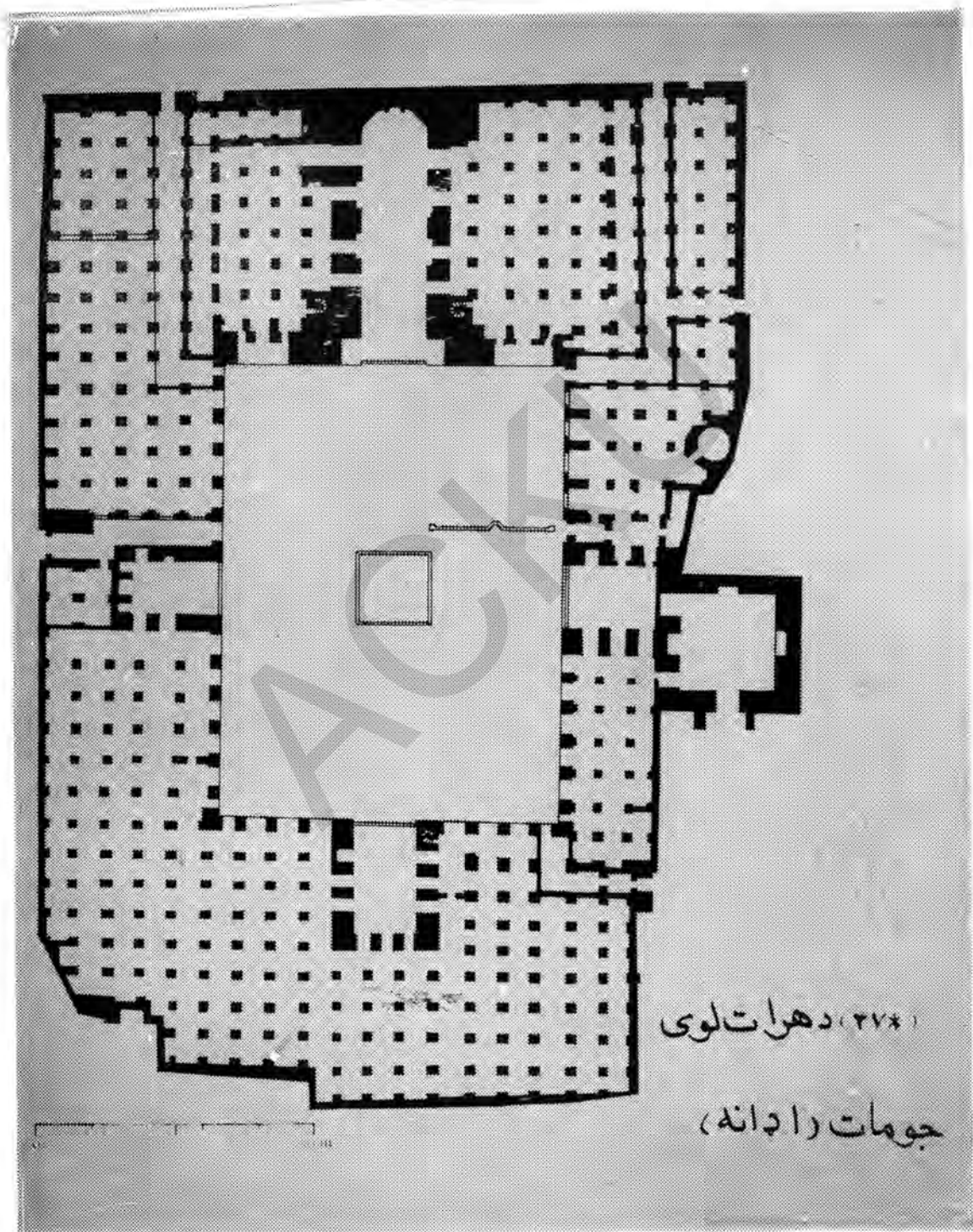
پښتون

یوسفزی جنگیالی

(۹*) دہزار شریف پہ بازار کی یوگر ونجی
متیازی اوزانکو (بیشیک)

دھرات لوی (۲۷x۱)

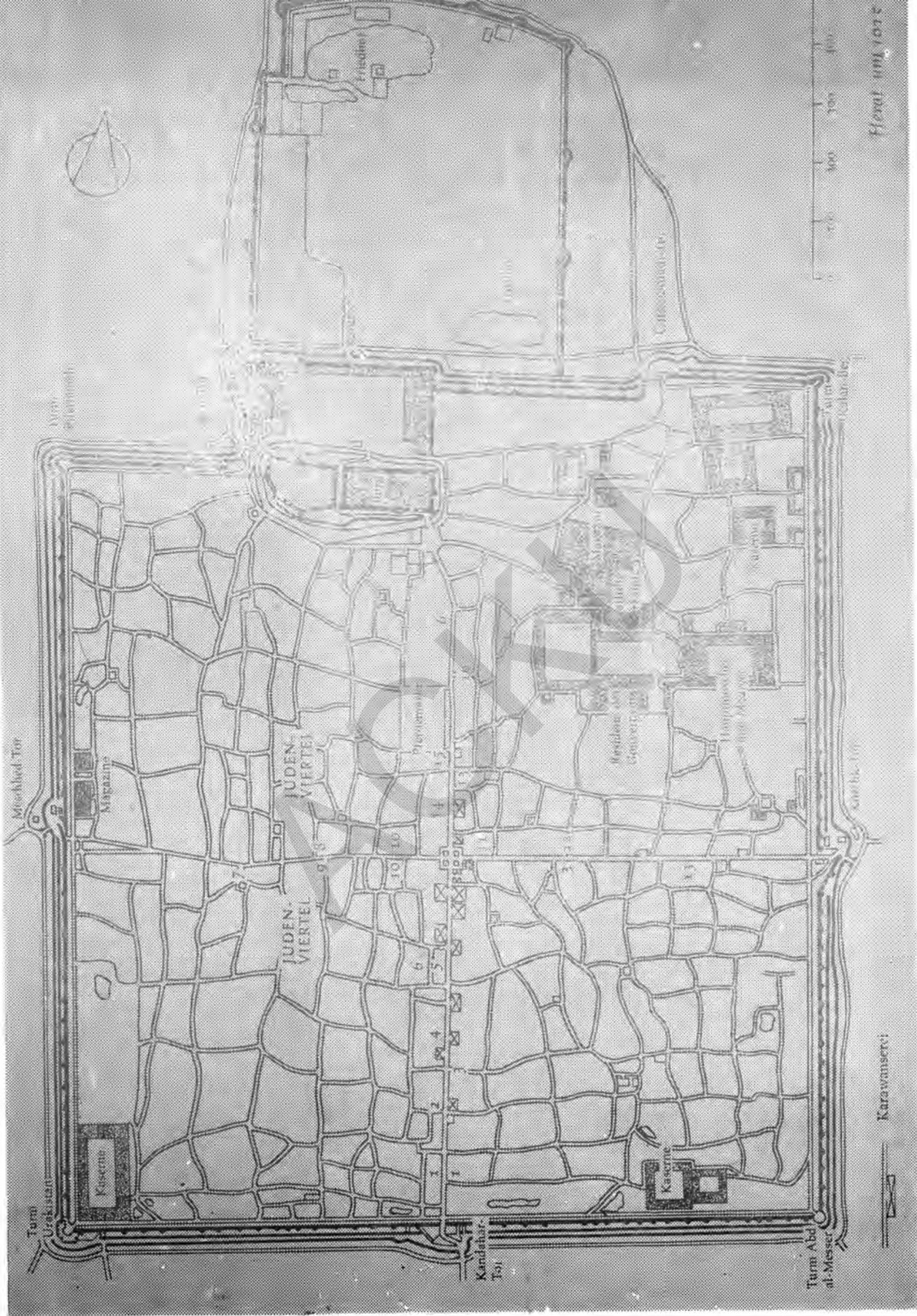
جو مات (ا دانہ)

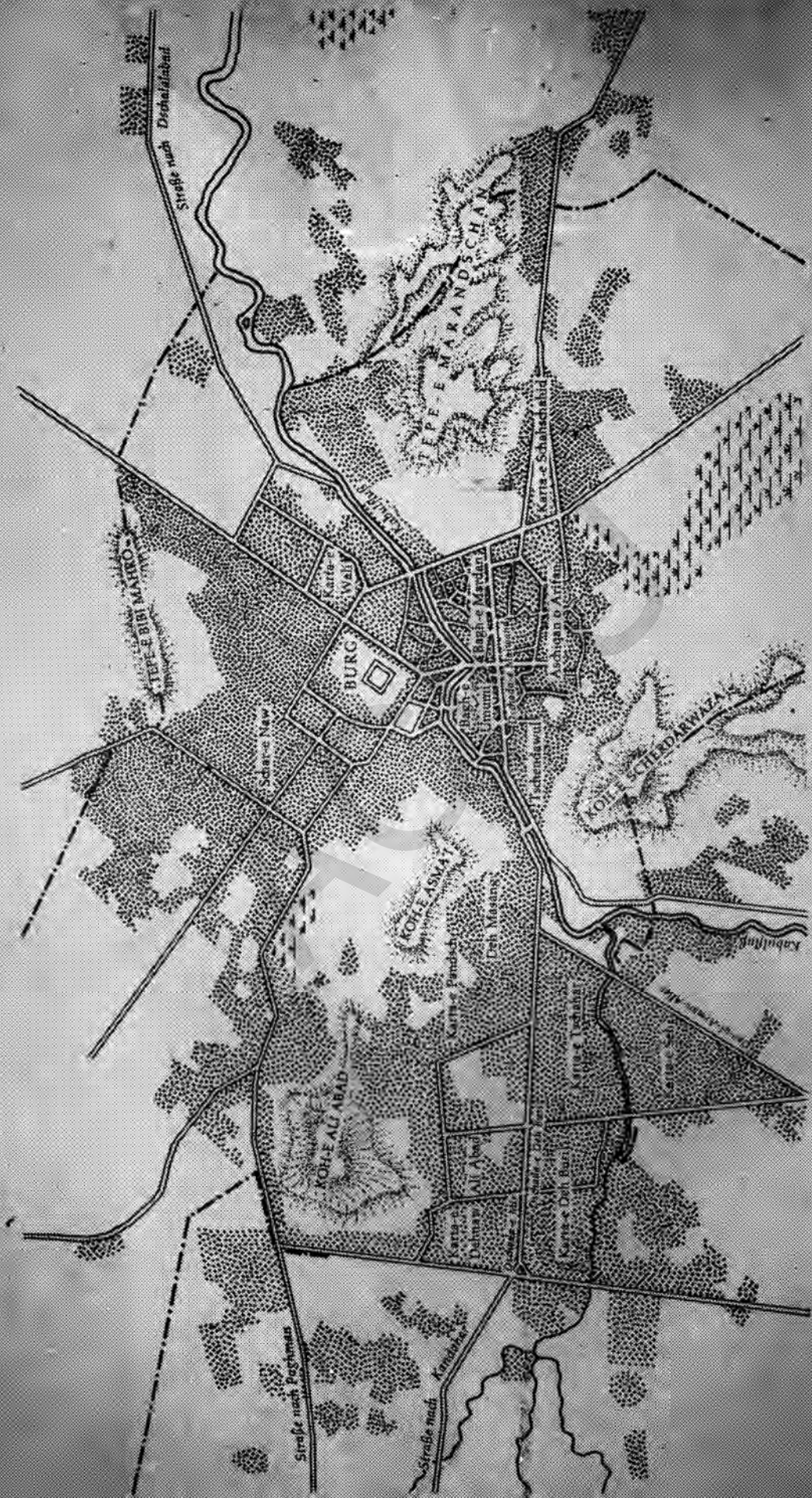

(۳۸*) سویلی منحنی آسیالہ ۱۶ ہی تر ۲۰ ہی پیری (د احمد شاہ درانی لہ
 حواک سیمی سر)

25/

Kabul, die Hauptstadt Afghanistans, um 1970

کابل ، دافغانستان پایتخت د ۱۹۷۰ کال شاو خوا

53

دغه زيار هغو ته دالى كوم چي د

وينو پر خاي خولي تويوي

« ژباړن »

264

le am HINDUKUSCH

د. ا. ج.، د چاپ او خپروني دولتي كومپټه
دولتي چاپخونه

265